



Ιόνιο Πανεπιστήμιο
Σχολή Περιβάλλοντος
Τμήμα Περιβάλλοντος

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

«ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΥΓΡΟΤΟΠΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ»

ΓΚΙΝΗ ΒΑΝΕΣΣΑ-ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ

ΑΜ.:100037

Ποϊραζίδης Κωνσταντίνος (Επιβλέπων καθηγητής)

Μαρτίνης Αριστοτέλης

Αναγνώστου Μάριος

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

2020

Περίληψη

Η Ελλάδα λόγω της μεγάλης ποικιλομορφίας του κλίματος, της γεωγραφικής της θέσης, το έντονο ανάγλυφο και την κατανομή χέρσου και θάλασσας της περιοχής, χαρακτηρίζεται από μεγάλο αριθμό διαφορετικών οικοσυστημάτων- οικοτόπων. Είναι πλούσια σε νερό και γενικότερα πλούσια σε υγροτόπους, όπου θεωρούνται από τα πιο παραγωγικά οικοσυστήματα με πλούσια βιοποικιλότητα. Για τον λόγο αυτό, θα έπρεπε να προστατεύονται και να διατηρούνται, αντιθέτως όμως σχεδόν όλοι οι υγρότοποι έχουν υποβαθμιστεί, ρυπαίνονται, συρρικνώνονται ενώ κάποιοι έχουν εξαφανισθεί. Η βασική αιτία είναι η μη ευαισθητοποίηση του ανθρώπου λόγω έλλειψη ενημέρωσης ως προς τις αξίες που προσφέρουν οι υγρότοποι.

Επισκέπτοντας όλους τους υγροτόπους της Κέρκυρας για την μελέτη τους, μπορώ να πω πως απογοητεύτηκα από τους ανθρώπους και την αντιμετώπιση που έχουν προς τους υγροτόπους. Αντίκρυσα κάποιους υγροτόπους οι οποίοι ήταν σε καλή κατάσταση λόγω του ότι δεν υπήρχε εύκολη ανθρώπινη πρόσβαση, αλλά υπήρχαν και κάποιοι που ήταν αρκετά υποβαθμισμένοι με σκουπίδια παντού, λύματα να ρέουν μέσα σε αυτούς και παράνομη δόμηση με αποτέλεσμα μεγάλο μέρος των υγροτόπων να έχουν εξαφανιστεί.

Η παρούσα εργασία απαρτίζεται από 5 κεφάλαια που σκοπό έχουν να γίνει οριοθέτηση και χαρτογράφηση του κάθε υγροτόπου, με την βοήθεια της WWF Ελλάς, παρέχοντας πληροφορίες από την τελευταία απογραφή που έγινε το 2010, έτσι ώστε να ανανεωθεί το αρχείο.

Στο πρώτο κεφάλαιο, υπάρχουν γενικά στοιχεία για την περιοχή μελέτης αναλύοντας την χλωρίδα και την πανίδα που βρίσκουμε εκεί. Ακολουθεί ανάλυση της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε για την δημιουργία των χαρτών, όπως και η κατηγοριοποίηση των τύπων υγροτόπων (κατά Ramsar), την κάλυψη γης Corine 2000 και των τύπων οικοτόπων συγκεκριμένα για την Κέρκυρα, βάση με τα δεδομένα που υπήρχαν και την επίσκεψη στο πεδίο.

Στο δεύτερο κεφάλαιο, αναλύονται γενικά οι υγρότοποι και οι νησιωτικοί υγρότοποι, τι είναι, ποιοι τύποι υπάρχουν, ποιες οι λειτουργίες τους, ποιες οι αξίες αυτών και από τι απειλούνται και υποβαθμίζονται.

Το τρίτο κεφάλαιο, αναφέρεται στους 56 υγροτόπους της Κέρκυρας. Γίνεται μια γνωριμία της κάθε περιοχής, η τοποθεσία της, κάποια θεμελιώδη στοιχεία και στην συνέχεια αναφέρονται οι τύποι οικοτόπων, τύποι υγροτόπων και τύποι βλάστησης που έχουν βρεθεί σε κάθε μια από αυτές.

Στο τέταρο κεφάλαιο παρατίθεται το Νομοθετικό Πλαίσιο προστασίας και διατήρησης των υγροτόπων. Γίνεται εκτενής αναφορά στο Διεθνές, το Κοινοτικό και το Εθνικό Δίκαιο της περιοχής μελέτης.

Τέλος, το πέμπτο κεφάλαιο αναφέρεται στην προστασία και την διαχείριση των υγροτόπων της Κέρκυρας.

Ευχαριστίες

Η παρούσα πτυχιακή εργασία χρειάστηκε αρκετό χρόνο να υλοποιηθεί, αφού για διάφορους λόγους σταματούσε και ξεκινούσε πάλι. Γι' αυτόν τον λόγο θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα καθηγητή μου, κύριο Ποϊραζίδη Κωνσταντίνο για την υπομονή του, αλλά κυριότερα για την καθοδήγηση και τις γνώσεις που μου μετέδωσε καθ' όλη τη διάρκεια εκπόνησης της πτυχιακής μου εργασίας.

Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τους κυρίους καθηγητές Μαρτίνη Αριστοτέλη και Αναγνώστου Μάριο, των οποίων η βοήθεια, οι παρατηρήσεις και η καθοδήγησή τους αποτέλεσαν καταληκτικό παράγοντα για την ολοκλήρωση της εργασίας αυτής.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω την WWF Ελλάς, για την συνεργασία και την παραχώρηση αρχείων από την τελευταία απογραφή που έγινε το 2010 για την διευκόλυνση της εργασίας αυτής.

Περιεχόμενα

Περίληψη	- 2 -
Ευχαριστίες	- 4 -
Εισαγωγή	- 6 -
1. Περιγραφή της Περιοχής Μελέτης - Μεθοδολογία	- 7 -
1.1 Περιοχή Μελέτης.....	- 7 -
1.2 Μεθοδολογία.....	- 8 -
1.3 Κατηγοριοποίηση Υγροτόπων Κέρκυρας.....	- 8 -
2. Υγρότοποι	- 12 -
2.1 Νησιωτικοί Υγρότοποι στην Ελλάδα.....	- 12 -
2.2 Λειτουργίες και Αξίες των Υγροτόπων	- 13 -
2.3 Τύποι Υγροτόπων	- 15 -
2.4 Απειλές και υποβάθμιση υγροτόπων	- 17 -
3. Υγρότοποι Κέρκυρας.....	- 21 -
4. Νομοθετικό Πλαίσιο	- 90 -
4.1.1 Διεθνές Δίκαιο	- 90 -
4.1.2 Κοινοτικό Δίκαιο	- 94 -
4.1.3 Εθνικό Δίκαιο.....	- 96 -
5. Προστασία και Διαχείριση Υγροτόπων	- 101 -
Βιβλιογραφία	- 104 -
Παράρτημα Ι.....	- 106 -
Παράρτημα ΙΙ.....	- 183 -

Εισαγωγή

Σύμφωνα με το πρώτο άρθρο της «Σύμβασης Ραμσάρ» για τους Υγροτόπους Διεθνούς Σημασίας ως Ενδιαιτήματος Υδροβίων Πουλιών «ως υγρότοποι θεωρούνται: "... φυσικές ή τεχνητές περιοχές που αποτελούνται από έλη με ποώδη βλάστηση, από μη αποκλειστικώς ομβροδίαιτα έλη με τυρφώδες υπόστρωμα, από τυρφώδεις περιοχές ή από νερό. Αυτές οι περιοχές είναι μονίμως ή προσωρινώς κατακλυζόμενες με νερό το οποίο είναι στάσιμο ή ρέον, γλυκό, υφάλμυρο ή αλμυρό και περιλαμβάνουν επίσης εκείνες που καλύπτονται από θαλάσσιο νερό το βάθος του οποίου κατά την αμψότιδα δεν υπερβαίνει τα έξι μέτρα. Στους υγρότοπους μπορούν να περιλαμβάνονται και οι παρόχθιες ή παράκτιες ζώνες που γειτονεύουν με υγρότοπους ή με νησιά ή με θαλάσσιες υδατοσυλλογές και που είναι βαθύτερες από έξι μέτρα κατά την αμψότιδα».¹ Οι υγρότοποι είναι ζωτικής σημασίας για την επιβίωση του ανθρώπου. Περιλαμβάνουν μερικά από τα πιο παραγωγικά οικοσυστήματα στον κόσμο και παρέχουν υπηρεσίες οικοσυστήματος που οδηγούν σε αμέτρητα οφέλη (MEA 2005, Russi et al. 2013).

Οι υπηρεσίες ενός οικοσυστήματος εξ ορισμού, περιλαμβάνουν όλες αυτές τις «συνθήκες και τις διαδικασίες μέσα από τις οποίες τα φυσικά οικοσυστήματα και τα είδη που τα αποτελούν διατηρούν και ολοκληρώνουν την ανθρώπινη ζωή» (Daily 1997). Τα υδατικά οικοσυστήματα εξασφαλίζουν βασικές λειτουργίες για τον άνθρωπο όπως η ανακύκλωση θρεπτικών, παρέχοντας ταυτόχρονα αγαθά αισθητικής και πολιτιστικής αξίας (Costanza et al., 1997). Η πληθώρα των αγαθών και των υπηρεσιών μπορεί να χωρηθεί σε δύο κατηγορίες : α) Κοστολογήσιμα αγαθά ή υπηρεσίες όπως είναι το πόσιμο νερό, η μεταφορά, η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και η άρδευση και β) Μη κοστολογήσιμα αγαθά όπως η βιοποικιλότητα και τα ενδιαιτήματα φυτών και ζώων αλλά και η ικανοποίηση που προσφέρει στον άνθρωπο η ύπαρξη ενός υδατικού οικοσυστήματος.²

Οι υγρότοποι επιτελούν διάφορες λειτουργίες και από αυτές απορρέουν οι διάφορες αξίες³. Κάποιες από τις λειτουργίες είναι: εμπλουτισμός υπόγειων υδροφορέων, τροποποίηση πλημμυρικών φαινομένων, παγίδευση ιζημάτων και άλλων ουσιών, απορρόφηση διοξειδίου του άνθρακα, αποθήκευση και ελευθέρωση θερμότητας, δέσμευση ηλιακής ακτινοβολίας και στήριξη τροφικών πλεγμάτων κ.α.

Βάση των λειτουργιών διαμορφώνονται ανάλογα και οι αξίες των υγροτόπων. Κάποιες από αυτές είναι: βιολογική αξία, αρδευτική-υδρευτική, αλιευτική, κτηνοτροφική, αξία βελτίωσης της ποιότητας του νερού, αξία αναψυχής, πολιτισμική αξία, επιστημονική και εκπαιδευτική αξία.

Στόχος της παρούσας πτυχιακής εργασίας είναι η δημιουργία χαρτών οριοθέτησης ορίων όλων των υγροτόπων της Κέρκυρας και η κατηγοριοποίησή τους. Όπως επίσης και η καταγραφή και μελέτη των υγροτόπων και η υφιστάμενη κατάσταση και διατήρησή τους.

¹ <https://www.ramsar.org/>

² Dorfman and Dorfman 1993, Freeman 1993, Costanza et al. 1997, Daily 1997

³ ΓΕΡΑΚΗΣ Π.Α. –Τσιούρης Σ.Ε. (1991) «Υγρότοποι της Ελλάδας» ΑΠΘ, τμήμα Γεωπονίας

1. Περιγραφή της Περιοχής Μελέτης - Μεθοδολογία

1.1 Περιοχή Μελέτης

Η Κέρκυρα είναι από το βορειότερο από τα δυτικά νησιά της Ελλάδας στο Ιόνιο Πέλαγος. Βρίσκεται στην είσοδο της Αδριατικής Θάλασσας, κοντά στις Ηπειρωτικές ακτές. Αποτελείται από τρεις Δήμους που περιλαμβάνουν και τα μικρότερα νησιά Οθωνοί, Ερεικούσσα και Μαθράκι. Έχει έκταση 592km², με τα παράλια της να έχουν συνολικό μήκος 217 χιλιόμετρα, κάτι που την καθιστά το έβδομο μεγαλύτερο ελληνικό νησί και το δεύτερο των Ιονίων νήσων, με την υψηλότερη κορυφή να είναι αυτή του όρους Παντοκράτορα με 914 μέτρα.

Χλωρίδα

Το κλίμα της Κέρκυρας είναι Μεσογειακό με καυτά και ξηρά καλοκαίρια και πολύ βροχερούς χειμώνες. Λόγω των χειμερινών βροχοπτώσεων και του γόνιμου εδάφους υπάρχει άφθονη βλάστηση και ανάπτυξη πολλών σπάνιων ειδών. Οι αιωνόβιες ελιές έχουν την πρώτη θέση της βλάστησης του νησιού και ακολουθούνται από πολλά διαφορετικά είδη, όπως χαλέπιες πεύκες, κουκουναριές, καστανιές, πλατάνια, θαλασσόκεδρα, θαμνοκυπάρισσα, λεύκες, σφενδάμια, φτελιές, πουρνάρια, τσερνοβελανιδιές, πλατύφυλλες βελανιδιές, ήμερες βελανιδιές, χνουδοβελανιδιές, αριές, γαύρους, μελικουκιές, μυρτιές, φράξους, αγριελιές, φυλλίκια, αγριογκορτσιές, αλμυρίκια, αφροξυλιές, αγριοκουμαριές, κουμαριές, κοκκορεβυθιές και παλιούρια. Η χαμηλή βλάστηση περιλαμβάνει είδη, όπως σκίνα, άρτηκες, λαδανιές, ρείκια, λεβάντες, ρίγανες, φασκόμηλα, θυμάρια, θρούμπια, γαλατσίδες, κάππαρες, εφέδρες, κ.ά.

Έχουν καταγραφεί πάνω από 1.300 είδη φυτών. Σε όλο το νησί υπάρχουν πολλά διαφορετικά αυτοφυή είδη ορχιδέων. Έχουν καταγραφεί περίπου 36 διαφορετικά είδη στην περιοχή, δίνοντας έμφαση στην σπάνια ορχιδέα *Orchis Palustris*, όπου βρίσκεται μόνο στον υγρότοπο της λιμνοθάλασσας Κορισσίων. Στις αρχές της Ανοιξης το νησί γεμίζει από *Anthemia xhamomila* (φαρμακευτικό χαμομήλι). Το Φθινόπωρο συναντάμε τα άγρια κυκλάμινα, τα γιούλια *Viola Odorata*, τα ζουμπούλια *Narcissus tazetta*, τις ίριδες *Iris Unicularis*, τα κρινάκια *Sternbergia lutea* και τους κρόκους *Crocus Bowles*, *Crocus Pickwick*, *Crocus longiflorus* και πολλά άλλα διαφορετικά είδη.

Δενδρώδη, θαμνώδη και ποώδη είδη καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος των υγροτόπων, με εξαίρεση την λιμνοθάλασσα Κορισσίων που διαθέτει έναν ιδιαίτερο βιότοπο με αμμοθίνες και αμμόλοφους διάσπαρτους από μεγάλους Άρκευθους (*Juniperus Oxycedrus* και *Juniperus Phoenica*). Η υδροχαρής βλάστηση είναι αρκετά πυκνή, δημιουργώντας φυτοβιοκοινωνίες, όπως: καλάμια (*Phragmites Australis*) και αλμυρίκια (*Salicornia*). Ενώ η παρόχθια βλάστηση αποτελείται κυρίως από: βούρλα (*Juncus Acutus*), ψαθιά (*Typha Latifolia*), βάτα (*Ribes* sp.), λεύκες (*Populus Alba*), καρυδιές (*Juglans Regia*), φτελιά (*Ulmus Campestris*), μαύρη λεύκη (*Populus Nigra*), ιτιές (*Salix* sp.) και πλατάνια (*Platanus* sp.).⁴

⁴ Γκίνης Σ, Γκίνης Σ, (1994) «Υγρότοποι της Κέρκυρας»

Πανίδα

Το νησί της Κέρκυρας έχει έντονη πανίδα, κυριότερα στους παράκτιους υγροβιότοπους από μεταναστευτικά πουλιά. Οι λιμνοθάλασσες Αντινιώτη και Κορρησίον είναι σημαντικές για κορμοράνους(*Phalacrocorax carbo*), ερωδιούς και πάπιες, ενώ η λιμνοθάλασσα Λευκίμμης είναι σημαντική για παράκτια είδη. Άλλα είδη που βρίσκονται είναι: η λαγγόνα-*Phalacrocorax pygmeus*(μετανάστευση), η βαλτόπαπια-*Aythya nyroca*(μετανάστευση), ο στικαετός-*Aquila clanga*(ξεχειμωνιάζει), η λεπτομύτα-*Numenius tenuirostris*(μετανάστευση), η χαλκόκοτα - *Falcinellus Plegadis*, η χουλιάρόπαπια- *Leucorodia Platalea* και ο αργυροτσικνιάς-*Casmerodius albus*(ξεχειμωνιάζει) κ.α.⁵

Εκτός από αυτόνπάρχει η τροπική σαύρα *Laudakia stellio-Agama stellio*(Σκούτζικας-Σκούτζίκι) η οποία περιλαμβάνεται στα προστατευόμενα είδη της ελληνικής πανίδας (ΠΔ 67/1981) και η βίδρα *Lutra lutra* η οποία εμφανίζεται στην λιμνοθάλασσα Αντινιώτη και προστατεύεται αυστηρά από όλες της χώρες της Ε.Ε. (ΠΔ. 67/81)

1.2 Μεθοδολογία

Η χαρτογράφηση πραγματοποιήθηκε μέσα από Γεωγραφικά Συστήματα Πληροφοριών (συγκεκριμένα το ArcGis 10.4), δηλαδή τα συστήματα που έχουν ως κυρίαρχο στόχο τον χωρικό σχεδιασμό. Πιο συγκεκριμένα, τα ΓΣΠ ‘αντιπροσωπεύουν ένα ισχυρό εργαλείο για τη συλλογή, αποθήκευση, ανάλυση, μετασχηματισμό και απεικόνιση χωρικών στοιχείων του πραγματικού κόσμου’ (Burrough 1983).

Μεθοδολογική Προσέγγιση

1. Αναγνώριση και εντοπισμός υγροτοπικών οικοσυστημάτων, αξιοποιώντας υπάρχουσες πηγές και αρχεία της WWF.
2. Επίσκεψη στο πεδίο για εξακρίβωση ορίων, αποθήκευση συντεταγμένων και φωτογραφικό υλικό.
3. Χαρτογραφική αποτύπωση και δημιουργία ορίων κάθε περιοχής.
4. Κατηγοριοποίηση για το νησί της Κέρκυρας (habitat, Ramsar, Corine) και τελικός χάρτης για κάθε κατηγορία (Παράρτημα II).

1.3 Κατηγοριοποίηση Υγροτόπων Κέρκυρας

Όλοι οι υγρότοποι της Κέρκυρας κατηγοριοποιήθηκαν ώστε να βγει ο τελικός χάρτης που μας δείχνει πως χωρίζεται ο κάθε υγρότοπος βάση τον τύπο οικοτόπου, τον τύπο υγροτόπου και την κάλυψη γης (Παράρτημα II).

Με την βοήθεια της WWF και με την επίσκεψη σε κάθε υγρότοπο ξεχωριστά κατέληξα στα παρακάτω:

⁵ Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, Σημαντικές Περιοχές για τα Πουλιά της Ελλάδας

Οι τύποι υγροτόπων (κατά Ramsar) που υπάρχουν είναι:

- ✓ **2**--Λιμνούλες αγροκτημάτων για άρδευση φυτών και εξασφάλιση νερού σε ζώα καθώς και μικρές δεξαμενές (<80 στρέμματα)
- ✓ **5**--Υγρότοποι προς εκμετάλλευση αλατιού (τηγάνια αλυκών, αλυκές, κ.ά)
- ✓ **A**--Μόνιμα θαλάσσια ύδατα βάθους μικρότερου των 6 μέτρων κατά τη ρηχία, συμπεριλαμβανομένων κόλπων και στενών.
- ✓ **E**--Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται συστήματα αμμοθινών, λωρίδες άμμου και αμμώδεις νησίδες.
- ✓ **F**--Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα.
- ✓ **H**--Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού.
- ✓ **J**--Παράκτιες υφάλμυρες ως αλμυρές λίμνες που έχουν μία ή περισσότερες σχετικά στενές διόδους επικοινωνίας με τη θάλασσα.
- ✓ **K**--Αβαθείς λίμνες και έλη γλυκού νερού της παράκτιας ζώνης.
- ✓ **Tr**--Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (<80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση.
- ✓ **Ts**--Εποχικές λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (<80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση.

Περιγραφή των τύπων κάλυψης γης του Corine 2000 (όπου μόνο τα έντονα γράμματα υπάρχουν στους υγροτόπους της Κέρκυρας):

1. **ΤΕΧΝΗΤΕΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΕΣ**
 - 1.1 Αστικός ιστός
 - 1.1.1 Συνεχής αστικός ιστός**
 - 1.1.2 Ασυνεχής αστικός ιστός
 - 1.2 Βιομηχανικές, εμπορικές ζώνες και δίκτυα μεταφορών
 - 1.2.1 Βιομηχανικές και εμπορικές ζώνες
 - 1.2.2 Οδικά και σιδηροδρομικά δίκτυα**
 - 1.2.3 Ζώνες λιμένων
 - 1.2.4 Αεροδρόμια
 - 1.3 Ορυχεία, χώροι απορριμμάτων και χώροι οικοδόμησης
 - 1.3.1 Χώροι εξορύξεως ορυκτών
 - 1.3.2 Χώροι απορρίψεως απορριμμάτων
 - 1.3.3 Χώροι οικοδόμησης**
 - 1.4 Τεχνητές μη γεωργικές ζώνες πράσινου
 - 1.4.1 Περιοχές αστικού πράσινου
 - 1.4.2 Εγκαταστάσεις αθλητισμού και αναψυχής
2. **ΓΕΩΡΓΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ**
 - 2.1 Αρόσιμη γη

- 2.1.1 Μη αρδευόμενη αρόσιμη γη
- 2.1.2 Μόνιμα αρδευόμενη γη
- 2.1.3 Ορυζώνες
- 2.2 Μόνιμες καλλιέργειες
 - 2.2.1 Αμπελώνες
 - 2.2.2 Οπωροφόρα δένδρα και φυτείες με σαρκώδεις καρπούς
 - 2.2.3 Ελαιώνες**
- 2.3 Λιβάδια
 - 2.3.1 Λιβάδια
- 2.4 Ετερογενείς γεωργικές περιοχές
 - 2.4.1 Ετήσιες καλλιέργειες που σχετίζονται με μόνιμες καλλιέργειες
 - 2.4.2 Σύνθετες καλλιέργειες
 - 2.4.3 Γη που χρησιμοποιείται κυρίως για γεωργία μαζί με σημαντικά τμήματα φυσικής βλάστησης**
 - 2.4.4 Γεωργο-δασικές περιοχές
- 3. ΔΑΣΗ και ΗΜΙΦΥΣΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ
 - 3.1 Δάση
 - 3.1.1 Δάσος πλατύφυλλων**
 - 3.1.2 Δάσος κωνοφόρων
 - 3.1.3 Μικτό δάσος
 - 3.2 Συνδυασμοί θαμνώδους ή/και ποώδους βλάστησης
 - 3.2.1 Φυσικοί βοσκότοποι
 - 3.2.2 Θάμνοι και χερσότοποι
 - 3.2.3 Σκληροφυλλική βλάστηση**
 - 3.2.4 Μεταβατικές δασώδεις και θαμνώδεις εκτάσεις
 - 3.3 Ανοιχτοί χώροι με λίγη ή καθόλου βλάστηση
 - 3.3.1 Παραλίες, αμμόλοφοι, αμμουδιές**
 - 3.3.2 Απογυμνωμένοι βράχοι**
 - 3.3.3 Εκτάσεις με αραιή βλάστηση
 - 3.3.4 Αποτεφρωμένες εκτάσεις
 - 3.3.5 Παγετώνες και αέναο χιόνι
- 4. ΥΓΡΟΤΟΠΟΙ
 - 4.1 Υγρότοποι ενδοχώρας
 - 4.1.1 Βάλτοι στην ενδοχώρα**
 - 4.1.2 Τυρφώνες**
 - 4.2 Παραθαλάσσιοι υγρότοποι
 - 4.2.1 Παραθαλάσσιοι βάλτοι**
 - 4.2.2 Αλυκές**
 - 4.2.3 Ζώνες που καλύπτονται από παλιρροϊκά ύδατα**
- 5. ΥΔΑΤΙΝΕΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΕΣ
 - 5.1 Χερσαία ύδατα
 - 5.1.1 Υδατορρέυματα
 - 5.1.2 Επιφάνειες στάσιμου ύδατος**

5.2 Θαλάσσια ύδατα

5.2.1 Παράκτιες λιμνοθάλασσες

5.2.2 Εκβολές ποταμών

5.2.3 Θάλασσες και ωκεανοί

Περιγραφή των τύπων οικοτόπων που βρέθηκαν στην Κέρκυρα:

- ✓ **1120** -- Εκτάσεις θαλάσσιας βλάστησης με *Posidonia*
- ✓ **1410** -- Μεσογειακά αλίπεδα
- ✓ **72A0** -- Καλαμώνες
- ✓ **92D0** -- Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες
- ✓ **1130** -- Εκβολές ποταμών
- ✓ **1420** -- Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες
- ✓ **1310** -- Πρωτογενής βλάστηση με *Salicornia* και άλλα μονοετή των λασπωδών και αμμωδών ζωνών
- ✓ **1440** -- Αλυκές
- ✓ **1150** -- Παράκτιες λιμνοθάλασσες
- ✓ **2110** -- Υποτυπώδεις κινούμενες θίνες
- ✓ **2120** -- Κινούμενες θίνες της ακτογραμμής με *Ammophila arenaria* ('Λευκές θίνες')
- ✓ **2190** -- Υγρές κοιλότητες μεταξύ των θινών
- ✓ **2250** -- Θίνες των παραλιών με *Juniperus* spp.
- ✓ **2260** -- Θίνες με βλάστηση σκληρόφυλλων θαμνών *Cisto-Lavenduletalia*
- ✓ **119A** -- Μαλακά υσοστρώματα χωρίς βλάστηση
- ✓ **119B** -- Μαλακά υποστρώματα με βλάστηση
- ✓ **1160** -- Αβαθείς κολπίσκοι και κόλποι
- ✓ **3140** -- Σκληρά, oligo-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών σχηματισμών με *Chara* spp.
- ✓ **92A0** -- Δάση-στοές με *Salix alba* και *Populus alba*
- ✓ **2210** -- Σταθερές θίνες των παραλιών *Crucianellion maritimae*
- ✓ **72B0** -- Κοινωνίες των υψηλών βούρλων
- ✓ **6420** -- Υγροί μεσογειακοί λειμώνες με υψηλές πόες από *Molinio Holoschoenion*

2. Υγρότοποι

Η σύμβαση για τους Υγροτόπους Διεθνούς Σημασίας υπογράφηκε στις 2 Φεβρουαρίου 1971 (όπου είναι και η Παγκόσμια Ημέρα των Υγροτόπων) στην περσική πόλη Ραμσάρ και άρχισε να ισχύει στις 21 Δεκεμβρίου του 1975. Η Ελλάδα υπέγραψε τη συγκεκριμένη σύμβαση στις 21 Δεκεμβρίου 1975 και την επικύρωσε με το Ν.Δ.191/74.⁶

Στην Ελλάδα έχουν καταγραφεί περισσότεροι από 400 υγρότοποι, με τα 2/3 να βρίσκονται στη Βόρεια Ελλάδα και συνολικής έκτασης περίπου 2.000.000 στρεμμάτων. Από το σύνολο των εθνικών υγροτόπων μόνο οι 11 έχουν χαρακτηριστεί ως υγρότοποι Διεθνούς Σημασίας (Σύμβαση Ramsar), εκ των οποίων οι 7 έχουν ενταχθεί στον κατάλογο υγροτόπων με σοβαρά διαχειριστικά προβλήματα (κατάλογος “Montreux”).

Οι υγρότοποι είναι από τους πιο πολύτιμους πόρους του πλανήτη μας. Στηρίζουν μακριές τροφικές αλυσίδες, οι οποίες σχηματίζουν πολύπλοκα τροφικά πλέγματα. Παρέχουν σχεδόν το σύνολο του γλυκού νερού που καταναλώνεται στον κόσμο, ενώ περισσότερο από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι εξαρτώνται από τους υδροβιότοπους για την επιβίωσή τους, καθώς επίσης και αμέτρητα φυτικά και ζωικά είδη.

Όσοι υγρότοποι, δεν έχουν εντελώς υποβαθμισθεί από τον άνθρωπο, σφύζουν από ζωή. Ιδιαίτερα θαυμαστή είναι η πληθώρα υδρόβιων πουλιών που βρίσκουν εκεί χώρους για αναπαραγωγή, φώλιασμα, τροφή και ξεκούραση. Πολλά από τα είδη είναι μεταναστευτικά και προστατεύονται άμεσα ή έμμεσα από Διεθνείς Συμβάσεις (π.χ. Ραμσάρ, Βέρνης, Ρίο) και Κοινοτικές Οδηγίες (π.χ. 79/409/ΕΟΚ για τα άγρια πουλιά).

Επίσης, πολλοί υγρότοποι προστατεύονται από την Εθνική Νομοθεσία, τη Σύμβαση Ραμσάρ και περιλαμβάνονται στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Προστατευόμενων Περιοχών Natura 2000.⁷

2.1 Νησιωτικοί Υγρότοποι στην Ελλάδα

Με περισσότερα από 3.000 μικρά και μεγάλα νησιά η Ελλάδα αποτελεί μια μοναδική περίπτωση στη Μεσόγειο. Τα νησιά είναι πραγματικές περιβαλλοντικές οάσεις, καθώς αποτελούν περιοχές υψηλής βιοποικιλότητας και ζώνες, όπου χρησιμοποιούνται από εκατομμύρια μεταναστευτικά πουλιά για ενδιάμεσες στάσεις, αλλά και ως καταφύγια, ενώ παράλληλα, λειτουργούν ως δείκτες της επάρκειας και της κατάστασης του νερού στα νησιά.

Παρ' όλο που οι νησιωτικοί υγρότοποι αποτελούν ένα μοναδικό στοιχείο για τη βιώσιμη ανάπτυξη και έχουν μεγάλη σημασία για το φυσικό περιβάλλον και την οικονομία των νησιών, λόγω του σχετικά μικρού μεγέθους τους, αποτελούν ένα από τα πλέον ευάλωτα και απειλούμενα με υποβάθμιση οικοσυστήματα, αφού από το 1920, το 60% του συνόλου τους έχει υποβαθμιστεί δραματικά, ενώ εδώ και δεκαετίες αντιμετωπίζονται σαν «βούρκοι» χωρίς να αναγνωρίζεται η περιβαλλοντική τους σημασία.

⁶ <https://www.ramsar.org/>

⁷ ΕΚΒΥ, «Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων-Υγροτόπων», (<http://www.ekby.gr/>)

Σήμερα έχουν καταγραφεί και απογραφεί 782 υγρότοποι, 672 σε 65 νησιά του Αιγαίου και 110 σε 10 νησιά του Ιονίου. Οι περισσότεροι νησιωτικοί υγρότοποι είναι παράκτιοι: εκβολές ρυάκων, ποταμών και χειμάρρων, έλη υφάλμυρου ή αλμυρού νερού, έλη γλυκού νερού, εποχιακοί ρυάκες ή χείμαρροι. Μόνο 11 είναι μεγαλύτεροι από 1.500 στρέμματα, ενώ κάποιιοι στα μεγάλα νησιά όπως η Εύβοια και η Κέρκυρα φτάνουν ή και ξεπερνούν τα 3.000 στρέμματα. Παρόλο που πολλοί από τους νησιωτικούς υγροτόπους βρίσκονται εντός των ορίων προστατευτέων ή προστατευόμενων περιοχών μόνο 2 από τους 782 προστατεύονται ικανοποιητικά και έχουν σχετικά επαρκή περιβαλλοντική διαχείριση. Ως εκ τούτου απαιτούνται ειδικά μέτρα για την προστασία τους.

Μεγάλη πλειονότητα των φυσικών νησιωτικών υγροτόπων της Ελλάδας προστατεύεται από το Προεδρικό Διάταγμα «Έγκριση καταλόγου μικρών νησιωτικών υγροτόπων και καθορισμός όρων και περιορισμών για την προστασία και ανάδειξη των μικρών παράκτιων υγροτόπων που περιλαμβάνονται σε αυτόν», όπου υπογράφηκε στις 31 Μαΐου του 2012.

Η προστασία των μικρών υγροτόπων προβλέπεται από το άρθρο 13 παρ. 3 του νόμου για τη «Διατήρηση της Βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις» (Ν. 3937/2011 ΦΕΚ Α'60). Μικροί υγρότοποι ορίζονται ως οι υγρότοποι που βρίσκονται στο νησιωτικό ή ηπειρωτικό τμήμα της χώρας και έχουν επιφάνεια ως 80 στρέμματα. Η ύπαρξη των υγροτόπων πιστοποιείται από συγκεκριμένα οικολογικά και υδρολογικά κριτήρια με βάση τα διαθέσιμα επιστημονικά δεδομένα και την απαραίτητη τεκμηρίωση. Το προεδρικό διάταγμα των νησιωτικών υγροτόπων περιλαμβάνει τον πρώτο κατάλογο που αφορά στους νησιωτικούς μικρούς υγροτόπους.⁸

2.2 Λειτουργίες και Αξίες των Υγροτόπων

Ως *λειτουργίες* των υγροτόπων εννοούμε τις φυσικές, χημικές και βιολογικές διεργασίες που συμβαίνουν σε έναν υγρότοπο. Όλοι οι υγρότοποι επιτελούν διαφορετικές λειτουργίες, διότι κάθε υγρότοπος έχει διαφορετικά γνωρίσματα και ο καθένας αποτελεί μοναδική περίπτωση.⁹

Στα υδατικά οικοσυστήματα επιτελούνται λειτουργίες ιδιαίτερα σημαντικές τόσο για το ευρύτερο οικοσύστημα όσο και για τον ίδιο τον άνθρωπο. Συγκεκριμένα οι σημαντικότερες βασικές λειτουργίες είναι οι εξής¹⁰:

- 1) Εμπλουτισμός υπόγειων υδροφορέων.** Είναι λειτουργία που αφορά περισσότερο την λεκάνη απορροής του υγροτόπου και είναι η κάθετη ή οριζόντια κίνηση του νερού προς τον υδροφόρα όπου προκαλεί εμπλουτισμό. Οι παράγοντες που επηρεάζουν τον εμπλουτισμό είναι οι φυσικές ιδιότητες του εδάφους και του γεωλογικού υπόβαθρου (διαπερατότητα, διηθητικότητα) του υγροτόπου, το κλίμα, η υδροπερίοδος, τα γνωρίσματα της λεκάνης απορροής, η τοποθεσία του υγροτόπου, οι καλύψεις και οι χρήσεις γης.
- 2) Τροποποίηση πλημμυρικών φαινομένων.** Η ύπαρξη ενός υγροτόπου σε μια λεκάνη απορροής μπορεί να μεταβάλλει μια πλημμύρα που προέρχεται είτε από βροχοπτώσεις είτε από λιώσιμο πάγων. Οι υγρότοποι σε αυτήν την περίπτωση δρουν ως ρυθμιστικές δεξαμενές και επιβραδυντές καθώς μπορούν να αποθηκεύσουν κάποια ποσότητα νερού και την διοχετεύουν προς τους υδροφόρους ορίζοντες. Ακόμη, μέρος της ποσότητας αυτής θα οδηγηθεί στην ατμόσφαιρα μέσω της εξατμισοδιαπνοής.

⁸ WWF Ελλάς (https://www.wwf.gr/?option=com_content&view=article&id=393&Itemid=90)

⁹ Μουσείο Γουλανδρή και ΕΚΒΥ, 1993

¹⁰ Κουτράκης, 1995, Γεράκης, 1993

- 3) **Παγίδευση ιζημάτων και άλλων ουσιών.** Τα νερά των χειμάρρων, των ρυάκων και των ποταμών, όσο καθαρά και αν φαίνονται περιέχουν διάφορες ουσίες. Μερικές δεν επηρεάζουν άμεσα τους οργανισμούς (άμμος) ενώ άλλες αποτελούν θρεπτικά στοιχεία για αυτούς. Υπάρχουν όμως και τοξικές για τους οργανισμούς ουσίες, όπως βαρέα μέταλλα και συνθετικές χημικές ουσίες. Ορισμένοι υγρότοποι όπως έλη ή παρόχθιες περιοχές, προκαλούν μείωση της ταχύτητας ροής των υδάτων, ιδίως όταν έχουν πυκνή βλάστηση με αποτέλεσμα να διευκολύνει την καθίζηση των φερτών υλικών. Έτσι, ο υγρότοπος λειτουργεί ως παγίδα ιζημάτων και άλλων υλικών, όπου σημαντικός είναι ο ρόλος των φυτών σε αυτό.
- 4) **Απορρόφηση διοξειδίου του άνθρακα.** Ένα μέρος διοξειδίου του άνθρακα δεσμεύεται στην ατμόσφαιρα και έτσι ρυθμίζει το κλίμα, (αύξηση του διοξειδίου του άνθρακα στην ατμόσφαιρα, αυξάνει τη θερμοκρασία της γης). Οι υδάτινες μάζες μπορούν να απορροφήσουν μεγάλη ποσότητα διοξειδίου του άνθρακα από την ατμόσφαιρα. Οι υδρόβιοι αυτότροφοι οργανισμοί και τα ιζήματα δεσμεύουν ένα μέρος της ποσότητας αυτής.
- 5) **Αποθήκευση και ελευθέρωση θερμότητας.** Το νερό έχει μεγάλη ειδική θερμοχωρητικότητα, χρειάζονται δηλαδή μεγάλα ποσά θερμότητας για να υψωθεί ή να χαμηλώσει η θερμοκρασία του. Για τον λόγο αυτό οι παράκτιες περιοχές είναι θερμότερες τον χειμώνα και δροσερότερες το καλοκαίρι σε σύγκριση με άλλες περιοχές παρόμοιες αλλά βρίσκονται σε μεγαλύτερη απόσταση από την ακτή.
- 6) **Δέσμευση ηλιακής ακτινοβολίας και στήριξη τροφικών πλεγμάτων.** Στους υγροτόπους αναπτύσσονται πολλές κατηγορίες υδρόβιων αυτότροφων οργανισμών, από τους πιο μικροσκοπικούς ως τα υψηλόκορμα δέντρα. Ραχοκοκαλιά ενός υγροτοπικού οικοσυστήματος θεωρείται η μακροφυτική υδρόβια βλάστηση, διότι παρέχει στους ετερότροφους οργανισμούς τροφή και χώρους για καταφύγιο, ανάπτυξη, φώλιασμα και αναπαραγωγή. Πλην των ζώων που περατώνουν όλον τον βιολογικό τους κύκλο στον υγρότοπο, υπάρχουν και πολλά άλλα που επισκέπτονται τους υγροτόπους μόνο για ένα μέρος της ημέρας ή του έτους. Πολλοί υγρότοποι ιδίως οι σύνθετοι, στηρίζουν πολύπλοκα τροφικά πλέγματα τμήματα των οποίων μπορεί να επεκτείνονται και σε χερσαίες περιοχές (π.χ. ορισμένα αρπακτικά πουλιά) ή και σε άλλους υγροτόπους ακόμη και διαφορετικής ηπείρου (π.χ. μεταναστευτικά υδρόβια πουλιά). Βέβαια, όλοι οι υγρότοποι δεν έχουν όλες τις ανωτέρω λειτουργίες. Διαφορές υπάρχουν ακόμη και μεταξύ υγροτόπων του ίδιου τύπου, εξαιτίας των ιδιαίτερων γνωρισμάτων του καθενός (π.χ. εμβαδόν, λεκάνη απορροής, κλίμα, γεωγραφική θέση).

Βάση την παραπάνω ανάλυση των λειτουργιών διαμορφώνονται ανάλογα και οι αξίες των υγροτόπων. Οι αξίες των υγροτόπων δεν είναι ανεξάρτητες μεταξύ τους αλλά μια αλλαγή ή υποβάθμιση της μιας προκαλεί την αναβάθμιση ή υποβάθμιση της άλλης.¹¹

- 1) **Βιολογική αξία.** Η βιοποικιλότητα των υγροτόπων αποτελεί αξιόλογο τμήμα της βιοποικιλότητας της Γης. Πολλά είδη ζώων και φυτών εξαρτώνται από τους υγροτόπους. Είναι από τις κυριότερες αξίες και σχετίζεται με το πλήθος των φυτών και ζώων, που μπορεί να θεωρούνται σπάνια ή προστατευόμενα και η παρουσία τους συνδέεται με το υγρό στοιχείο. Η αξία αυτή επηρεάζεται άμεσα από τη λειτουργία της στήριξης τροφικών πλεγμάτων και έμμεσα από τις υπόλοιπες λειτουργίες. Η διατήρηση της υψηλής βιοποικιλότητας ενός υγροτόπου είναι απαραίτητη για τη βελτίωση καλλιεργούμενων φυτών, αγροτικών ζώων και μικροοργανισμών, για ένα μέρος της επιστημονικής προόδου, ιδιαίτερα στην ιατρική, καθώς και για πολλές τεχνολογικές καινοτομίες. Η ελληνική επικράτεια αποτελεί επίσης «αεροδιάδρομο» και χώρο ξεχειμωνιάσματος των μεταναστευτικών πουλιών που αναπαράγονται στις Βόρειες χώρες και όλα τα δίκτυα των υγροτόπων έχουν τεράστια σημασία για αυτά.

¹¹ Κουτράκης, 1995, Γεράκης, 1993

- 2) **Αρδευτική αξία.** Ο γεωργικός τομέας μιας περιοχής κοντά σε μια υγροτοπική περιοχή λαμβάνει σημαντικά οφέλη από την εκμετάλλευση υπόγειων νερών, ειδικότερα σε περιόδους ξηρασίας. Δυστυχώς στην Ελλάδα γίνεται αλόγιστη διαχείριση των υδάτινων πόρων με καταστροφικές συνέπειες, όπως την υφαλμύρωση των υπόγειων νερών, την πτώση της στάθμης των λιμνών και την αύξηση της συγκέντρωσης ρύπων.
- 3) **Υδρευτική αξία.** Η αξία των υγροτόπων για πόσιμο νερό αποκτά όλο και μεγαλύτερη σημασία εξαιτίας της εξαντλήσεως των υδροφόρου ορίζοντα. Πολλοί υγρότοποι σήμερα χρησιμοποιούνται για ύδρευση και πολλοί άλλοι θεωρούνται ως αποθήκες πόσιμου νερού για το μέλλον. Τα αποθέματα νερού ποταμών και παραπόταμων καλύπτουν μεγάλο ποσοστό της ύδρευσης διάφορων πόλεων και οικισμών.
- 4) **Αλιευτική αξία.** Οι κυριότεροι τύποι υγροτόπων που πληρούν τις προϋποθέσεις για να αποκτήσουν ικανοποιητικούς πληθυσμούς εμπορεύσιμων ψαριών είναι οι λιμνοθάλασσες, οι λίμνες και οι ποταμοί.
- 5) **Κτηνοτροφική αξία.** Πολλοί υγρότοποι προσφέρουν πλούσια βοσκήσιμη ύλη για τα βοοειδή και τα αιγοπρόβατα για μακρά περίοδο του έτους. Η υπερυδατική βλάστηση είναι σπουδαία πηγή τροφής, όπως και η βλάστηση των υγρολίβαδων. Παρ' όλα αυτά, στην περίπτωση της υπερβόσκησης των λιβαδιών μειώνεται η αξία τους και απειλούνται τα διάφορα είδη που βρίσκουν καταφύγιο και τροφή στη βλάστηση.
- 6) **Αξία βελτίωσης της ποιότητας του νερού.** Η υδρόβια βλάστηση που αναπτύσσεται σε έναν υγρότοπο παίζει σημαντικό ρόλο στον "καθαρισμό" του νερού από ανεπιθύμητες ουσίες. Γι' αυτό η απόθεση αποβλήτων σε τέτοιες περιοχές θα πρέπει να αποφεύγεται καθώς και να διώκεται.. Θα έλεγε κανείς ότι ο υγρότοπος έχει αξία και ως φυσικό φίλτρο καθαρισμού του νερού.
- 7) **Αντιπλημμυρική.** Οι υγρότοποι προσφέρουν αντιπλημμυρική προστασία σε καλλιέργειες και οικισμούς, καθώς συγκρατούν και επιβραδύνουν τη ροή των ποταμών και των χειμάρρων.
- 8) **Αξία αναψυχής.** Οι υγρότοποι προσφέρουν θαυμάσιες ευκαιρίες παθητικής αναψυχής (πχ. απόλαυση τοπίου, φωτογράφιση, παρατήρηση πουλιών και φυτών) και ενεργητικής αναψυχής (πχ. Ερασιτεχνική αλιεία, αθλήματα συνδεδεμένα με το υγρό στοιχείο). Τα τελευταία χρόνια υπάρχει ένα συνεχώς αυξανόμενο ενδιαφέρον προς αυτήν την ανάπτυξη του οικοτουρισμού. Καθώς όμως η αναμενόμενη μεγάλη προσέλευση επισκεπτών μπορεί να αποβεί ζημιογόνος για τους ευαίσθητους υγροτόπους, χρήζει υψίστης σημασίας η λήψη ορισμένων κανονισμών για τους περιορισμούς των επισκεπτών.
- 9) **Πολιτισμική αξία.** Εξαρτάται από την σύνδεση του υγροτόπου με την μυθολογία, ιστορία και λαογραφία της γύρω περιοχής. Σε μερικούς υγροτόπους υπάρχουν αρχαιολογικά μνημεία και παραδοσιακές οικονομικές δραστηριότητες όπως η εκτροφή σπάνιων φυλών ζώων.
- 10) **Θηραματική αξία.** Κυβερνήσεις και διεθνείς οργανισμοί προστασίας της φύσης συμφωνούν ότι η θηραματική δραστηριότητα συμβάλλει στην διατήρηση της βιοποικιλότητας ενός υγρότοπου, βεββαί πάντα με μέτρο.
- 11) **Επιστημονική και εκπαιδευτική αξία.** Η ποικιλότητα του βιοτόπου, της βιοκοινότητας και του τοπίου καθιστά τους υγροτόπους ελκυστικούς χώρους για έρευνα, αλλά και για εκπαιδευτικές δράσεις μέσα από τις οποίες οι μαθητές/φοιτητές μαθαίνουν να σέβονται αλλά και να κατανοούν τη σημασία αυτών των περιοχών.

2.3 Τύποι Υγροτόπων

Το σύστημα ταξινόμησης των τύπων των υγροτόπων, το οποίο έχει εγκριθεί κατά την Τέταρτη Συνάντηση των Συμβαλλομένων Μερών της Σύμβασης RAMSAR στο Montreux το 1990 και έχει υιοθετηθεί έκτοτε από το Γραφείο RAMSAR, περιλαμβάνει τρεις σημαντικές κατηγορίες τύπων υγροτόπων με τις αντίστοιχες υποκατηγορίες τους. Αυτή η ταξινόμηση θεωρείται απλή και υφίσταται

με βάση τα κριτήρια της γεωγραφικής θέσης και της ανθρώπινης παρέμβασης. Το κοινό γνώρισμα όλων των τύπων είναι η παρουσία νερού, είτε συνεχούς είτε εποχικού, γεγονός που διαφυλάσσει την ύπαρξη υψηλής αξίας συστημάτων βιοποικιλότητας.¹²

Πίνακας 1: Το σύστημα ταξινόμησης των υγροτοπικών τύπων του Γραφείου RAMSAR, που εγκρίθηκε κατά την Τέταρτη Συνάντηση των Συμβαλλόμενων Μερών, η οποία έγινε στο Montreux το 1990. (Μετάφραση από Γεράκη κ.ά., 1991)

Θαλάσσιοι και Παράκτιοι Υγρότοποι

1. Μόνιμα θαλάσσια ύδατα βάθους μικρότερου των έξι μέτρων κατά τη ρηχία. Περιλαμβάνονται: θαλάσσιοι όρμοι και πορθμοί.
2. Υποπαλιρροιακές υδρόβιες στρωμένες. Περιλαμβάνονται: εκτεταμένες στρωμένες φυκών, λειμώνες φανερογάμων και τροπικά θαλάσσια λιβάδια.
3. Κοραλλιογενείς ύφαλοι.
4. Βραχώδεις θαλάσσιες ακτές. Περιλαμβάνονται: βραχώδη νησιά ανοιχτά της ακτής και μεγάλοι απόκρημνοι παράκτιοι βράχοι.
5. Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται: στενά και επιμήκη αμμώδη φράγματα, αμμώδη ακρωτήρια και αμμώδεις νησίδες.
6. Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα.
7. Διαπαλιρροιακά ιλυώδη, αμμώδη και αλατούχα πεδία.
8. Διαπαλιρροιακά έλη. Περιλαμβάνονται: αλοέλη, αλατούχα λιβάδια, περιοχές που πλημμυρίζονται τακτικά από την παλίρροια, υπερυψωμένα αλοέλη, παλιρροιακά υφάλμυρα έλη και έλη γλυκού νερού.
9. Διαπαλιρροιακοί δασωμένοι υγρότοποι. Περιλαμβάνονται: έλη με βλάστηση τύπου mangrove, έλη με βλάστηση κυριαρχούμενη από το είδος Nipa και παλιρροιακά δασωμένα έλη γλυκού νερού.
10. Υφάλμυρες ως αλμυρές λιμνοθάλασσες που έχουν μία ή περισσότερες σχετικά στενές διόδους επικοινωνίας με τη θάλασσα.
11. Αβαθείς λίμνες (lagoons) και έλη γλυκού νερού της παράκτιας ζώνης. Περιλαμβάνονται: αβαθείς λίμνες (lagoons) των δέλτα και συστήματα ελών.

Εσωτερικοί Υγρότοποι

1. Ποταμοί και ρυάκια με συνεχή ροή (δηλαδή ρέουν καθ' όλο το έτος). Περιλαμβάνονται οι καταρράκτες.
2. Ποταμοί με ρυάκια με ασυνεχή ροή (ρέουν μόνο κατά ένα διάστημα του έτους ή κάθε μερικά έτη).
3. Εσωτερικά δέλτα (μόνιμα).
4. Ποτάμιες πλημμυρογενείς πεδιάδες. Περιλαμβάνονται: ποτάμια πεδία, πλημμυριζόμενες ποτάμιες λεκάνες, εποχιακώς πλημμυριζόμενα λιβάδια αγρωστωδών, σαβάνες και σαβάνες με φοίνικες.
5. Μόνιμες λίμνες γλυκού νερού (μεγαλύτερες των 80 στρεμμάτων). Περιλαμβάνονται οι μεγάλες ελλειψοειδείς λίμνες που σχηματίζονται σε μαιανδρικούς ποταμούς, γνωστές ως παλιομάνες (oxbow lakes).

¹² ΕΚΒΥ, «Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων-Υγροτόπων», Γεράκης κ.ά., 1991, Zalidis et al., 1996

6. Εποχικές λίμνες γλυκού νερού (μεγαλύτερες των 80 στρεμμάτων), λίμνες πλημμυρογενών πεδιάδων.
7. Μόνιμες και εποχικές υφάλμυρες, αλμυρές, ή αλκαλικές λίμνες, πλημμυρογενή πεδία και έλη.
8. Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (μικρότερες των 80 στρεμμάτων), και μόνιμα έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση.
9. Εποχικές λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (μικρότερες των 80 στρεμμάτων) και εποχιακά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Περιλαμβάνονται: λασπώδη βυθίσματα (sloughs), κυκλικές λιμνούλες που σχηματίζονται σε βραχώδεις περιοχές (potholes), εποχιακώς πλημμυριζόμενα λιβάδια, έλη με Carex.
10. Έλη με θάμνους. Έλη γλυκού νερού στα οποία κυριαρχεί θαμνώδης βλάστηση από ιτιές και σκλήθρα. Ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά.
11. Δάσος σε έλος γλυκού νερού. Εποχιακώς πλημμυριζόμενο δάσος, έλος με αραιό δενδρόνα (wooded swamp). Ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά.
12. Τυρφώδεις γαίες (τυρφώνες). Έλη με τυρφώδη πυθμένα αποκλειστικώς ή μη ομβροδίατα, με θάμνους ή χωρίς θάμνους.
13. Δασωμένες τυρφώδεις γαίες (τυρφώνες). Δάσος σε έλος με τυρφώδη πυθμένα
14. Αλπικοί υγρότοποι και υγρότοποι τούνδρας. Περιλαμβάνονται: αλπικά λιβάδια (υγρά), νερόλακκοι τούνδρας και εποχιακές υδατοσυλλογές που σχηματίζονται από χιονότηγμα.
15. Πηγές γλυκού νερού, οάσεις.
16. Γεωθερμικοί υγρότοποι.

Τεχνητοί Υγρότοποι

1. Περιοχές αποθηκείσεως νερού. Ταμιευτήρες, υψηλά φράγματα, διάφορα εμπόδια της ροής νερού (γενικώς μικρότερα των 80 στρεμμάτων).
2. Λιμνούλες αγροκτημάτων για άρδευση φυτών και εξασφάλιση νερού σε ζώα καθώς και μικρές δεξαμενές (γενικά μικρότερες των 80 στρεμμάτων).
3. Λιμνούλες υδατοκαλλιεργειών.
4. Υγρότοποι από εκμετάλλευση αλατιού. Τηγάνια αλυκών, αλυκές.
5. Υγρότοποι από εκσκαφές σε λατομεία και ορυχεία.
6. Υγρότοποι που δημιουργούνται για επεξεργασία λυμάτων.
7. Υγρότοποι αρδευομένων γαιών (ορυζώνες, διώρυγες, τάφροι).
8. Εποχικώς πλημμυριζόμενες καλλιεργούμενες γαίες.

2.4 Απειλές και υποβάθμιση υγροτόπων

Το 48% των υγροτόπων στη λεκάνη της Μεσογείου έχουν εξαφανιστεί, σύμφωνα με επιστημονική μελέτη που έδωσε στη δημοσιότητα το Μεσογειακό Παρατηρητήριο Υγροτόπων (Mediterranean Wetlands Observatory). Η μέση παγκόσμια απώλεια από το έτος 1970 μέχρι και σήμερα είναι περίπου 35%.¹³

Οι υγρότοποι καταστρέφονται συνεχώς ή υποβαθμίζονται, εξαιτίας της βιομηχανίας, του τουρισμού, της αστικοποίησης, και της γεωργίας. Βασική όμως αιτία για την υποβάθμισή τους είναι ο

¹³ <https://greenagenda.gr/>

υπερπληθυσμός στην περιοχή της λεκάνης της Μεσογείου, όπως επίσης και η άγνοια του ανθρώπου για την σημασία και την αξία των υγροτόπων.

Οι κύριοι παράγοντες που προκαλούν την υποβάθμιση των υγροτόπων είναι η κατασκευή αρδευτικών έργων, και οι εκτροπές των ποταμών που προκαλούν αλλαγές στη ροή του νερού, η υπερβολική άντληση νερού, οι εκχερσώσεις και το παράνομο κυνήγι που προκαλούν μείωση των υδατικών πόρων και της άγριας ζωής, οι εκροές από τις αγροτικές καλλιέργειες και τα αστικά λύματα που προκαλούν ρύπανση του νερού, και η αστική ανάπτυξη και επέκταση των καλλιεργούμενων εκτάσεων που προκαλούν τη μείωση των υγροτοπικών εκτάσεων.¹⁴

Σύμφωνα με έρευνα που διενήργησε το WWF Ελλάς, η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρία και η Ελληνική Εταιρεία Περιβάλλοντος και Πολιτισμού με στόχο να εξεταστούν οι απειλές που αντιμετωπίζουν οι υγρότοποι καθώς και το καθεστώς προστασίας που τους διέπει εμφανίζονται παρακάτω οι συχνότερες και πλέον κρίσιμες απειλές:

1. Υποβάθμιση του υδρολογικού καθεστώτος.
2. Υποβάθμιση της ποιότητας των υδάτων από την εκροή αστικών και βιομηχανικών αποβλήτων, καθώς και από την απορροή αγροχημικών.
3. Παράνομες αντλήσεις νερού.
4. Παράνομη και αυθαίρετη δόμηση (για λόγους οικιστικούς, τουριστικούς, βιομηχανικούς και για χρήση από λαθροθήρες και λαθραλιείς).
5. Αποξηράνσεις υγροτοπικών εκτάσεων.
6. Εντατικοποίηση της γεωργίας με αποτέλεσμα τη μείωση βιοτόπων.
7. Ανεξέλεγκτη βόσκηση σε δάση και υγρά λιβάδια.
8. Απώλεια βιοποικιλότητας.
9. Μείωση έκτασης βιοτόπων από έργα μεγάλης κλίμακας.
10. Παράνομες αμμοληψίες.
11. Ευτροφισμός από υδατοκαλλιέργειες.
12. Παράνομη υλοτομία.
13. Παράνομη αλιεία και υπεραλίευση.
14. Λαθροθηρία.¹⁵

Γενικά, οι υγρότοποι της Κέρκυρας δεν έχουν υποστεί κάποια τεράστια υποβάθμιση. Υπάρχουν κάποιες αναφορές για κάποιους υγρότοπους όπως:¹⁶

- ✓ Έλος Ακρωτηρίου Τούρκο (KER019), εκτελούνται εκχερσώσεις με αποτέλεσμα να γίνεται μπάζωμα του αιγιαλού.
- ✓ Λιμνοθάλασσα Αντινιώτη (KER035), μεταφέρονται και απορρίπτονται αδρανή υλικά και σκουπίδια κάθε είδους. Ενώ μέρος του υγρότοπου έχει μπαζωθεί για να κατασκευαστούν αθλητικές εγκαταστάσεις και κερκίδες.

¹⁴ ΕΚΒΥ Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων-Υγροτόπων

¹⁵ WWF Ελλάς www.wwf.gr

¹⁶ Σύλλογος Προστασίας Περιβάλλοντος Κέρκυρας, (<http://www.prosper-corfu.gr/>)

Η περίπτωση του Ερημίτη

Η υπόθεση του Ερημίτη ξεκίνησε το 2012, με την πρώτη διαγωνιστική διαδικασία από το Τ.Α.Ι.ΠΕ.Δ., που προέβλεπε την παραχώρηση δικαιώματος χρήσης επιφανείας στην πλειοδότη εταιρεία NCH CAPITAL για 99 χρόνια, έναντι 23 εκατ.€.

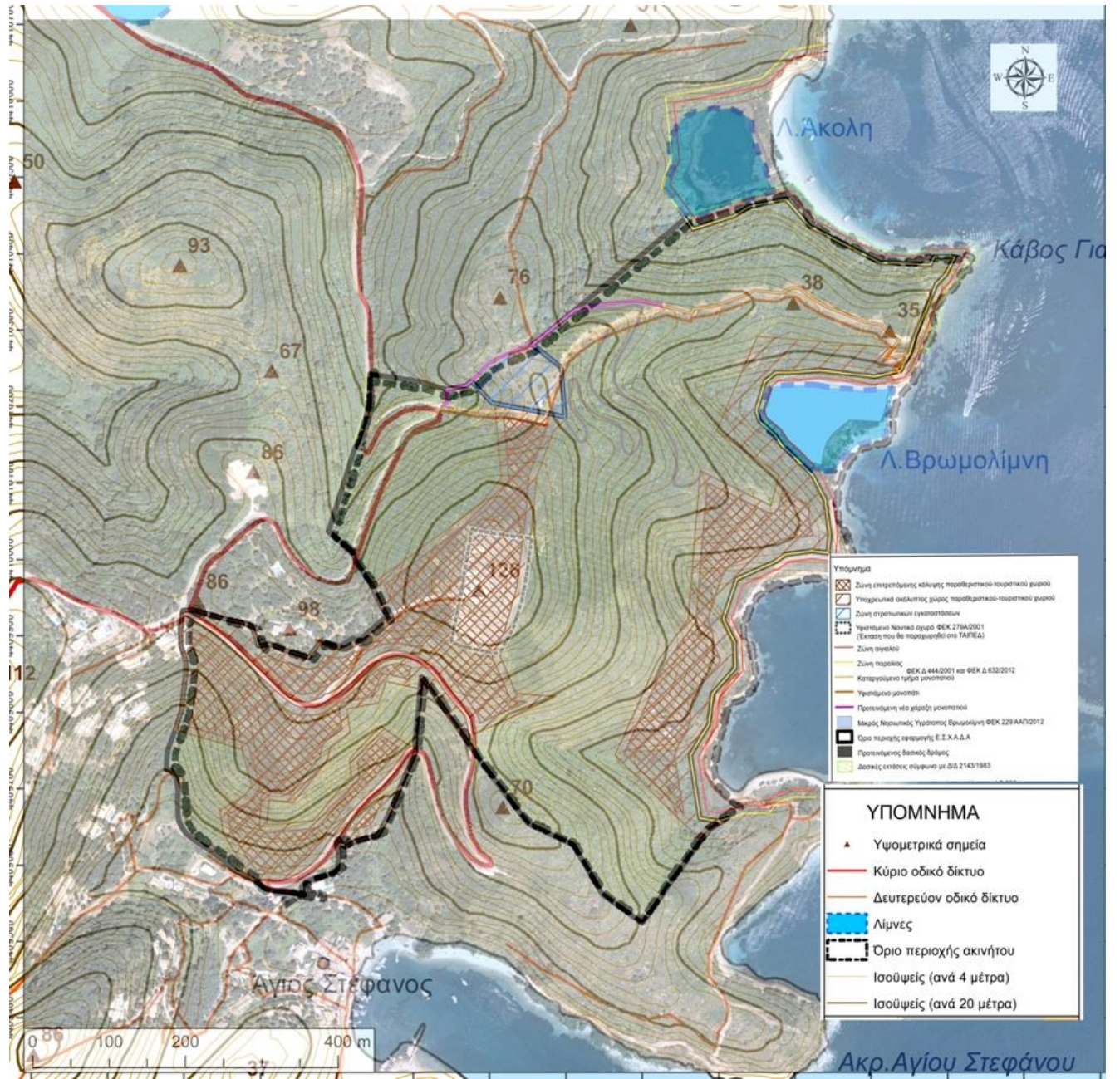
Το 2017, με νέο διαγωνισμό, παραχωρήθηκε το δικαίωμα πλήρους κυριότητας επί του μεγαλύτερου μέρους των οικοδομήσιμων τμημάτων, έναντι 2 εκατ. €, στην ίδια εταιρεία ως τη μοναδική ενδιαφερόμενη, δεδομένου ότι ήδη κατείχε το δικαίωμα χρήσης επιφανείας. Σύμφωνα με τους όρους της δεύτερης διαγωνιστικής διαδικασίας, διαφοροποιήθηκε ουσιαστικά ο τρόπος της εκμετάλλευσης του Ερημίτη, καθώς δόθηκε στην NCH CAPITAL η δυνατότητα πώλησης δικαιωμάτων πλήρους κυριότητας.

Επισημαίνουμε, ότι η ιδιωτική πολεοδόμηση με ΕΣΧΑΔΑ όταν εφαρμοστεί σε αδόμητη περιοχή χωρίς σημαντική περιβαλλοντική αξία, είναι δυνατό να την αναβαθμίσει. Αντίθετα όταν εφαρμοστεί σε περιοχή ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, υψηλής περιβαλλοντικής αξίας και ευαισθησίας, το πιο πιθανό είναι να προκαλέσει βλάβη και θα πρέπει να ληφθούν μέτρα αποκατάστασης. Σε τέτοιες περιοχές ενδείκνυνται ήπιες και περιβαλλοντικά φιλικές ανθρωπογενείς παρεμβάσεις που θα έχουν ως αποτέλεσμα την προστασία και αναβάθμισή τους, ενώ συγχρόνως θα ενθαρρύνουν την επισκεψιμότητα.¹⁷

Διαδοχικές τοπικές κυβερνήσεις των Ιόνιων νησιών, καθώς και τα δημοτικά συμβούλια της Κέρκυρας έχουν εγκρίνει ψηφίσματα, δηλώνοντας ότι το οικολογικό σύστημα του Ερημίτη μπορεί να μετατραπεί μόνο σε ένα οικολογικό πάρκο και να διατηρήσει τη φυσική του ομορφιά και βιοποικιλότητα. Ωστόσο, όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις αγνοώντας τις παραπάνω αποφάσεις, χορήγησε μίσθωση του τόπου σε ξένους επενδυτές. Το σχέδιο είναι να «αναπτυχθεί» η περιοχή εκμεταλλεζόμενη περίπου 180 στρέμματα της επιφάνειάς του, εκ των οποίων τα 36,5 θα καλυφθούν με κτίρια και τα υπόλοιπα θα χρησιμοποιηθούν για την κατασκευή λιμανιού κατουριστικών εγκαταστάσεων. Όλα αυτά έχουν ως αποτέλεσμα να αλλάξουν το μικροκλίμα και να επηρεάσουν την πανίδα και χλωρίδα του οικοσυστήματος.¹⁸

¹⁷ Κίνηση Save Erimitis (<https://www.erimitis.gr/2020/02/14/anakoinosi-tee-2020/>)

¹⁸ Σύλλογος Προστασίας Περιβάλλοντος Κέρκυρας, (<http://www.prosper-corfu.gr/node/73>)



Πηγή: Κίνημα Save Erimitis

3. Υγρότοποι Κέρκυρας

Στο νησί της Κέρκυρας έχουν μετρηθεί 56 υγρότοποι, από τους οποίους 54 είναι φυσικοί και 2 τεχνητοί. Παρακάτω αναλύεται ο κάθε υγρότοπος ξεχωριστά.

1) Λιμνοδεξαμενή Μοσχοπούλου (KER001)

Η λιμνοδεξαμενή Μοσχοπούλου βρίσκεται περίπου 1.3 χιλιόμετρα νότια-νοτιοδυτικά του ομώνυμου οικισμού, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για εξωποτάμια λιμνοδεξαμενή με επικάλυψη αργίλου και κροκάλων. Κατασκευάστηκε το 2001 και έχει ωφέλιμο νερό όγκου 160 κ.μ., όπου η χρήση του προορίζεται για κάλυψη μέρους των υδρευτικών αναγκών του οικισμού Κάβου που δέχεται μεγάλο αριθμό τουριστών κατά την καλοκαιρινή περίοδο.

Η βλάστηση που αναπτύσσεται περιμετρικά της δεξαμενής αποτελείται από λόχμες αγριοκάλαμων (*Phragmites Australis*) και καλαμιών υφάλμυρων νερών (*Arundo donax*), ενώ διάσπαρτα υπάρχουν πολλά βάτα καθώς και λίγα άτομα φτελιών και ιτιών. Στα νερά έχουν εισαχθεί αρκετά επιγενή είδη ψαριών, όπως χρυσόψαρα και κουνουπόψαρα, ενώ παρατηρήθηκαν πολλά βατράχια κυρίως του γένους *Pelophylax*.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Τεχνητός
Έκταση:	29.3 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Ελεγχόμενη από αγωγό
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	76-95
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος Κάλυψη (%)

Τύποι Υγροτόπων (κατά Ramsar)

Τύπος Κάλυψη (%)
2 – Λιμνούλες αγροκτημάτων για άρδευση φυτών και εξασφάλιση νερού >95
σε ζώα καθώς και μικρές δεξαμενές (<80 στρέμματα)

Τύποι βλάστησης

Τύπος Κάλυψη (%)

Θαμνώδης /Δενδρώδης

<5

Υπερδατική

<5

2) Έλος Κάβου (KER002)



Το έλος Κάβου βρίσκεται περίπου 1.6 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά του οικισμού Μελίκια, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για ένα πολύ υποβαθμισμένο παράκτιο έλος υφάλμυρου νερού που έχει δημιουργηθεί από μια μικρή εκβολή ρύακα στο νότιο τμήμα του και τα αποστραγγιστικά κανάλια που διατρέχουν το κεντρικό κομμάτι του και τα οποία στραγγίζουν την ευρύτερη περιοχή. Παλαιότερα, το έλος καταλάμβανε μεγαλύτερη έκταση, τόσο παράλληλα προς την ακτή όσο και στο εσωτερικό, αλλά η δημιουργία του λιμένα Λευκίμμης βόρεια, ενός ξενοδοχείου νότια καθώς η επέκταση της δόμησης στο εσωτερικό, το κατακερμάτισαν, άλλαξαν εν

μέρει τη δομή του και συρρίκνωσαν κατά πολύ τα όρια του.

Το έλος κρατά νερό καθ' όλη την διάρκεια του έτους, αν και τους ζεστούς καλοκαιρινούς μήνες αυτό είναι ελάχιστο. Απαντώνται οι οικοτόποι 72Α0-Καλαμώνες, 1410-Μεσογειακά αλίπεδα (*Juncetalia maritima*), ενώ προς το θαλάσσιο τμήμα του υπάρχει ο τύπος 1120*-Εκτάσεις θαλάσσιου βυθού με βλάστηση (Ποσειδώνιες). Η βλάστηση είναι κυρίως υπερδατική αποτελούμενη από αγριοκάλαμα (*Phragmites Australis*), βούρλα (*Juncus* sp.) και λόχμες καλαμιών υφάλμυρων νερών (*Arundo donax*) και δευτερευόντως δενδρώδης με αρμυρίκια και λίγα άτομα λεύκης προς το εσωτερικό του έλους. Επίσης, υπάρχουν φυτεμένα φοινικοειδή και ευκάλυπτοι.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	103.8 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	5-25
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος

Κάλυψη (%)

1120* Εκτάσεις θαλάσσιας βλάστησης με *Posidonia* (*Posidionion*)

<5

oceanicae)

1410 Μεσογειακά αλίπεδα (<i>Juncetalia maritimi</i>)	5-25
72A0 Καλαμώνες	51-75

Τύποι Υγροτόπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
A – Μόνιμα θαλάσσια ύδατα βάθους μικρότερου των 6 μέτρων κατά τη ρηχία, συμπεριλαμβανομένων κόλπων και στενών	<5
E – Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται συστήματα αμμοθινών, λωρίδες άμμου και αμμώδεις νησίδες	<5
F – Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα	5-25
H – Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	51-75

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Αμμόφιλη	<5
Θαμνώδης /Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	5-25
Υπερδατική	51-75

3) Εκβολή Ποταμού Λευκίμμης (Μπούκα) (KER004)



Η εκβολή του ποταμού Λευκίμμης βρίσκεται περίπου 1,6 χιλιόμετρα Βόρεια – Βορειοανατολικά από τον οικισμό Ποτάμι, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για την μοναδική εκβολή στην Κέρκυρα που διατηρεί δελταϊκό σύστημα με εκτενή αλοφυτικά λιβάδια σε συνδυασμό με υπερδατική βλάστηση. Ωστόσο, ο εγκιβωτισμός της κοίτης του ποταμού και η καναλοποίηση του διασπών τη συνοχή του συστήματος. Ο ποταμός μπορεί να χαρακτηριστεί πλωτός μιας και τον διασχίζουν σκάφη σε μήκος μεγαλύτερο των 2 χιλιομέτρων. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις εντατικές και εκτατικές

καλλιέργειες καθώς και τις δραστηριότητες που προκύπτουν από τον οικισμό της Λευκίμμης.

Απαντώνται οι οικοτόποι 1130 – Εκβολές ποταμών 1420 – Μεσογειακές θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (*Arthrocnemetalia fruticosae*) και 92D0 – Νότια παρόχθια δάση – στοές και λόχμες (*Nerio – Tamaricetea* και *Securinegion tinctoriae*). Η βλάστηση είναι κυρίως αλοφυτική με αρμυρίθρες, υπερυδατική αποτελούμενη από αγριοκάλαμα (*Phragmites Australis*), σκίρπα (*Scirpus* sp.), βούρλα (*Carex* sp.) και λόχμες καλαμιών υφάλμυρων νερών (*Arundo donax*), ενώ δευτερευόντως υπάρχει δενδρώδης και θαμνώδης βλάστηση με αυτοφυή αρμυρίκια και φυτεμένες πικροδάφνες. Επίσης, υπάρχουν διάσπαρτοι φυτεμένοι ευκάλυπτοι.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	179,9 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
92D0 Νότια παρόχθια δάση – στοές και λόχμες (<i>Nerio – Tamaricetea</i> και <i>Securinegion tinctoriae</i>)	< 5
1130 Εκβολές ποταμών	51-75
1420 Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (<i>Sacrocornetea fruticosi</i>)	26-50

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
F – Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα.	26-50
H – Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού.	26-50

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη
Αλοφυτική	26-50
Θαμνώδης / Δενδρώδης	5-25

4) Αλυκή Λευκίμμης (KER005)



Η Αλυκή Λευκίμμης βρίσκεται περίπου 2,9 χιλιόμετρα βόρεια της Λευκίμμης, στην Κέρκυρα. Έχει καταγραφεί ως υγρότοπος και από το ΕΚΒΥ με κωδικό GR223196000 και όνομα «Λιμνοθάλασσα Αλυκής Λευκίμμης» (Ζαλίδης & Ματζαβέλας 1994). Πρόκειται για παλιά βιομηχανική αλυκή που σταμάτησε να λειτουργεί το 1988. Μετά την παύση λειτουργίας της, τα τμήματα της αλυκής άρχισαν σταδιακά να αφομοιώνονται στο φυσικό περιβάλλον με αποτέλεσμα τη σημερινή της μορφή που αποτελείται από εκτενή πλημμυρισμένα κομμάτια καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, αλοφυτικά λιβάδια σε συνδυασμό με αμμόφιλη βλάστηση και υπερδατική βλάστηση που διασπάται προς το εσωτερικό από σκίνους και αρμυρίκια. Οι δραστηριότητες στον υγρότοπο είναι σχετικά ήπιες με κυρίαρχες τις δράσεις

περιβαλλοντικής εκπαίδευσης που γίνονται από το ΚΠΕ Λευκίμμης, το οποίο στεγάζεται σε αναπαλαιωμένα κτίρια της αλυκής. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις εντατικές και εντατικές καλλιέργειες καθώς και τις δραστηριότητες που προκύπτουν από τον οικισμό της Λευκίμμης.

Απαντώνται οι οικότοποι 1440 Αλυκές, 1310 - Μονοετής βλάστηση με *Salicornia* και άλλα είδη των λασπωδών και αμμοδών ζωνών, 1420 - Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (*Arthrocnemum fruticosae*), 1410 - Μεσογειακά αλίπεδα (*Juncetalia maritimi*), ενώ στο μικρό θαλάσσιο τμήμα που βρίσκεται εντός της οριοθέτησης υπάρχει και ο τύπος 1120* - Εκτάσεις θαλάσσιου βυθού με βλάστηση (Ποσειδώνιες).

Οι μεγαλύτερες απειλές για τον υγρότοπο προκύπτουν από τις άναρχες δραστηριότητες αναψυχής (πχ. χρήση της ως τόπος απογείωσης-προσγείωσης δελτοπλάνων) και από το άγνωστης έκτασης/διάρκειας κυνήγι. Επίσης αναφέρονται σχέδια για δημιουργία νέου αεροδρομίου στην περιοχή.

Ο υγρότοπος βρίσκεται εντός Ειδικής Ζώνης Διατήρησης και Ζώνης Ειδικής Προστασίας του δικτύου Natura 2000 (ενιαίος κωδικός GR2230003) καθώς και εντός Σημαντικής Περιοχής για τα Πουλιά.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	1412,7 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Ελεγχόμενη από αγωγό
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	51-75
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>1120</i> * Εκτάσεις θαλάσσιας βλάστησης με <i>Posidonia</i> (<i>Posidonion oceanicae</i>)	<5
<i>1310</i> Πρωτογενής βλάστηση με <i>Salicornia</i> και άλλα μονοετή είδη των λασπωδών και αμμωδών ζωνών	5-25
<i>1410</i> Μεσογειακά αλίπεδα (<i>Juncetalia maritimi</i>)	5-25
<i>1420</i> Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόγχμες (<i>Sacrocornetea Fruticosi</i>)	5-25
<i>1440</i> Αλυκές	26-50

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>S</i> -- Υγρότοποι προς εκμετάλλευση αλατιού (τηγάνια αλυκών, αλυκές, κ.ά)	51-75
<i>A</i> -- Μόνιμα θαλάσσια ύδατα βάθους μικρότερου των 6 μέτρων κατά τη ρηχία, συμπεριλαμβανομένων κόλπων και στενών	<5
<i>H</i> -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	26-50

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Αλοφυτική	26-50
Αμμόφιλη	5-25
Βαθεία νερά	<5
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	5-25
Υπερυδατική	5-25

5) Έλος Μώλου (KER006)



Το έλος Μώλου βρίσκεται περίπου 2,2 χιλιόμετρα βόρεια - βορειοδυτικά της Λευκίμμης στον οικισμό Μώλο, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για τα απομεινάρια ενός μεγαλύτερου έλους, το οποίο έχει σχεδόν αποξηρανθεί. Ένα εκτενές σύστημα καναλιών στραγγίζει την περιοχή οδηγώντας τα νερά κυρίως προς το σημείο που οριοθετήθηκε από την απογραφή και το οποίο είναι το μοναδικό κομμάτι που έχει συνοχή όσον αφορά την υγροτοπική βλάστηση, παρόλο που είναι κυκλωμένο από κατοικίες.

Η παρουσία νερού είναι εποχική και η κύρια τροφοδοσία του γίνεται από τη λεκάνη απορροής μέσω αποστραγγιστικών καναλιών, ενώ δεν αποκλείεται και η ύπαρξη πηγαίων αναβλύσεων. Η θάλασσα τροφοδοτεί επίσης το παράκτιο

κομμάτι του έλους μέσω του χειμέριου κύματος. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις εντατικές και εκτατικές καλλιέργειες καθώς και τις δραστηριότητες που προκύπτουν από τον οικισμό της Λευκίμμης.

Η βλάστηση είναι κυρίως υπερυδατική αποτελούμενη από βούρλα (*Juncus* sp. & *Carex* sp.), αγριοκάλαμα (*Phragmites australis*) και λόχμες καλαμιών υφάλμυρων νερών (*Arundo donax*), ενώ δευτερευόντως υπάρχει δενδρώδης βλάστηση με αυτοφυή αρμυρίκια και λίγα αλόφιλα και αμμόφιλα είδη προς την παραλία. Επίσης, υπάρχουν διάσπαρτα φυτεμένα φοινικοειδή προερχόμενα από τους κήπους των γύρω κατοικιών.

Ο υγρότοπος προστατεύεται από το Π.Δ. για τους μικρούς νησιωτικούς υγροτόπους (Υ222KER006, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	7,9 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδο από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	5-25
Παρουσία νερού:	Εποχική

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος **Κάλυψη (%)**

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος **Κάλυψη (%)**

H -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού

>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος **Κάλυψη(%)**

Αλοφυτική

<5

Αμμόφιλη

<5

Θαμνώδης / Δενδρώδης

<5

Υγρολιβαδική

51-75

Υπερυδατική

5-25

6) Εκβολή Γρίτη (KER007)



Η εκβολή Γρίτη βρίσκεται περίπου 1,8 χιλιόμετρα βορειοανατολικά του οικισμού Περιβόλι, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για εκβολή ρύακα σχεδόν μόνιμης ροής που κρατά νερό καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Από τα φερτά υλικά που παρατηρήθηκαν στην εκβολή αλλά και από το άνοιγμα αυτής εκατέρωθεν, φαίνεται πως ο ρύακας παροχετεύει μεγάλες ποσότητες νερού προς την εκβολή κυρίως μετά από έντονες βροχοπτώσεις. Η εκβολή είναι πολύ επηρεασμένη από τις ανθρώπινες δραστηριότητες, κυρίως λόγω της επέκτασης των καλλιεργειών στα ανάντη και της δόμησης στο παράκτιο τμήμα της. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις εντατικές και εκτατικές καλλιέργειες.

Η βλάστηση είναι κυρίως υπερυδατική αποτελούμενη από σκίρπα (*Scirpus* sp.) και βούρλα (*Juncus* sp), λίγα αγριοκάλαμα (*Phragmites australis*) και λόχμες καλαμιών υφάλμυρων νερών (*Arundo donax*), ενώ συγκυρίαρχη μπορεί να χαρακτηριστεί η δενδρώδης βλάστηση με πυκνά αυτοφυή αρμυρίκια. Επίσης, υπάρχουν και λίγα αλόφιλα και αμμόφιλα είδη προς την παραλία. Τέλος, υπάρχουν διάσπαρτα φυτεμένα φοινικοειδή και ευκάλυπτοι προερχόμενα από τους κήπους των γύρω κατοικιών.

Ο υγρότοπος προστατεύεται από το Π.Δ. για τους μικρούς νησιωτικούς υγροτόπους (Υ222KER007, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	21,9 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδο από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
92D0 Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (<i>Nerio-Tamaricetea</i> και <i>Securinegion tinctoriae</i>)	<5

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
E -- Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται Συστήματα αμμοθινών, λωρίδες άμμου και αμμώδεις νησίδες	5-25
F -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά	

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Αλοφυτική	<5
Αμμόφιλη	<5
Θαμνώδης / Δενδρώδης	26-50
Υγρολιβαδική	5-25
Υπερυδατική	26-50

7) Εκβολή Καλυβιώτη (KER008)



Η εκβολή Καλυβιώτη βρίσκεται περίπου 1,5 χιλιόμετρο βόρεια του οικισμού Περιβόλι, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για μικρή πολύ υποβαθμισμένη εκβολή ρύακα που κρατά νερό καθ' όλη τη διάρκεια του έτους λόγω της αλληλεπίδρασής της με τη θάλασσα. Η εκβολή είναι πολύ επηρεασμένη από τις ανθρώπινες δραστηριότητες, κυρίως λόγω της επέκτασης των καλλιεργειών και της δόμησης στο παράκτιο τμήμα της. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις εντατικές και εκτατικές καλλιέργειες.

Η βλάστηση είναι κυρίως υπερυδατική αποτελούμενη από αγριοκάλαμα (*Phragmites australis*), σκίρπα (*Scirpus* sp.) και βούρλα (*Juncus* sp), καθώς και δενδρώδης με αυτοφυή αρμυρίκια. Επίσης, υπάρχουν διάσπαρτοι φυτεμένοι ευκάλυπτοι.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	1,2 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδο από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
92D0 Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (<i>Nerio-Tamaricetea</i> και <i>Securinegion tinctoriae</i>)	<5

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>E</i> -- Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται συστήματα αμμοθινών, λωρίδες άμμου και αμμώδεις νησίδες	<5
<i>F</i> -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα	76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	<5
Υπερδατική	5-25

8) Εκβολή Ποταμού Γαρδένα (KER009)



Η εκβολή του ποταμού Γαρδένα βρίσκεται περίπου 1,8 χιλιόμετρα νότια του οικισμού Βιταλάδες, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για εκβολή ρύακα που κρατά νερό καθ' όλη τη διάρκεια του έτους λόγω της αλληλεπίδρασής της με τη θάλασσα. Η εκβολή είναι αρκετά επηρεασμένη από τις ανθρώπινες δραστηριότητες, κυρίως λόγω της δόμησης στο παράκτιο τμήμα της και τις έντονες εκχερσώσεις για τη δημιουργία παρκινγκ για την εξυπηρέτηση των λουόμενων. Λίγα μέτρα από την εκβολή, υπάρχουν εκατέρωθεν της κοίτης εντατικές καλλιέργειες αποτελούμενες από αμπέλια και σπυροκηπευτικά. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής

είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις εντατικές και εκτατικές καλλιέργειες.

Απαντάται ο οικότοπος 72A0 - Καλαμώνες. Η βλάστηση είναι κυρίως υπερδατική αποτελούμενη από αγριοκάλαμα (*Phragmites australis*) και καλάμια υφάλμυρων νερών (*Arundo donax*), ενώ προς το εσωτερικό της κοίτης φύονται άτομα πλατάνου. Επίσης, υπάρχει αραιή αμμόφιλη βλάστηση.

Ο υγρότοπος προστατεύεται από το Π.Δ. για τους μικρούς νησιωτικούς υγροτόπους (Υ222KER009, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	11,7 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδο από ποτάμι

Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):
Παρουσία νερού:

26-50

Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος

72A0 Καλαμώνες

Κάλυψη (%)

26-50

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος

E -- Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται
Συστήματα αμμοθινών, λωρίδες άμμου και αμμώδεις νησίδες

5-25

F -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά
συστήματα των δέλτα

76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος

Αμμόφιλη

Θαμνώδης / Δενδρώδης

Υπερδατική

Κάλυψη(%)

<5

<5

26-50

9) Εκβολή Παραλίας Μαραθιά 2 (KER010)



Η δεύτερη εκβολή στην παραλία του Μαραθιά βρίσκεται περίπου 1,7 χιλιόμετρα νότια-νοτιοδυτικά του ομώνυμου οικισμού, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για εκβολή ρύακα που κρατά νερό καθ' όλη τη διάρκεια του έτους λόγω της αλληλεπίδρασής της με τη θάλασσα. Η εκβολή είναι πολύ επηρεασμένη από τις ανθρώπινες δραστηριότητες, κυρίως λόγω της δόμησης στο παράκτιο τμήμα της, τις έντονες εκχερσώσεις και τις τουριστικές δραστηριότητες κατά τη διάρκεια των καλοκαιρινών μηνών. Ένα μεγάλο τμήμα του υγρότοπου έχει οικοδομηθεί. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις εντατικές και

εκτατικές καλλιέργειες.

Απαντάται ο οικοτόπος 72A0 - Καλαμώνες. Η βλάστηση είναι κυρίως υπερδατική αποτελούμενη από καλάμια υφάλμυρων νερών (*Arundo donax*), ενώ προς το εσωτερικό της κοίτης φύονται πλατάνια.

Θεμελιώδη Στοιχεία

Θέση υγρότοπου:

Παράκτιος

Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	1,6 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδο από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	5-25

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>E</i> -- Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται συστήματα αμμοθινών, λωρίδες άμμου και αμμώδεις νησίδες	5-25
<i>F</i> -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα	51-75

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υπερυδατική	26-50

10) Εκβολή Παραλίας Μαραθιά 1 (KER011)



Η πρώτη εκβολή στην παραλία του Μαραθιά βρίσκεται περίπου 1,7 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά του ομώνυμου οικισμού, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για εκβολή ρύακα που κρατά νερό καθ' όλη τη διάρκεια του έτους λόγω της αλληλεπίδρασής της με τη θάλασσα. Η εκβολή είναι επηρεασμένη από τις ανθρώπινες δραστηριότητες, κυρίως λόγω της δόμησης στο παράκτιο τμήμα της, τις έντονες εκχερσώσεις, τις τουριστικές δραστηριότητες κατά τη διάρκεια των καλοκαιρινών μηνών και την επέκταση των γύρω καλλιεργειών. Ένα μεγάλο τμήμα του υγρότοπου εκχερσώνεται, μάλλον σε ετήσια βάση, για την επέκταση της παραλίας. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι

σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις εντατικές και εκτατικές καλλιέργειες.

Απαντάται ο οικοτόπος 72Α0 - Καλαμώνες. Η βλάστηση είναι κυρίως υπερυδατική αποτελούμενη από αγριοκάλαμα (*Phragmites Australis*) και καλάμια υφάλμυρων νερών (*Arundo donax*), ενώ προς το εσωτερικό της κοίτης φύονται πλατάνια. Επίσης, υπάρχει αραιή αμμόφιλη βλάστηση.

Ο υγρότοπος προστατεύεται από το Π.Δ. για τους μικρούς νησιωτικούς υγρότοπους (Υ222ΚΕΡ011, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	5,5 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδο από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72Α0 Καλαμώνες	26-50

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>E</i> -- Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται συστήματα αμμοθινών, λωρίδες άμμου και αμμώδεις νησίδες	5-25
<i>F</i> -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα	76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Αμμόφιλη	<5
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υπερυδατική	26-50

11) Έλος Παραλίας Πετριτή (KER012)



Το έλος στην παραλία του Πετριτή βρίσκεται ανατολικά-νοτιοανατολικά του ομώνυμου οικισμού, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για παράκτιο υφάλμυρο έλος που δημιουργήθηκε από τα δεκάδες αποστραγγιστικά κανάλια, που στραγγίζουν τον κάμπο στα ανάντη του, σε συνδυασμό με την εκβολή μικρού ρύακα που εκβάλλει, διχοτομημένος, στο κεντρικό και στο βόρειο κομμάτι του έλους. Η παρουσία νερού είναι μόνιμη λόγω και της επίδρασης της θάλασσας. Το έλος είναι αρκετά επηρεασμένο από τις ανθρώπινες δραστηριότητες, κυρίως λόγω της δόμησης, των εκχερσώσεων και της καύσης υπερυδατικής βλάστησης, των τουριστικών δραστηριοτήτων κατά τη διάρκεια των καλοκαιρινών μηνών και της επέκτασης

των γύρω καλλιεργειών. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις εντατικές και εκτατικές καλλιέργειες καθώς και την επίδραση από τις δραστηριότητες των γύρω οικισμών.

Απαντάται ο οικοτόπος 72A0 - Καλαμώνες. Η βλάστηση είναι κυρίως υπερυδατική αποτελούμενη από αγριοκάλαμα (*Phragmites Australis*), ερίανθους (*Erianthus ravennae*), καλάμια υφάλμυρων νερών (*Arundo donax*) και υγρά λιβάδια με βούρλα (*Juncus* sp.). Στις απολήξεις των βόρειων καναλιών φύεται επίσης υφυδατική βλάστηση, ενώ στην παραλία υπάρχει αραιή αμμόφιλη βλάστηση. Επίσης, υπάρχουν φυτεμένα άτομα πικροδάφνης, αλμυρικών και ευκαλύπτων.

Το μεγαλύτερο τμήμα του υγρότοπου προστατεύεται από το Π.Δ. για τους μικρούς νησιωτικούς υγρότοπους (Υ222KER012, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	13,2 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδο από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	5-25
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	51-75

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>E</i> -- Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται Συστήματα αμμοθινών, λωρίδες άμμου και αμμώδεις νησίδες	<5

F -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα	5-25
H -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Αμμόφιλη	<5
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	5-25
Υπερδατική	51-75
Υφυδατική	<5

12) Εκβολή Ρύακα Μεσογγή (KER013)



Η εκβολή του ρύακα Μεσογγή βρίσκεται βόρεια του ομώνυμου οικισμού, στην Κέρκυρα. Έχει καταγραφεί ως υγρότοπος και από το ΕΚΒΥ με κωδικό GR223190000 και όνομα «Εκβολές Ποταμού Μεσονγκών». Πρόκειται για πολύ υποβαθμισμένη και ισχυρά τροποποιημένη εκβολή. Στα τελευταία μέτρα της κοίτης έχει πραγματοποιηθεί διαπλάτυνση και εγκιβωτισμός, ενώ η παρουσία αυτοφυής υγροτοπικής βλάστησης είναι μηδαμινή λόγω της δόμησης και των εκτεταμένων εκχερσώσεων εκατέρωθεν. Στην εκβολή εισέρχονται και αράζουν δεκάδες σκάφη, ενώ σε διάφορα τμήματά της έχουν στηθεί αυτοσχέδιες εξέδρες που χρησιμοποιούνται ως ορμητήριο για θαλάσσια σπορ κατά την καλοκαιρινή περίοδο. Η παρουσία νερού είναι μόνιμη καθ’

όλη τη διάρκεια του έτους λόγω και της επίδρασης της θάλασσας. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά έντονες με κυριάρχες τις εντατικές και εκτατικές καλλιέργειες καθώς και την επίδραση από τις δραστηριότητες των γύρω οικισμών).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	18,6 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδο από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	76-95
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος

Κάλυψη (%)

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος

Κάλυψη (%)

F -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα

>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος

Κάλυψη(%)

Θαμνώδης / Δενδρώδης

5-25

Υγρολιβαδική

<5

Υπερυδατική

<5

13) Λίμνη Κορισσίων (KER014)



Η λίμνη Κορισσίων βρίσκεται δυτικά του οικισμού Λίνια, στην Κέρκυρα. Έχει καταγραφεί ως υγρότοπος και από το ΕΚΒΥ με κωδικό GR223195000 και όνομα «Λιμνοθάλασσα Κορισσίων» (Ζαλίδης & Ματζαβέλας 1994). Πρόκειται για μια μεγάλη αβαθή λίμνη, η οποία μετατράπηκε σε ανοικτή λιμνοθάλασσα με τη διάνοιξη τεχνητού διαύλου (Μιλοβάνοβιτς και συν.2008 & 2010, Αλεξόπουλος και συν. 2008). Η λίμνη (ή λιμνοθάλασσα) Κορισσίων αποτελεί ένα πολύ σημαντικό σύνθετο παράκτιο οικοσύστημα αποτελούμενο από αμιγή υδάτινα σώματα, παράκτιες θίνες και αλουβιακές αποθέσεις. Η λωρίδα άμμου που την χωρίζει από τη θάλασσα είναι το πιο ενδιαφέρον και συγχρόνως το πιο σημαντικό τμήμα του

υγρότοπου αποτελούμενη από κινούμενες και σταθερές θίνες με αμμόφιλη και δενδρώδη βλάστηση με αρκεύθους αλλά και αείφυλλες δρυς και αρκετές υγρές κοιλάτες μεταξύ αυτών.

Στο παράκτιο τμήμα της λίμνης η βλάστηση δείχνει επηρεασμένη από την αυξημένη αλατότητα, ενώ αντίθετα στις εσωτερικές ανατολικές όχθες η βλάστηση μαρτυρά την παρουσία πιο γλυκού νερού, τουλάχιστον κατά τους χειμερινούς μήνες, επίσης στο τμήμα αυτό υπάρχουν ενδείξεις κορεσμένου εδάφους με γλυκό νερό. Η παρουσία νερού είναι μόνιμη και σχεδόν σταθερή σε όγκο καθ' όλη τη διάρκεια του έτους λόγω και της επίδρασης της θάλασσας. Οι δραστηριότητες στον υγρότοπο είναι σχετικά ήπιες κατά τη διάρκεια των χειμερινών μηνών με κυρίαρχες τις καλλιέργειες γύρω από τον υγρότοπο, τη βόσκηση και την περιορισμένη αλιεία στα γιβάρια της λίμνης, ωστόσο, κατά την καλοκαιρινή περίοδο υπάρχει έντονος τουρισμός με καντίνες, ξαπλώστρες και άλλες μη σταθερές εγκαταστάσεις σε διάφορα τμήματα της αμμώδους παραλίας μέχρι και την τεχνητή μπούκα. Το νότιο τμήμα της ακτής μετά την μπούκα είναι πολύ λιγότερο επηρεασμένο από τις ανθρώπινες δραστηριότητες. Ωστόσο σε αυτό το τμήμα λειτουργεί αυτοσχέδια πίστα για μοτο-κρος. Παρατηρήθηκαν σημάδια πρεμνοφυούς διαχείρισης του δρυοδάσους. Οι δραστηριότητες στη λεκάνη

απορροής είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις εντατικές και εκτατικές καλλιέργειες καθώς και την επίδραση από τις δραστηριότητες των γύρω οικισμών.

Απαντώνται οι οικοτόποι 1150* - Λιμνοθάλασσες, 2250* - Λόχμες των παραλιών με άρκευθους (*Juniperus* spp.), 1420 - Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (*Arthrocnemum fruticosae*), 1410 - Μεσογειακά αλίπεδα (*Juncetalia maritimi*), 2190 - Υγρές κοιλότητες μεταξύ των θινών, 2120 - Κινούμενες θίνες της ακτογραμμής με *Ammophila arenaria* (λευκές θίνες), 2260 - Θίνες με βλάστηση σκληρόφυλλων θάμνων (*Cisto-Lavenduletalia*), 72A0 - Καλαμώνες, 2110 - Υποτυπώδεις κινούμενες θίνες.

Ο υγρότοπος βρίσκεται εντός Ειδικής Ζώνης Διατήρησης (GR2230002) και Ζώνης Ειδικής Προστασίας (GR2230007) του δικτύου Natura καθώς και εντός Σημαντικής Περιοχής για τα Πουλιά.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	6132,2 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Ελεγχόμενη από αγωγό
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	76-95
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
1150 * Παράκτιες λιμνοθάλασσες	51-75
1410 Μεσογειακά αλίπεδα (<i>Juncetalia maritimi</i>)	5-25
1420 Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (<i>Sacrocnemum fruticosi</i>)	5-25
2110 Υποτυπώδεις κινούμενες θίνες	<5
2120 Κινούμενες θίνες της ακτογραμμής με <i>Ammophila arenaria</i> («λευκές θίνες»)	<5
2190 Υγρές κοιλότητες μεταξύ των θινών	<5
2250 * Θίνες των παραλιών με <i>Juniperus</i> spp.	5-25
2260 Θίνες με βλάστηση σκληρόφυλλων θάμνων <i>Cisto-Lavenduletalia</i>	<5
72A0 Καλαμώνες	<5

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
E -- Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται συστήματα αμμοθινών, λωρίδες άμμου και αμμώδεις νησίδες	<5
J -- Παράκτιες υφάλμυρες ως αλμυρές λίμνες που έχουν μία ή περισσότερες σχετικά στενές διόδους επικοινωνίας με τη θάλασσα	51-75

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Αλοφυτική	5-25
Αμμόφιλη	5-25
Θαμνώδης / Δενδρώδης	5-25
Υγρολιβαδική	5-25
Υπερυδατική	5-25

14) Λιμνοθάλασσα Χαλκιόπουλου (KER015)



Η Λιμνοθάλασσα Χαλκιόπουλου (αναφέρεται και ως Χαλκιόπουλου) βρίσκεται περίπου 3 χιλιόμετρα νότια – νοτιοδυτικά από το κέντρο της Κέρκυρας. Συμπεριλαμβάνεται στην εθνική απογραφή με κωδικό GR223194000 (Ζαλίδης & Ματζαβέλας 1994). Μεγάλος (2663,8 στρέμματα) και πολύπαθος υγρότοπος οριοθετείται προς τη θάλασσα με τσιμεντένια πεζογέφυρα μήκους 400 μέτρων. Το χερσαίο τμήμα του είχε πολύ μεγαλύτερη έκταση στο παρελθόν και συρρικνώθηκε εξ αιτίας επιχωματώσεων, αποστραγγίσεων, επέκτασης καλλιεργειών, δόμησης και διάνοιξης δρόμων. Περιμετρικά των σημερινών ορίων του υγρότοπου η περιοχή είναι πλέον δομημένη ενώ μεγάλο

τμήμα του καταλαμβάνει ο Κρατικός Αερολιμένας Κέρκυρας «Ιωάννης Καποδίστριας». Το τελευταίο έχει ως αποτέλεσμα να συμβαίνουν πολύ συχνά προσκρούσεις πτηνών με αεροσκάφη, που κάποιες χρονιές είναι οι περισσότερες από κάθε άλλο αερολιμένα (Nikolaïdis 2003). Παρά την καταστροφή που έχει υποστεί ο υγρότοπος, διατηρεί ακόμα αξιοσημείωτη βιολογική ποικιλότητα.

Κυριαρχεί ο οικότοπος προτεραιότητας 1150* - Παράκτιες λιμνοθάλασσες, σημαντική όμως έκταση καταλαμβάνει και ο 1420 - Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (*Sarcocornetea fruticosi*). Η βλάστηση του χερσαίου τμήματος είναι κυρίως αλοφυτική (*Sarcocornia* sp., *Salicornia* sp., *Halimione portulacoides*) και υπερυδατική (*Phragmites australis*, *Arundo donax*, *Carex* spp., *Cyperus* sp.). Στον υγρότοπο έχουν καταγραφεί 4 είδη αμφιβίων και 11 είδη ερπετών, ενώ και λόγω έκτασης είναι πολύ σημαντικός και για τα μεταναστευτικά πουλιά (Πορτόλου και συν. 2009). Πριν χρόνια έγιναν μερικές προσπάθειες για την ανάδειξη του υγρότοπου και την ενημέρωση των επισκεπτών. Δυστυχώς οι κατασκευές δεν συντηρήθηκαν ποτέ και έχουν πλέον σχεδόν καταστραφεί.

Περίπου το 50 % το υγρότοπου βρίσκεται εντός των ορίων Ειδικής Ζώνης Διατήρησης (GR2230005), (Ν. 3937/2011, ΦΕΚ 60/Α/2011) ενώ το σύνολο της οριοθετημένης έκτασης χαρακτηρίζεται ως Σημαντική Περιοχή για τα Πουλιά.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	2663,8 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι

Αλατότητα νερού:	Αλμυρό
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας και επιφανειακός υδροφορέας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	51-75
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>1150</i> * Παράκτιες λιμνοθάλασσες	51-75
<i>1420</i> Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (<i>Sacrocornetea fruticosi</i>)	5-25
<i>119A</i> Μαλακά υποστρώματα χωρίς βλάστηση	<5
<i>119B</i> Μαλακά υποστρώματα με βλάστηση	<5
<i>72A0</i> Καλαμώνες	<5

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>H</i> -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	5-25
<i>J</i> -- Παράκτιες υφάλμυρες ως αλμυρές λίμνες που έχουν μία ή περισσότερες Σχετικά στενές διόδους επικοινωνίας με τη θάλασσα	51-75

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Αλοφυτική	5-25
Υπερυδατική	<5

15) Εκβολή Ποταμού (KER016)



Η εκβολή Ποταμού βρίσκεται βορειοανατολικά του ομώνυμου οικισμού, στην Κέρκυρα. Έχει καταγραφεί ως υγρότοπος και από το ΕΚΒΥ με κωδικό GR223189000 και όνομα «Εκβολές Ποταμού». Πρόκειται για τον μεγαλύτερο ρύακα (ποταμό) μόνιμης ροής στην Κέρκυρα, ο οποίος όμως έχει υποβαθμιστεί και συρρικνωθεί κατά πολύ. Το βορειοδυτικό τμήμα του έχει καταληφθεί από παλιά ξενοδοχειακή εγκατάσταση, η οποία φαίνεται να καταλαμβάνει και το μεγαλύτερο τμήμα των παλιών αλυκών (KER017). Στο νοτιοανατολικό άκρο του βρίσκονται οι

εγκαταστάσεις του βιολογικού καθαρισμού της πόλης της Κέρκυρας. Σε αυτό το τμήμα υπάρχει επίσης εκτενής απόθεση λεπτόκοκκου υλικού, το οποίο μάλλον έχει προέλθει από παλιά εκβάθυνση της κοίτης, είναι ωστόσο το μόνο τμήμα της εκβολής που διατηρεί συνεκτική αλοφυτική βλάστηση, παρά την ανέγερση κατοικιών λίγα μέτρα πριν την εκβολή. Στα τελευταία 1500 μέτρα περίπου μέχρι την εκβολή ο ποταμός είναι πλωτός με αποτέλεσμα να εισέρχονται και να αράζουν σε αυτόν αρκετά σκάφη. Η παρουσία νερού είναι μόνιμη καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις δραστηριότητες των γύρω οικισμών και τον τουρισμό.

Απαντώνται οι οικοτόποι 1130 - Εκβολές ποταμών και 1420 - Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (*Arthrocnemum fruticosae*). Τόσο η δομή, όσο και η σύνθεση της βλάστησης έχουν επηρεαστεί πολύ από τις φυτεύσεις ξενικών ειδών με κυρίαρχο τον ευκάλυπτο που καταλαμβάνει το μεγαλύτερο τμήμα της βόρειας όχθης. Στο νότιο τμήμα υπάρχουν κερματισμένα τμήματα με αλοφυτική βλάστηση, καθώς και τμήματα με υπερυδατική βλάστηση, αποτελούμενα από αγριοκάλαμα (*Phragmites australis*), καλάμια υφάλμυρων νερών (*Arundo donax*) και βούρλα (*Juncus* sp.). Επίσης υπάρχει δενδρώδης βλάστηση αποτελούμενη από φυτεμένα και αυτοφυή αρμυρίκια, ενώ προς τα ανάντη της κοίτης υπάρχουν και πλατάνια που κυριαρχούν όσο προχωράς προς το εσωτερικό. Ο υγρότοπος προστατεύεται από το Π.Δ. για τους μικρούς νησιωτικούς υγρότοπους (Υ222KER016, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	70,1 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	51-75
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
1130 Εκβολές ποταμών	76-95
1420 Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (<i>Sarcocornetea fruticosi</i>)	5-25

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
E -- Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται συστήματα αμμοθινών, λωρίδες άμμου και αμμώδεις νησίδες	<5
F -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα	76-95

H -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού

5-25

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Αλοφυτική	5-25
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	5-25
Υπερυδατική	5-25

16) Όρμος Αλυκών Ποταμού (KER017)



Ο υγρότοπος του όρμου αλυκών Ποταμού βρίσκεται βόρεια του ομώνυμου οικισμού, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για ένα υγροτοπικό σύστημα που περιλαμβάνει στο μεγαλύτερο τμήμα του θαλάσσιες ρηχίες καθώς και απομεινάρια παράκτιων αλοφυτικών λιβαδιών και καλαμώνες. Όπως μαρτυρά και το όνομα, στην ευρύτερη περιοχή υπήρχαν οι αλυκές της πόλης της Κέρκυρας, που πλέον έχουν μετατραπεί σε ξενοδοχειακές και άλλες εγκαταστάσεις. Στο χερσαίο τμήμα του υγρότοπου υπάρχουν σημάδια των παλιών αλυκών καθώς και ένα εκτενές αποστραγγιστικό κανάλι, πιθανόν τμήμα των αλυκών. Η ευρύτερη περιοχή γύρω από τον υγρότοπο έχει αλλάξει ολοκληρωτικά από τις ανθρώπινες δραστηριότητες, που μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν: πετρελαϊκές αποθήκες με προβλήτα-αγωγό

που εισέρχεται στον όρμο, ξενοδοχεία καθώς και εγκαταστάσεις αναψυχής του δήμου. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τη δόμηση και τον τουρισμό.

Απαντώνται οι οικοτόποι 1160 - Αβαθείς κολπίσκοι και κόλποι, 1120* - Εκτάσεις θαλάσσιου βυθού με βλάστηση (Ποσειδώνιες) και 72A0 - Καλαμώνες. Η βλάστηση είναι κυρίως υπερυδατική αποτελούμενη από αγριοκάλαμα (*Phragmites australis*), καλάμια υφάλμυρων νερών (*Arundo donax*), σκίρπα (*Scirpus* sp.) και ψαθιά (*Typha* sp.). Η παρουσία ψαθιών ίσως υποδηλώνει και αναβλύσεις γλυκού νερού σε αυτά τα τμήματα του υγρότοπου. Επίσης υπάρχει δενδρώδης βλάστηση αποτελούμενη από φυτεμένα και αυτοφυή αρμυρίκια, ενώ υπάρχουν και φυτεμένοι ευκάλυπτοι, φοινικοειδή και αείλανθοι.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	83.2 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Αλμυρό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Άλλο
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	76-95

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>1120</i> * Εκτάσεις θαλάσσιας βλάστησης με <i>Posidonia</i> (<i>Posidonion oceanicae</i>)	5-25
<i>1160</i> Αβαθείς κολπίσκοι και κόλποι	51-75
<i>72A0</i> Καλαμώνες	5-25

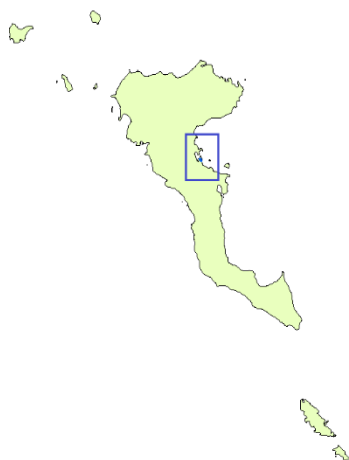
Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>A</i> -- Μόνιμα θαλάσσια ύδατα βάθους μικρότερου των 6 μέτρων κατά τη ρηχία, συμπεριλαμβανομένων κόλπων και στενών	76-95
<i>H</i> -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	5-25

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Αλοφυτική	<5
Βαθεία νερά	5-25
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	<5
Υπερδατική	5-25

17) Έλος Μαρίνας Γουβιών (KER018)



Το έλος μαρίνας Γουβιών βρίσκεται ανατολικά-νοτιοανατολικά του ομώνυμου οικισμού, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για παράκτιο έλος που τροφοδοτείται από μεγάλο αποστραγγιστικό κανάλι, το οποίο στραγγίζει την γύρω περιοχή, που είναι πλούσια σε πηγαίες αναβλύσεις. Το έλος είναι τόσο εξαρτημένο από το αποστραγγιστικό κανάλι που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως τεχνητός υγρότοπος. Μαζί με το έλος Κοντοκαλίου (KER044) αποτελούσαν κάποτε ένα μεγάλο ενιαίο υγρότοπο. Ωστόσο σήμερα, η συνοχή τους έχει διασπαστεί από ανθρωπογενείς δράσεις αποστραγγίσεων και κατασκευών, που μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν τη δημιουργία μαρίνας, γηπέδων, δρόμων και οικισμού. Στον υγρότοπο έχει περιληφθεί και τμήμα του ρηχού θαλάσσιου όρμου καθώς και απομεινάρια παράκτιων

υφάλμυρων τμημάτων με καλαμώνες που βρίσκονται στο ανατολικό τμήμα του. Η πρόσβαση στο μεγαλύτερο τμήμα του υγρότοπου είναι αδύνατη λόγω των περιφράξεων που τον ζώνουν. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις δραστηριότητες των γύρω οικισμών και τον τουρισμό.

Η βλάστηση είναι κυρίως υπερυδατική αποτελούμενη από αγριοκάλαμα (*Phragmites australis*), καλάμια υφάλμυρων νερών (*Arundo donax*) και σκίρπα (*Scirpus* sp.). Επίσης υπάρχει δεινδρώδης βλάστηση αποτελούμενη από φυτεμένα και αυτοφυή αρμυρίκια και πικροδάφνες, λίγα άτομα φτελιάς, ενώ υπάρχουν και φυτεμένοι ευκάλυπτοι.

Δεν υπάρχει κανένα ιδιαίτερο καθεστώς προστασίας για την περιοχή. Ο υγρότοπος προστατεύεται από το Π.Δ. για τους μικρούς νησιωτικούς υγρότοπους (Υ222KER018, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	67.2 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Ναι
Αλατότητα νερού:	Αλμυρό
Είσοδος γλυκού νερού:	Άλλο
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>I160</i> Αβαθείς κολπίσκοι και κόλποι	5-25

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>A</i> -- Μόνιμα θαλάσσια ύδατα βάθους μικρότερου των 6 μέτρων κατά τη ρηχία, συμπεριλαμβανομένων κόλπων και στενών	5-25
<i>H</i> -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Θαμνώδης / Δεινδρώδης	5-25
Υγρολιβαδική	5-25
Υπερυδατική	5-25

18) Έλος Ακρωτηρίου Τούρκο (KER019)



Το έλος ακρωτηρίου Τούρκο βρίσκεται ανατολικά του οικισμού Γουβιά, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για παράκτιο λιμνίο αλμυρού έως υφάλμυρου νερού. Στα όρια του υγρότοπου συμπεριλήφθηκε και τμήμα του ρηχού θαλάσσιου όρμου. Οι δραστηριότητες στον υγρότοπο είναι ήπιες με κυρίαρχες την ερασιτεχνική αλιεία (κυρίως σύλληψη δολωμάτων από τα ρηγά νερά του όρμου) και την αραιή δόμηση στα όριά του. Επίσης, παρατηρήθηκε μικρής έκτασης εκχέρσωση και κάψιμο καλαμιών στο ανατολικό τμήμα του. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι επίσης σχετικά ήπιες με κυρίαρχη την αραιή δόμηση, εξοχικών κυρίως κατοικιών. Η παρουσία νερού είναι μόνιμη καθ' όλη τη διάρκεια του έτους και στο ηπειρωτικό τμήμα

του υγρότοπου.

Απαντώνται οι οικοτόποι 1420 - Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (*Arthrocnemum fruticosae*), 1410 - Μεσογειακά αλίπεδα (*Juncetalia maritimi*) και 1120* - Εκτάσεις θαλάσσιου βυθού με βλάστηση (Ποσειδώνιες). Η βλάστηση είναι κυρίως αλοφυτική με αρμύρες και υπερυδατική αποτελούμενη από βούρλα (*Juncus* sp.), αγριοκάλαμα (*Phragmites australis*), καλάμια υφάλμυρων νερών (*Arundo donax*) και σκίρπα (*Scirpus* sp.). Επίσης υπάρχει θαμνώδης βλάστηση αποτελούμενη από αυτοφυή αρμυρίκια και άτομα σκίνου στα ανατολικά όρια του.

Ο υγρότοπος προστατεύεται από το Π.Δ. για τους μικρούς νησιωτικούς υγρότοπους (Υ222KER019, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	16,8 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	51-75
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
1160 Αβαθείς κολπίσκοι και κόλποι	5-25

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
A -- Μόνιμα θαλάσσια ύδατα βάθους μικρότερου των 6 μέτρων κατά τη ρηχία, συμπεριλαμβανομένων κόλπων και στενών	5-25

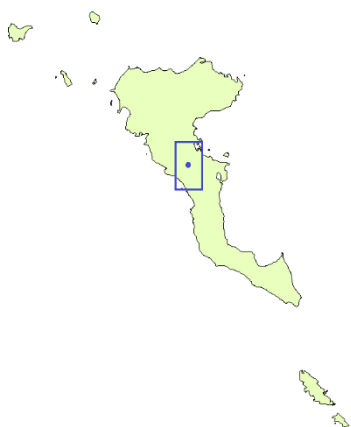
H -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού

76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	5-25
Υγρολιβαδική	5-25
Υπερδατική	5-25

19) Έλος Ανεμόμυλου (KER020)



Το έλος Ανεμόμυλου βρίσκεται δυτικά της πόλης της Κέρκυρας, 1,6 χιλιόμετρα βορειοανατολικά από το Κοκκίни. Πρόκειται για ρηχό εποχικό λιμνίο γλυκού νερού έκτασης 17,1 στρεμμάτων. Υπάρχει πυκνή παρόχθια βλάστηση με λυγαριές (*Vitex agnus-castus*) και εσωτερικά ένα αραιός καλαμιώνας με ψαθιά. Υπήρχε αξιοσημείωτος πληθυσμός βατράχου (*Pelophylax ereiroticus*). Στην γύρω περιοχή υπάρχουν εκτατικές καλλιέργειες, υπολείμματα φυσικής δενδρώδους βλάστησης και αραιή δόμηση. Η βορειοδυτική όχθη του υγρότοπου έχει επιχωματωθεί και χρησιμοποιείται ως αμαξοστάσιο ενώ τμήμα της ανατολικής έχει διαμορφωθεί

με τοίχιο στα όρια αυλής μιας παραθεριστικής κατοικίας. Ιδιαίτερος και σπάνιος υγρότοπος για τη νησιωτική Ελλάδα που διατηρείται ακόμα σε καλή κατάσταση.

Περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER020, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	17,1 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	51-75
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	51-75

3140 Σκληρά, ολιγο-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών σχηματισμών με Chara spp.

26-50

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος

Κάλυψη (%)

Tr -- Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά Έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση.

76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος

Κάλυψη(%)

Θαμνώδης / Δενδρώδης

5-25

Υπερυδατική

51-75

Υφυδατική

5-25

20) Λιμνία Γκολφ Κέρκυρας-Ρόπα (KER021)



Το γκολφ Κέρκυρας βρίσκεται στο νότιο άκρο του Λιβαδιού του Ρόπα 1,4 χιλιόμετρα βορειοανατολικά από τον Βάτο. Το του Λιβιάδι του Ρόπα ήταν ένας εκτεταμένος υγρότοπος ο οποίος αποστραγγίστηκε μέσω του ομώνυμου –διευθετημένου-ρύακα, ο οποίος εκβάλλει στον όρμο των Ερμόνων. Η εκβολή είναι επίσης κατεστραμμένος (λόγω δόμησης) υγρότοπος. Τα λιμνία του γκολφ Κέρκυρας είναι 4 και έχουν συνολική έκταση 40,2 στρέμματα. Δημιουργήθηκαν για αισθητικούς/περιβαλλοντικούς λόγους. Στα ίδια πλαίσια έχουν τοποθετηθεί ενημερωτικές πινακίδες για τη χλωρίδα και την πανίδα της περιοχής και παρατηρητήρια. Τα λιμνία, αν και τεχνητά, έχουν αξιοσημείωτη ποικιλία φυτών και ζώων. Έχουν

καταγραφεί 4 είδη αμφιβίων, 7 είδη ερπετών και 170 είδη πουλιών (Μισιακός 2000).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Τεχνητός
Έκταση:	40,2 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	>95
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος **Κάλυψη (%)**

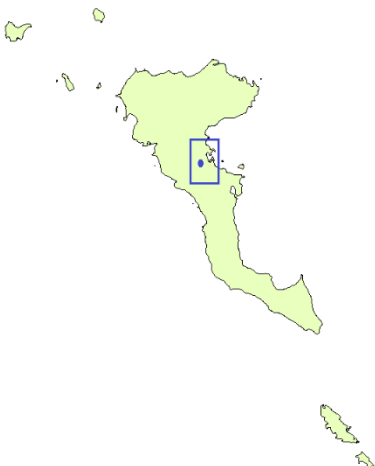
Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος **Κάλυψη (%)**
2 -- Λιμνούλες αγροκτημάτων για άρδευση φυτών και εξασφάλιση νερού σε ζώα καθώς και μικρές δεξαμενές (< 80 στρέμματα) >95

Τύποι βλάστησης

Τύπος **Κάλυψη(%)**
Θαμνώδης / Δενδρώδης <5
Υπερδατική 5-25
Υφυδατική 5-25

21) Λίμνη Σκοτεινή (KER022)



Η Λίμνη Σκοτεινή βρίσκεται περίπου 1.5 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά από τον οικισμό Γουβιά στην Κέρκυρα. Έχει καταγραφεί ως υγρότοπος και από το ΕΚΒΥ με κωδικό GR223193000 και όνομα «Λίμνη Σκοτεινή» (Ζαλίδης & Μαντζαβέλλας 1994). Πρόκειται για μια αβαθή καρστική λίμνη, στην ενδοχώρα της Κέρκυρας, σε μια περιοχή που φιλοξενεί πολλά παρόμοια υγροτοπικά συστήματα, ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και μοναδικά στον νησιωτικό ελλαδικό χώρο. Το μεγαλύτερο τμήμα της καλύπτεται από καλάμια (*Phragmites australis*) και μόνο μια σχετικά μικρή έκταση μένει ακάλυπτη. Το τμήμα αυτό συγκεντρώνει πλούσια υφυδατική βλάστηση. Η λίμνη

διατηρεί νερό όλο το χρόνο και μάλιστα, από μαρτυρίες κατοίκων, γίνεται χρήση του σποραδικά το καλοκαίρι από τα ελικόπτερα για κατάσβεση πυρκαγιών. Δίπλα στη λίμνη διέρχονται δρόμοι και υπάρχουν κάποια σπίτια ενώ γίνεται και λατόμευση αδρανών υλικών.

Απαντώνται οι οικότοποι 72Α0 - Καλαμώνες και 3140 - Σκληρά, oligo-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών σχηματισμών με *Chara* spp. Εκτός από τα καλάμια στο νερό αναπτύσσονται νεραγκούλες (*Ranunculus* sp.) και άλλα υγροτοπικά φυτά (*Alisma lanceolatum*) ενώ στην ευρύτερη περιοχή υπάρχει μακί βλάστηση. Η λίμνη φιλοξενεί πλούσια πανίδα. Κατά την αυτοψία διαπιστώθηκε η παρουσία μεγάλου πληθυσμού αμφιβίων (*Pelophylax epeiroticus*) αλλά και η εισαγωγή ψαριών όπως κουνουπόψαρα (*Gambusia affinis*) και χρυσόψαρα (*Carassius* sp.).

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER022, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία

Θέση υγροτόπου:

Τύπος υγροτόπου:

Εσωτερικός

Φυσικός

Έκταση:	44,2 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Άγνωστο
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	5-25
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	51-75
3140 Σκληρά, ολιγο-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών σχηματισμών με Chara spp.	26-50

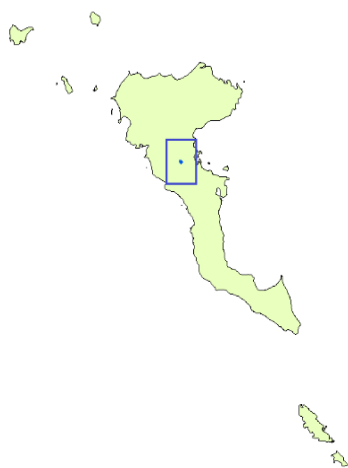
Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>Tr</i> -- Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά Έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση.	>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	<5
Υπερυδατική	51-75
Υφυδατική	5-25

22) Λίμνη Μπερτζάνου (KER023)



Η Λίμνη Μπερτζάνου βρίσκεται περίπου 1 χιλιόμετρο βορειοανατολικά από το Τεμπλόνη, σε μια περιοχή που φιλοξενεί πολλά παρόμοια υγροτοπικά συστήματα (Γκίνης & Γκίνης 1994), ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και μοναδικά στον νησιωτικό ελλαδικό χώρο. Πρόκειται για μια αβαθή λίμνη που διατηρεί πολύ λίγο νερό τους θερινούς μήνες, αλλά σε πλήρη ανάπτυγμα ξεπερνάει τα 60 στρέμματα. Ο πυθμένας της αποτελείται από ίζημα πλούσιο σε οργανική ύλη. Μέσα στα όρια του υγρότοπου δεν υπάρχουν έντονες ανθρώπινες δραστηριότητες (λίγη βόσκηση και μερική κοπή δέντρων) ενώ η απουσία δρόμου έχει συντελέσει στο να διατηρείται η φυσικότητα του στο ακέραιο. Παρόλα αυτά, ο υγρότοπος

συνορεύει με τον ΧΥΤΑ Κέρκυρας και πιθανόν να επηρεάζεται σημαντικά απ' αυτόν. Στη λίμνη καταλήγει και ένα κανάλι/ρύακας που τον ενώνει με το εποχικό λιμνίο Τεμπλονίου (KER054).

Απαντώνται οι οικοτόποι 92D0 - Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (Nerio-Tamaricetea και Securinegion tinctoriae) και 3140 - Σκληρά, ολιγο-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών σχηματισμών με Chara spp. Ένα σημαντικό τμήμα του υγρότοπου καταλαμβάνεται από λυγαριές (Vitex agnus-castus) και περιμετρικά υπάρχει μακία βλάστηση και φρύγανα καθώς και άλλη δενδρώδη βλάστηση (φτελιές, αγριοαγλαδιές, γαύροι). Επιπλέον, στο νερό υπάρχουν πυκνοί σχηματισμοί από χαρόφυτα μαζί με νεραγκούλες (Ranunculus eradicatorum) και άλλα υγροτοπικά φυτά (Veronica anagallis-aquatica) ενώ στη λίμνη γίνεται και η πρώτη αναφορά ενός νέου χαρόφυτου, της Chara hellenica (Langangen 2010). Κατά την επίσκεψη διαπιστώθηκε η έντονη παρουσία αμφιβίων (Pelophylax ereiroticus) καθώς και πολλοί γάροι λόγω της γειννίας με τον ΧΥΤΑ. Οι κυριότερες απειλές για τον υγρότοπο προκύπτουν από την σχεδιαζόμενη επέκταση του ΧΥΤΑ.

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER023, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγρότοπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγρότοπου:	Φυσικός
Έκταση:	61,6 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Ναι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Άγνωστο
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Εποχική

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
92D0 Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (Nerio-Tamaricetea και Securinegion tinctoriae)	26-50
3140 Σκληρά, ολιγο-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών σχηματισμών με Chara spp.	26-50

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
Tr -- Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά Έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση.	>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	26-50
Υγρολιβαδική	26-50

23) Έλος Γουβιών (KER024)

Το έλος Γουβιών βρίσκεται βόρεια του ομώνυμου οικισμού, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για ένα υγροτοπικό σύστημα που περιλαμβάνει στο μεγαλύτερο τμήμα του ρηχό θαλασσινό νερό καθώς και τα απομεινάρια ενός εποχιακού αλμυρού λιμνίου που έχει μετατραπεί σε ξενοδοχειακές και άλλες εγκαταστάσεις. Η ευρύτερη περιοχή γύρω από τον υγρότοπο έχει αλλάξει παντελώς από τις ανθρώπινες δραστηριότητες και κυρίως τη δόμηση ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις δραστηριότητες των γύρω οικισμών και τον τουρισμό.

Απαντώνται οι οικοτόποι 1160 - Αβαθείς κολπίσκοι και κόλποι και 1420 - Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (*Arthrocnemetalia fruticosae*). Η βλάστηση είναι κυρίως αλοφυτική με αρμυρήθρες. Επίσης υπάρχει δενδρώδης βλάστηση αποτελούμενη από φυτεμένους ευκάλυπτους.

Ο υγρότοπος προστατεύεται από το Π.Δ. για τους μικρούς νησιωτικούς υγρότοπους (Υ222KER024, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	25,7 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Αλμυρό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	51-75
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
1160 Αβαθείς κολπίσκοι και κόλποι	26-50
1420 Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (<i>Sacrocornetea fruticosi</i>)	5-25

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
A -- Μόνιμα θαλάσσια ύδατα βάθους μικρότερου των 6 μέτρων κατά τη	

ρηχία, συμπεριλαμβανομένων κόλπων και στενών	26-50
H -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	26-50

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Αλοφυτική	26-50
Υπερυδατική	<5

24) Εκβολή και Κανάλι Στραβοποτάμου (KER025)



Ο υγρότοπος της εκβολής και του καναλιού Στραβοπόταμου βρίσκεται νοτιοανατολικά του οικισμού Δασιά, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για εκβολή ρύακα σχεδόν μόνιμης ροής, τμήμα του οποίου εκβάλλει τεχνητά βόρεια της κύριας εκβολής. Ο υγρότοπος είναι πολύ επηρεασμένος από εκτενείς φυτεύσεις ευκαλύπτων, οι οποίοι έχουν αλλάξει τη δομή της βλάστησης και έχουν καταλάβει το μεγαλύτερο τμήμα του. Επιπρόσθετα, υπάρχει παλιά ημιτελής οικοδομή στο μέσον, μεταξύ των δύο εκβολών (η οποία, μάλλον ευθύνεται για την εκτροπή του ρύακα), αλλά και σκόρπιες αγροικίες στα όριά του. Η παρουσία νερού στην εκβολή είναι μόνιμη κυρίως λόγω

της αλληλεπίδρασής της με τη θάλασσα ενώ παρατηρήθηκαν και πηγαίες αναβλύσεις και διάσπαρτα τμήματα με υγροτοπική βλάστηση έξω από τα τιθέμενα όρια. Οι δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά ήπιες με κυρίαρχες τις καλλιέργειες.

Η βλάστηση είναι κυρίως δενδρώδης αποτελούμενη από φυτεμένους ευκάλυπτους, ενώ δευτερευόντως υπάρχει αυτοφυής δενδρώδης και υπερυδατική βλάστηση αποτελούμενη κυρίως από φτελιές, αλμυρίκια, καλάμια και βούρλα.

Ο υγρότοπος προστατεύεται από το Π.Δ. για τους μικρούς νησιωτικούς υγρότοπους (Υ222KER025, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	53,6 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	5-25
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος Κάλυψη (%)

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος Κάλυψη (%)

E -- Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται
Συστήματα αμμοθινών, λωρίδες άμμου και αμμώδεις νησίδες <5

F -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά
συστήματα των δέλτα >95

Τύποι βλάστησης

Τύπος Κάλυψη(%)

Θαμνώδης / Δενδρώδης 5-25

Υγρολιβαδική <5

Υπερυδατική <5

25) Γαυρολίμνη (KER027)



Η Γαυρολίμνη (επίσης Καβουρολίμνη ή Καβρολίμνη) βρίσκεται περίπου 2 χιλιόμετρα βόρεια από το Τεμπλόνη, σε μια περιοχή που φιλοξενεί πολλά παρόμοια υγροτοπικά συστήματα (Γκίνης & Γκίνης 1994), ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και μοναδικά στον νησιωτικό ελλαδικό χώρο. Πρόκειται για μια λίμνη σε αλλουβιακούς σχηματισμούς με μόνιμη παρουσία νερού. Μέσα στα όρια του υγρότοπου υπάρχουν καλλιέργειες και στο παρελθόν έχει γίνει εκχέρσωση υγροτοπικής βλάστησης ενώ στην ευρύτερη περιοχή δεσπόζει η παρουσία του ΧΥΤΑ Κέρκυρας.

Η πυκνή βλάστηση περιμετρικά του υγρότοπου είναι υπερυδατική (*Phragmites australis*) και θαμνώδης/δενδρώδης (*Vitex agnus-castus*, *Rhamnus* sp.) ενώ μέσα στο νερό αναπτύσσονται νεραγκούλες (*Ranunculus* sp.) και χαρόφυτα (*Chara globularis*) (Langangen 2010). Απαντώνται οι οικοτόποι 72A0 - Καλαμώνες, 3140 - Σκληρά, ολιγο-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών σχηματισμών με *Chara* spp. και 92D0 - Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (*Nerio-Tamaricetea* και *Securinegion tinctoriae*). Στον υγρότοπο είναι πολύ έντονη η παρουσία αμφιβίων (*Pelophylax epeiroticus*) ενώ αναφέρεται στη βιβλιογραφία η παρουσία του μακεδονικού τρίτωνου (*Triturus carnifex*) (Keymar 1984). Οι κυριότερες απειλές για τον υγρότοπο προκύπτουν από την σχεδιαζόμενη επέκταση του ΧΥΤΑ και τις επεκτάσεις των καλλιεργειών.

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER027, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	51,9 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	51-75
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
3140 Σκληρά, ολιγο-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών σχηματισμών με <i>Chara</i> spp.	26-50
72A0 Καλαμώνες	26-50
92D0 Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (<i>Nerio-Tamaricetea</i> και <i>Securinegion tinctoriae</i>)	26-50

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
Tr -- Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά Έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση.	>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Άλλο	<5
Θαμνώδης / Δενδρώδης	5-25
Υγρολιβαδική	<5
Υπερυδατική	<5
Υφυδατική	26-50

26) Έλος Γαϊδαράνα (KER028)



Το Έλος Γαϊδαράνα βρίσκεται περίπου 2,8 χιλιόμετρα δυτικά - νοτιοδυτικά από τα Γαζάτικα, σε μια περιοχή που φιλοξενεί πολλά παρόμοια υγροτοπικά συστήματα (Γκίνης & Γκίνης 1994) ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και μοναδικά στον νησιωτικό ελλαδικό χώρο. Πρόκειται για ένα δίκτυο μικρών λιμνίων σε κοντινή μεταξύ τους απόσταση που τα «ενώννει» ένας εκτεταμένος καλαμιώνας. Όλη η περιοχή βρίσκεται σε αλλουβιακούς σχηματισμούς και στο παρελθόν ο υγρότοπος καταλάμβανε πολύ μεγαλύτερη έκταση που πιθανόν να συμπεριελάμβανε το έλος Φοντάνα (KER051), το Έλος στους Κορήτους (KER052) και τη Γαϊδαράνα (KER028).

Σήμερα, στο μέσο της πλημμυρογενούς πεδιάδας, διέρχεται κανάλι που αποστραγγίζει τα νερά και χωρίζει αυτούς τους τρεις υγρότοπους. Η παρουσία του νερού είναι μόνιμη καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Οι ανθρώπινες δραστηριότητες μέσα στα όρια του έλους είναι ήπιες με αποτέλεσμα ο υγρότοπος να διατηρεί τη φυσικότητα του.

Απαντάται ο οικοτόπος 72A0 - Καλαμιώνες και η βλάστηση είναι κυρίως υπερυδατική (*Phragmites australis*, *Scirpus* sp.). Οι κυριότερες απειλές για τον υγρότοπο προκύπτουν από την πιθανή επέκταση του ΧΥΤΑ προς αυτή την περιοχή, γεγονός που θα υποβάθμιζε σημαντικά τα συγκεκριμένα οικοσυστήματα.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	232,9 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	5-25
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμιώνες	76-95

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>Tr</i> -- Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά Έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση.	>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος

Θαμνώδης / Δενδρώδης

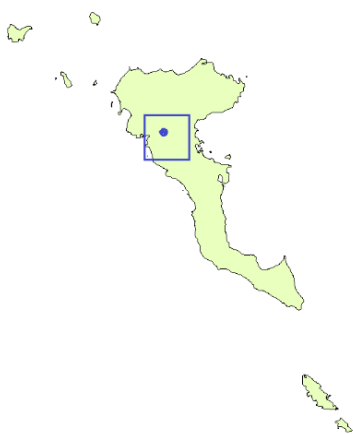
Υπερδατική

Κάλυψη(%)

<5

76-95

27) Λίμνη Κουνουπίνα (KER029)



Η Λίμνη Κουνουπίνα βρίσκεται περίπου 1.8 χιλιόμετρα ανατολικά - βορειοανατολικά από τις Γαρδελάδες, σε μια περιοχή που φιλοξενεί πολλά παρόμοια υγροτοπικά συστήματα (Γκίνης & Γκίνης 1994), ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και μοναδικά στον νησιωτικό ελλαδικό χώρο. Πρόκειται για λίμνη με μόνιμη παρουσία νερού που δέχεται τις επιφανειακές απορροές και τα κατακρημνίσματα ενώ δεν υπάρχει εμφανής έξοδος του νερού. Δίπλα στον υγρότοπο υπάρχει ένα αποστραγγιστικό κανάλι, Ενετικής κατασκευής, που κατευθύνει το νερό υπόγεια. Στην ευρύτερη περιοχή υπάρχουν λίγες καλλιέργειες.

Απαντώνται οι οικοτόποι 3140 - Σκληρά, ολιγο-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών σχηματισμών με *Chara* spp. Και 72A0 - Καλαμώνες. Η βλάστηση είναι υπερδατική με καλάμια (*Phragmites australis*), σκίρπα (*Scirpus* sp.) και ψαθιά (*Typha* sp.) ενώ στο νερό αναπτύσσεται υψοδατική βλάστηση (*Char* asp., *Ranunculus* sp.). Επίσης, περιμετρικά του υγρότοπου φυτρώνουν πολλές ορχιδέες. Όσο αφορά την πανίδα του υγρότοπου αναφέρεται η παρουσία του Ηπειρωτικού βάτραχου (*Pelophylax epeiroticus*) και του κοινού Τρίτωνα (*Lissotriton vulgaris*) (Tóth et al. 2002).

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER029, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	19,4 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Άλλο
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος

3140 Σκληρά, ολιγο-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών

Κάλυψη (%)

σχηματισμών με Chara spp.
72A0 Καλαμώνες

26-50

76-95

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος

Κάλυψη (%)

Tr -- Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά Έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση.

>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος

Κάλυψη(%)

Υγρολιβαδική

<5

Υπερυδατική

26-50

Υφυδατική

26-50

28) Βρωμολίμνη (KER030)



Η Λίμνη Βρωμολίμνη βρίσκεται περίπου 1 χιλιόμετρο βορειοανατολικά από τον οικισμό του Αγίου Στεφάνου στην Κέρκυρα. Μαζί με το Έλος Ερημίτη (KER032) και την Άκολη (KER031) έχουν καταγραφεί και από το ΕΚΒΥ με κωδικό GR223191000 και όνομα «Λιμνοθάλασσες Βαρβάρας ή Αυλάκι & Αγ. Στέφανος» (Ζαλίδης & Μαντζαβέλλας 1994). Πρόκειται για μια μικρή παράκτια λίμνη σε μια περιοχή που δεν προσεγγίζεται από οδικό δίκτυο και κατά συνέπεια βρίσκεται σε εξαιρετική κατάσταση διατήρησης. Ο υγρότοπος δεν έχει εμφανή σύνδεση με τη θάλασσα αλλά το νερό είναι υφάλμυρο

υποδηλώνοντας ισχυρή αλληλεπίδραση. Η στάθμη του νερού μεταβάλλεται εποχικά. Στα ανατολικά μια στενή κροκαλώδης παραλία τη χωρίζει από τη θάλασσα ενώ οι άλλες πλευρές είναι κατάφυτες από πυκνή δενδρώδη και θαμνώδη βλάστηση (πουρνάρια, κουμαριές, μυρτιές, δάφνες, σχοίνα, ελιές, σπάρτα κ.α.) του ημι-ορεινού όγκου του Ερημίτη. Στην περιοχή υπάρχουν πολλά σκουπίδια που μεταφέρονται με τον κυματισμό ενώ τους θερινούς μήνες η παραλία χρησιμοποιείται από λουόμενους.

Απαντώνται οι οικοτόποι 1150 * - Παράκτιες λιμνοθάλασσες και 1410 - Μεσογειακά αλίπεδα (*Juncetalia maritimi*). Η βλάστηση περιμετρικά του λιμνίου αποτελείται από βούρλα (*Juncus* sp.), σκίρπα (*Scirpus* sp.), λίγα καλάμια (*Phragmites australis*) και λίγα αρμυρίκια (*Tamarix* sp.) ενώ στο λιμνίο υπάρχει υφυδατική βλάστηση που δεν προσδιορίστηκε. Όσο αφορά την πανίδα υπάρχουν ψάρια, αμφίποδα, σαλιγκάρια ενώ μια στην περιοχή έχει καταγραφεί η παρουσία βίδρας (*Gémillet* 1993). Η περιοχή του υγρότοπου συμπεριλαμβάνεται σε σχέδια κατασκευής μεγάλης ξενοδοχειακής μονάδας με τη διαδικασία του fast track. Αν υλοποιηθούν τα σχέδια αναμένεται η λίμνη και το περιβάλλον τοπίο να υποβαθμιστούν σε μεγάλο βαθμό.

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER030, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	14,5 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	51-75
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
1150 * Παράκτιες λιμνοθάλασσες	51-75
1410 Μεσογειακά αλίπεδα (<i>Juncetalia maritimi</i>)	5-25

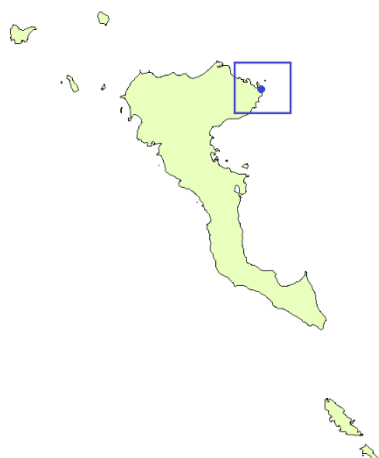
Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
H -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Αλοφυτική	<5
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	5-25
Υπερδατική	5-25

29) Λίμνη Άκολη (KER031)



Η Λίμνη Άκολη βρίσκεται περίπου 1.2 χιλιόμετρα βόρεια - βορειοανατολικά από τον οικισμό του Αγίου Στεφάνου στην Κέρκυρα. Μαζί με το Έλος Ερημίτη (KER032) και τη Βρωμόλιμνη (KER030) έχουν καταγραφεί και από το ΕΚΒΥ με κωδικό GR223191000 και όνομα «Λιμνοθάλασσες Βαρβάρας ή Αυλάκι & Αγ. Στέφανος» (Ζαλίδης & Μαντζαβέλλας 1994). Πρόκειται για μια μικρή παράκτια λίμνη σε μια περιοχή που δεν προσεγγίζεται από οδικό δίκτυο και κατά συνέπεια βρίσκεται σε εξαιρετική κατάσταση διατήρησης. Ο

υγρότοπος δεν έχει εμφανή σύνδεση με τη θάλασσα αλλά το νερό είναι υφάλμυρο υποδηλώνοντας ισχυρή αλληλεπίδραση. Η λίμνη, κατά την εποχή της Ενετοκρατίας ενώνονταν με τη θάλασσα με ένα μικρό ανοιχτό κανάλι και πιθανόν να έχει λειτουργήσει στο παρελθόν σαν ιχθυοτροφείο (Δήμος Κασσωπαίων 2009). Στα ανατολικά μια στενή κροκαλώδης παραλία τη χωρίζει από τη θάλασσα ενώ οι άλλες πλευρές είναι κατάφυτες από πυκνή δενδρώδη και θαμνώδη βλάστηση (πουρνάρια, κουμαριές, μυρτιές, δάφνες, σχοίνα, ελιές, σπάρτα κ.α.) του ημι-ορεινού όγκου του Ερημίτη. Στην περιοχή υπάρχουν πολλά σκουπίδια που μεταφέρονται με τον κυματισμό ενώ τους θερινούς μήνες η παραλία χρησιμοποιείται από λουόμενους.

Απαντάται ο οικοτόπος 1150 * - Παράκτιες λιμνοθάλασσες. Η κυρίαρχη βλάστηση μέσα στη λίμνη είναι υφουδατική (*Ruppia maritima*) που καλύπτει και την μεγαλύτερη επιφάνεια. Σχετικά ισχυρή παρουσία έχουν τα ψαθιά (*Tyrha* sp.) στην δυτική όχθη της λίμνης ενώ η υγροτοπική βλάστηση συμπληρώνεται από βούρλα (*Juncus* sp.), σκίρπα (*Scirpus* sp.) και καλάμια (*Phragmites australis*, *Agundo* sp.). Όσο αφορά την πανίδα υπάρχουν ψάρια, αμφίποδα, σαλιγκάρια ενώ μια στην περιοχή έχει καταγραφεί η παρουσία βίδρας (*Gémillet* 1993). Στα όρια της λίμνης σχεδιάζεται η κατασκευή μεγάλης ξενοδοχειακής μονάδας με τη διαδικασία του fast track. Αν υλοποιηθούν τα σχέδια τότε η λίμνη θα δεχτεί σημαντικές πιέσεις.

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER031, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	14,8 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	76-95
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
1150 * Παράκτιες λιμνοθάλασσες	76-95

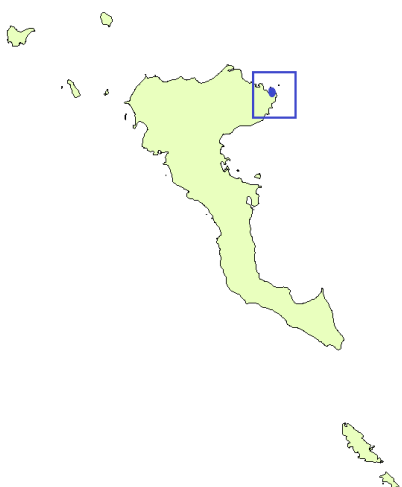
Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
H -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Υγρολιβαδική	<5
Υπερδατική	<5
Υφουδατική	51-75

30) Έλος Ερημίτη -Σαβούρα (KER032)



Το Έλος Ερημίτη (Σαβούρα) βρίσκεται περίπου 1.4 χιλιόμετρα βόρεια - βορειοδυτικά από τον οικισμό του Αγίου Στεφάνου στην Κέρκυρα. Μαζί με τις λίμνες Ακολη (KER031) και Βρωμολίμνη (KER030) έχουν καταγραφεί και από το ΕΚΒΥ με κωδικό GR223191000 και όνομα «Λιμνοθάλασσες Βαρβάρας ή Αυλάκι & Αγ. Στέφανος» (Ζαλίδης & Μαντζαβέλλας 1994). Αναφέρεται επίσης με τα ονόματα Αυλάκι ή Κανάλι (Γκίνης & Γκίνης 1994). Πρόκειται για ένα παράκτιο έλος γλυκού/υφάλμυρου νερού που διατηρεί σε μεγάλο βαθμό τη φυσικότητα του. Ο υγρότοπος δεν έχει εμφανή σύνδεση με τη θάλασσα. Στα βορειοδυτικά, μια μικρή έκταση του υγρότοπου εκχερσώθηκε προς όφελος της

παραλίας ενώ στο δυτικό τμήμα του, τα όρια του καθορίζονται από επαρχιακό δρόμο.

Απαντάται ο οικότοπος 72A0 - Καλαμώνες. Η βλάστηση είναι κυρίως υπερδατική και στο εσωτερικό του λιμνίου επικρατούν τα ψαθιά (*Typha* sp.) ενώ περιμετρικά υπάρχουν καλάμια (*Phragmites australis*) και άλλα κυπεροειδή (*Scirpus* spp.). Όσο αφορά την πανίδα, κατά την επίσκεψη καταγράφηκε η παρουσία αμφιβίων (*Pelophylax ereiroticus*) και νεροχελώνων (*Mauremys rivulata*) ενώ η ευρύτερη περιοχή φιλοξενεί μεγάλους αριθμούς σαυρών. Στον υγρότοπο έχει καταγραφεί η παρουσία βίδρας από τον Gémillot (1993) αν και μεταγενέστερη έρευνα (Ruiz-Olmo 2006) είχε αρνητικά αποτελέσματα.

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER032, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	24,6 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Άγνωστο
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	51-75

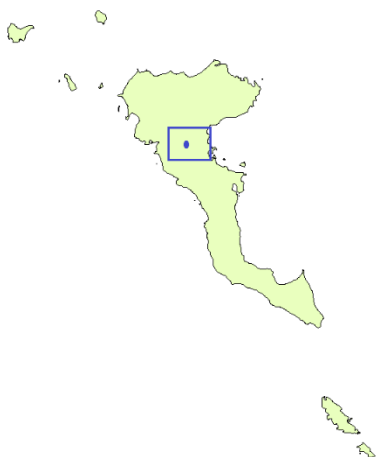
Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
H -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη(%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	<5
Υπερδατική	51-75

31) Λίμνη Μακρή (KER033)



Η Λίμνη Μακρή βρίσκεται περίπου 2.5 χιλιόμετρα δυτικά από τον οικισμό Γαζάτικα, στην περιοχή των Λιμνών (Γκίνης & Γκίνης 1994) που διατηρεί νερό όλο το χρόνο και εμπίπτει στην κατηγορία Ramsar Tr - Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα). Στην ευρύτερη περιοχή υπάρχουν πολλά παρόμοια υγροτοπικά συστήματα ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και μοναδικά στον νησιωτικό ελληνικό χώρο. Το λιμνίο καταλαμβάνεται στο μεγαλύτερο τμήμα του από πυκνό υδροχαρές δάσος με φτελιές (*Ulmus* sp.) και δεν είναι εύκολα προσεγγίσιμο.

Απαντάται ο οικοτόπος 92A0 - Δάση-στοές με *Salix alba* και *Populus alba*. Ο υγρότοπος διατηρεί στο ακέραιο τη

φυσικότητα του και δεν αναμένεται να αντιμετωπίσει κάποιο πρόβλημα τα επόμενα χρόνια.

Περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER033, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	7,5 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Άγνωστο
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού

Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):
Παρουσία νερού:

26-50

Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος

92A0 Δάση-στοές με *Salix alba* και *Populus alba*

Κάλυψη (%)

51-75

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος

Tr -- Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση

Κάλυψη (%)

>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος

Θαμνώδης / Δενδρώδης

Κάλυψη (%)

51-75

32) Έλος Όρμου Απραού 1 (KER034)



Ο υγρότοπος βρίσκεται στον όρμο Απραού στη βόρεια Κέρκυρα, 1 χλμ ανατολικά από τον Άγιο Ηλία. Πρόκειται για εποχικό παράκτιο έλος έκτασης 30 στρεμμάτων που τροφοδοτείται με νερό από κατακρημνίσματα και τον επιφανειακό υδροφόρο ορίζοντα. Στο παρελθόν ο υγρότοπος καταλάμβανε όλη την παραλία Απραού και αποτελούσε ενιαίο υγρότοπο με KER057-Έλος Όρμου Απραού 2. Σήμερα, το ενδιαμέσο τμήμα είναι επιχωματωμένο και δομημένο.

Κύριος τύπος οικοτόπου είναι ο 72A0 - Καλαμώνες με επικρατές είδος το *Phragmites australis*. Ο υγρότοπος απειλείται σοβαρά με δόμηση.

Περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER034 , ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία

Θέση υγροτόπου:

Παράκτιος

Τύπος υγροτόπου:

Φυσικός

Έκταση:

30,6 στρεμ.

Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:

Όχι

Αλατότητα νερού:

Υφάλμυρο

Είσοδος γλυκού νερού:

Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)

Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:

Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι

Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):

5-25

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	51-75

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>E</i> -- Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται συστήματα αμμοθινών, λωρίδες άμμου και αμμώδεις νησίδες	5-25
<i>K</i> -- Αβαθείς λίμνες και έλη γλυκού νερού της παράκτιας ζώνης	76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	<5
Υπερυδατική	51-75

33) Λιμνοθάλασσα Αντινιώτη (KER035)



Η λιμνοθάλασσα Αντινιώτη βρίσκεται 3,4 χιλιόμετρα βορειοδυτικά από την Αραχάβη. Συμπεριλαμβάνεται στην εθνική απογραφή με κωδικό GR223192000 και όνομα «Λιμνοθάλασσα Αντινιώτη ή Αχαραβής» (Ζαλίδης & Ματζαβέλας 1994). Ο υγρότοπος έχει έκταση σχεδόν 990 στρέμματα εκ των οποίων η υδάτινη επιφάνεια είναι περί τα 400 στρέμματα και το υπόλοιπο ελώδης έκταση, γνωστή ως έλος Κουνουφαδίου. Η λιμνοθάλασσα επικοινωνεί με τη θάλασσα με δύο στόμια. Ένα στα δυτικά (Παλιομπούκα) με κανάλι μήκους 200 μέτρων και ένα στα ανατολικά (Άγιος Σπυρίδωνας) με κανάλι 100 μέτρων. Τροφοδοτείται με γλυκό νερό από πηγές στο νότιο τμήμα της και από μια

σειρά μικρών χειμάρρων. Η λεκάνη απορροής της καταλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος του βόρειου τμήματος του όρους Παντοκράτορα. Ο υγρότοπος είναι ο σημαντικότερος της βόρειας Κέρκυρας, έχει μεγάλη ετερογένεια και μεγάλη βιολογική ποικιλότητα.

Κύριοι τύποι οικοτόπων είναι οι 1150* - Παράκτιες λιμνοθάλασσες και 72A0 - Καλαμώνες και επικρατούσα βλάστηση η υπερυδατική (*Phragmites australis*). Έχουν καταγραφεί 3 είδη αμφιβίων, 10 είδη ερπετών και 44 είδη πουλιών (Georgiadis et al. 1994) ενώ θεωρείται από τις πλέον σημαντικές θέσεις για τη βίδα (Ruiz-Olmo 2006). Ανθρώπινες δραστηριότητες που απειλούν τον υγρότοπο είναι οι επιχωματώσεις και οι απορρίψεις στερεών αποβλήτων (μπαζών), οι επεκτάσεις καλλιεργειών, και

τα τελευταία χρόνια η κίνηση δικύκλων (μοτοκρός) επί των σταθεροποιημένων θινών της δυτικής ακτής. Στη λιμνοθάλασσα γίνεται εκστατική καλλιέργεια ιχθύων (λαβράκια, κέφαλοι, τσιπούρες, χέλια, σαργόι, κ.ά.) με διαχειριστή την Διακοινοτική Επιχείρηση Ιχθυοκαλλιέργειας Λιμνοθάλασσας Αντινιώτη (ΔΕΙΛΑ).

Το 90% του υγρότοπου βρίσκεται εντός των ορίων Ειδικής Ζώνης Διατήρησης (GR2230001) και Ζώνης Ειδικής Προστασίας (GR2230001) (Ν. 3937/2011, ΦΕΚ 60/Α/2011) καθώς και εντός Σημαντικής Περιοχής για τα Πουλιά (Πορτόλου και συν. 2009).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	987,2 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Αλμυρό
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας και επιφανειακός υδροφορέας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	51-75
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>1150</i> * Παράκτιες λιμνοθάλασσες	51-75
<i>1410</i> Μεσογειακά αλίπεδα (<i>Juncetalia maritimi</i>)	<5
<i>2190</i> Υγρές κοιλότητες μεταξύ των θινών	<5
<i>2210</i> Σταθερές θίνες των παραλίων <i>Crucianellion maritimae</i>	<5
<i>72A0</i> Καλαμώνες	26-50

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>E</i> -- Αμμώδεις, χαλικώδεις και κροκαλώδεις παραλίες. Περιλαμβάνονται συστήματα αμμοθινών, λωρίδες άμμου και αμμώδεις νησίδες	5-25
<i>K</i> -- Αβαθείς λίμνες και έλη γλυκού νερού της παράκτιας ζώνης	76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	<5

34) Εκβολή Ποταμού Φόνισσας (KER036)



Η εκβολή του ποταμού Φόνισσα βρίσκεται περίπου 1 χιλιόμετρο ανατολικά - νοτιοανατολικά από το Σιδάρι, στην Κέρκυρα. Έχει καταγραφεί ως υγρότοπος και από το ΕΚΒΥ με κωδικό GR223187000 και όνομα «Εκβολή Μελισσουδίου» (Ζαλίδης & Μαντζαβέλλας 1994). Πρόκειται για ένα τροποποιημένο σύστημα που έχει απωλέσει σε σημαντικό βαθμό τη φυσικότητα του. Το ποτάμι καταλήγει ευθύγραμμα στη θάλασσα και έχουν εγκιβωτιστεί οι όχθες του. Εκατέρωθεν αυτού διέρχονται παράλληλοι δρόμοι ενώ στα όρια του υγρότοπου υπάρχουν κατοικίες, ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις και καλλιέργειες. Πολύ κοντά στην έξοδο προς τη θάλασσα έχει κατασκευαστεί πεζογέφυρα. Η παρουσία του νερού

είναι μόνιμη αν και τους καλοκαιρινούς μήνες πιθανόν να διακόπτεται η επικοινωνία με τη θάλασσα. Η υγροτοπική βλάστηση περιορίζεται σε μια πολύ στενή ζώνη στις όχθες και αποτελείται από καλάμια (*Arundo donax*, *Phragmites australis*) και ψαθιά (*Typha* sp.). Επιπλέον έχουν εισαχθεί ξενικά είδη. Στον υγρότοπο καταλήγουν αγωγοί ομβρίων και κατά την αυτοψία διαπιστώθηκαν σημάδια ευτροφισμού. Πιθανή η παρουσία βίδρας (*Gémillet* 1993) στην περιοχή αν και άλλες εργασίες (*Gaethlich* 1988, *Ruiz-Olmo* 2006) αποκλείουν την παρουσία του θηλαστικού στην εκβολή αλλά την αναφέρουν σε άλλες θέσεις στο ποτάμι. Επιπλέον, αναφέρεται η παρουσία νεροχελώνων (*Mauremys rivulata*, *Emys orbicularis*) και νερόφιδου (*Natrix natrix*).

Η εκβολή περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER036, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	9,6 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	>95
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος

Κάλυψη (%)

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος

Κάλυψη (%)

F -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα

>95

Τύποι βλάστησης

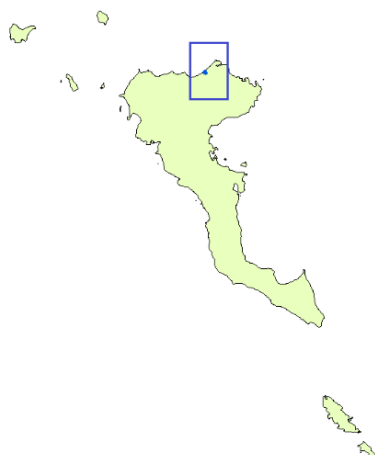
Τύπος

Κάλυψη (%)

Υπερδρατική

5-25

35) Αλμυρός (KER037)



Ο Αλμυρός βρίσκεται περίπου 1 χιλιόμετρο βορειοανατολικά από την Αχαράβη, στην Κέρκυρα. Στην οριοθετημένη περιοχή περιλαμβάνεται ένα έλος γλυκού-υφάλμυρου νερού, εποχικά πλημμυριζόμενες εκτάσεις και η παραλιακή ζώνη με σταθεροποιημένες θίνες. Μέσα από τον υγρότοπο διέρχεται ένα κανάλι - η έξοδος του έλους προς τη θάλασσα - που διατηρεί νερό όλο το χρόνο. Μέσα από την οριοθετημένη έκταση διέρχονται δρόμοι ενώ στα όρια του υπάρχουν ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις και καλλιέργειες.

Απαντώνται οι οικοτόποι 72A0 - Καλαμώνες, 92D0 - Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (Nerio-Tamaricetea και Securinegion tinctoriae), 2260 - Θίνες με

βλάστηση σκληρόφυλλων θάμνων Cisto-Lavenduletalia και 2250 * - Θίνες των παραλίων με Juniperus spp. Στην υγροτοπική έκταση αναπτύσσονται καλάμια (Phragmites australis), αρμυρίκια (Tamarix sp.), βούρλα (Juncus sp.) και άλλα κυπεροειδή (Eleocharis sp.) ενώ στις θίνες υπάρχει δενδρώδης/θαμνώδης βλάστηση με σχίνους (Pistacia lentiscus) και κέδρους (Juniperus oxycedrus) καθώς και άλλα αμμόφιλα είδη (Pancratium maritimum, Otanthus maritimus, Euphorbia paralias). Επίσης έχουν εισαχθεί και αθάνατοι (Agave americana). Στο παρελθόν έχουν γίνει έρευνες για να διαπιστωθεί η παρουσία βίδρας στην περιοχή, με αρνητικά όμως αποτελέσματα (Gémillet 1993, Ruiz-Olmo 2006). Η περιοχή φιλοξενεί μεγάλο αριθμό από νεροχελώνες (Emys orbicularis) και αμφίβια (Pelophylax epeiroticus). Η έκταση του υγρότοπου είναι από τις λίγες παράκτιες περιοχές που ακόμα δεν έχουν οικοδομηθεί, ωστόσο τα επόμενα χρόνια αναμένεται να δεχτεί σημαντικές πιέσεις προς αυτή την κατεύθυνση.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	198,7 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Άγνωστο
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	<5
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	51-75
92D0 Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (Nerio-Tamaricetea και Securinegion tinctoriae)	5-25
2260 Θίνες με βλάστηση σκληρόφυλλων θάμνων Cisto-Lavenduletalia	5-25
2250 * Θίνες των παραλίων με Juniperus spp.	<5

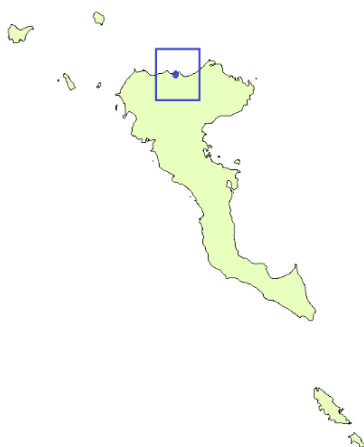
Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
H -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Άλλο	<5
Αμμόφιλη	<5
Θαμνώδης / Δενδρώδης	5-25
Υγρολιβαδική	<5
Υπερδατική	76-95

36) Εκβολή Ρύακα Κακισμένου (KER038)



Η εκβολή του ρύακα Κακισμένου βρίσκεται περίπου 1.8 χιλιόμετρα δυτικά - βορειοδυτικά από τον οικισμό Ρόδα. Πρόκειται για μικρό εποχικό ρύακα που καταλήγει ευθύγραμμα σε κροκαλώδη παραλία. Η έξοδος προς τη θάλασσα κλείνει τους θερινούς μήνες και η εκβολή διατηρεί μόνιμα νερό καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου. Παράλληλα με τη δυτική όχθη διέρχεται χωματόδρομος που έχει διακόψει τη φυσική υγροτοπική βλάστηση που αποτελείται από βούρλα (*Juncus* sp.) και σκίρπα (*Scirpus* sp.). Στο παρελθόν ο υγρότοπος πρέπει να καταλάμβανε μεγαλύτερη έκταση, σήμερα όμως η περιοχή έχει υποστεί σημαντικές τροποποιήσεις και ο υγρότοπος έχει υποβαθμιστεί. Η περιοχή αποστραγγίζεται και καλλιεργείται, ενώ στα δυτικά σε κοντινή απόσταση από την κοίτη υπάρχει ιδιωτική περιφραγμένη έκταση με οικήματα. Στο μέλλον η δόμηση αναμένεται να αυξηθεί πιέζοντας ακόμη περισσότερο τον υγρότοπο.

υποβαθμιστεί. Η περιοχή αποστραγγίζεται και καλλιεργείται, ενώ στα δυτικά σε κοντινή απόσταση από την κοίτη υπάρχει ιδιωτική περιφραγμένη έκταση με οικήματα. Στο μέλλον η δόμηση αναμένεται να αυξηθεί πιέζοντας ακόμη περισσότερο τον υγρότοπο.

Απαντώνται οι οικοτόποι 72A0 - Καλαμώνες και 1410 Μεσογειακά - αλίπεδα (*Juncetalia maritimi*) με κυρίαρχο είδος τα αγριοκάλαμα (*Phragmites australis*). Όσο αφορά την πανίδα, αξιοσημείωτη είναι η παρουσία της Στικτής Νεροχελώνας (*Emys orbicularis*).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	4,4 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	5-25
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	26-50
1410 Μεσογειακά αλίπεδα (<i>Juncetalia maritimi</i>)	26-50

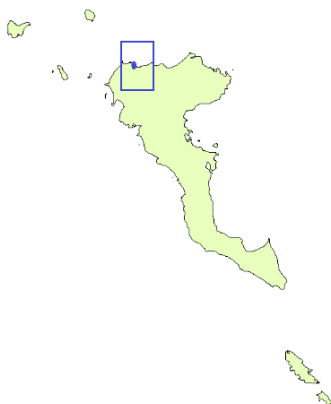
Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>F</i> -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα	>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	26-50
Υπερυδατική	26-50

37) Εκβολή Ρύακα Λοξίδα (KER041)



Η εκβολή του ρύακα Λοξίδα βρίσκεται μέσα στον οικισμό του Σιδαρίου, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για μια ιδιαίτερα τροποποιημένη εκβολή που διατηρεί απρόσκοπτη επικοινωνία με τη θάλασσα και ως εκ τούτου μόνιμη παρουσία νερού καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Ο ρύακας είναι ευθυγραμμισμένος και η κοίτη του έχει εγκιβωτιστεί κοντά στην θάλασσα ενώ έχουν φυτευτεί αλόχθονα είδη στις όχθες του. Κατά την αυτοψία διαπιστώθηκαν ευτροφικές συνθήκες στο ποτάμι. Ο υγρότοπος έχει απολέσει τη φυσικότητα του και αυτή η κατάσταση είναι μη αντιστρεπτή.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	4,4 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	>95
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος Κάλυψη (%)

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος Κάλυψη (%)

F -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα

>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος Κάλυψη (%)

Θαμνώδης / Δενδρώδης

<5

Υγρολιβαδική

<5

Υπερδατική

<5

38) Εκβολή Ρύακα Λουβιέρη (KER042)



Η εκβολή του ρύακα Λουβιέρη βρίσκεται στο βορειοδυτικό τμήμα της Κέρκυρας, στον οικισμό του Αρρίλα. Πρόκειται για μια υποβαθμισμένη εκβολή εποχικού ρύακα που έχει απωλέσει τη φυσικότητα του λόγω των έντονων παρεμβάσεων. Παράλληλα με την κοίτη του ρύακα υπάρχουν κατοικίες και ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις ενώ την εκβολή διασχίζει κάθετα ένας παραλιακός δρόμος και υπάρχουν αποθέσεις αδρανών υλικών.

Η υγροτοπική βλάστηση έχει συρρικνωθεί και περιορίζεται σε ένα στενό τμήμα δίπλα στο ρύακα, αποτελείται δε από καλάμια (*Arundo donax*) και μερικές λεύκες (*Populus alba*). Κατά την αυτοψία διαπιστώθηκε η παρουσία αμφιβίων

(*Pelophylax epeiroticus*) στο ποτάμι.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	2,1 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	51-75
Παρουσία νερού:	Εποχική

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος Κάλυψη (%)

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος Κάλυψη (%)

F -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα

>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος Κάλυψη (%)

Θαμνώδης / Δενδρώδης

<5

Υπερυδατική

5-25

39) Λίμνη Μπουτσουλή (KER043)



Η λίμνη Μπουτσουλή βρίσκεται δυτικά της πόλης της Κέρκυρας, 600 μέτρα νοτιοανατολικά από τον Άγιο Ιωάννη. Πρόκειται για ρηχό εποχικό λιμνίο γλυκού νερού έκτασης 32,5 στρεμμάτων. Η πρόσβαση στον υγρότοπο είναι δύσκολη εξ αιτίας περιφράξεων και πυκνής βλάστησης.

Υπάρχει πυκνή παρόχθια βλάστηση με λυγαριές (*Vitex agnus-castus*) και εσωτερικά ένα αραιός καλαμιώνας με *Phragmites australis*. Υπήρχε αξιοσημείωτος πληθυσμός βατράχου (*Pelophylax ereioticus*). Στην γύρω περιοχή υπάρχουν δενδρώδεις καλλιέργειες, υπολείμματα φυσικής δενδρώδους βλάστησης και ασυνεχής δόμηση. Κύριες απειλές είναι η εκχέρσωση και η επιχωμάτωση. Ιδιαίτερος

και σπάνιος υγρότοπος για τη νησιωτική Ελλάδα που διατηρείται ακόμα σε καλή κατάσταση.

Περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER043, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	32,5 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	51-75
Παρουσία νερού:	Εποχική

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	26-50

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>Tr</i> -- Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση	76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	<5
Υπερυδατική	26-50

40) Έλος Κοντοκαλίου (KER044)



Το Έλος Κοντοκαλίου βρίσκεται νοτιοανατολικά του οικισμού Γουβιά, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για πολύ αλλοιωμένο παράκτιο έλος το οποίο τροφοδοτείται από πηγαίες αναβλύσεις και στραγγίζεται με ένα δίκτυο καναλιών. Μαζί με το έλος Γουβιών (KER018) αποτελούσαν κάποτε έναν μεγάλο ενιαίο υγρότοπο. Ωστόσο σήμερα, η συνοχή τους έχει διασπαστεί από ανθρωπογενείς δραστηριότητες που μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν: τη δημιουργία μαρίνας, γηπέδων, δρόμων και οικισμού. Η πρόσβαση στο μεγαλύτερο τμήμα του υγρότοπου είναι δύσκολη λόγω των περιφράξεων που τον ζώνουν. Οι

δραστηριότητες στην λεκάνη απορροής είναι σχετικά έντονες με κυρίαρχες τις δραστηριότητες των γύρω οικισμών και τον τουρισμό.

Στον υγρότοπο απαντάται ο οικοτόπος 1420 - Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (Arthrocnemetalia fruticosae). Η βλάστηση είναι κυρίως αλοφυτική με αρμύρες και υπερυδατική αποτελούμενη από καλάμια υφάλμυρων νερών (Arundo donax), τύφες-ψάθες (Typha sp.), σκίρπα (Scirpus sp.) και λίγα βούρλα (Juncus sp.). Επίσης υπάρχει θαμνώδης βλάστηση αποτελούμενη από σκίνα, βάτα, σπάρτα, φυτεμένες πικροδάφνες, ενώ υπάρχουν και φυτεμένοι ευκάλυπτοι και φοινικοειδή.

Περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER044, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	19,6 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Άλλο
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	5-25
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
1420 Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (Sacrocornetea fruticosi)	51-75

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
H -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Αλοφυτική	51-75
Θαμνώδης / Δενδρώδης	5-25
Υγρολιβαδική	<5
Υπερυδατική	5-25

41) Λίμνη του Μάρτη (KER045)



Η λίμνη του Μάρτη βρίσκεται δυτικά της πόλης της Κέρκυρας, περίπου 1 χιλιόμετρο δυτικά από τον Άγιο Ιωάννη. Πρόκειται για μια έκταση 92 στρεμμάτων με 2 έλη γλυκού νερού και υγρολιβαδικές εκτάσεις που κατακλύζονται εποχικά με το νερό της βροχής.

Απαντάται ο οικοτόπος 72A0 - Καλαμώνες. Η βλάστηση είναι κυρίως υπερυδατική (Typha sp., Phragmites australis, Carex sp.). Υπήρχε αξιοσημείωτος πληθυσμός βατράχου (Pelophylax ereioticus). Στην γύρω περιοχή υπάρχουν δενδρώδεις καλλιέργειες, υπολείμματα φυσικής δενδρώδους βλάστησης και ασυνεχής δόμηση. Κύριες απειλές είναι η εκχέρσωση, η επιχωμάτωση και η δόμηση. Ήδη μια έκταση (πρώην υγροτοπική) περί τα 13 στρέμματα ανατολικά του

υγρότοπου έχει δομηθεί (ΚΤΕΟ Κέρκυρας, Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη) και οι επιχωματώσεις συνεχίζονται προς βορρά. Ιδιαίτερος και σπάνιος υγρότοπος για τη νησιωτική Ελλάδα που διατηρείται ακόμα σε καλή κατάσταση.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	92,0 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Εποχική

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	26-50

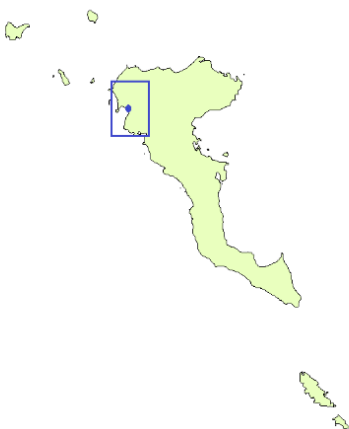
Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>Ts</i> -- Εποχικές λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά	26-50

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	5-25
Υγρολιβαδική	26-50
Υπερυδατική	26-50

42) Εκβολή Ποταμού Μέγα (KER047)



Ο ποταμός Μέγας εκβάλλει στον όρμο του Αγίου Γεωργίου, κοντά στον ομώνυμο οικισμό. Πρόκειται για την εκβολή ποταμού εποχικής ροής που διατηρεί μόνιμη παρουσία νερού κοντά στην έξοδο προς τη θάλασσα. Ο υγρότοπος διατηρεί ακόμα σε σχετικό βαθμό τα φυσικά χαρακτηριστικά του παρά την ολοένα αυξανόμενη πίεση που δέχεται. Η κοίτη δεν έχει ευθυγραμμιστεί και υπάρχει πλούσια υγροτοπική βλάστηση στις όχθες του ποταμού. Εκατέρωθεν της κοίτης υπάρχουν καλλιέργειες και ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις και κατοικίες που αναμένεται να αυξηθούν στο μέλλον. Στην παραλία γίνεται μηχανικός καθαρισμός άμμου και τα

απορρίμματα και νεκρά φύλλα της Ποσειδωνίας απορρίπτονται δίπλα στις όχθες του ποταμού.

Απαντάται ο οικοτόπος 72A0 - Καλαμώνες ενώ η βλάστηση αποτελείται κυρίως από καλάμια (*Arundo donax*, *Phragmites australis*) και αρμυρίκια (*Tamarix* sp.). Στο ποτάμιο διαβιούν αμφίβια και ψάρια (δεν έγινε αναγνώριση) ενώ αναφέρεται και η παρουσία βίδρας (Ruiz-Olmo 2006).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	11,6 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	26-50

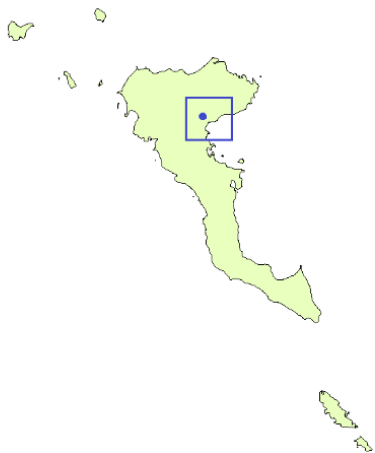
Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
F -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα	>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υπερυδατική	51-75

43) Οροπέδιο Καταπίνος (KER048)



Το Οροπέδιο Καταπίνος βρίσκεται περίπου 1 χιλιόμετρο βόρεια - βορειοανατολικά από τον οικισμό του Αγίου Μάρκου στην Κέρκυρα. Οι απορροές από το μικρό οροπέδιο οδηγούνται στο κέντρο του οροπεδίου όπου σχηματίζεται ένα μικρό λιμνίο που διατηρεί νερό τους υγρούς μήνες του χρόνου. Το καλοκαίρι στεγνώνει και πιθανόν το νερό να διαφεύγει μέσω των ανθρακικών σχηματισμών. Περιμετρικά υπάρχουν αμπέλια ενώ παλαιότερα φύτευαν φασόλια μέσα στο λιμνίο την περίοδο που δεν είχε νερό. Οι πιέσεις που δέχεται η περιοχή προέρχονται από την αυξημένη χρήση λιπασμάτων/φυτοφαρμάκων και το κυνήγι.

Απαντώνται οι οικοτόποι 92D0 - Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (Nerio-Tamaricetea και Securinegion tinctoriae) και 72B0 - Κοινωνίες των υψηλών βούρλων. Μέσα στο λιμνίο υπάρχουν λυγαριές (*Vitex agnus-castus*) όχι όμως σε μεγάλη πυκνότητα και αριθμό ενώ περιμετρικά φύονται κυπεροειδή (*Carex* sp., *Scirpus* sp.). Επιπλέον, απαντώνται βελανιδιές (*Quercus* sp.) και περιδόφυτα.

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER048, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	37,4 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Εποχική

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
92D0 Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (Nerio-Tamaricetea και Securinegion tinctoriae)	5-25
72B0 Κοινωνίες των υψηλών βούρλων	5-25

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
Ts -- Εποχικές λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά	51-75

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Άλλο	26-50
Θαμνώδης / Δενδρώδης	5-25
Υπερυδατική	5-25

44) Λιμνίο ΧΥΤΑ (KER049)



Το λιμνίο ΧΥΤΑ βρίσκεται περίπου 1.5 χιλιόμετρα βόρεια - βορειοανατολικά από το Τεμπλόνη στην Κέρκυρα. Πρόκειται για ένα μικρό εποχικό λιμνίο γλυκού νερού στην περιοχή των Λιμνών, ίσως υπολειμματικό κάποιου μεγαλύτερου υγρότοπου. Μάλιστα στην ίδια περιοχή αναφέρεται το λιμνίο Φάφαινα που έχει μετατραπεί σε χωματερή (Γκίνης & Γκίνης 1994). Ο υγρότοπος βρίσκεται στα όρια του ΧΥΤΑ Κέρκυρας και πιθανά να επηρεάζεται από αυτόν αν και τα χαρόφυτα που αναπτύσσονται στο λιμνίο είναι γενικά ευπαθή στη ρύπανση.

Απαντάται ο οικοτόπος 3140 - Σκληρά, oligo-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών σχηματισμών με *Chara* spp. Το λιμνίο καλύπτεται στο σύνολο του από βλάστηση, υφδατική και υπερυδατική (*Chara* sp., *Eleocharis* sp., *Alisma lanceolatum*), ενώ αναπτύσσονται και λίγες λυγαριές (*Vitex agnus-castus*). Ο κίνδυνος που αντιμετωπίζει το λιμνίο στο μέλλον προέρχεται από τα σχέδια για επέκταση του χώρου ταφής απορριμμάτων.

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER049, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	9,5 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	<5
Παρουσία νερού:	Εποχική

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
3140 Σκληρά, oligo-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση	

Χαροειδών σχηματισμών με Chara spp.

>95

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος

Κάλυψη (%)

Ts -- Εποχικές λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά

>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος

Κάλυψη (%)

Θαμνώδης / Δενδρώδης

<5

Υπερυδατική

76-95

Υφυδατική

76-95

45) Λίμνη Κλουδάτικη (KER050)



Η Λίμνη Κλουδάτικη βρίσκεται περίπου 1.5 χιλιόμετρα ανατολικά - βορειοανατολικά από το Τεμπλόνη, σε μια περιοχή που φιλοξενεί πολλά παρόμοια υγροτοπικά συστήματα (Γκίνης & Γκίνης 1994), ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και μοναδικά στον νησιωτικό ελλαδικό χώρο. Πρόκειται για ένα αβαθές λιμνίο που πιθανόν να διατηρεί λίγο νερό καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου. Δέχεται τις επιφανειακές απορροές και τα κατακρημνίσματα ενώ δεν υπάρχει εμφανής έξοδος του νερού. Ο υγρότοπος δέχεται σημαντικές πιέσεις περιμετρικά. Εκτός από ιδιωτικές εκτάσεις που βρίσκονται ακριβώς στα όρια του υγρότοπου (με καλλιέργειες και κατοικία) στο βόρειο

και το νότιο τμήμα του, σε κοντινή απόσταση αναπτύσσονται εργασίες εξόρυξης αδρανών υλικών και άλλες βιοτεχνικές δραστηριότητες.

Απαντώνται οι οικοτόποι 3140 - Σκληρά, oligo-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών σχηματισμών με Chara spp. και 92D0 - Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (Nerio-Tamaricetea και Securinegion tinctoriae). Η βλάστηση περιμετρικά του υγρότοπου είναι θαμνώδης (Vitex agnus-castus) ενώ μέσα στο νερό αναπτύσσονται νεραγκούλες (Ranunculus sp.) και χαρόφυτα (Chara sp.). Όσο αφορά την πανίδα, έντονη είναι η παρουσία αμφιβίων (Pelophylax epeiroticus).

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER050, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	18,0 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι

Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Άγνωστη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
3140 Σκληρά, ολιγο-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση Χαροειδών σχηματισμών με <i>Chara</i> spp.	>95
92D0 Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (<i>Nerio-Tamaricetea</i> και <i>Securinegion tinctoriae</i>)	5-25

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>Ts</i> -- Εποχικές λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά	76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	5-25
Υγρολιβαδική	5-25
Υπερυδατική	5-25
Υφυδατική	26-50

46) Έλος Φοντάνα (KER051)



Το Έλος Φοντάνα βρίσκεται περίπου 2,3 χιλιόμετρα βορειοανατολικά από τον οικισμό Κανακάδες, σε μια περιοχή που φιλοξενεί πολλά παρόμοια υγροτοπικά συστήματα (Γκίνης & Γκίνης 1994) ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και μοναδικά στον νησιωτικό ελλαδικό χώρο. Κατά την αυτοψία δεν προσεγγίστηκε ο υγρότοπος και τα στοιχεία που παρατίθενται προκύπτουν από ερμηνεία δορυφορικών εικόνων και μακρινές φωτογραφίες. Πρόκειται για μικρά λιμνία σε κοντινή απόσταση που πιθανόν να διατηρούν νερό καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου. Όλη η περιοχή βρίσκεται σε αλλουβιακούς σχηματισμούς και στο παρελθόν ο υγρότοπος καταλάμβανε πολύ μεγαλύτερη έκταση που

μάλλον συμπεριελάμβανε το έλος Φοντάνα (KER051), το Έλος στους Κορήτους (KER052) και τη Γαϊδαράνα (KER028). Σήμερα, στο μέσο της πλημμυρογενούς πεδιάδας, διέρχεται κανάλι που αποστραγγίζει τα νερά και χωρίζει αυτούς τους τρεις υγρότοπους. Μέσα από το έλος διέρχεται χωματόδρομος, αλλά γενικά η απουσία ανθρώπινων δραστηριοτήτων έχουν ως αποτέλεσμα ο υγρότοπος να διατηρεί στο ακέραιο τη φυσικότητα του.

Στα λιμνία φύονται καλάμια (*Phragmites australis*) και λυγαριές (*Vitex agnus-castus*) ενώ απαντάται ο οικότοπος 72A0 - Καλαμώνες. Οι κυριότερες απειλές προκύπτουν από την πιθανή επέκταση του ΧΥΤΑ προς αυτή την περιοχή, γεγονός που θα υποβάθμιζε σημαντικά τον υγρότοπο.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	112.4 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	5-25
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	5-25

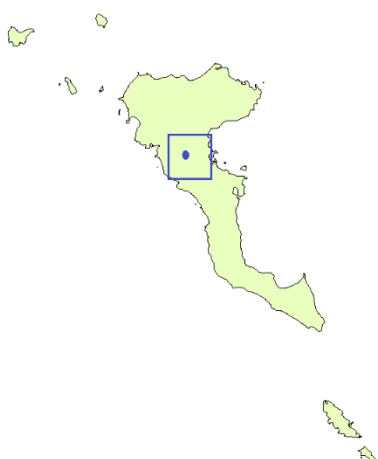
Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>Tr</i> -- Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση	26-50

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υπερυδατική	5-25

47) Έλος στους Κορήτους (KER052)



Το «Έλος στους Κορήτους» βρίσκεται περίπου 2.3 χιλιόμετρα ανατολικά - βορειοανατολικά από τον οικισμό Κανακάδες στην Κέρκυρα. Πρόκειται για ένα εποχικό λιμνίο γλυκού νερού στην περιοχή των Λιμνών (Γκίνης & Γκίνης 1994). Στην ευρύτερη περιοχή υπάρχουν πολλά παρόμοια υγροτοπικά συστήματα ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και μοναδικά στον νησιωτικό ελλαδικό χώρο. Ο υγρότοπος βρίσκεται στην άκρη μιας πλημμυρογενούς πεδιάδας όπου στο μέσο της διέρχεται ένα αποστραγγιστικό κανάλι που ξεκινάει από το λιμνίο.

Η βλάστηση είναι πυκνή και αποτελείται κυρίως από λυγαριές (*Vitex agnus-castus*) στον πυρήνα του υγρότοπου και από άλλα υδρόβια φυτά (*Alisma lanceolatum*, *Eleocharis* sp.). Απαντάται ο οικοτόπος 92D0 - Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (*Nerio-Tamaricetea* και *Securinegion tinctoriae*). Κατά την αυτογία διαπιστώθηκε η παρουσία αμφιβίων (*Pelophylax epeiroticus*). Το λιμνίο βρίσκεται σε εξαιρετική κατάσταση διατήρησης και δεν υπάρχουν δραστηριότητες εντός των ορίων του ενώ και στην ευρύτερη περιοχή οι ανθρώπινες δραστηριότητες είναι περιορισμένες.

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER052, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	20,6 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	<5
Παρουσία νερού:	Εποχική

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
92D0 Νότια παρόχθια δάση-στοές και λόχμες (<i>Nerio-Tamaricetea</i> και <i>Securinegion tinctoriae</i>)	26-50

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
Ts -- Εποχικές λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από	>95

ανόργανα υλικά

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	26-50
Υπερυδατική	26-50

48) Λίμνη Συβιλάτικα (KER053)



Η Λίμνη Συβιλάτικα βρίσκεται περίπου 2.8 χιλιόμετρα δυτικά από τον οικισμό Γαζάτικα, στην περιοχή των Λιμνών (Γκίνης & Γκίνης 1994). Στην ευρύτερη περιοχή υπάρχουν πολλά παρόμοια υγροτοπικά συστήματα ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και μοναδικά στον νησιωτικό ελλαδικό χώρο. Τους θερινούς μήνες η στάθμη του νερού πέφτει πολύ αλλά πιθανόν να διατηρεί λίγο νερό στο κέντρο του λιμνίου ενώ παλαιότερα το τμήμα που στέγνωνε καλλιεργούνταν. Το υδροχαρές δάσος είναι πυκνό και αποτελείται κυρίως από φτελιές (*Ulmus* sp.) ενώ όλη η επιφάνεια του νερού καλύπτεται από νεραγκούλες (*Ranunculus* sp.). Στην οριοθετημένη περιοχή συμπεριλαμβάνεται μια ζώνη περιμετρικά του λιμνίου που πλημμυρίζει σποραδικά και βοσκείται.

Απαντάται ο οικοτόπος 92A0 - Δάση-στοές με *Salix alba* και *Populus alba* (CORINE 91: 44.62), ενώ κατά την επίσκεψη διαπιστώθηκε η παρουσία βατράχων (*Pelophylax ereioticus*). Στην ευρύτερη περιοχή οι ανθρώπινες δραστηριότητες είναι σχετικά ήπιες. Το λιμνίο διατηρεί στο ακέραιο τη φυσικότητα του και δεν αναμένεται να αντιμετωπίσει κάποιο πρόβλημα τα επόμενα χρόνια.

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγροτόπων της Ελλάδας (Υ222KER053, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	15,1 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	51-75
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
92A0 Δάση-στοές με <i>Salix alba</i> και <i>Populus alba</i>	51-75

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος

Tr -- Μόνιμες λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά. Υπάρχει υπερυδατική βλάστηση

Κάλυψη (%)

51-75

Τύποι βλάστησης

Τύπος

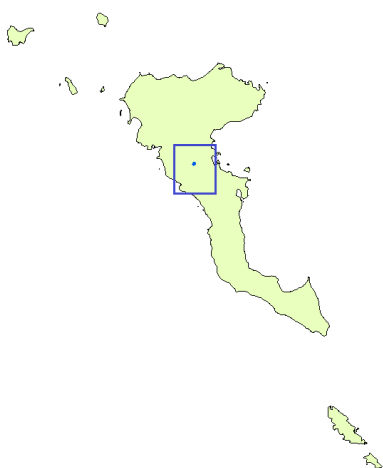
Θαμνώδης / Δενδρώδης
Υφυδατική

Κάλυψη (%)

51-75

51-75

49) Εποχικό Λιμνίο Τεμπλονίου (KER054)



Το εποχικό λιμνίο Τεμπλονίου βρίσκεται περίπου 0,8 χιλιόμετρα βόρεια από τον ομώνυμο οικισμό, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για ένα λιμνίο γλυκού νερού στην ενδοχώρα της Κέρκυρας, σε μια περιοχή που φιλοξενεί πολλά παρόμοια υγροτοπικά συστήματα, ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και μοναδικά στον νησιωτικό ελλαδικό χώρο. Ο υγρότοπος τροφοδοτείται κυρίως από τις επιφανειακές απορροές και τις βροχοπτώσεις ενώ ένα κανάλι/ρύακας διέρχεται στα όρια του και καταλήγει στη Λίμνη Μπερτζάνου (KER023). Η έκταση του υγρότοπου είναι μερικώς περιφραγμένη και παλαιότερα καλλιεργούνταν. Στα βόρεια του, σε πολύ κοντινή

απόσταση βρίσκεται ο ΧΥΤΑ Κέρκυρας ενώ στα όρια του αναπτύσσονται βιοτεχνικές δραστηριότητες.

Απαντάται ο οικοτόπος 72A0 - Καλαμώνες και η βλάστηση αποτελείται από ψαθιά (*Typha* sp.), βούρλα (*Juncus* sp.), λεύκες (*Populus* sp.) και καλάμια (*Phragmites australis*) ενώ επιπλέον φύονται πολλές ορχιδέες. Οι κυριότερες απειλές για τον υγρότοπο προκύπτουν από την σχεδιαζόμενη επέκταση του ΧΥΤΑ και από την αποξήρανση και μετατροπή του σε καλλιεργήσιμη γη.

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER054, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγρότοπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγρότοπου:	Φυσικός
Έκταση:	44,5 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Ναι

Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	5-25
Παρουσία νερού:	Εποχική

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	5-25

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>Ts</i> -- Εποχικές λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά	51-75

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Θαμνώδης / Δενδρώδης	<5
Υγρολιβαδική	26-50
Υπερυδατική	5-25

50 Έλος Αστρακερής (KER055)



Το έλος Αστρακερής βρίσκεται περίπου 2 χιλιόμετρα βορειοανατολικά από τον οικισμό Καρουσάδες, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για μια παράκτια περιοχή που εκφορτίζονται νερά από τον υπόγειο υδροφόρα (Γκίνης και Γκίνης 2004) σχηματίζοντας το έλος που όμως δεν διατηρεί νερό όλο το χρόνο. Το μεγαλύτερο τμήμα του καταλαμβάνεται από καλαμιώνα (*Phragmites australis*) ενώ στην αμμώδη παραλία αποτίθενται νεκρά φύλλα ποσειδωνίας. Από τις δορυφορικές εικόνες του Google Earth φαίνεται ότι στην περιοχή εκφορτίζονταν πηγή αλλά δεν σχηματίζονταν εκτεταμένη υγροτοπική έκταση. Η έναρξη των εργασιών κατασκευής του μικρού λιμενοβραχίονα επέφερε συσσώρευση άμμου λόγω των

θαλασσιών ρευμάτων και τελικά την απόκτηση εδαφών από τη θάλασσα όπου και ευνοήθηκε η ανάπτυξη της υγροτοπικής βλάστησης.

Απαντάται ο οικοτόπος 72A0 - Καλαμώνες. Εκτός από τα καλάμια που είναι κυρίαρχα, φύονται επίσης ψαθιά (*Typha* sp.), βούρλα (*Juncus* sp.) και άλλα είδη της οικογένειας Cyperaceae (*Carex* sp.)

ενώ θα πρέπει να αναφερθεί η παρουσία περιδόφυτων (Equisetum sp., Pteridium sp.) στα ανάντη του υγρότοπου, εκτός όμως οριοθετημένης περιοχής.

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER055, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγρότοπου:	Παράκτιος
Τύπος υγρότοπου:	Φυσικός
Έκταση:	16,7 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Άλλο
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	5-25
Παρουσία νερού:	Εποχική

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	51-75

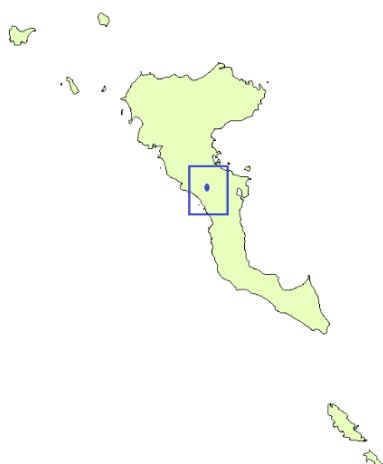
Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
H -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Υγρολιβαδική	<5
Υπερδατική	51-75

51) Λίμνη Μπελενιώτη (KER056)



Η λίμνη Μπελενιώτη βρίσκεται λίγο έξω από τον οικισμό Καρουμπάτικα, 1,8 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά από τον Άγιο Ιωάννη. Ο υγρότοπος ήταν μεγαλύτερος στο παρελθόν. Συρρικνώθηκε εξ αιτίας μακροχρόνιας και συστηματικής απόθεσης στερεών απορριμμάτων. Σήμερα έχει έκταση 11 στρέμματα.

Είναι ένα λιμνίο το οποίο περιβάλλεται από δενδρώδη (Ulmus sp., Laurus Nobilis, Pistacia lentiscus) και υπερδατική βλάστηση (Arundo donax, Phragmites

australis). Το νερό του υγρότοπου ήταν έντονα ρυπασμένο, προφανώς από τα στραγγίσματα των απορριμμάτων.

Περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER056, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	44,5 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Επιφανειακός υδροφορέας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	76-95
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος Κάλυψη (%)

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος Κάλυψη (%)

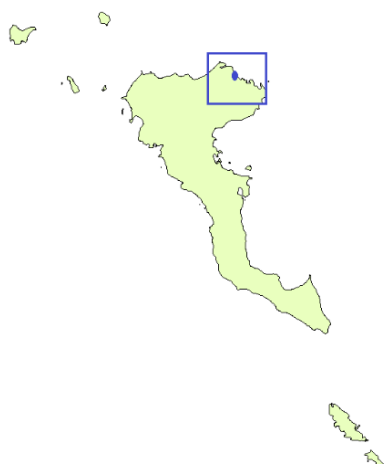
Τύποι βλάστησης

Τύπος Κάλυψη (%)

Θαμνώδης / Δενδρώδης 26-50

Υπερδατική <5

52) Έλος Όρμου Απραού 2 (KER057)



Το έλος του Όρμου Απραού 2 βρίσκεται περίπου 0,8 χιλιόμετρα ανατολικά - βορειοανατολικά από τον οικισμό του Αγίου Ηλία, στην Κέρκυρα. Πρόκειται για ένα παράκτιο έλος νερού μεταβλητής αλατότητας που περιλαμβάνει ένα μικρό φυσικό κανάλι και μια παρακείμενη έκταση με πυκνή βλάστηση. Το κανάλι διατηρεί νερό καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου και εκφορτίζει πηγή παροχής > 100 μ3/ώρα (Γκίνης και Γκίνης 2004). Στην ανατολική του κοίτη υπάρχει ιδιωτικός πεζόδρομος και το κανάλι είναι εγκλιβωτισμένο ενώ στα δυτικά αναπτύσσεται μη προσεγγίσιμος

καλαμιόνας. Στο παρελθόν, όλη η παράκτια ζώνη καταλαμβάνονταν από καλάμια συνιστώντας έτσι ένα ενιαίο έλος. Σήμερα, το μεγαλύτερο τμήμα της παραλίας έχει επιχωματωθεί και δομηθεί ενώ οι υγροτοπικές εκτάσεις περιορίζονται σε δύο υπολειμματικά τμήματα, στον υπό εξέταση υγρότοπο (KER057) και στο Έλος Όρμου Απραού 1 (KER037), στο άλλο άκρο της παραλίας. Στην αμμώδη παραλία γίνεται μηχανικός καθαρισμός και εκρίζωση των καλαμιών ενώ στον υγρότοπο απορρίπτονται νεκρά φύλλα από ποσειδωνίες που ξεβράζονται από το κύμα. Στο θαλάσσιο τμήμα, εκτός οριοθετημένης περιοχής, αναπτύσσονται αμμοσύρσεις και ρηχίες σε όλο το μήκος της παραλίας. Εκτός από τα ξενοδοχεία που καταλαμβάνουν το μεγαλύτερο τμήμα της περιοχής, υπάρχει μια μικρή ξύλινη προβλήτα στη θάλασσα.

Απαντώνται οι οικοτόποι 6420 – Υγροί μεσογειακοί λειμώνες με υψηλές πόες από *Molinio Holoschoenion* και 72A0 - Καλαμώνες ενώ επικρατεί το είδος *Erianthus ravennae*. Εκτός των άλλων ειδών χλωρίδας (*Phragmites australis*, *Juncus* sp., *Tamarix* sp.), αξιοσημείωτη είναι η παρουσία άλγεων στο κανάλι (*Ulva* sp.), που υποδηλώνει συνήθως ευτροφικές συνθήκες. Οι πιέσεις που ασκούνται στον υγρότοπο από τις τουριστικές δραστηριότητες είναι αρκετά έντονες και αναμένεται τα επόμενα χρόνια να τον υποβαθμίσουν περισσότερο.

Ο υγρότοπος περιλαμβάνεται στο Προεδρικό Διάταγμα για την προστασία των μικρών νησιωτικών υγρότοπων της Ελλάδας (Υ222KER057, ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	10,8 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Άγνωστο
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	5-25
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	5-25
6420 Υγροί μεσογειακοί λειμώνες με υψηλές πόες από <i>Molinio Holoschoenion</i>	51-75

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
H -- Διαπαλιρροϊκά έλη. Συμπεριλαμβάνονται αλμυρόβαλτοι, αλίπεδα, φυσικές αλυκές, παλιρροϊκά έλη υφάλμυρου και γλυκού νερού	>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Άλλο	<5
Θαμνώδης / Δενδρώδης	5-25
Υγρολιβαδική	<5
Υπερδατική	51-75

53) Λιμνοδεξαμενή ΧΥΤΑ (KER059)



Η λιμνοδεξαμενή αυτή βρίσκεται 1,4 χιλιόμετρα βόρεια - βορειοανατολικά από το Τεμπλόνη και 25 μέτρα δυτικά του υγρότοπου KER049-Λιμνίο ΧΥΤΑ. Πρόκειται για ταμειντήρα με εμφανή μεμβράνη έκτασης 1,5 στρεμμάτων.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Τεχνητός
Έκταση:	1,5 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Άγνωστο
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Άγνωστο
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	>95
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
-------	------------

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
2 -- Λιμνούλες αγροκτημάτων για άρδευση φυτών και εξασφάλιση νερού σε ζώα καθώς και μικρές δεξαμενές (< 80 στρέμματα)	76-95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
-------	------------

54) Λίμνη Βάτου (KER060)



Η λίμνη Βάτου βρίσκεται 0,9 χιλιόμετρα ανατολικά – νοτιοανατολικά από τον ομώνυμο οικισμό και καταλαμβάνει έκταση 6.3 στρεμμάτων. Πρόκειται για εποχικό λιμνίο γλυκού νερού.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	6,3 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	76-95
Παρουσία νερού:	Εποχική

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος Κάλυψη (%)

Τύποι υγροτόπων (κατά Ramsar)

Τύπος Κάλυψη (%)

Ts -- Εποχικές λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά

>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος Κάλυψη (%)

55) Εκβολή Ρύακα Βόγα (KER061)



Η εκβολή του ρύακα Βόγα βρίσκεται στον οικισμό του Αγίου Στεφάνου, στο βορειοδυτικό τμήμα της Κέρκυρας. Πρόκειται για ένα πολύ υποβαθμισμένο υγρότοπο που έχει συρρικνωθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό από τις ανθρώπινες δραστηριότητες που σχετίζονται κυρίως με τον τουρισμό. Η κοίτη έχει τροποποιηθεί και έχει υγροτοπικά χαρακτηριστικά μόνο κατά μήκος του ρύακα. Η ροή του νερού είναι εποχική αν και πρέπει να διατηρεί λίγο νερό στην εκβολή καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Εκτός του οικισμού, στην περιοχή υπάρχουν πολλές ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις ενώ στην παραλιακή ζώνη έχει γίνει εκτεταμένη καταστροφή των αμμοθινικών συστημάτων για

την αύξηση της έκτασης της παραλίας. Ένα πολύ μικρό αμμοθινικό τμήμα δεν έχει καταστραφεί ακόμα στα βόρεια της εκβολής και διατηρεί σχετικά μεγάλο αριθμό από κρινάκια της θάλασσας (*Pancretium maritimum*) αλλά αυτή η έκταση δεν συμπεριλαμβάνεται στην οριοθέτηση. Το υπόλοιπο τμήμα της παραλίας χρησιμοποιείται για στάθμευση των αυτοκινήτων το καλοκαίρι.

Απαντάται ο οικοτόπος 72A0 – Καλαμώνες όπου κυριαρχούν τα καλάμια (*Arundo donax*, *Phragmites australis*).

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Παράκτιος
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	1,9 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Υφάλμυρο
Είσοδος γλυκού νερού:	Χείμαρρος/Ρύακας
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Από παρυφές λίμνης ή ανεμπόδιστη έξοδος από ποτάμι
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	26-50
Παρουσία νερού:	Μόνιμη

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
72A0 Καλαμώνες	26-50

Τύποι υγρότοπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
F -- Εκβολικά ύδατα. Τα μόνιμα ύδατα των εκβολών και τα εκβολικά συστήματα των δέλτα	>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
Αμμόφιλη	<5
Υπερδατική	26-50

56) Λιμνοπούλα Καναβού (KER062)



Η Λιμνοπούλα Καναβού βρίσκεται 1,8 χιλιόμετρα δυτικά από τα Γαζάτικα. Πρόκειται για εποχικό λιμνίο γλυκού νερού έκτασης 6,5 στρεμμάτων. Το λιμνίο είναι απομονωμένο και περιβάλλεται από δασική βλάστηση.

Θεμελιώδη Στοιχεία	
Θέση υγροτόπου:	Εσωτερικός
Τύπος υγροτόπου:	Φυσικός
Έκταση:	6,5 στρεμ.
Υδρολογική αλληλεπίδραση με άλλον υγρότοπο:	Όχι
Αλατότητα νερού:	Γλυκό
Είσοδος γλυκού νερού:	Λεκάνη απορροής (από κατακρημνίσματα)
Τύπος επιφανειακής εξόδου νερού:	Δεν υπάρχει εμφανές σημείο εξόδου του νερού
Ελεύθερη επιφάνεια νερού (%):	76-95
Παρουσία νερού:	Εποχική

Τύποι Οικοτόπων

Τύπος	Κάλυψη (%)
--------------	-------------------

Τύποι υγροτόπων (κατά Ramsar)

Τύπος	Κάλυψη (%)
<i>Ts</i> -- Εποχικές λιμνούλες (ponds) γλυκού νερού (< 80 στρέμματα) και εποχικά έλη γλυκού νερού των οποίων ο πυθμένας αποτελείται από ανόργανα υλικά	>95

Τύποι βλάστησης

Τύπος	Κάλυψη (%)
--------------	-------------------

4. Νομοθετικό Πλαίσιο

Με βάση τον ορισμό που εξέδωσε η Διεθνής Ένωση για την Προστασία της Φύσης (IUCN), με τον όρο προστατευόμενη περιοχή εννοείται μία χερσαία ή/και θαλάσσια έκταση αφιερωμένη στην προστασία και διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας και των φυσικών και συναφών πολιτιστικών πόρων, η οποία υπόκειται σε διαχείριση με νομικά μέσα ή άλλους αποτελεσματικούς τρόπους. (IUCN Green List of Protected and Conserved Areas: Standard, 2016) Πρόκειται, λοιπόν, για περιοχές οι οποίες προσφέρουν υψηλή οικολογική αξία και μπορούν να συμβάλλουν σημαντικά στην ενδυνάμωση της τοπικής και περιφερειακής ανάπτυξης, εφόσον εφαρμόζεται κατάλληλη στρατηγική διαχείρισής τους με όρους αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητας. (Πέκκα κ.ά., 2010)

Οι προστατευόμενες περιοχές θεωρούνται ως πρωταρχικό στοιχείο της γενικότερης στρατηγικής για τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος, καθώς με βάση αυτές πραγματοποιείται η αξιολόγηση και των άλλων τύπων χρήσης των φυσικών πόρων. Σταδιακά, οι περιοχές αυτές αναγνωρίζονται όλο και περισσότερο για τη συμβολή τους στη διατήρηση της βιοποικιλότητας, στην παροχή ευκαιριών υπαίθριας αναψυχής και περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, αλλά και κινήτρων τόνωσης και περαιτέρω ανάπτυξης του κοινωνικοοικονομικού ιστού, κυρίως, όσον αφορά τις ορεινές κοινωνίες. (Ganatsas et al., 2001, Tsitsoni et al., 2002, Papageorgiou et al., 2006)

4.1.1 Διεθνές Δίκαιο

Σύμβαση Ραμσάρ (Ν.Δ. 191/1974, ΦΕΚ 350/Α). Κύρωση διεθνούς συμφωνίας (Ραμσάρ, Ιράν 2.2.1971) για την προστασία των διεθνούς ενδιαφέροντος υγροτόπων.

Η Συνθήκη Ραμσάρ είναι μια διακυβερνητική συμφωνία που υιοθετήθηκε στις 2 Φεβρουάριου 1971 στην πόλη Ραμσάρ του Ιράν. Αποτελεί την πρώτη σύγχρονη παγκόσμια διακυβερνητική συνθήκη για την προστασία και την ορθή διαχείριση των φυσικών πόρων.

Κάθε χώρα μέλος της Σύμβασης έχει την υποχρέωση να ορίζει τουλάχιστον έναν υγρότοπο Διεθνούς Σημασίας. Σύμφωνα με την πιο πρόσφατη καταμέτρηση, τα 158 κράτη που έχουν κυρώσει την Σύμβαση έχουν ορίσει 1828 Υγροτόπους Διεθνούς Σημασίας που καλύπτουν έκταση περίπου 178 εκατομμυρίων εκταρίων. Η Σύμβαση Ραμσάρ προβλέπει την προστασία των χαρακτηρισμένων υγροτόπων αλλά και γενικότερα του υγροτοπικού πλούτου. Η Σύμβαση έχει κυρωθεί από την Ελλάδα με το Ν.Δ.191/20-11-1974 και το νόμο 1950/1991 «για την επικύρωση των τροποποιήσεων της Σύμβασης Ραμσάρ». Οι ελληνικοί υγρότοποι που έχουν χαρακτηριστεί από τις 21 Αυγούστου 1975 ως Υγρότοποι Διεθνούς Σημασίας (Υγρότοποι Ραμσάρ) είναι δέκα (10) και καλύπτουν έκταση 163.501 εκταρίων (1.635.010 στρέμματα).¹⁹ Σημειώνεται ότι η Ελλάδα υπογράφοντας και επικυρώνοντας τη Σύμβαση Ραμσάρ έχει δεσμευτεί για τη διατήρηση και ορθή χρήση όλων των υγροτόπων της χώρας μέσω τοπικών, περιφερειακών και διεθνών δράσεων και συνεργασίας.

Ήταν η πρώτη σύμβαση που ασχολήθηκε αποκλειστικά με την προστασία των βιοτόπων. Οι υποχρεώσεις που έχει αναλάβει κάθε συμβαλλόμενο μέλος για την προστασία των υγροτόπων, όπως αναφέρεται από ερευνητές (Λαζαρέτου 1994) είναι οι εξής:

- ✓ Να προσδιορίσει του υγρότοπους που βρίσκονται στην επικράτεια του και πληρούν τις προϋποθέσεις για να συμπεριληφθούν στον κατάλογο υγροτόπων διεθνούς σημασίας.

¹⁹ The list of Wetlands of International Importance, <https://www.ramsar.org/wetland/greece>

Κριτήρια για να χαρακτηριστεί ένας υγρότοπος ως διεθνούς σημασίας είναι η οικολογική, βοτανική και η λιμνολογική του αξία αλλά κυρίως η σημασία του για τα υδρόβια πουλιά καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

- ✓ Να καταρτίσει και να εφαρμόσει εθνικά σχέδια διαχείρισης, τα οποία θα ευνοούν την διατήρηση των εγγεγραμμένων στον κατάλογο υγρότοπων, και κατά το δυνατό να προωθήσει την ορθολογική διαχείριση όλων των υγρότοπων που βρίσκονται στην επικράτεια του.
- ✓ Να ευνοήσει την διατήρηση των υγρότοπων και των υδρόβιων πουλιών με την ίδρυση περιοχών ειδικής προστασίας εντός των υγρότοπων, ασχέτως αν οι υγρότοποι είναι εγγεγραμμένοι ή όχι στο κατάλογο και να μεριμνήσει για την επαρκή φύλαξη τους.
- ✓ Να ενθαρρύνει την έρευνα και την ανταλλαγή στοιχείων και δημοσιευμάτων σχετικά με τους υγρότοπους, την χλωρίδα και την πανίδα τους.
- ✓ Να αυξάνει, μέσω της διαχείρισης, τους πληθυσμούς των υδρόβιων πουλιών στους κατάλληλους γι' αυτούς υγρότοπους
- ✓ Προστατεύεται από την Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης «Για την διατήρηση της άγριας ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος της Ευρώπης» που υπογράφηκε το 1979 και επικυρώθηκε από την Ελλάδα το 1983 (Ν. 1335/1983)

Εκείνοι οι υγρότοποι Ραμσάρ στους οποίους οι αλλαγές στην οικολογική κατάσταση συνέβησαν, συμβαίνουν ή πρόκειται πιθανά να συμβούν και κρίνονται ιδιαίτερα ανησυχητικές εντάσσονται στο Κατάλογο του Μοντρέ, δηλαδή τη «μαύρη λίστα» της Σύμβασης Ραμσάρ. Ο κατάλογος αυτός περιλαμβάνει σήμερα 55 Υγροτόπους Διεθνούς Σημασίας. Το 1990, όταν καταρτίστηκε για πρώτη φορά ο κατάλογος αυτός, περιέλαβε και τους 10 υγροτόπους της Ελλάδας, αλλά το 1999 τρεις από αυτούς (Λίμνη Μικρή Πρέσπα, Λίμνη Κερκίνη και Δέλτα του Έβρου) εξαιρέθηκαν από αυτόν. Η εξαίρεση ενός υγροτόπου από τον Κατάλογο Μοντρέ γίνεται όταν κρίνεται ότι η κατάστασή του έχει βελτιωθεί. Έτσι, σήμερα επτά από τους 10 ελληνικούς υγροτόπους Ραμσάρ εντάσσονται στον Κατάλογο Μοντρέ, οι περισσότεροι ανά χώρα μαζί με το Ιράν.

Παρακάτω γίνεται αναφορά στους 10 υγροτόπους που έχουν εγγραφεί στον Κατάλογο Υγροτόπων Διεθνούς Σημασίας (κατά τη Σύμβαση Ραμσάρ):

1. Δέλτα του Έβρου (στο νομό Έβρου).
2. Λίμνη Βιστονίδα και περιοχή Πόρτο Λάγος (στους Νομούς Ροδόπης και Ξάνθης)
3. Δέλτα του Νέστου με τις λιμνοθάλασσες δυτικά της Κεραμωτής (στους Νομούς Καβάλας και Ξάνθης)
4. Λίμνη Κερκίνη (στο Νομό Σερρών)
5. Λίμνες Κορώνεια και Βόλβη (στο Νομό Θεσσαλονίκης)
6. Δέλτα των ποταμών Αξιού – Λουδία – Αλιάκμονα και Αλυκή Κίτρους (στους Νομούς Θεσσαλονίκης, Ημαθίας και Πιερίας)
7. Λίμνη Μικρή Πρέσπα (στο Νομό Φλώρινας)
8. Περιοχή Αμβρακικού Κόλπου (στους Νομούς Πρέβεζας Άρτας και Αιτωλοακαρνανίας)
9. Δέλτα του Αχελώου και λιμνοθάλασσες του Μεσολογγίου (στην Ν. Δ.. Στερεά Ελλάδα)
10. Λιμνοθάλασσα Κοτύχι και δάσος Στροφυλίας (στη Β. Δ. Πελοπόννησο)

Σύμβαση Βέρνης (Ν. 1335/1983, ΦΕΚ 32/Α). Κύρωση διεθνούς σύμβασης (Βέρνη 19.9.1979) για τη διατήρηση της άγριας ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος της Ευρώπης.

Η σύμβαση έχει σκοπό να εξασφαλίσει τη διατήρηση της αυτοφυούς χλωρίδας, της άγριας πανίδας και των φυσικών ενδιαιτημάτων τους για τη διατήρηση των οποίων χρειάζεται η συνεργασία

περισσότερων κρατών. Ιδιαίτερη προσοχή δίνεται στα είδη που απειλούνται με εξαφάνιση και είναι ευπαθή, συμπεριλαμβανομένων και των μεταναστευτικών ειδών.

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα για την προστασία των ενδιαιτημάτων των ειδών αυτοφυούς χλωρίδας και άγριας πανίδας, ιδιαιτέρως αυτών που απαριθμούνται στα παραρτήματα I και II. Επίσης υποχρεούται να λαμβάνει υπ' όψη, κατά τη χάραξη της χωροταξικής και αναπτυξιακής πολιτικής, τις ανάγκες διατήρησης των προστατευόμενων φυσικών περιοχών καθώς και των περιοχών που έχουν σημασία για τα μεταναστευτικά είδη.

Απαγορεύεται η ηθελημένη συγκομιδή καρπών, η περισυλλογή, η κοπή ή η εκρίζωση, η κατοχή και εμπορία των ειδών αυτοφυούς χλωρίδας του παραρτήματος I, καθώς και η σύλληψη, η κατοχή, η θανάτωση, η καταστροφή των τόπων αναπαραγωγής ή ανάπαυσης, η ενόχληση κατά την περίοδο αναπαραγωγής, εξάρτησης και χειμερίας νάρκης, η καταστροφή και η συλλογή των αβγών και το εμπόριο των ειδών της άγριας πανίδας του παραρτήματος II.

Για τα είδη της άγριας πανίδας του παραρτήματος III, καθιερώνονται περίοδοι απαγόρευσης του κυνηγιού και απαγορεύεται προσωρινά ή τοπικά η εκμετάλλευση για να αυξηθεί ο πληθυσμός των ειδών, όπου κρίνεται απαραίτητο. Ιδιαίτερα στο παράρτημα IV παρατίθενται τα μέσα που απαγορεύεται η χρήση τους, όπως δόκανα, μαγνητόφωνα, εκρηκτικές ύλες κ.α.

Σύμβαση Βιέννης (N.1355/1983). Διεθνείς σύμβαση για τη διατήρηση της άγριας ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος της Ευρώπης.

Υπογράφηκε στη Βιέννη την 19-9-1979 Σύμφωνα με την λόγω Σύμβαση, κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή εθνικής πολιτικής διατήρησης της άγριας χλωρίδας και πανίδας και των φυσικών οικοτόπων.

Σύμβαση Βαρκελώνης (N.1634/17-7-1986, ΦΕΚ 104/Α/18-7-1986). Πρωτόκολλο σχετικά με τις ειδικά προστατευόμενες περιοχές και τη βιοποικιλότητα στη Μεσόγειο.

Το 1976 οι κυβερνήσεις των χωρών που βρίσκονται στα παράλια της Μεσογείου υπέγραψαν την Σύμβαση της Βαρκελώνης και τα 6 πρωτόκολλα της, τα οποία αποτελούν το νομικό πλαίσιο του Σχεδίου Δράσης.

Κύριοι στόχοι της Σύμβασης της Βαρκελώνης είναι:

- ✓ Εκτίμηση και Έλεγχος της Θαλάσσιας Ρύπανσης.
- ✓ Αειφόρος Διαχείριση Θαλάσσιων και Παράκτιων Φυσικών Πόρων.
- ✓ Ανάδειξη περιβαλλοντικών Πρακτικών στην κοινωνικό-οικονομική ανάπτυξη.
- ✓ Προστασία της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της Μεσογείου.
- ✓ Ανάπτυξη συνεργασίας μεταξύ των Μεσογειακών κρατών στον τομέα του περιβάλλοντος.
- ✓ Βελτίωση του βιοτικού επιπέδου.

Σύμβαση Βόννης (N.2719, ΦΕΚ 106/Α/99). Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για τη διατήρηση των Αποδημητικών Ειδών της Άγριας Πανίδας και άλλες διατάξεις.

Θεμελιώδης στόχος της Σύμβασης είναι η προστασία των μεταναστευτικών ειδών (όχι μόνο πουλιών αλλά και θηλαστικών, ψαριών και ασπόνδυλων) αναγνωρίζοντας το γεγονός ότι τα είδη αυτά χρειάζονται προστασία σε όλο το εύρος της μεταναστευτικής διαδρομής τους και ότι η προστασία αυτή απαιτεί διεθνή συνεργασία και δράση.

Η Σύμβαση της Βόννης προβλέπει τρεις βασικές δράσεις για την προστασία των μεταναστευτικών ειδών άγριας πανίδας (όπως περιγράφονται στο άρθρο II):

- ✓ Τα συμβαλλόμενα μέρη πρέπει να προωθούν, να συντονίζουν και να υποστηρίζουν την έρευνα σχετικά με τα μεταναστευτικά είδη.

- ✓ Τα συμβαλλόμενα μέρη πρέπει να σπεύσουν στην άμεση προστασία των μεταναστευτικών ειδών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα I της Σύμβασης.
- ✓ Τα συμβαλλόμενα μέρη πρέπει να συνάπτουν συμφωνίες για την προστασία και διαχείριση των μεταναστευτικών ειδών που αναφέρονται στο Παράρτημα II της Σύμβασης.

Σύμβαση για τη Βιολογική Ποικιλότητα (Ν. 2204/1994, ΦΕΚ 59/Α). Κύρωση σύμβασης για τη βιολογική ποικιλότητα που υπεγράφη στο Ρίο Ντε Τζανέιρο στις 5 Ιουνίου 1992 και απόφαση 93/626/ΕΟΚ του συμβουλίου, αριθ. L 309, 13.12.1993.

Σκοπός της σύμβασης είναι, σύμφωνα με το άρθρο 1, η διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας, η αιφορική χρήση των στοιχείων της και ο δίκαιος και ισότιμος καταμερισμός των πλεονεκτημάτων που θα προκύψουν από τη χρήση των γενετικών πόρων. Πεδίο εφαρμογής είναι η βιολογική ποικιλότητα σε σχέση με τα ζητήματα που θέτει η ταχεία ανάπτυξη και η χρήση της βιοτεχνολογίας. Οι υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν τα συμβαλλόμενα κράτη ταξινομούνται σε δύο ενότητες. Η πρώτη ενότητα (άρθρα 6-14) περιλαμβάνει τις υποχρεώσεις εκείνες που αφορούν στη διατήρηση, την προστασία και την αιφορική χρήση της βιολογικής ποικιλότητας. Η δεύτερη ενότητα (άρθρα 15-20) αφορά στους όρους και τις προϋποθέσεις χρήσης της βιολογικής ποικιλότητας για βιοτεχνολογικούς σκοπούς.

Η πρωτοβουλία Med Wet

Η μεσογειακή επιτροπή για τους υγρότοπους (Med Wet) είναι μια πρωτοβουλία που γεννήθηκε στις αρχές της δεκαετίας του '90 και εξελίχθηκε σε μια προσπάθεια μακροπρόθεσμης συνεργασίας ανάμεσα σε κυβερνήσεις, διεθνείς συμβάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), περιβαλλοντικές οργανώσεις, ιδρύματα και οργανισμούς καθώς και μεμονωμένα άτομα για την προστασία, μελέτη και διαχείριση υγροτόπων της μεσογειακής λεκάνης και τελεί υπό την αιγίδα της Σύμβασης Ramsar με την υποστήριξη της Ε.Ε.

Το Νοέμβριο του 1996 καθορίστηκαν οι προτεραιότητες δράσης της επιτροπής που είναι οι κάτωθι:

- ✓ Να γίνουν γνωστές οι λειτουργίες και οι αξίες των υγροτόπων για τον άνθρωπο, τόσο σε εκείνους που παίρνουν τις αποφάσεις, όσο και στο ευρύτερο κοινό.
- ✓ Να προωθηθεί η ολοκληρωμένη διαχείριση σημαντικών περιοχών.
- ✓ Να ενδυναμωθούν οι θεσμοί διαχείρισης των υγροτόπων, ειδικά μέσω της κατάρτισης.
- ✓ Να ενθαρρυνθεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση των υγροτόπων, λαμβάνοντας υπόψη τα ενδιαφέροντα όλων των εμπλεκόμενων μερών. Στην πρώτη συνάντηση της επιτροπής (Θεσ/νίκη, Μάρτιος 1998) προτάθηκε να ενσωματωθούν αυτές οι προτεραιότητες σε επίπεδο Μεσογείου, σε εθνικό και σε τοπικό επίπεδο.

Στις αρχές της Διακήρυξης της Βενετίας η επιτροπή τόνισε ότι:

- ✓ Οι προσπάθειες για την διατήρηση της βιοποικιλότητας θα πρέπει να λάβουν υπόψη τις ανάγκες των τοπικών πληθυσμών μέσα στο πλαίσιο της αιφορικής χρήσης των φυσικών πόρων των υγροτόπων.
- ✓ Οι υγρότοποι διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη ρύθμιση του υδατικού κύκλου στη λεκάνη απορροής τους
- ✓ Μια πολύπλευρη προσέγγιση διαχείρισης που εμπλέκει όλους τους ενδιαφερόμενους, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών πληθυσμών, είναι ο καλύτερος τρόπος για τη διατήρηση των υγροτόπων και τη συνετή διαχείριση των υγροτοπικών πόρων.

4.1.2 Κοινοτικό Δίκαιο

Οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979 για τη διατήρηση των άγριων πουλιών (Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Αριθ. L. 103/1975).

Σκοπός της συγκεκριμένης οδηγίας είναι η λήψη αναγκαίων μέτρων από τα κράτη – μέλη, ώστε να διατηρηθεί ο πληθυσμός των ειδών της άγριας ορνιθοπανίδας σε ένα τέτοιο επίπεδο, που να ανταποκρίνεται κυρίως στις οικολογικές, επιστημονικές και μορφωτικές απαιτήσεις, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπ' όψιν τις οικονομικές δραστηριότητες του ανθρώπου καθώς και τις απαιτήσεις του για αναψυχή.

Η οδηγία αφορά όλα τα είδη των πουλιών που ζουν σε άγρια κατάσταση στην επικράτεια των κρατών – μελών, καθώς και τα αβγά, τις φωλιές και τα ενδαιτημάτά τους. Τα κράτη – μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα:

- ✓ Για τη διατήρηση των πληθυσμών των ειδών σε ικανοποιητικό επίπεδο. Ειδικότερα, απαγορεύεται ο ηθελμένος φόνος ή η σύλληψη των πουλιών με οποιονδήποτε τρόπο, η ηθελμένη καταστροφή ή βλάβη των φωλιών και των αβγών, η αφαίρεση των φωλιών, η συλλογή των αβγών στη φύση και η κατοχή τους έστω και κενών, η ηθελμένη ενόχληση των πουλιών ιδιαίτερα κατά την περίοδο αναπαραγωγής, η κατοχή των ειδών των οποίων απαγορεύεται το κυνήγι και η σύλληψη.
- ✓ Για τη διατήρηση, τη διαφύλαξη ή την αποκατάσταση, για όλα τα είδη των πουλιών σε άγρια κατάσταση, μιας επαρκούς ποικιλίας και έκτασης ενδαιτημάτων. Ειδικότερα, τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν δημιουργία προστατευόμενων ζωνών, συντήρηση και διευθέτηση (σύμφωνα με τις ανάγκες διατήρησης των φυσικών περιοχών) των ενδαιτημάτων που βρίσκονται στο εσωτερικό και στο εξωτερικό των προστατευόμενων ζωνών, αποκατάσταση των κατεστραμμένων βιοτόπων, δημιουργία βιοτόπων εξαρχής.

Τα ειδικά μέτρα προστασίας που λαμβάνουν τα κράτη – μέλη συνίσταται στο:

- ✓ Να κατατάσσουν σε ζώνες ειδικής προστασίας τις κατάλληλες περιοχές ώστε να διασφαλιστεί η διατήρηση των πουλιών αυτών, όπως επίσης και των μεταναστευτικών πουλιών που διαχειμάζουν σ' αυτές τις περιοχές και ιδίως εκείνες που έχουν αναγνωρισθεί ως περιοχές διεθνούς σημασίας, δηλαδή οι υγρότοποι που περιλαμβάνονται στον Κατάλογο Ραμσάρ.
- ✓ Να διαβιβάζουν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τις αναγκαίες πληροφορίες οι οποίες θα της επιτρέψουν να δημιουργήσει ένα ενιαίο δίκτυο προστατευόμενων ζωνών.
- ✓ Να υιοθετούν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να αποφευχθεί στις ζώνες αυτές η ρύπανση ή η υποβάθμιση των ενδαιτημάτων, καθώς και οι επιζήμιες για τα πουλιά διαταράξεις.

Η πράξη εναρμόνισης της κοινοτικής οδηγίας με το ελληνικό δίκαιο είναι η Υπουργική Απόφαση (ΥΑ) 414885/1985 σχετικά με τα μέτρα διαχείρισης της άγριας ορνιθοπανίδας (ΦΕΚ 757/Β).

Η εν λόγω απόφαση ορίζει τα είδη το κυνήγι των οποίων επιτρέπεται, τα μέσα και το χρόνο και τις περιοχές κυνηγιού, ρυθμίζει το εμπόριο των ειδών, επαναλαμβάνει τις περισσότερες από τις παρεκκλίσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 της οδηγίας, χωρίς όμως να αναφέρει τα υποχρεωτικά στοιχεία που πρέπει να τις δικαιολογούν και αναβάλλει για το μέλλον τον καθορισμό ζωνών προστασίας (οι 11 Υγρότοποι Διεθνούς Σημασίας – Ραμσάρ και οι 10 Εθνικοί Δρυμοί έχουν απλώς δηλωθεί ως περιοχές της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ) και τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων ειδικής προστασίας.

Παραλείψεις και αναβολές αυτού του είδους έχουν ως συνέπεια την καταδίκη της χώρας για παραβατική συμπεριφορά (Απόφαση 334/04). Η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409. Κατά το παρελθόν το Ευρωπαϊκό

Δικαστήριο εξέδωσε καταδικαστική απόφαση για την Ελλάδα, επειδή δεν χαρακτήρισε επαρκή αριθμό ζωνών ειδικής προστασίας (ΖΕΠ) για τα άγρια πτηνά και δεν εξασφάλισε τη δέουσα προστασία στις χαρακτηρισμένες περιοχές. Με συνέπεια την καταδίκη της Ελληνικής Δημοκρατίας σε δικαστικά έξοδα.

Έκτοτε έχει επιτευχθεί ελάχιστη πρόοδος και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι πεπεισμένη ότι λόγω της σοβαρότητας της παράλειψης θα ήταν ανεπίτρεπτη οποιαδήποτε περαιτέρω καθυστέρηση. Ως εκ τούτου, απέστειλε νέα γραπτή προειδοποιητική επιστολή την Πέμπτη 18 Μαρτίου 2010 σχετικά με τις πιθανές επιπτώσεις της μη συμμόρφωσης της χώρας προς την ως άνω δικαστική απόφαση, που θα μπορούσαν να προκαλέσουν και άλλες προσφυγές στη δικαιοσύνη και, τελικά, να επισύρουν την επιβολή χρηματικού προστίμου.

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Αριθ. L 206/7/1992).

Ο κυριότερος σκοπός της οδηγίας είναι η διατήρηση της βιοποικιλότητας, μέσω της διατήρησης των φυσικών οικοτόπων (ενδιαιτημάτων), καθώς και της αυτοφυούς χλωρίδας και άγριας πανίδας στο έδαφος των κρατών – μελών της Ένωσης, λαμβάνοντας συγχρόνως υπ' όψιν τις οικονομικές, κοινωνικές, πολιτιστικές και περιφερειακές απαιτήσεις.

Συνιστάται ένα ευρωπαϊκό οικολογικό δίκτυο ειδικών ζωνών, επονομαζόμενο Φύση 2000 (Natura 2000). Το δίκτυο αυτό αποτελείται από τους τόπους στους οποίους βρίσκονται τύποι φυσικών οικοτόπων που αναφέρονται στο παράρτημα I και τους οικοτόπους των ειδών που αναφέρονται στο παράρτημα II, καθώς επίσης και από τις Ζώνες Ειδικής Προστασίας που έχουν ταξινομηθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ.

Κάθε κράτος – μέλος, βασιζόμενο στα κριτήρια που ορίζονται στο παράρτημα III και στις σχετικές επιστημονικές πληροφορίες, πρότείνει έναν κατάλογο τόπων, με τον οποίο υποδεικνύεται ποιοι τύποι φυσικών οικοτόπων (από τους αναφερόμενους στο παράρτημα I) και ποια είδη (από τα αναφερόμενα στο παράρτημα II) απαντώνται στους εν λόγω τόπους. Ο κατάλογος αυτός μπορούσε να διαβιβαστεί στην Επιτροπή μέσα σε μία τριετία από τη γνωστοποίηση της οδηγίας, δηλαδή μέχρι το 1995.

Η Επιτροπή κατάρτισε, σε συμφωνία με κάθε ένα από τα κράτη – μέλη σχέδιο καταλόγου τόπων κοινοτικής σημασίας μέχρι το 1998. Όταν ένας τόπος είχε επιλεγεί ως κοινοτικής σημασίας, το κράτος – μέλος, στην επικράτεια του οποίου βρισκόταν ο εν λόγω τόπος, την όριζε ως ειδική ζώνη διατήρησης το ταχύτερο δυνατό και το αργότερο μέσα σε μια εξαετία, δηλαδή μέχρι το 2004.

Για τις ειδικές ζώνες διατήρησης, τα κράτη – μέλη καθορίζουν τα αναγκαία μέτρα διατήρησης: σχέδια διαχείρισης, κανονιστικά, διοικητικά ή συμβατικά μέτρα που ανταποκρίνονται στις οικολογικές απαιτήσεις.

Τέλος, είναι δυνατή η κοινοτική συγχρηματοδότηση, προκειμένου τα κράτη – μέλη να μπορέσουν να τηρήσουν τις υποχρεώσεις τους, οι οποίες απορρέουν από τις παραπάνω ρυθμίσεις.

Τα κράτη – μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να απαγορευθεί:

- ✓ Η κάθε μορφή σύλληψη ή θανάτωση.
- ✓ Η παρενόχληση κατά την περίοδο αναπαραγωγής, χειμερίας νάρκης και μετανάστευσης.
- ✓ Η καταστροφή ή η συλλογή αβγών καθώς και η καταστροφή των ενδιαιτημάτων των ειδών που αναγράφονται στο παράρτημα IV, σημείο Α.
- ✓ Η αποκομιδή, η συλλογή, η κοπή, η εκρίζωση ή η καταστροφή της βλάστησης.
- ✓ Η κατοχή, η μεταφορά ή εμπορία και η ανταλλαγή των ειδών του παραρτήματος IV, σημείο Β.

Παρεκκλίσεις από τις παραπάνω ρυθμίσεις επιτρέπονται μόνο όταν δεν υπάρχει άλλη ικανοποιητική λύση, για συγκεκριμένους λόγους (που αναφέρονται στο άρθρο 16) και όταν οι παρεκκλίσεις αιτιολογούνται με στοιχεία.

Η πράξη εναρμόνισης της κοινοτικής οδηγίας με το ελληνικό δίκαιο είναι η Υπουργική Απόφαση (ΥΑ) 33318/3028/1998. Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για την διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδιαιτημάτων), καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΦΕΚ 1289B/28-12-1998).

4.1.3 Εθνικό Δίκαιο

Το άρθρο 24 του Συντάγματος της Ελλάδας αποτελεί θεμέλιο λίθο της εθνικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Το άρθρο 24 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι «η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξή του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας».

Η ιστορία των προστατευόμενων περιοχών (ΠΠ) ξεκίνησε στην Ελλάδα, με τον νόμο 856/37, με βάση τον οποίο ιδρύονται ο Εθνικός Δρυμός του Ολύμπου και του Παρνασσού. Στη συνέχεια, με το νόμο 1465/1950 κηρύσσονται πάνω από 300 περιοχές σαν «Τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους» χωρίς όμως να τύχουν και ιδιαίτερης προστασίας. Ο νόμος 2637/98 μετονομάζει τα «καταφύγια θηραμάτων» σε «καταφύγια άγριας ζωής» επιτρέποντας έτσι την προστασία ειδών άγριας πανίδας ή αυτοφυούς χλωρίδας, είτε είναι απαραίτητες για την επιβίωση ενός ή περισσότερων ειδών που είναι μοναδικά, σπάνια ή απειλούνται με εξαφάνιση, είτε αποτελούν αντιπροσωπευτικό δείγμα βιοτόπου. Σημείο αναφοράς σε κάθε θεσμοθέτηση προστατευόμενων περιοχών αποτελεί ο νόμος 1650/86 που περιέχει ειδικό κεφάλαιο για την «Προστασία της φύσης και του τοπίου».

Προστατευόμενες περιοχές

Οι κατηγορίες προστατευόμενων περιοχών φυσικού περιβάλλοντος, σύμφωνα με την υφιστάμενη εθνική νομοθεσία, είναι οι ακόλουθες:

- ✓ Εθνικοί Δρυμοί (Ν. 996/71)
- ✓ Εθνικά Πάρκα (Ν. 1650/86)
- ✓ Αισθητικά Δάση (Ν. 996/71)
- ✓ Διατηρητέα Μνημεία της Φύσης (Ν. 996/71)
- ✓ Καταφύγια Άγριας Ζωής (Ν.177/75, όπως αυτός τροποποιήθηκε από τον Ν. 2637/98)
- ✓ Ελεγχόμενες κυνηγετικές περιοχές (Ν. 177/75, όπως αυτός τροποποιήθηκε από τον Ν. 2637/98)
- ✓ Εκτροφεία θηραμάτων (Ν. 177/75, όπως αυτός τροποποιήθηκε από τον Ν. 2637/98)
- ✓ Περιοχές Απόλυτης Προστασίας της Φύσης (Μ.1650/86)
- ✓ Περιοχές Προστασίας της Φύσης (Ν. 1650/86)
- ✓ Προστατευόμενοι Φυσικοί Σχηματισμοί και Τοπία (Ν. 1650/86)
- ✓ Περιοχές Οικοανάπτυξης (Ν. 1650/86)

Νόμος 1650/1986 για την Προστασία του Περιβάλλοντος

Ο Νόμος 1650 του 1986 αποτελεί τον κύριο Ελληνικό Νόμο σχετικά με τη θεσμοθέτηση των προστατευόμενων περιοχών. Στο Δ' Κεφάλαιο «Προστασία της φύσης και του τοπίου» του Νόμου προσδιορίζονται οι κατηγορίες των προστατευόμενων περιοχών κάνοντας αναφορά στη διαχείριση τους. Με βάση αυτήν την κατηγοριοποίηση, ως κατηγορίες προστατευόμενων περιοχών νοούνται οι εξής (ΦΕΚ 160Α_86 ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1650 περί «Προστασίας του περιβάλλοντος»):

- ✓ Περιοχές Απόλυτης Προστασίας της Φύσης, όπου δεν επιτρέπεται καμία ανθρώπινη δραστηριότητα με μόνη εξαίρεση την επιστημονική.
- ✓ Περιοχές Προστασίας της Φύσης.
- ✓ Εθνικά Πάρκα, τα οποία μπορούν να περιλαμβάνουν εκτεταμένες περιοχές οικολογικής σημασίας που «παραμένουν ανεπηρέαστες ή ελάχιστα έχουν επηρεαστεί από ανθρώπινες δραστηριότητες και στις οποίες διατηρείται μεγάλος αριθμός και ποικιλία αξιόλογων βιολογικών, οικολογικών και αισθητικών στοιχείων». Στα Εθνικά και Θαλάσσια Πάρκα επιτρέπονται ερευνητικές, φυσιολατρικές και άλλες, κυρίως παραδοσιακού χαρακτήρα, ανθρώπινες δραστηριότητες.
- ✓ Προστατευόμενοι Φυσικοί Σχηματισμοί, Προστατευόμενα Τοπία.
- ✓ Περιοχές Οικοανάπτυξης.

Αξίζει να αναφερθεί ότι στην πράξη, οι προστατευόμενες περιοχές συνήθως αποτελούν συνδυασμό των βαθμών προστασίας που αναφέρθηκαν παραπάνω.

Νόμος 2742/1999 για τον Χωροταξικό Σχεδιασμό και την Αειφόρο Ανάπτυξη

Ο Νόμος 2742 του 1999 αφορά τη λειτουργία και τη διαχείριση των προστατευόμενων περιοχών και ουσιαστικά αποτελεί συμπλήρωση του Ν. 1650/86. Συγκεκριμένα, το περιεχόμενο του Νόμου περιλαμβάνει διατάξεις για τη διαχείριση και διοίκηση «περιοχών, στοιχείων και συνόλων της φύσης και του τοπίου», όπως αυτά καθορίζονται στον Ν. 1650/86, ενώ, επίσης, αφορά και τις «Ειδικές Ζώνες Διατήρησης», οι οποίες περιλαμβάνονται στον Εθνικό Κατάλογο προστατευόμενων περιοχών Natura 2000 που συστήνεται βάσει της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ.

Σημαντικό κρίνεται και το άρθρο 15 του ίδιου Νόμου, σύμφωνα με το οποίο καθορίζεται η αναγκαιότητα ίδρυσης Φορέων Διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών ως νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου και ορίζονται επακριβώς οι αρμοδιότητες του τομέα ευθύνης τους. Με βάση την παρ.2 του αρ.15 του οικείου Νόμου, οι αρμοδιότητες αυτές είναι (Μπιμπίτσος κ.ά., 2012, ΦΕΚ Α'207 7.10.1999 ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2742 «Χωροταξικός σχεδιασμός και αειφόρος ανάπτυξη και άλλες διατάξεις»):

1. Η κατάρτιση και η ευθύνη της εφαρμογής των κανονισμών διοίκησης και λειτουργίας, καθώς και των σχεδίων διαχείρισης,
2. Η παρακολούθηση και αξιολόγηση της εφαρμογής των όρων και περιορισμών που επιβάλλονται με το Προεδρικό Διάταγμα και τον κανονισμό διοίκησης και λειτουργίας,
3. Η παροχή γνωμοδοτήσεων πριν από την προέγκριση χωροθέτησης και την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων των έργων και δραστηριοτήτων,
4. Η επικουρία των αρμοδίων διοικητικών αρχών στον έλεγχο της εφαρμογής της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και των περιβαλλοντικών όρων,
5. Η κατάρτιση μελετών και ερευνών, καθώς και η εκτέλεση τεχνικών ή άλλων έργων, που περιλαμβάνονται στο σχέδιο διαχείρισης και στα αντίστοιχα προγράμματα δράσης,
6. Η ενημέρωση, εκπαίδευση και κατάρτιση του πληθυσμού,
7. Η προώθηση, υποστήριξη, οργάνωση και εφαρμογή οικοτουριστικών προγραμμάτων,

8. Η έκδοση αδειών ξενάγησης και η χορήγηση αδειών επιστημονικής έρευνας,
9. Η χορήγηση σήματος ποιότητας και συνεργασίας σε επιχειρήσεις,
10. Η διαχείριση δημοσίων εκτάσεων.

Με τον Ν. 3044/2002 ιδρύθηκαν 25 Περιοχές Προστασίας με τους αντίστοιχους Φορείς Διαχείρισης. Τη σημερινή εποχή λειτουργούν 28 Φορείς Διαχείρισης, οι οποίοι, σύμφωνα με το Ν. 3937/2011, ελέγχονται και αξιολογούνται από την Επιτροπή «Φύση 2000». Η συγκεκριμένη Επιτροπή αποτελεί το κεντρικό επιστημονικό γνωμοδοτικό όργανο του κράτους για τον συντονισμό, την παρακολούθηση και αξιολόγηση των πολιτικών και μέτρων προστασίας της ελληνικής βιοποικιλότητας.²⁰

Οδηγία 2000/60/ΕΚ περί Υδάτων

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, κατανοώντας τη σημασία της προστασίας και διατήρησης του υδάτινου περιβάλλοντος στην Κοινότητα προχώρησε με την εκπόνηση μιας νέας οδηγίας πλαισίου που θα θεσπίζει τις βασικές αρχές μιας βιώσιμης πολιτικής των υδάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η νέα Οδηγία Πλαίσιο, μετά από μια μακρόχρονη περίοδο συζητήσεων και διαπραγματεύσεων μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τέθηκε σε ισχύ στις 22 Δεκεμβρίου 2000. Η Ελλάδα οφείλει να συμμορφωθεί πλήρως με τις απαιτήσεις και το χρονοδιάγραμμα της Οδηγίας αυτής.

Η Οδηγία 2000/60/ΕΚ για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ή αλλιώς Οδηγία-Πλαίσιο για τα Νερά αναμορφώνει την υφιστάμενη Ευρωπαϊκή Νομοθεσία και θέτει το νομοθετικό πλαίσιο για την ορθή διαχείριση και προστασία των υδατικών πόρων. Ο βασικός στόχος της Οδηγίας είναι η αποτροπή της περαιτέρω υποβάθμισης όλων των υδάτων και η επίτευξη μιας «καλής κατάστασης» μέχρι το 2015.

Η Οδηγία-Πλαίσιο, μεταξύ άλλων:

- ✓ Προστατεύει όλα τα ύδατα ποταμούς, λίμνες, παράκτια και υπόγεια.
- ✓ Θέτει φιλόδοξους στόχους για να εξασφαλιστεί ότι όλα τα ύδατα θα ανταποκρίνονται στην «καλή κατάσταση» μέχρι το 2015.
- ✓ Δημιουργεί σύστημα διαχείρισης σε επίπεδο λεκάνης απορροής ποταμού.
- ✓ Απαιτεί διασυνοριακή συνεργασία μεταξύ χωρών και όλων των εμπλεκόμενων μερών.
- ✓ Εξασφαλίζει ενεργό συμμετοχή όλων των φορέων, συμπεριλαμβανομένων των μη κυβερνητικών οργανισμών και των τοπικών αρχών, στις δραστηριότητες της διαχείρισης των υδάτων.
- ✓ Εξασφαλίζει μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από όλες τις πηγές όπως η γεωργία, η βιομηχανική δραστηριότητα, οι αστικές περιοχές, κ.λπ.

Απαιτεί πολιτικές τιμολόγησης του νερού και εξασφαλίζει ότι ο ρυπαίνων πληρώνει και τέλος, Εξισορροπεί τα συμφέροντα του περιβάλλοντος με τα συμφέροντα αυτών που εξαρτώνται από αυτό. Η Οδηγία καθιερώνει ως μοντέλο διαχείρισης των υδατικών πόρων, την ολοκληρωμένη διαχείριση σε επίπεδο λεκάνης απορροής ποταμού. Για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού καθορίζει, μια σειρά από απαραίτητες ενέργειες που θα πρέπει να υλοποιηθούν εντός των καθορισμένων προθεσμιών, ώστε ο βασικός στόχος της Οδηγίας που είναι η αποτροπή της περαιτέρω υποβάθμισης όλων των υδάτων και η επίτευξη μιας «καλής κατάστασης» να επιτευχθεί μέχρι το 2015. Ωστόσο για συγκεκριμένα υδατικά συστήματα, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις, η Οδηγία προβλέπει παράταση της προθεσμίας αυτής ή και επιδίωξη περιβαλλοντικών στόχων λιγότερο αυστηρών από αυτούς που απαιτούνται κανονικά. Όσον αφορά τα επιφανειακά νερά «καλή κατάσταση» θεωρείται η

²⁰ ΥΠΕΚΑ, <http://www.ypeka.gr/>

«καλή οικολογική» και η «καλή χημική κατάσταση» ενώ όσον αφορά τα υπόγεια νερά «καλή κατάσταση» θεωρείται η «καλή ποσοτική» και η «καλή χημική κατάσταση».

Η Οδηγία-Πλαίσιο για τα Νερά αποτελεί κατά γενική ομολογία μια τεράστια προσπάθεια, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την ορθή προστασία και χρήση όλων των υδάτων ώστε να εξασφαλιστεί η αειφόρος χρήση του νερού σε ολόκληρη την Ευρώπη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έθεσε τους στόχους και τις βάσεις με την Οδηγία και τώρα αναμένεται από κάθε κράτος μέλος να αξιολογήσει την υπάρχουσα κατάσταση και τις ιδιαιτερότητες των υδατικών του πόρων και να διαμορφώσει τη δική του εθνική στρατηγική. Η αποτελεσματική εφαρμογή της Οδηγίας θα δημιουργήσει τις απαραίτητες συνθήκες για τη στήριξη μιας πολιτικής που θα οδηγήσει στην ικανοποιητική και αποτελεσματική προστασία καθώς και στην ορθολογική διαχείριση και αξιοποίηση των πολύτιμων υδατικών μας πόρων.

Νόμος 3199/2003, Προστασία και διαχείριση των υδάτων-Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23^{ης} Οκτωβρίου 2000 (ΦΕΚ Α' 280/9.12.2003)

Ο νόμος αυτός εφαρμόζεται για την προστασία και διαχείριση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων.

Προβλέπει τη σύσταση Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, η οποία χαράσσει την πολιτική για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, παρακολουθεί και ελέγχει την εφαρμογή της και εγκρίνει τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.

Με τον παρόντα νόμο συνιστάται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, η οποία μεταξύ άλλων καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή τους (οι αρμοδιότητές της προβλέπονται στο άρθρο 4).

Η προστασία και διαχείριση κάθε λεκάνης απορροής ποταμού ανήκει στην Περιφέρεια στα διοικητικά όρια της οποίας εκτείνεται (άρθρο 5). Σε κάθε Περιφέρεια συνιστάται Διεύθυνση Υδάτων μέσω της οποίας ασκούνται οι αρμοδιότητες της Περιφέρειας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Κάθε Περιφέρεια εκπονεί Σχέδιο Διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμών αρμοδιότητάς της, το οποίο ισχύει για έξι χρόνια. Το Σχέδιο Διαχείρισης περιέχει όλα τα στοιχεία, πληροφορίες και εκτιμήσεις που είναι απαραίτητα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Οι Περιφέρειες καταρτίζουν, επίσης, Πρόγραμμα Μέτρων και Πρόγραμμα Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων.

Το Πρόγραμμα Μέτρων καθορίζει σε γενικές γραμμές μεταξύ άλλων τα μέτρα που απαιτούνται για την προστασία και διαχείριση των υδάτων των λεκανών απορροής ποταμών που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα κάθε Περιφέρειας. Το Πρόγραμμα Παρακολούθησης περιέχει ειδικότερα μέτρα που εξασφαλίζουν τη διαρκή παρακολούθηση των ποιοτικών παραμέτρων και της ποσοτικής κατάστασης των υδάτων, καθώς και της οικολογικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων.

Κάθε έργο ή δραστηριότητα, που μπορεί να προκαλέσει ρύπανση με απόρριψη υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, οφείλει να εναρμονίζεται με τα εγκεκριμένα Σχέδια Διαχείρισης, ώστε να επιτυγχάνεται η προστασία και η επίτευξη του στόχου της καλής οικολογικής κατάστασης των υδάτων (άρθρο 9).

Οι χρήσεις υδάτων διακρίνονται σε ύδρευση, άρδευση, βιομηχανική χρήση, ενεργειακή χρήση και χρήση για αναψυχή. Κάθε χρήση πρέπει να αποβλέπει στη βιώσιμη και ισόρροπη ικανοποίηση των

αναπτυξιακών αναγκών και να διασφαλίζει τη μακροπρόθεσμη προστασία των υδάτων, την επάρκεια των αποθεμάτων τους και τη διατήρηση της ποιότητάς τους.

Για την παροχή νερού, τη χρήση νερού και την εκτέλεση έργου για την αξιοποίηση υδατικών πόρων, καθώς και για κάθε έργο ή δραστηριότητα που αποσκοπεί στην προστασία από τη ρύπανση λόγω απόρριψης υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, από φυσικό ή νομικό πρόσωπο του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, απαιτείται άδεια, που εκδίδεται από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας.

Για φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ρυπαίνουν ή υποβαθμίζουν με άλλον τρόπο τα ύδατα ή παραβαίνουν τις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, προβλέπονται διοικητικά πρόστιμα που επιβάλλονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας καθώς και ποινικές κυρώσεις του άρθρου 28 του Ν. 1650/1986. Αν μια επιχείρηση ή δραστηριότητα προκαλεί ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση των υδάτων, μπορεί να απαγορευθεί προσωρινά η λειτουργία της μέχρις ότου ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να πάψει οριστικά η ρύπανση ή η υποβάθμιση των υδάτων.

5. Προστασία και Διαχείριση Υγροτόπων

Κατά τις τελευταίες δεκαετίες οι υγρότοποι έχουν πάψει να θεωρούνται ως οριακές εκτάσεις που προκαλούν προβλήματα στις κατοικημένες περιοχές και ως τόποι προορισμένοι για αποξήρανση ή έστω για μία-δύο ειδικές χρήσεις. Οι φυσικές λειτουργίες των υγροτόπων και η ιδιαίτερη σημασία τους στη στήριξη των χειρσαίων και υδάτινων οικοσυστημάτων έχουν πια γίνει κατανοητές, ενώ η αναγνώριση των πολλαπλών αξιών τους για τον άνθρωπο είναι πια αδιαμφισβήτητη όπως προκύπτει από την Εθνική Νομοθεσία, τις Κοινοτικές Οδηγίες και τις Διεθνείς Συμβάσεις που επιβάλλουν την προστασία και την αιφορική χρήση τους. Έτσι σταδιακά περνάμε από την περίοδο συνεχούς υποβάθμισης ή και καταστροφής, προς την περίοδο προστασίας, διαχείρισης και αποκατάστασης των υγροτόπων, τόσο διεθνώς όσο και στη χώρα μας.

Η υλοποίηση δράσεων για τη βασική και συνεχόμενη φύλαξη και διαχείριση αποτελούν τον πυρήνα της προστασίας της οποιασδήποτε υγροτοπικής περιοχής. Ο προγραμματισμός και η επιλογή των δράσεων πρέπει να γίνεται βάσει ενός διαχειριστικού σχεδίου που αποτελεί ένα απαραίτητο εργαλείο για την λήψη διαχειριστικών αποφάσεων. Το περιεχόμενο ενός τέτοιου διαχειριστικού σχεδίου πρέπει να αποτελείται από τρία βασικά στάδια, τα οποία περιλαμβάνουν:

- ✓ την καταγραφή της υφιστάμενης κατάστασης της ευρύτερης περιοχής μελέτης του υγροτόπου,
- ✓ την ανάλυση και αξιολόγηση της κατάστασης αυτής,
- ✓ την ολοκληρωμένη στρατηγική με τα επιμέρους διαχειριστικά μέτρα και τις δράσεις.²¹

Σύμφωνα με τα όσα αναγράφονται στις οδηγίες εκπόνησης σχεδίων διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών που εξέδωσε το Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων – Υγροτόπων (ΕΚΒΥ) σε συνεργασία με το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ το 2004, οι σημαντικότερες κατευθύνσεις του σχεδιασμού διαχείρισης παρατίθενται στη συνέχεια:

- ✓ Σαφής και ακριβής προσδιορισμός των σκοπών διαχείρισης της περιοχής και διαχωρισμός τους σε γενικούς και ειδικούς.
- ✓ Απόκτηση και κατανομή των πόρων που απαιτούνται για μία επιτυχημένη εφαρμογή της διαχείρισης.
- ✓ Διασφάλιση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας της διαχείρισης μέσω της δόμησης ενός ολοκληρωμένου συστήματος παρακολούθησης (monitoring system), το οποίο αποτελείται από κατάλληλους δείκτες (key performance indicators), εκθέσεις αξιολόγησης και πραγματοποίηση εσωτερικών ή εξωτερικών ελέγχων (audits).
- ✓ Παροχή πληροφόρησης και διασφάλιση της επικοινωνίας και της διαδραστικότητας με άλλους φορείς διαχείρισης, υπηρεσίες, ιδρύματα και ενδιαφερόμενη μέλη.
- ✓ Προώθηση διαβούλευσης και συγκρότηση μηχανισμών επίλυσης τυχόν συγκρούσεων, καθώς ο δημόσιος διάλογος και η κοινωνική αποδοχή αποτελούν προαπαιτούμενα για μία επιτυχημένη διαχείριση.
- ✓ Συμμόρφωση με περιφερειακές, εθνικές, ευρωπαϊκές και διεθνείς πολιτικές, έτσι ώστε ο σχεδιασμός και η υλοποίηση της διαχείρισης να εναρμονίζονται με τις εκάστοτε Στρατηγικές, Οδηγίες και Σχέδια Δράσης για τους οικοτόπους, τη χλωρίδα, την πανίδα, τα ύδατα, τη βιώσιμη ανάπτυξη, κ.ο.κ.

²¹ Γεράκης, 1993, Keenleyside et al., 2012

Δυστυχώς, παρόλο που η χώρα μας δεσμεύεται από ευρωπαϊκές νομοθεσίες που της έχουν επιβληθεί, και αφορούν τις ενταγμένες περιοχές στο δίκτυο Natura 2000, συνεχίζει μέχρι και σήμερα να μην τις υλοποιεί επαρκώς. Έτσι, καταλήγει να της επιβάλλονται πρόστιμα που αφορούν κυρίως τη μη συμμόρφωση με την ευρωπαϊκή οδηγία 79/409/ΕΟΚ, για τη διατήρηση της άγριας ορνιθοπανίδας.

Τα στοιχειώδη μέτρα προστασίας που θεωρούμε πως είναι αναγκαίο να εφαρμοστούν, έτσι ώστε να διατηρηθεί αναλλοίωτο το φυσικό περιβάλλον των υγροτόπων της Κέρκυρας (κυριότερα των περιοχών Natura 2000) και να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα των ειδών άγριας χλωρίδας και πανίδας που φιλοξενούν είναι τα εξής:

- ✓ Δημιουργία Φορέα Διαχείρισης, ο οποίος θα είναι υπεύθυνος για τη συνεχή παρακολούθηση των περιοχών που εντάσσονται στο Δίκτυο Natura 2000 και θα λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την εξασφάλιση του καλού επιπέδου διατήρησής τους, αφού μέχρι στιγμής στην Κέρκυρα δεν έχει δημιουργηθεί Φορέας Διαχείρισης για καμία περιοχή.
- ✓ Τοποθέτηση παρατηρητηρίων ορνιθοπανίδας, τα οποία θα εξασφαλίζουν την ομαλή διεξαγωγή του κυνηγιού και την αποτροπή λαθροθηρίας των προστατευόμενων ειδών, εφόσον το κυνήγι στις περιοχές Natura 2000 επιτρέπεται υπό όρους.²²
- ✓ Καταγραφή των ειδών χλωρίδας και πανίδας που προστατεύονται από το Natura 2000, έτσι ώστε να αξιολογηθεί η κατάσταση των πληθυσμών τους και να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα προστασίας τους, όπου χρειάζεται.
- ✓ Εκ νέου καταγραφή και αξιολόγηση των τύπων οικοτόπων που προστατεύονται από το Natura 2000, έτσι ώστε να συγκριθεί η κατάσταση διατήρησής τους με αυτήν που καταγράφηκε από το δίκτυο Natura 2000, την περίοδο 1998 με 2000 και να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα προστασίας τους, όπου χρειάζεται.

Το πιο βασικό όμως για τη προστασία μιας περιοχής αποτελεί η ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του τοπικού πληθυσμού σχετικά με την αξία των οικολογικών της χαρακτηριστικών.²³

Η ενημέρωσή τους για τη σπουδαιότητα και τη μοναδικότητα των υγροτόπων είναι αυτή που θα ωθήσει την τοπική κοινωνία να παλέψει για τη διατήρησή τους. Η ενημέρωση αυτή, θα πρέπει να συνοδεύεται από την άμεση επαφή τους με το φυσικό τοπίο και των διαφόρων ειδών χλωρίδας και πανίδας. Μπορεί να επιτευχθεί με τη διεξαγωγή εκδρομών ενημέρωσης για την άγρια ζωή στην περιοχή, τη διάνοιξη μονοπατιών περιφερειακά της, τις παρακολουθήσεις των μεταναστευτικών πουλιών κλπ. Παράλληλα, η ευαισθητοποίηση των μικρότερων ηλικιών σε θέματα που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος, αλλά και η δημιουργία περιβαλλοντικής συνείδησης είναι αυτή που θα διασφαλίσει ότι τα οικοσυστήματα των υγροτόπων της Κέρκυρας δεν θα καταστραφούν και θα αποτελέσουν φυσική κληρονομιά των επόμενων γενεών.

Σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται:

- ✓ ο Σύλλογος Προστασίας Περιβάλλοντος Κέρκυρας όπου γίνονται προσπάθειες για προστασία των υγροτόπων που κινδυνεύουν, αφού γίνονται αναφορές για υποβάθμιση από ντόπιους. Ακόμη, σε συνεργασία με την Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία έχουν πραγματοποιήσει περιβαλλοντικό πρόγραμμα ενημέρωσης του κερκυραϊκού κοινού, στο πλαίσιο του οποίου

²² Ευρωπαϊκή επιτροπή <http://ec.europa.eu/>

²³ WWF Ελλάς, <http://politics.wwf.gr/>

δημιουργήθηκε περίπτερο στελεχωμένο με καταρτισμένους εθελοντές και εφοδιασμένο με ποικίλο υλικό της ορνιθολογικής (φυλλάδια, αφίσες, περιοδικά, βιβλία, εκπαιδευτικό υλικό).²⁴

✓ το Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Κέρκυρας, όπου σκοπός του είναι να μεταδώσει γνώσεις, να εμπνεύσει αξίες, και να καλλιεργήσει δεξιότητες σε μαθητές, εκπαιδευτικούς και πολίτες άλλων επαγγελματικών ομάδων εμπλουτίζοντάς τους με εμπειρίες ώστε να ευαισθητοποιηθούν σε θέματα περιβάλλοντος, για την οικοδόμηση ενός αειφορικού μέλλοντος. Οι δράσεις του Κ.Π.Ε Κέρκυρας περιλαμβάνουν:

- Την ανάπτυξη Μονοήμερων και πολυήμερων εκπαιδευτικών προγραμμάτων για μαθητές Α/θμιας και Β/θμιας εκπαίδευσης.
- Την οργάνωση επιμορφωτικών σεμιναρίων και ημερίδων για εκπαιδευτικούς.
- Τη συμμετοχή σε τοπικά και εθνικά δίκτυα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης.
- Τη διοργάνωση ημερίδων και εκδηλώσεων που έχουν σαν στόχο την ευαισθητοποίηση της τοπικής κοινωνίας σε θέματα περιβάλλοντος.
- Την παραγωγή εκπαιδευτικού υλικού για μαθητές και εκπαιδευτικούς.
- Τη συνεργασία με φορείς, ειδικούς επιστήμονες και άτομα με εμπειρία, με στόχο την ανάπτυξη κοινών δράσεων για την προστασία του περιβάλλοντος.²⁵

²⁴ Σύλλογος Προστασίας Περιβάλλοντος Κέρκυρας <http://www.prosper-corfu.gr/>

²⁵ Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Κέρκυρας, <https://sites.google.com/site/kpekerkyras/home>

Βιβλιογραφία

1. Αναγνωστοπούλου Μ., Χοντολίδου Ε., Αθανασία Χ., Κλαδαρά Σ., Δημητρίου Α., Λογοθέτης Α., 1995, «Εκτίμηση των αναγκών κατάρτισης για συνετή διαχείριση υγροτόπων στην Ελλάδα», ΕΚΒΥ
2. Γεράκης Π.Α., 1993. Υγρότοποι. Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας – ΕΚΒΥ
3. ΕΚΒΥ, 2010. Ελληνικοί Υγρότοποι, http://www.ekby.gr/ekby/el/Greek_Wetlands_main_el.html
4. Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρία & Ελληνική Εταιρία Περιβάλλοντος και Πολιτισμού, WWF Ελλάς, 2009. «Ελληνικοί Υγρότοποι Ramsar: Αξιολόγηση Προστασίας και Διαχείρισης»
5. Κακούρος Π., Τσιαούση Β., Χατζηχαραλάμπους Ε., 2004, «Οδηγίες εκπόνησης σχεδίων διαχείρισης και προστατευόμενων περιοχών», Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων Υγροτόπων(ΕΚΒΥ) και Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων
6. Γεράκης Π.Α., Ν. Γιάσογλου, Κ. Κασιός, Σ. Κιλικίδης, Β. Κιόρτσης και Σ. Σεκλιζιώτης, 1991, «Προτάσεις καθορισμού κριτηρίων αναγνώρισης και οριοθέτησης ελληνικών υγροτόπων», ΥΠΕΧΩΔΕ, Αθήνα
7. Γεράκης Π.Α. & Κουτράκης Ε. Θ, 1995, «Ελληνικοί Υγρότοποι», Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας & Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων Υγροτόπων-Έκδοση της Εμπορικής Τράπεζας Ελλάδος, Αθήνα
8. Καραβέλλας Δ., Κατσαδωράκης Γ., Μαραγκού Π., Νάντσου Θ., Σβορώνου Ε., 2003, «Διαχείριση προστατευόμενων περιοχών: Οδηγός ορθής πρακτικής», WWF Ελλάς και Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων
9. Γεράκης Π.Α. –Τσιούρης Σ.Ε. (1991) «Υγρότοποι της Ελλάδας» ΑΠΘ, τμήμα Γεωπονίας
10. National Geographic Ελλάδα, «Βιοποικιλότητα, Εύθραυστη Φύση», τόμος 2, Φεβρουάριος 1999
11. Γκίνης Σ, Γκίνης Σ, (1994) «Υγρότοποι της Κέρκυρας»
12. Σύλλογος Προστασίας Περιβάλλοντος Κέρκυρας, (<http://www.prosper-corfu.gr/>)
13. Save Erimitis <https://www.erimitis.gr/wp-content/uploads/2018/06/%CE%A0%CE%B5%CF%81%CE%AF%CE%BB%CE%B7%CF%88%CE%B7-%CE%A4%CE%95%CE%9B%CE%99%CE%9A%CE%97%CE%A3-M%CE%A0%CE%95.pdf>
14. Γ. Ζαλίδης, Μ. Καρτέρης, Κ. Κατσάμπαλος, Χ. Κούρτελη, Ν. Λαμπρόπουλος, Καταγραφή των υγροτόπων της Ελλάδας με τη χρήση σύγχρονης τεχνολογίας
15. Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Κέρκυρας, <https://sites.google.com/site/kpekerkyras/home>
16. Οικοσκόπιο, <http://www.oikoskopio.gr/map/>
17. Οικοσκόπιο, http://www.oikoskopio.gr/ygrotopio/general/search.php?action=advanced¶m=location&lang=el_GR#
18. WWF Ελλάς, <https://www.wwf.gr/>
19. WWF Ελλάς, <http://politics.wwf.gr/>

20. Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, Σημαντικές Περιοχές για τα Πουλιά της Ελλάδας, <http://www.ornithologiki.gr/>
21. Ενημέρωση σε δασικά και περιβαλλοντικά θέματα, <https://dasarxeio.com/>
22. Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, <http://www.opengov.gr/minenv/>
23. Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Κατάλογος γεωχωρικών δεδομένων, <http://geoportal.ypen.gr/geonetwork/srv/api/records/b2b079d7-71bd-49e3-bf8a-cdf269074561>
24. Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, <http://www.ypeka.gr/el-gr/>
25. Ι.Γ.Μ.Ε, Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών, <https://www.igme.gr/index.php>
26. Εθνικό Πρόγραμμα Διαχείρισης και Προστασίας των Υδατικών Πόρων, <https://www.itia.ntua.gr/el/>
27. ΕΠΠΕΡΑΑ, Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη, <http://www.epperaa.gr/el/Pages/Default.aspx>
28. Official site Ramsar, <https://www.ramsar.org/>
29. Green Agenda, <https://greenagenda.gr/>
30. IUCN, International Union for Conservation of Nature, <https://www.iucn.org/search/wetlands>
31. EPA, United States Environmental Protection Agency, <https://www.epa.gov/>
32. MedWet, The Mediterranean Wetlands Initiative, <https://medwet.org/aboutwetlands/>
33. National Geographic Society, <https://www.nationalgeographic.org/encyclopedia/wetland/>
34. European Commission <http://ec.europa.eu/>
35. The list of Wetlands of International Importance, <https://www.ramsar.org/wetland/greece>
36. Matthew A. Wilson, Stephen R. Carpenter, “Economic Valuation of Freshwater Ecosystem Services in The United States”, 1971–1997,

Παράρτημα Ι

ΤΥΠΟΙ ΟΙΚΟΤΟΠΩΝ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ (ΚΥΡΙΑΡΧΑ ΕΙΔΗ)

*1120 Εκτάσεις θαλάσσιας βλάστησης με *Posidonia (oceanica)**

Είναι χαρακτηριστικά της υποπαραλιακής ζώνης της Μεσογείου (βάθος: κυμαίνεται από μερικές δεκάδες cm μέχρι 30-40 m). Αναπτύσσονται σε μαλακό υπόστρωμα.



1130 Εκβολές ποταμών

Το κύριο οικολογικό χαρακτηριστικό του τύπου οικοτόπου είναι η παρουσία γλυκού νερού που φθάνει στον παράκτιο χώρο μέσω ενός ποταμού ή χειμάρρου.

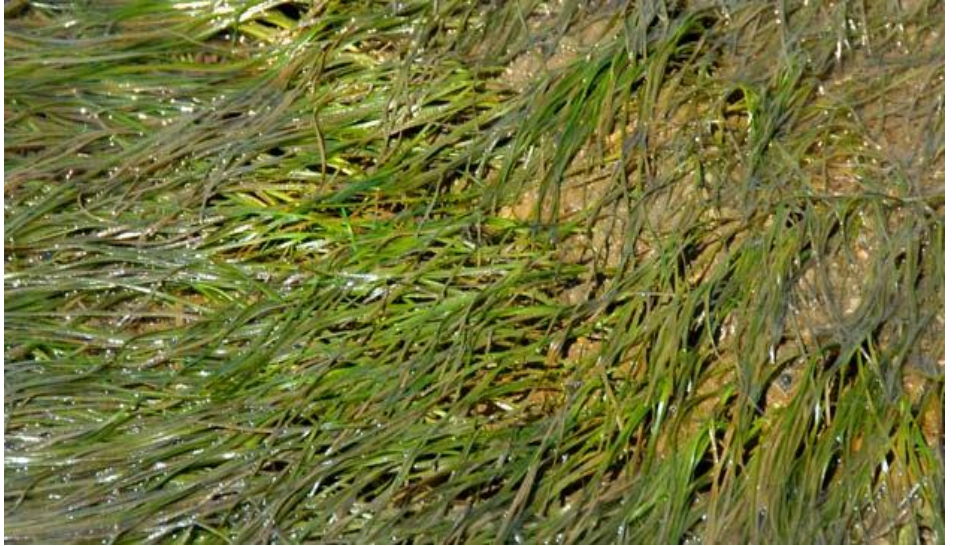
Bolboschoenus maritimus



Crypsis aculeata



Zostera beds (noltii)



Spartina maritima



Sarcocornia perennis



1150 Παράκτιες Λιμνοθάλασσες

Εκτάσεις ρηχών νερών στις ακτές, ποικίλης αλατότητας και βάθους νερού, μερικώς ή ολικώς αποκομμένα από τη θάλασσα. Ο πυθμένας είναι αμμώδης ή και με κροκάλες ή και πιο σπάνια από βραχώδης. Η αλατότητα μπορεί να ποικίλει από πολύ χαμηλή (υφάλμυρη) έως πολύ υψηλή

(υπερύαλη). Χωρίς βλάστηση ή με βλάστηση των κλάσεων *Ruppiaetea maritimae*, *Potametea*, *Zosteretea* ή *Charetea*.

Ruppiaetea maritimae

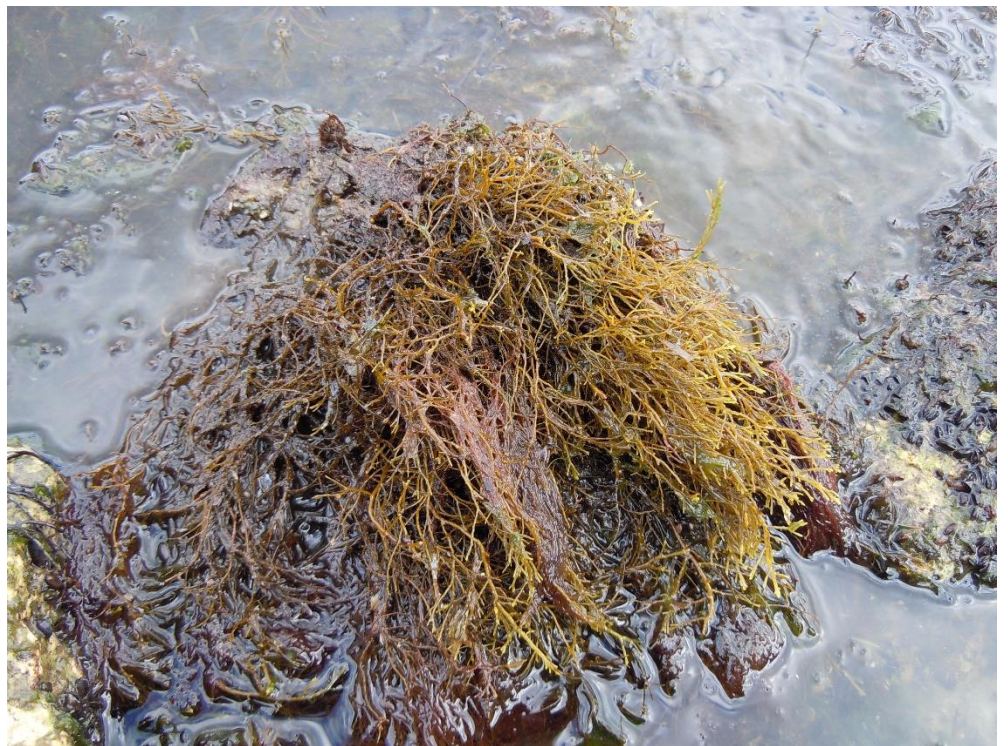


(Ruppia maritima)

Zosteretea (noltii)



Cystoseira barbata





Enteromorpha spp.





Potamogeton pectinatus



Phragmites australis



Typha spp.



1160 Αβαθείς κολπίσκοι και κόλποι

Εκτεταμένες επιφανειακές εγκολπώσεις της ακτής, οι οποίες σε αντίθεση με τις περιοχές των εκβολών δε δέχονται τόσο μεγάλη επίδραση από γλυκά νερά. Οι κολπίσκοι αυτοί είναι σε γενικές γραμμές προφυλαγμένοι από τη δράση των κυμάτων. Τα κύρια οικολογικά χαρακτηριστικά του τύπου οικότοπου 1160 είναι η παρουσία ημίκλειστων εγκολπώσεων της ακτής και το μικρό βάθος (όχι μεγαλύτερο από 10-15 m).

Zostera spp.

Ruppia maritima

Potamogeton spp.



(P.pectinatus)



Bethic algae

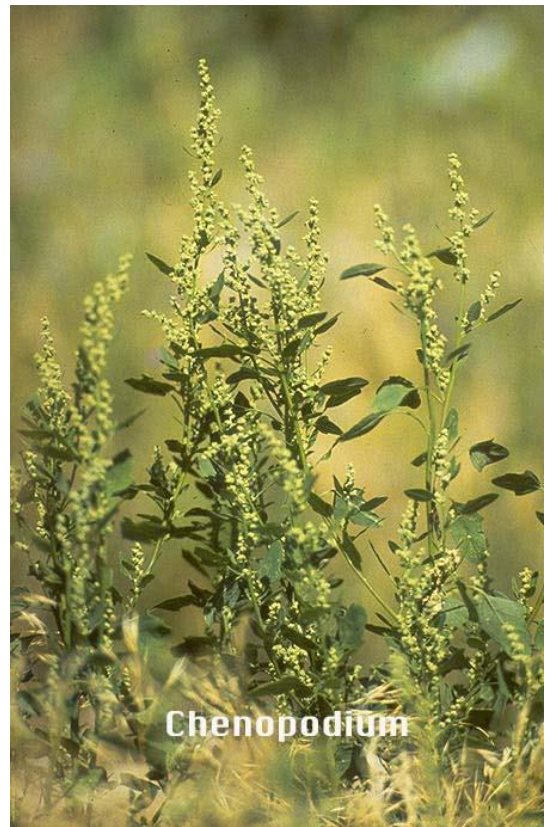


1310 Μονοετής βλάστηση με Salicornia και άλλα είδη λασπωδών και αμμωδών ζωνών

Σχηματισμοί που αποτελούνται κυρίως από μονοετή είδη ή στους οποίους κυριαρχούν μονοετή είδη, συγκεκριμένα της οικογένειας Chenopodiaceae, του γένους Salicornia ή γρασίδια που αποικίζουν ιλύωδεις και αμμώδεις περιοχές κατακλυζόμενες από τη θάλασσα ή εσωτερικά αλατούχα έλη. Thero-Salicornietea, Frankenieta pulnerulentae, Saginetea maritimae.

Στη ζώνη η οποία επηρεάζεται άμεσα από το θαλασσινό νερό επικρατεί το είδος Salicornia europaea, το οποίο εμφανίζει μεγάλο βαθμό πληθοκάλυψης και κοινωνικότητας, καλύπτοντας σχεδόν το σύνολο της επιφάνειας του εδάφους με τη μορφή τάπητα. Στις υψηλότερες και επίπεδες εκτάσεις αυτής της ζώνης εμφανίζονται και διάφορα αγρωστώδη όπως τα Puccinellia festuciformis που δίνουν την εμφάνιση λειμώνων, ενώ στις εσωτερικότερες βαλτώδεις περιοχές επικρατεί το είδος Halimione portulacoides.

Chenopodiaceae



Salicornia europaea



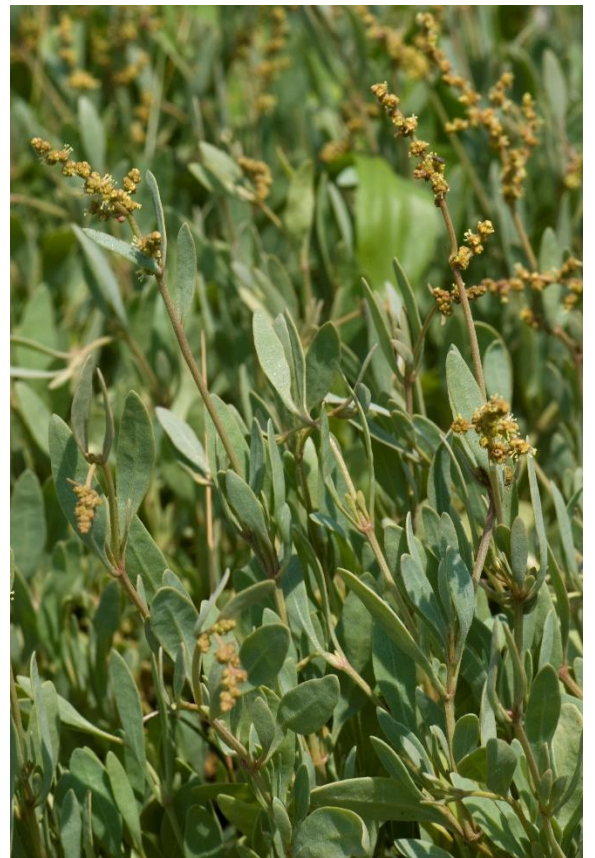


Puccinellia festuciformis





Halimione portulacoides





Thero-Salicornietea



Frankenia pulverulenta



Saginetea maritimae



1410 Μεσογειακά αλίπεδα

Περιλαμβάνονται διάφορες μεσογειακές κοινωνίες παράκτιων αλατούχων λιβαδιών της τάξης *Juncetalia maritimi*. Οι διάφορες κοινωνίες περιγράφονται μαζί με τα αντίστοιχα είδη τους. Τα μεσογειακά αλίπεδα αποτελούν αλμυρόβαλτους σε δελταϊκές πεδιάδες, σε εδάφη επίπεδα ή και σε κοιλάματα με κυριαρχία ψηλών βούρλων των ειδών *Juncus maritimus* και *Juncus acutus*.

Juncetalia maritimi



Juncus maritimus





Juncus acutus





Artemisia coerulescens



1420 Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες

Πολυετής βλάστηση σε παράκτια αλατούχα έλη που αποτελείται κυρίως από θαμνόμορφα είδη, κυρίως με Μεσογειακή-Ατλαντική εξάπλωση (*Salicornia spp.*, *Limonium vulgare*, *Suaeda spp.* και *Atriplex spp.*, *Associations*) που ανήκουν στην κλάση Sarcocornetea (*Arthrocnemetea*) fruticosi.

Salicornia spp.

Limonium vulgare



Atriplex spp.



Arthrocnemum perenne



Arthrocnemum fruticosum (Αρμυρήθρα)



Halocnemum strobilaceum





2110 Υποτυπώδεις κινούμενες θίνες της Μεσογείου

Θίνες σε απόσταση 5 με 10 μέτρα από την ακτή. Το ύψος τους κυμαίνεται από 0,5 έως 2 μέτρα. Αντιπροσωπεύουν το πρώτο στάδιο σχηματισμού θινών αποτελούμενες από ρυτιδώσεις ή ανυψωμένες αμμώδεις επιφάνειες της ανώτερης υπερπαραλιακής ζώνης ή στο περιθώριο του κυματισμού ή στους πρόποδες των υψηλών θινών.

Αναπτύσσεται σε αλουβιακές ποτάμιες ή θαλάσσιες αποθέσεις, με έδαφος αμμώδες, (θίνες) κατά μήκος των ακτών, σε υψόμετρο μικρότερο των 7 μέτρων, σε επίπεδο ή με ελαφρές κλίσεις ανάγλυφο (<5%).

Elymus farctus



Leymus arenarius



Honkenya peploides



Sporobolus pungens



Pancratium maritimum



Medicago marina



2120 Κινούμενες θίνες της ακτογραμμής με *Ammophila arenaria* (λευκές θίνες)

Ο οικότοπος αυτός αποτελείται από παράλληλες σειρές αμμοθινών που χωρίζονται από πλατιές ενδιάμεσες κοιλότητες. Η βλάστηση που κυριαρχεί σε αυτές τις αμμοθίνες αποτελείται από αμμόφιλα μεμονωμένα άτομα ή πληθυσμούς. Χαρακτηριστικά αμμόφιλα φυτικά είδη που συμμετέχουν σε αυτόν τον οικότοπο είναι τα: *Ammophila arenaria*, *Cutandia maritima*, *Medicago marina*, *Sporobolus pungens*, *Pancratium maritimum* κ.ά.

Ammophila arenaria



Cutandia maritima



Medicago marina

Sporobolus pungens

Pancreatium maritimum

2190 Υγρές κοιλότητες μεταξύ των θινών

Κοιλότητες μεταξύ των θινών με καλάμια και βούρλα (Magnocaricion). Υγρά βυθίσματα των αμμοθινικών συστημάτων. Το ανάγλυφό του είναι κατά κανόνα επίπεδο, με υψόμετρο 0,5 - 7 m.

Scirpoides holoschoenus



Imperata cylindrica



Saccharum ravennae



Calamagrostis epigejos



Asparagus officinalis



Cynanchum acutum



Bolboschoenus maritimus

Phragmites australis

Juncus acutus

2210 Σταθερές θίνες της *Crucianellion maritimae*

Σταθερές θίνες της δυτικής και κεντρικής Μεσογείου, της Αδριατικής, του Ιονίου και της Βόρειας Αφρικής με *Crucianella maritima*, *Pancratium maritimum*. Χαρακτηριστικά φυτικά είδη που συμμετέχουν σε αυτόν τον οικότοπο είναι τα: *Coridothymus capitatus*, *Lotus commutatus*, *Elymus farctus*, *Cyperus capitatus* κ.ά. Σε ορισμένες θέσεις συμμετέχουν και νιτρόφιλα θερόφυτα.

Crucianella maritima



Pancratium maritimum

Coridothymus capitatus



Lotus commutatus



Elymus farctus

Cyperus capitatus



2250 Λόχμες των παραλίων με άρκευθους (*Juniperus spp.*)

Οικότοπος που απαντά σε παραλιακές θέσεις στη Μεσόγειο. Η βλάστηση που κυριαρχεί σε αυτές τις αμμοθίνες αποτελείται από αμμόφιλα μεμονωμένα άτομα ή πληθυσμούς.

Χαρακτηριστικά φυτικά είδη που συμμετέχουν σε αυτόν τον οικότοπο είναι τα :*Juniperus macrocarpa*, *Juniperus phoenicea*, *Ephedra campylopora*, *Asparagus acutifolius*, *Centaurea pumilio* κ.ά.

Juniperus macrocarpa



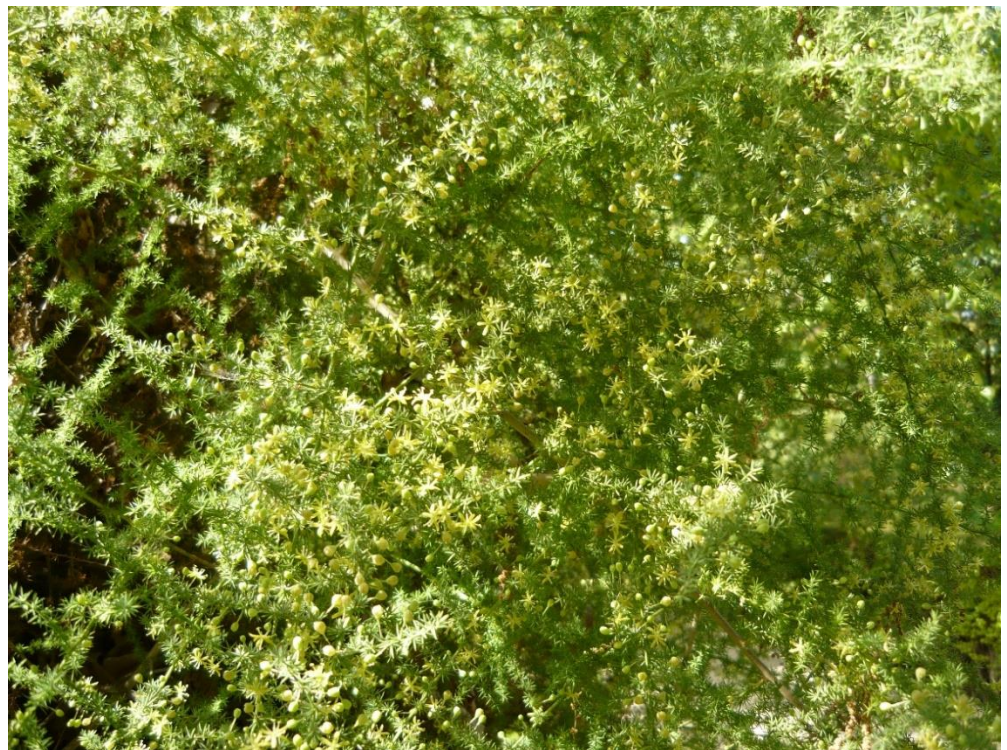
Juniperus phoenicea



Ephedra campylopoda



Asparagus acutifolius





Centaurea pumilio



2260 Θίνες με βλάστηση σκληρόφυλλων θάμνων (*Cisto-Lavenduletalia*)

Σκληρόφυλλοι ή δαφνόφυλλοι θάμνοι εγκατεστημένοι σε θίνες της Μεσογείου και των υγρών θερμοεύκρατων περιοχών.

Cisto-Lavenduletalia



Ononido – Rosmarinetea



Quercetea ilicis



Cisto- Lavanduletea



3140 Σκληρά oligo-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών (*Chara* Ass.)

Απαντούν συνήθως σε καρστικές λίμνες πλούσιες σε ανθρακικά με είδη του γένους *Chara*. Ο οικότοπος απαντά σε σημαντική έκταση στα ρηχά νερά όπου το βάθος δεν είναι μεγαλύτερο από 1 μέτρο. Εκτός από τα επικρατούντα είδη του *Chara* εμφανίζονται ως συνοδά τα *Phragmites australis* και *Ranunculus rionii*. Ο πυθμένας αυτών των μη ρυπασμένων υδάτων καλύπτεται με χαρόφυτα, *Chara* και *Nitella*, και τάπητες φυκών.

Phragmites australis

Ranunculus rionii



Nitella



Chara spp.



6420 Μεσογειακοί λειμώνες υψηλών χόρτων και βούρλων. (Molinio - Holoschoenion)

Κατά μήκος των παραθαλάσσιων ακτών, όπου υπάρχουν καλά αναπτυγμένα αμμοθινικά συστήματα με ενδιάμεσες κοιλότητες γλυκού νερού, παρατηρείται η ανάπτυξη μιας βλάστησης που χαρακτηρίζεται από την παρουσία ενός μεγάλου αγρωστώδους, του *Erianthus ravennae*. Αυτός ο τύπος βλάστησης βρίσκεται σε άμεση γειτνίαση με τους ελοφυτικούς σχηματισμούς του *Phragmites australis* προς τη μεριά της χέρσου καθώς και με κοινότητες της *Imperata cylindrica* προς τη μεριά της ακτής. Υπόστρωμα που σχηματίστηκε από αλουβιακές κυρίως ποτάμιες αλλά και λιμναίες αποθέσεις, με πηλώδες ή αμμοπηλώδες έδαφος. Κατά κανόνα το ανάγλυφο είναι επίπεδο, μέχρι 1800 m υψόμετρο, με κλίσεις < 15% και ποικίλη έκθεση.

Erianthus ravennae





Imperata cylindrical

Phragmites australis

Molinio – Holoschoenion



92A0 Στοές με Salix alba και Populus alba

Παραποτάμια δάση της λεκάνης της Μεσογείου που κυριαρχούνται από *Salix alba*, *Salix fragilis* ή άλλα σχετικά είδη . Παρόχθια δάση με πολλαπλή στρωμάτωση στη Μεσόγειο με *Populus spp.*, *Ulmus spp.*, *Salix spp.*, *Alnus spp.*, *Acer spp.*, *Tamarix spp.*, *Juglans regia*, λιάνες. Λεύκες, *Populus alba*, *P. caspica*, *P. euphratica* (*P. diversifolia*), συνήθως κυριαρχούν στα υψηλά στρώματα, μπορεί να απουσιάζουν ή να είναι διάσπαρτα σε ορισμένες κοινωνίες οι οποίες κυριαρχούνται από είδη των γενών που αναφέρονται προηγούμενα.

Salix alba (Λευκή ιτιά)





Salix fragilis (Σπαζοϊτιά)



Populus alba (Ασημόλευκα)





Populus caspica



Populus diversifolia



Ulmus spp.



Juglans regia (Καρδιά η βασιλική)





Tamarix spp





92D0 Θερμό-Μεσογειακές παραποτάμιες στοές (Nerio - Tamaricetea) και παραποτάμιες στοές της νότιο - δυτικής Ιβηρικής Χερσονήσου (Securinegion tinctoriae)

Ο τύπος οικότοπου 92D0 περιλαμβάνει τη βλάστηση που προκύπτει από ξυλώδεις σχηματισμούς όπως είναι τα αλμυρίκια (*Tamarix*), οι λυγαριές (*Vitex agnus-castus*) και οι πικροδάφνες (*Nerium*) σε υγροτόπους της θερμομεσογειακής ζώνης. Το υπόστρωμα είναι αμμοπηλώδες ή αργιλλοαμμώδες συχνά αλατούχο και προέρχεται από αλουβιακές ποτάμιες ή λιμναίες αποθέσεις.

Tamarix spp.

Vitex agnus-castus



Nerium oleander



119A Μαλακά υποστρώματα χωρίς βλάστηση

Αμμώδεις ή αμμοϊλυώδεις βυθοί χωρίς βλάστηση που εκτείνονται σε μικρά ή μεγάλα βάθη. Ο τύπος οικότοπου χρησιμοποιήθηκε για την περιγραφή τόσο των βυθών που αντιστοιχούν στη βιοκοινωνία της παράκτιας χερσογενούς ιλύος όσο και σε αβαθείς αμμοϊλυώδεις βυθούς.

119B Μαλακά υποστρώματα με βλάστηση

Κοινότητες κυρίως από θαλάσσια φανερόγαμα σε μαλακά υποστρώματα που δε μπορούν να χαρακτηριστούν ως αμμοσύρσεις.

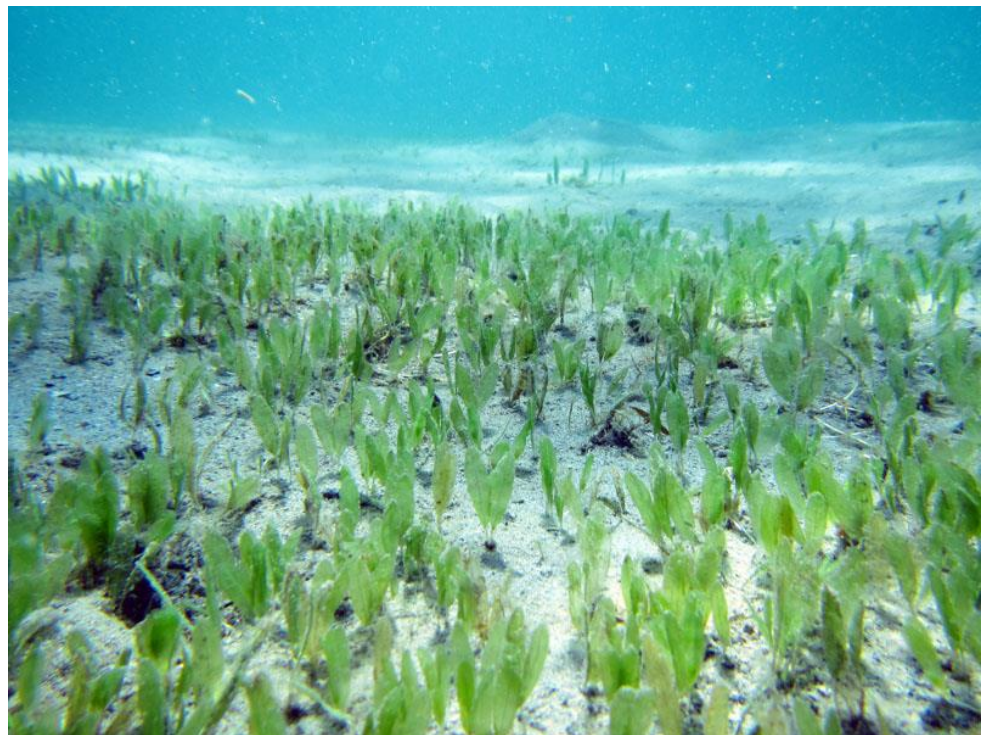
Φυτοκοινωνίες των θαλάσσιων φανερόγαμων *Cymodocea nodosa*, *Zostera noltii*, *Halophila stipulacea* κ.α.

Zostera noltii

Cymodocea nodosa



Halophila stipulacea



72A0 Καλαμώνες

Οι καλαμώνες αναπτύσσονται σε όχθες με μικρή κλίση και ιλυοαργιλλώδες υπόστρωμα. Καταλαμβάνουν την ανώτερη υποπαράκτια ζώνη και ζώνη των αναδύομενων μακροφύτων, η οποία

συνήθως εξαπλώνεται από την όχθη μέχρι βάθος νερού περίπου ενός μέτρου. Η ελόβια βλάστηση εντάσσεται στη φυτοκοινωνιολογική κλάση των Phragmitetea. Κυρίαρχο είδος είναι το *Phragmites australis*, το οποίο σχηματίζει συμπαγείς, μικτές (π.χ. με *Scirpus* sp. ή *Typha* sp.) ή και αμιγείς φυτοκοινότητες. Στις συστάδες αυτές καθώς το *Phragmites* εξασκεί απόλυτη ανταγωνιστικότητα, μπορεί να εισχωρήσουν λίγα άλλα είδη, όπως τα *Oenanthe aquatica* και *Carex pseudocyperus*.

Phragmites australis

Typha spp.

Scirpus sp.





Oenanthe aquatica





Carex pseudocyperus



72B0 Κοινωνίες των υψηλών βούρλων

Σχηματισμοί από μεγάλα Cyperaceae του γένους *Carex* ή *Cyperus* που καταλαμβάνουν τις άκρες ή όλη την επιφάνεια υγρών κοιλοτήτων, ολιγότροφα έλη, σε έδαφος που μπορεί να είναι ξηρό για ένα μέρος του χρόνου. Εμφανίζονται στην υγροτοπική διαδοχή των καλαμώνων από τη μεριά της χέρσου ως εποικιστές εδαφών πλούσια σε ανόργανα στοιχεία ή σε όξινα και αλκαλικά έλη. Στις επίπεδες κατά κανόνα εκτάσεις που εμφανίζεται ο οικότοπος, το έδαφος είναι υγρό αργιλλοπηλώδες, που προέρχεται από αλλουβιακές ή λιμναίες αποθέσεις. Εμφανίζεται από άποψη υψομέτρου μέχρι 1850 m.

Typha spp.

Carex pseudocyperus

Scirpus holoschoenus

Arundo donax (Καλαμιά)



Calamagrostis epigejos



Carex riparia



Eleocharis palustris



Juncus articulatus



Cyperus spp.

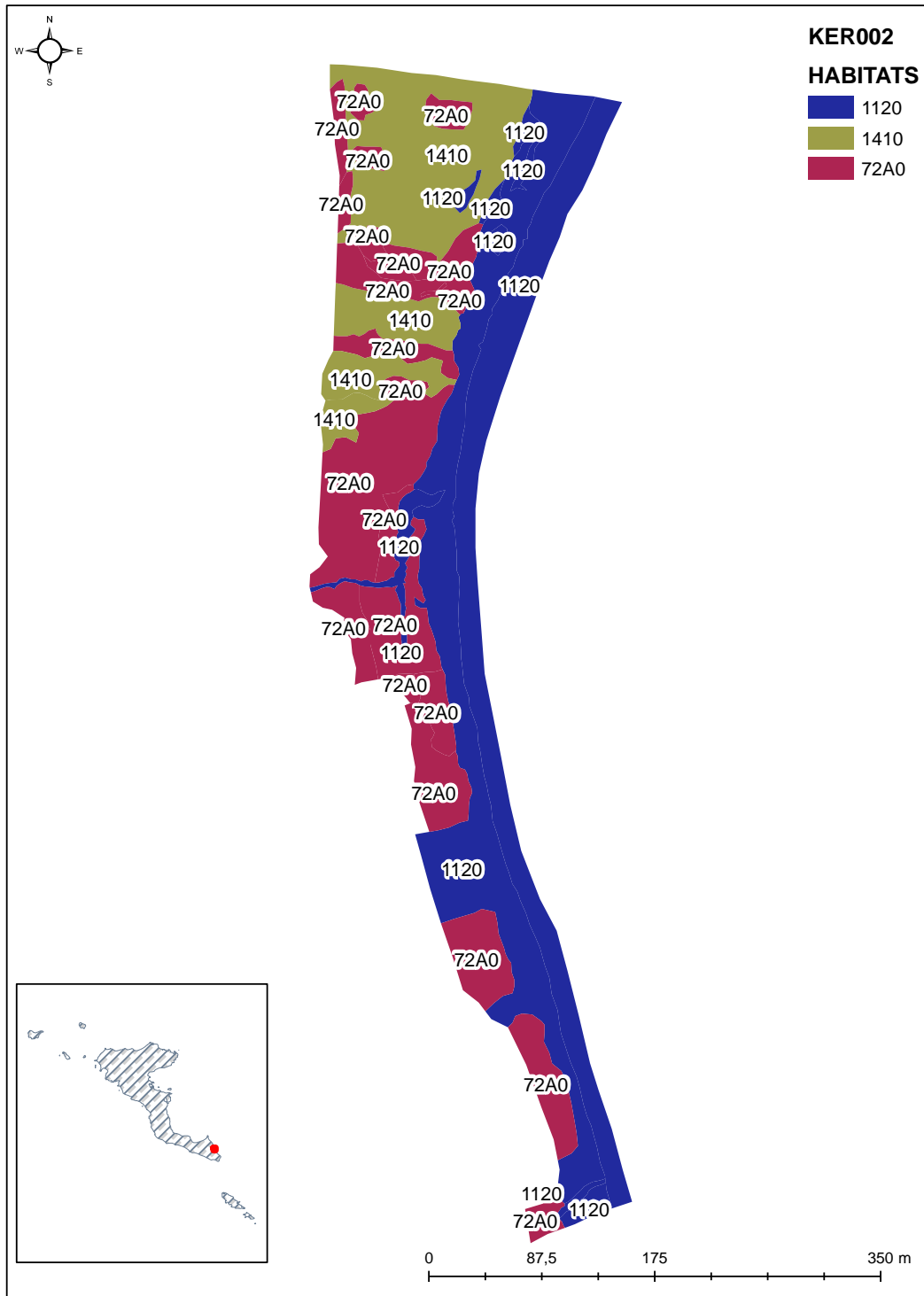


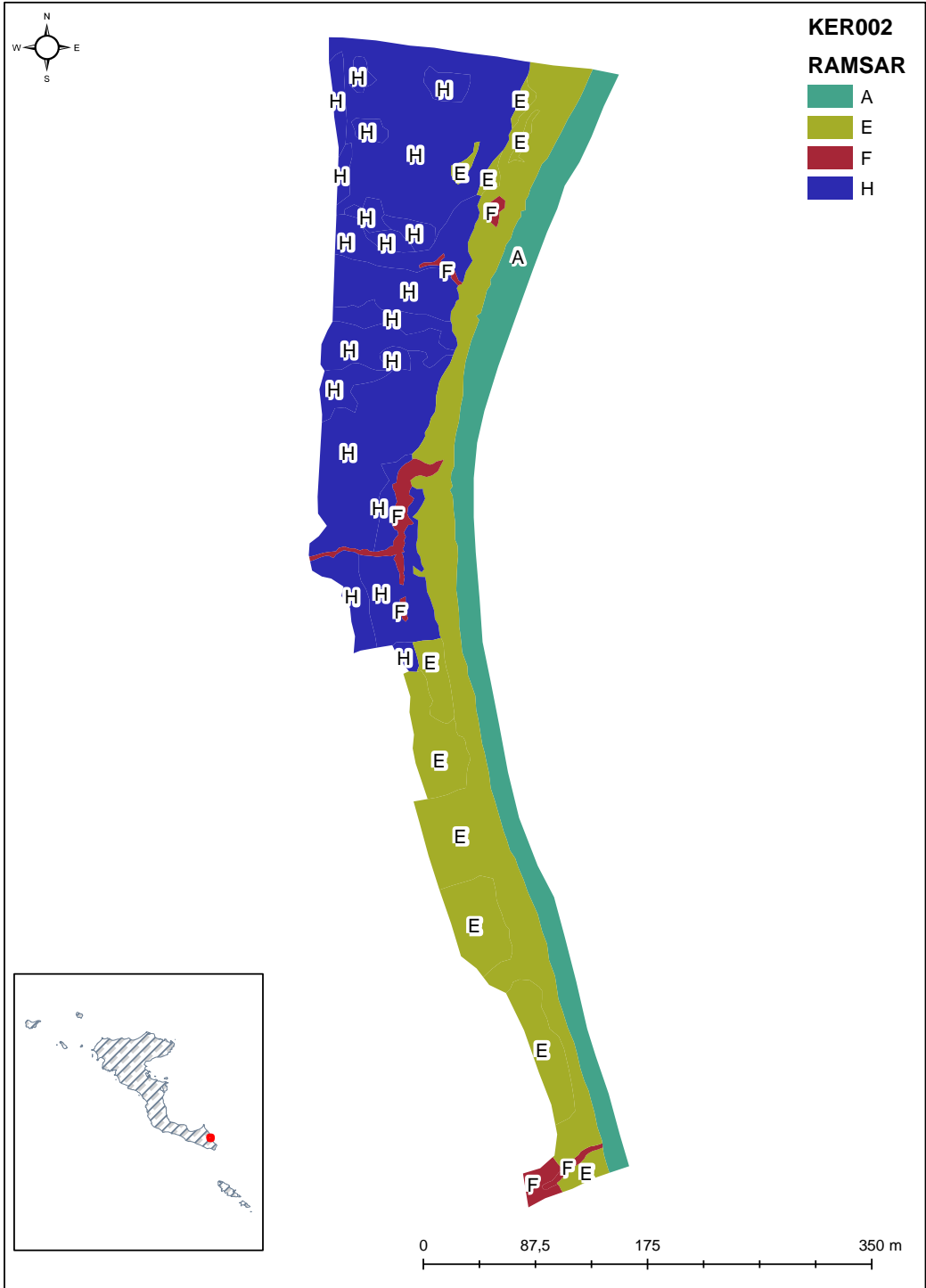
Plantago major

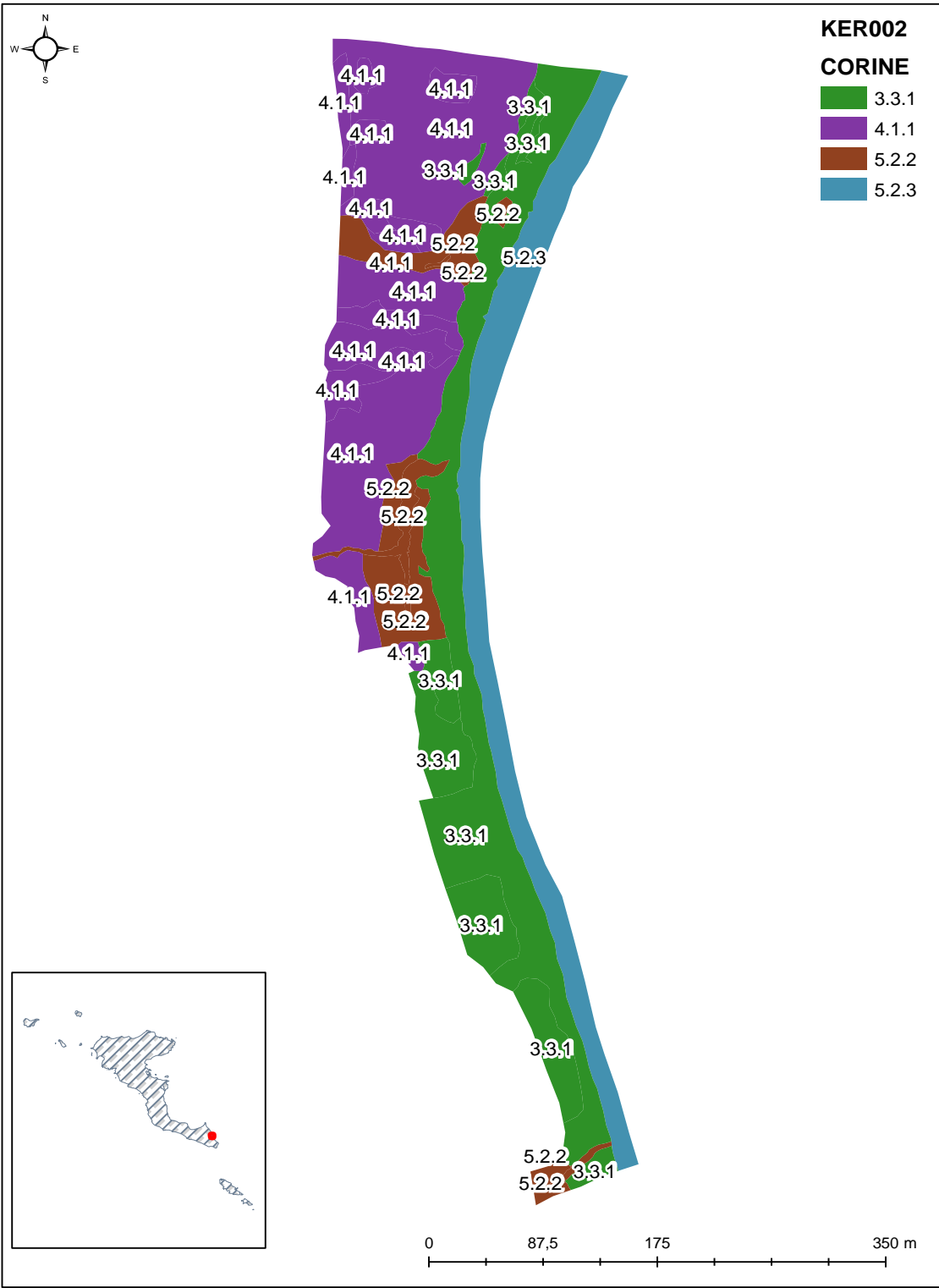


Παράρτημα II

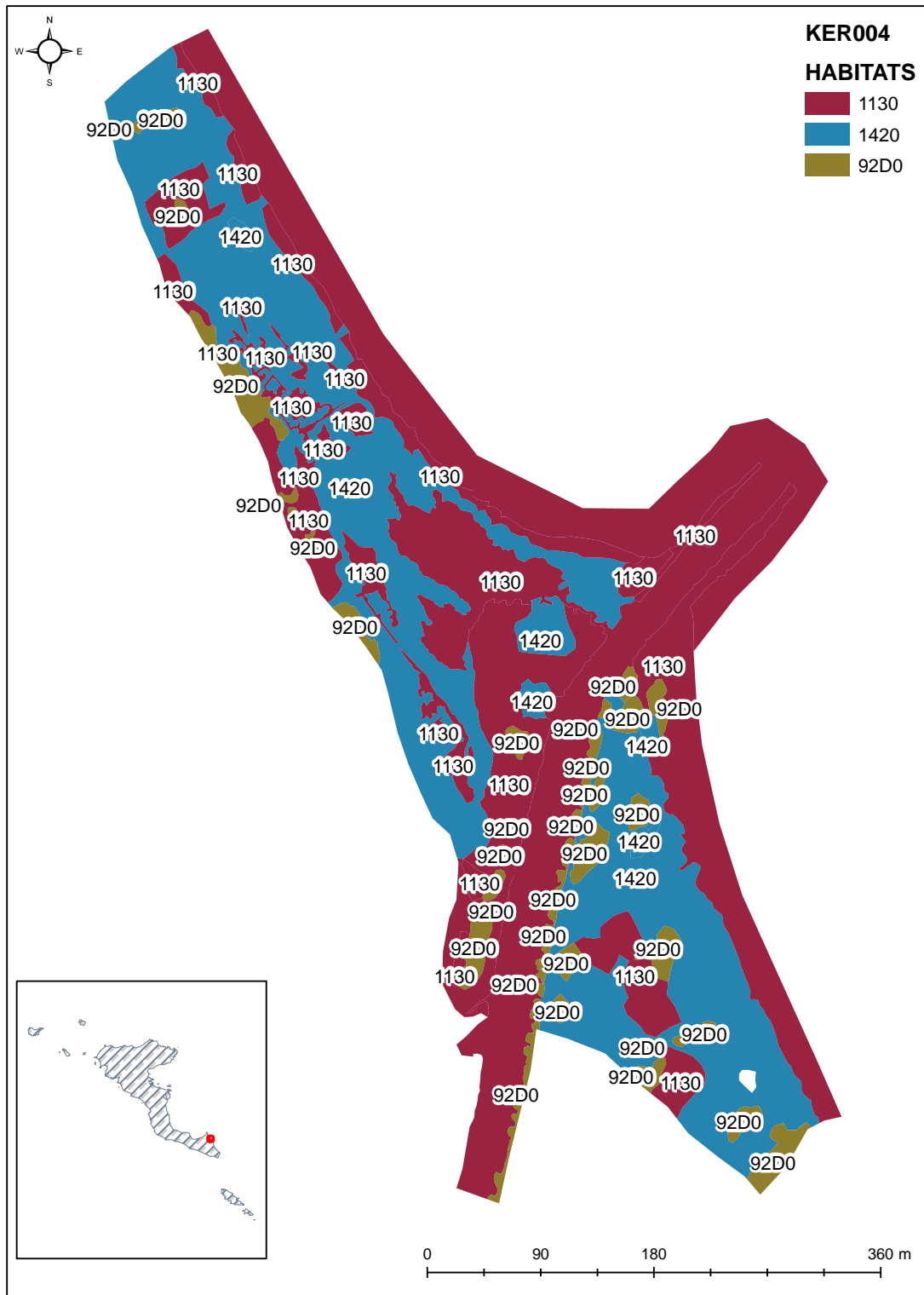
1. KER002-Ελος Κάβου

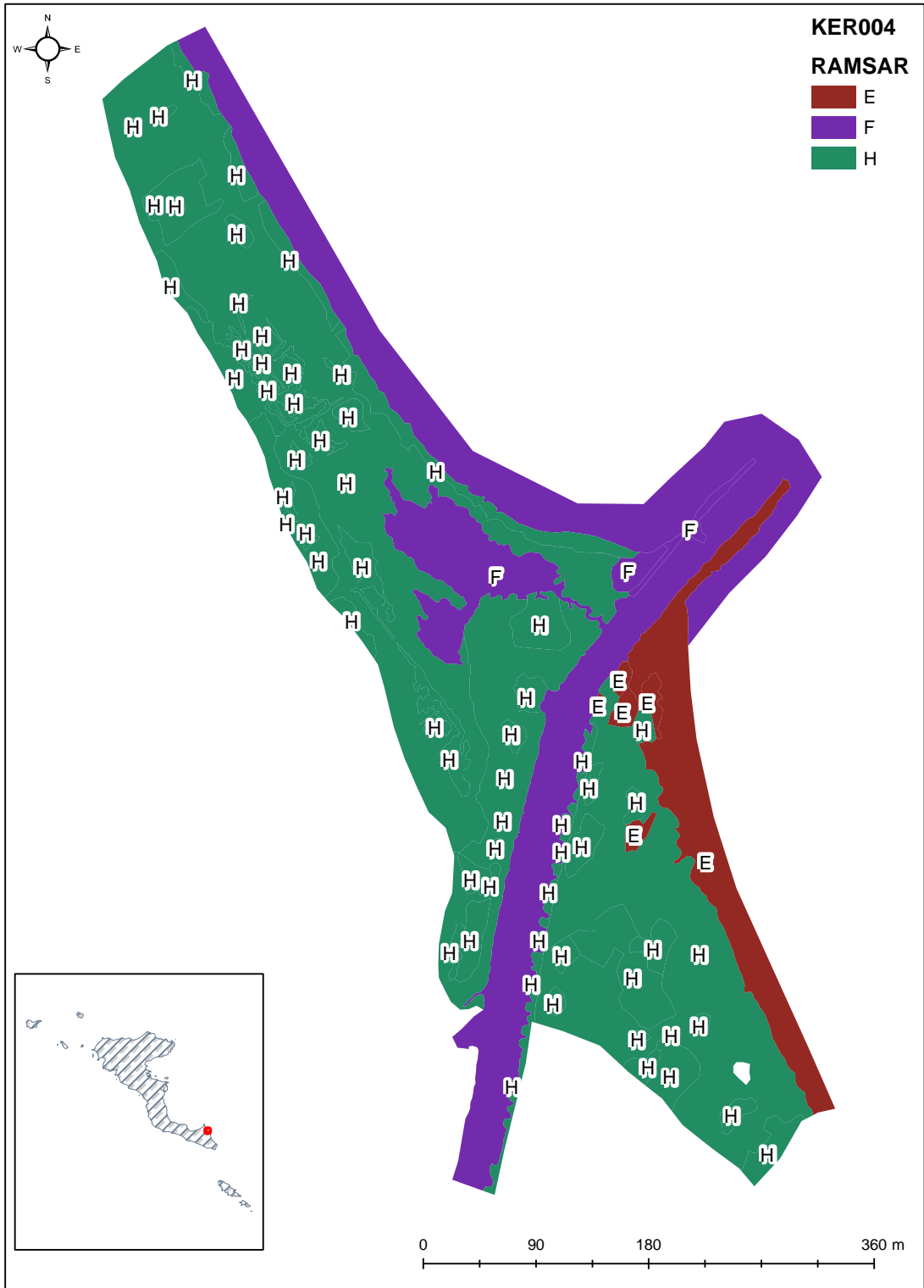


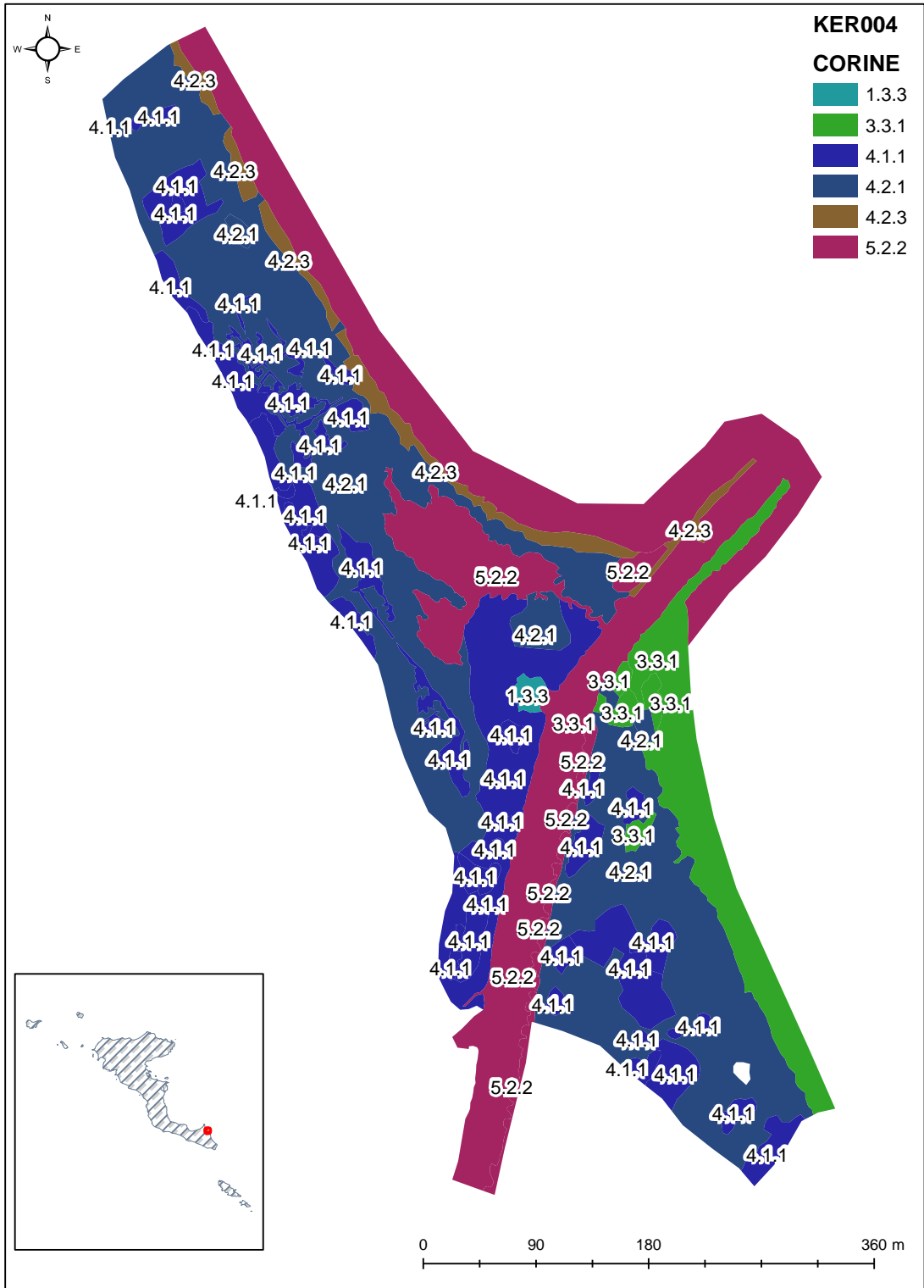




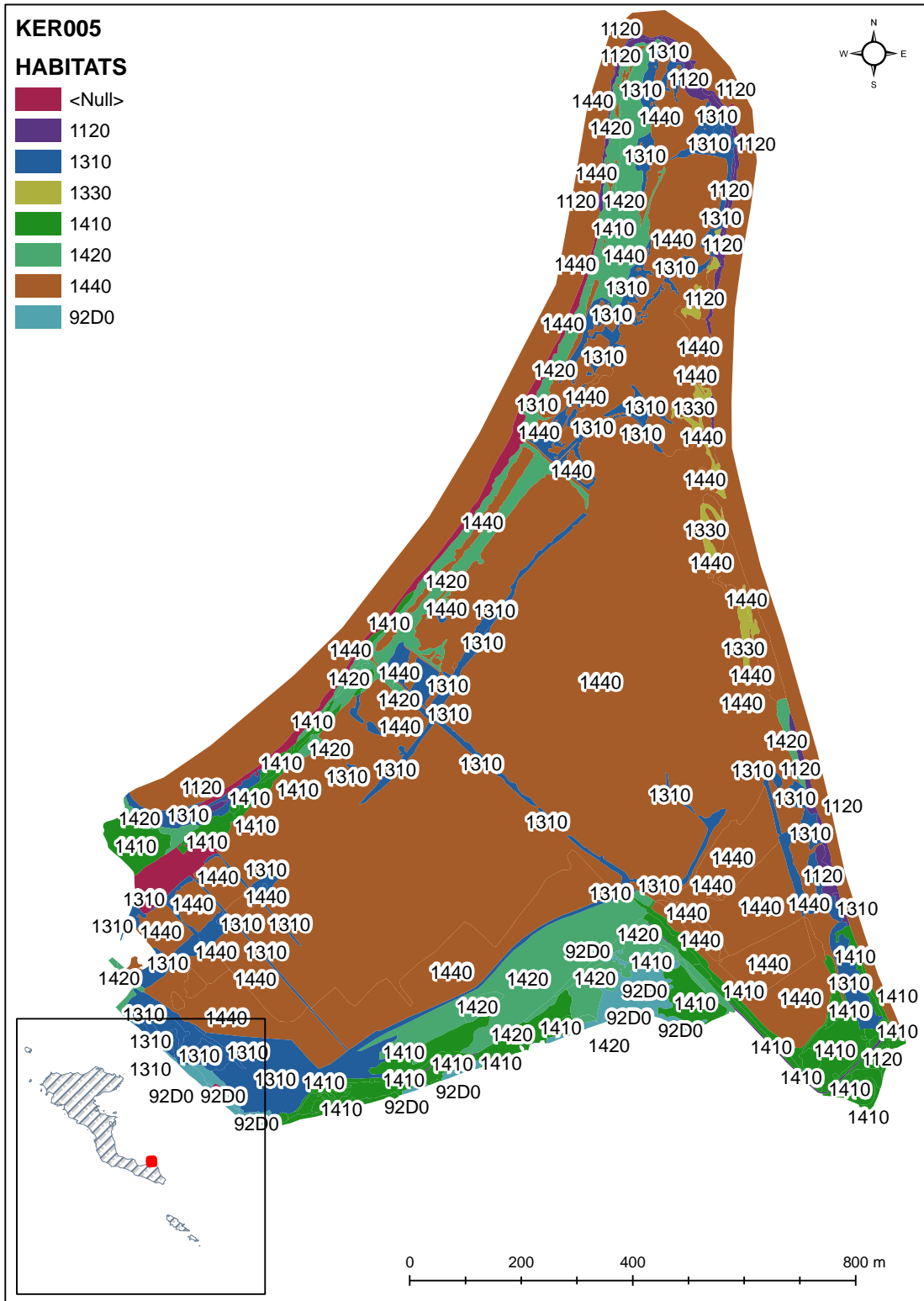
2. KER004-Εκβολή Ποταμού Λευκίμης (Μπούκα)





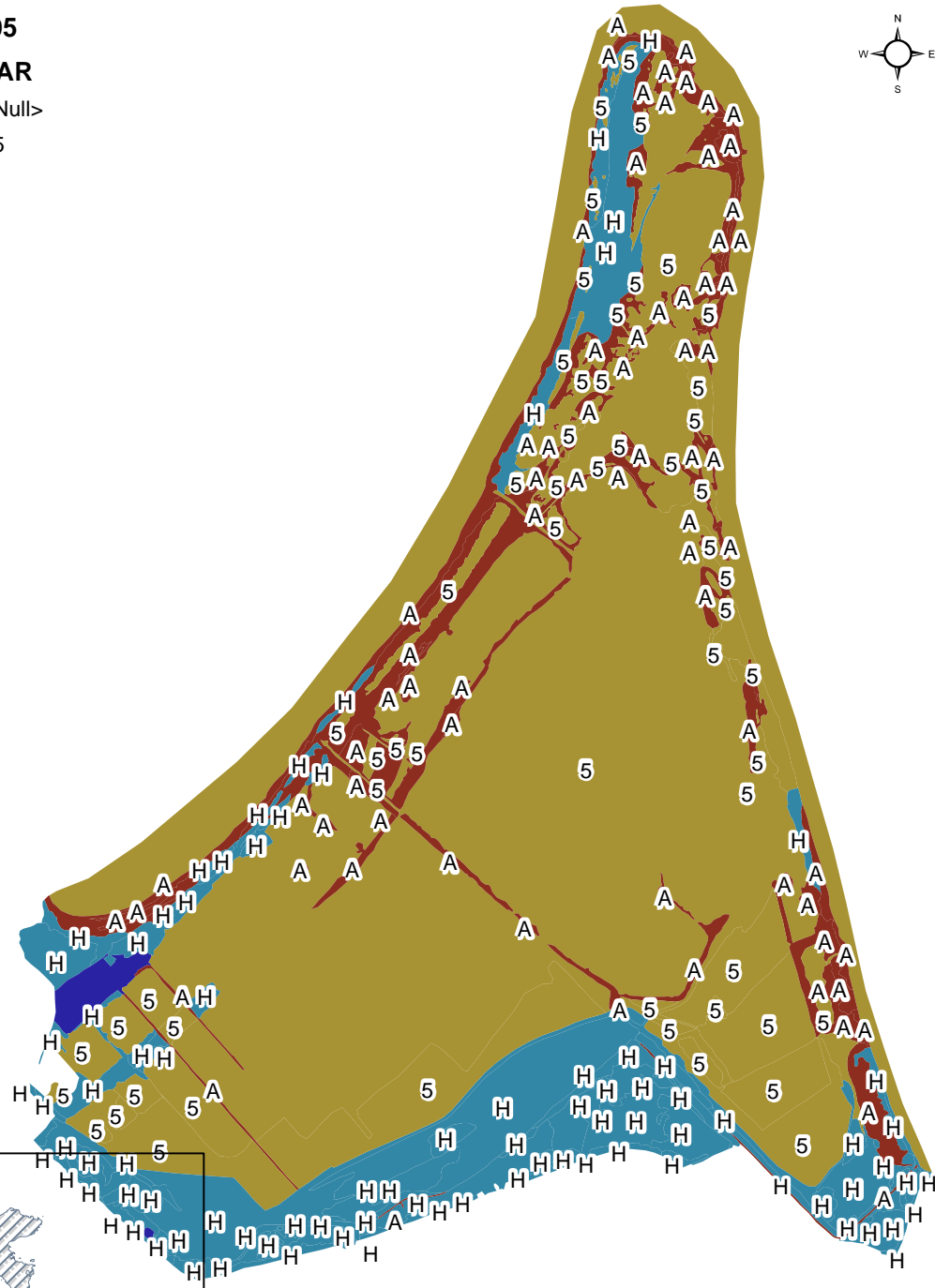
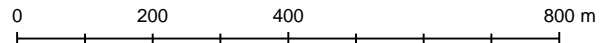
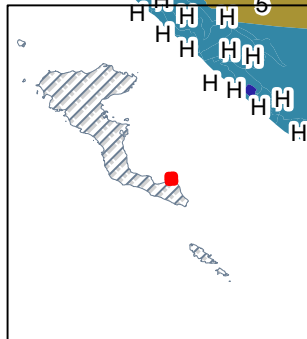
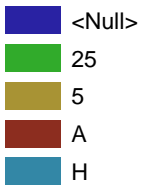


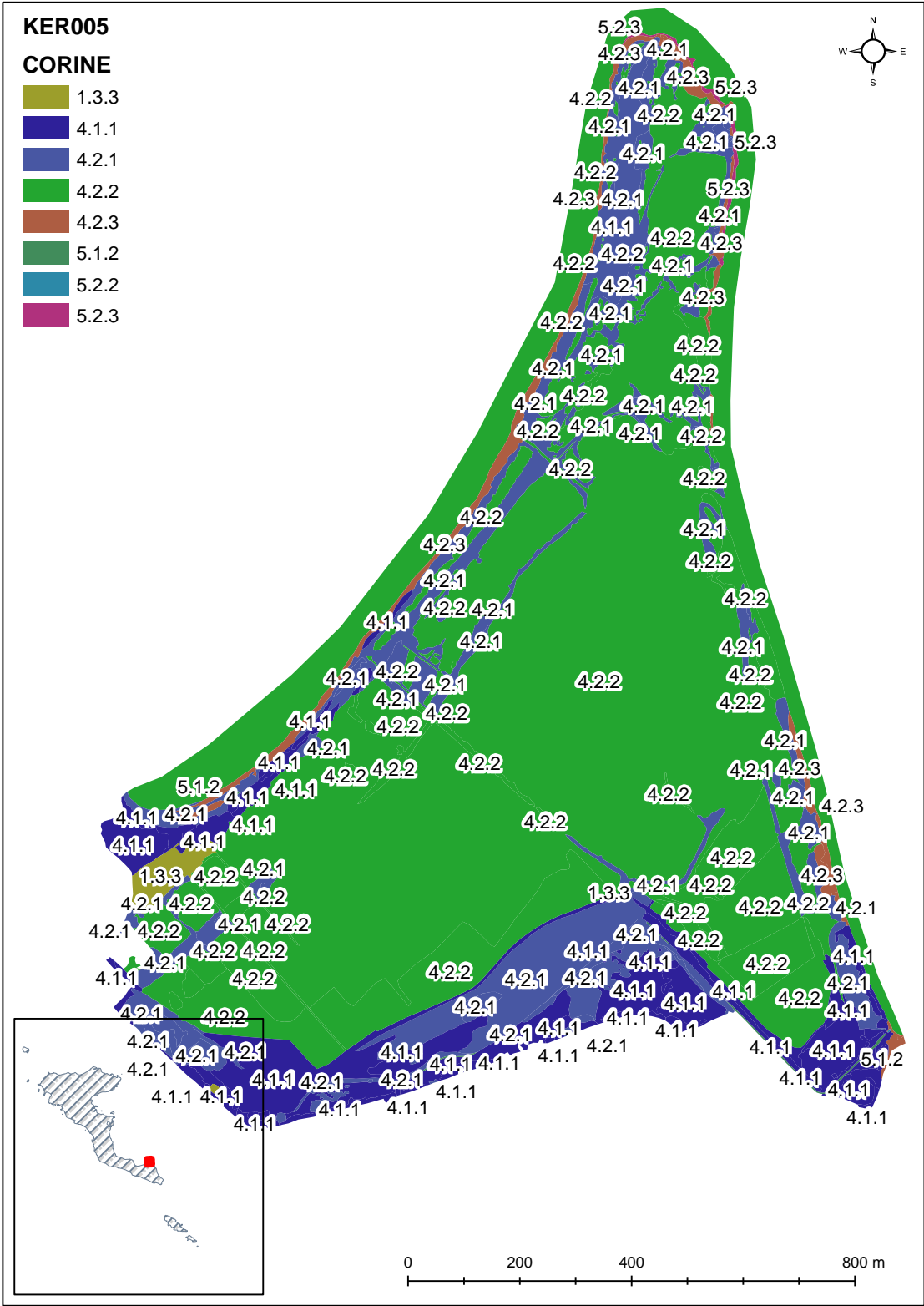
3. KER005-Αλοκή Λευκίμμης



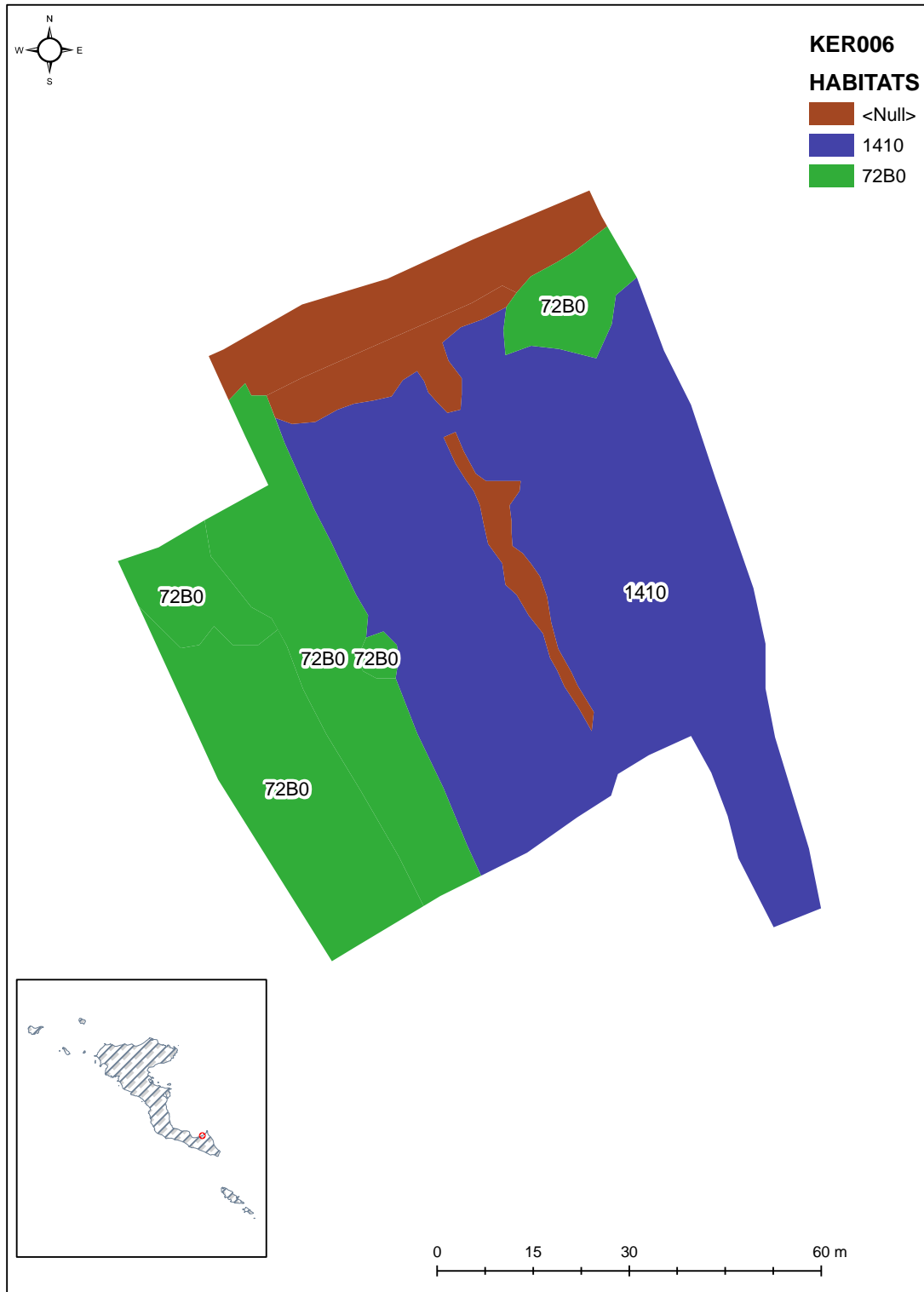
KER005

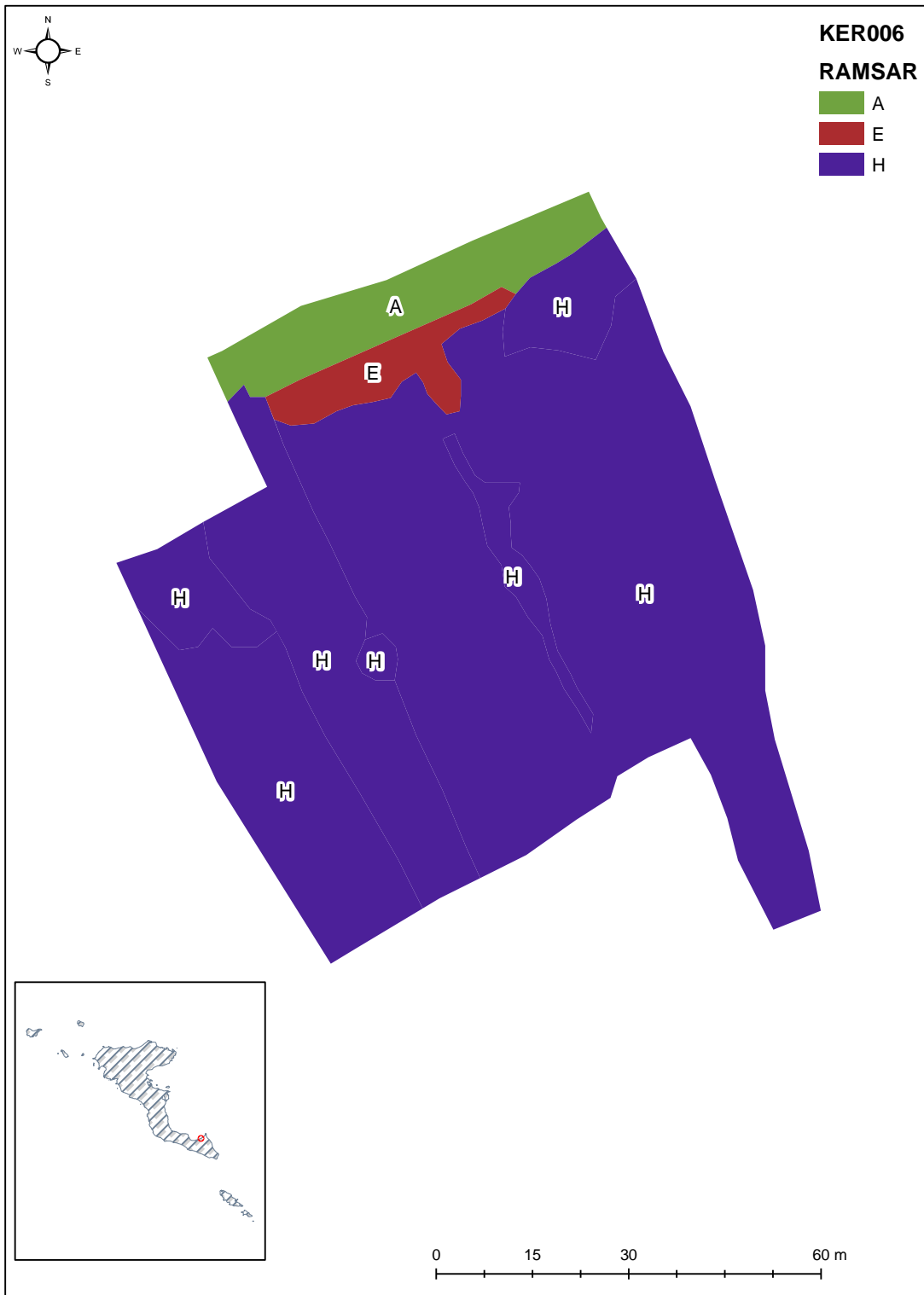
RAMSAR

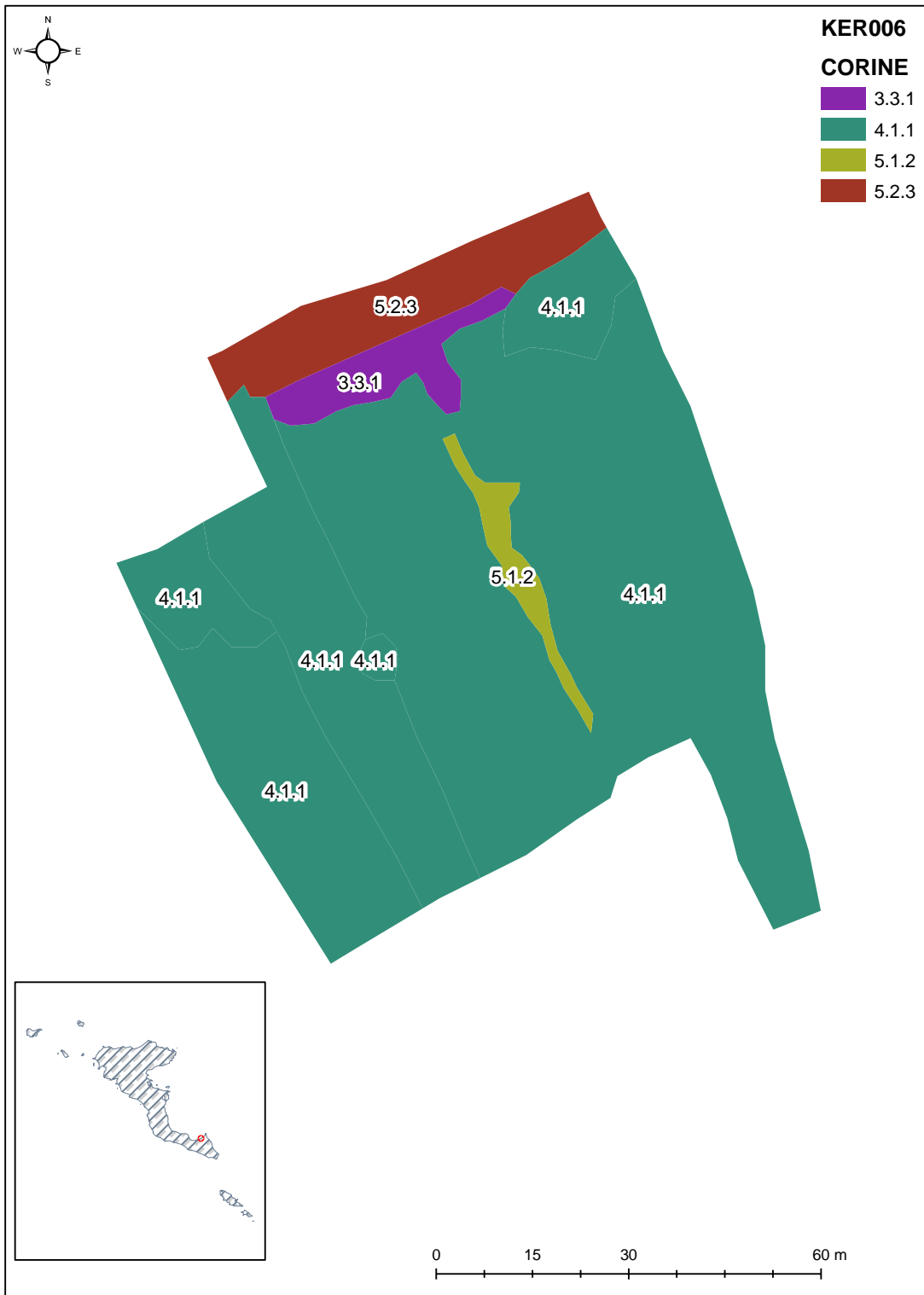




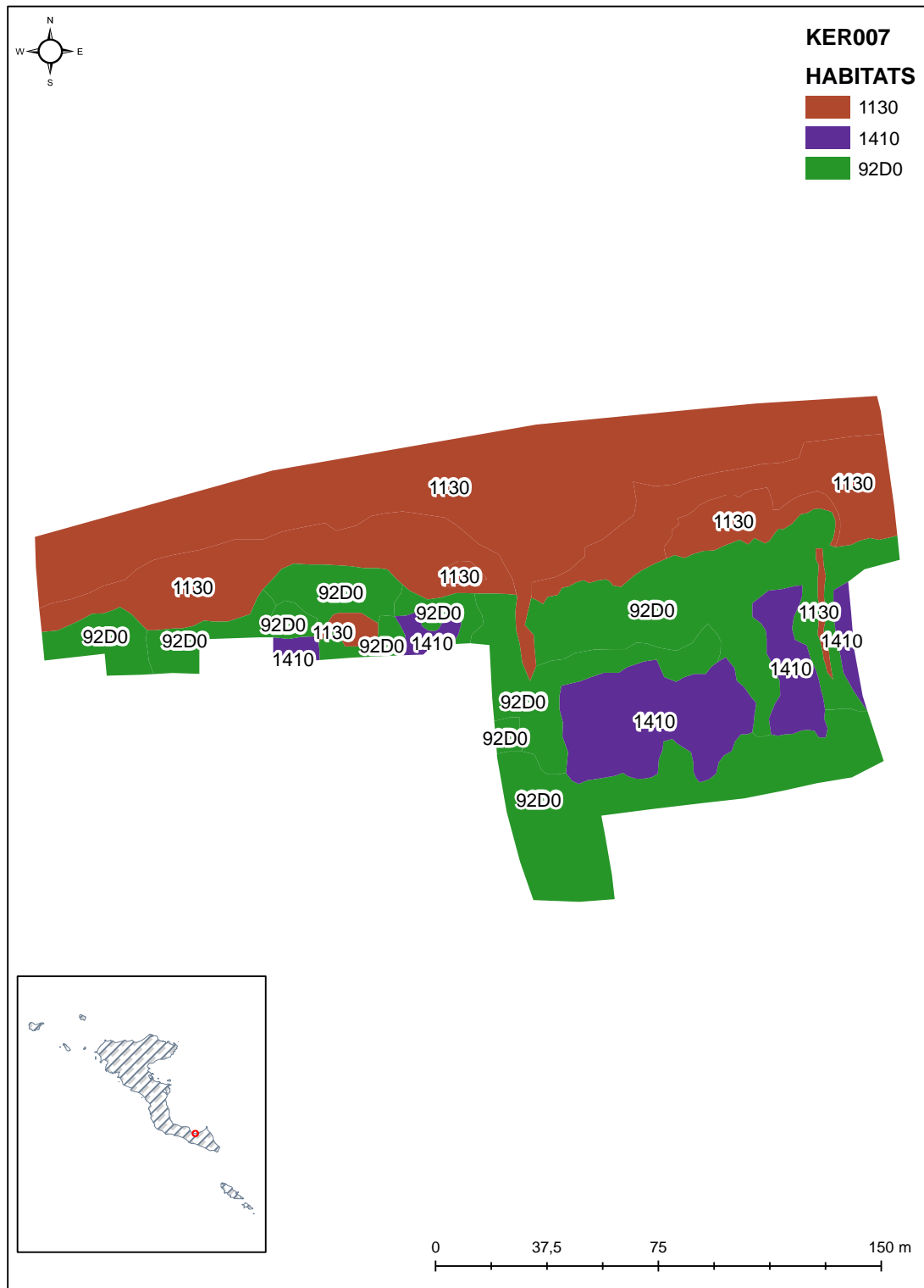
4. KER006-Έλος Μώλου

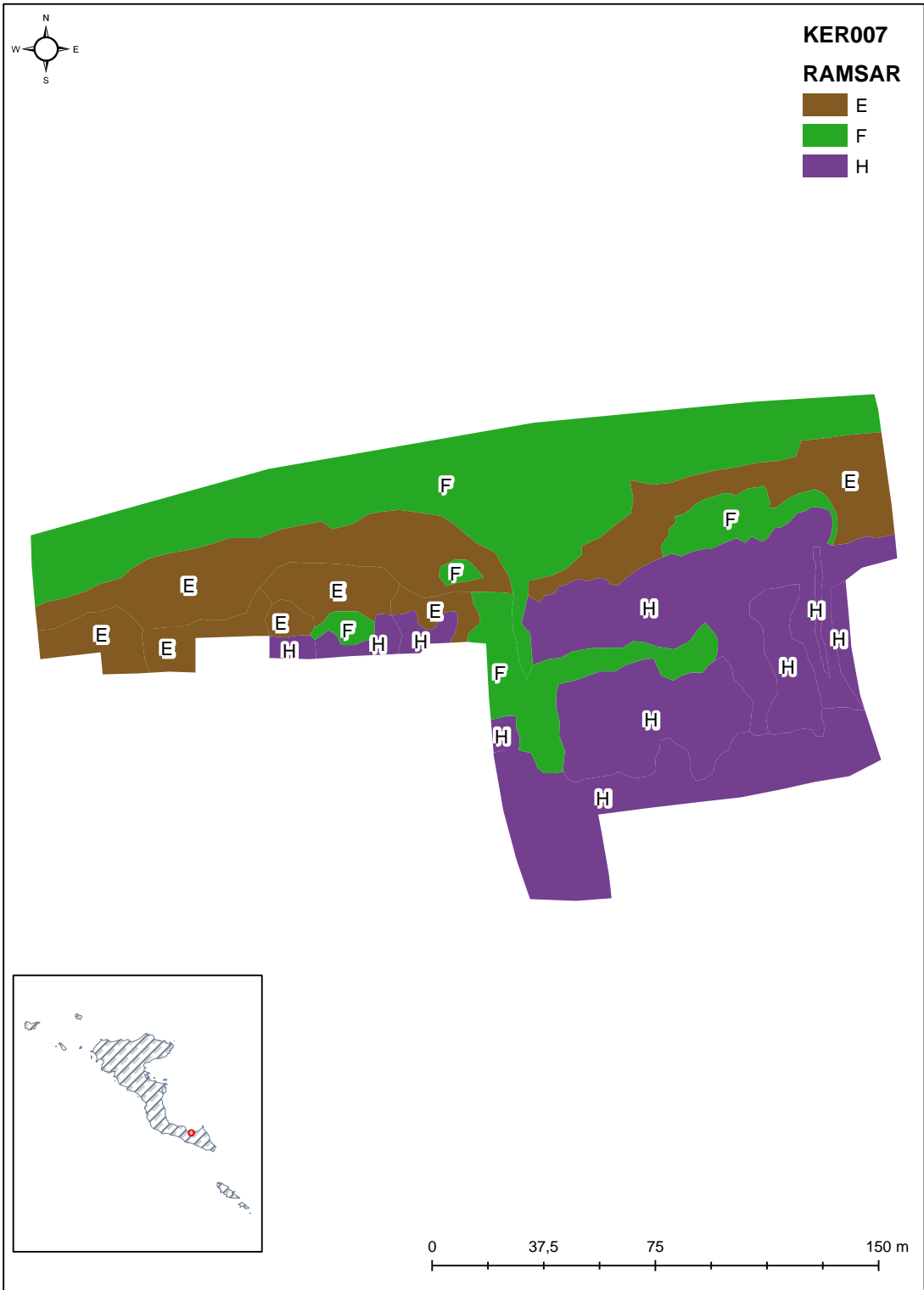


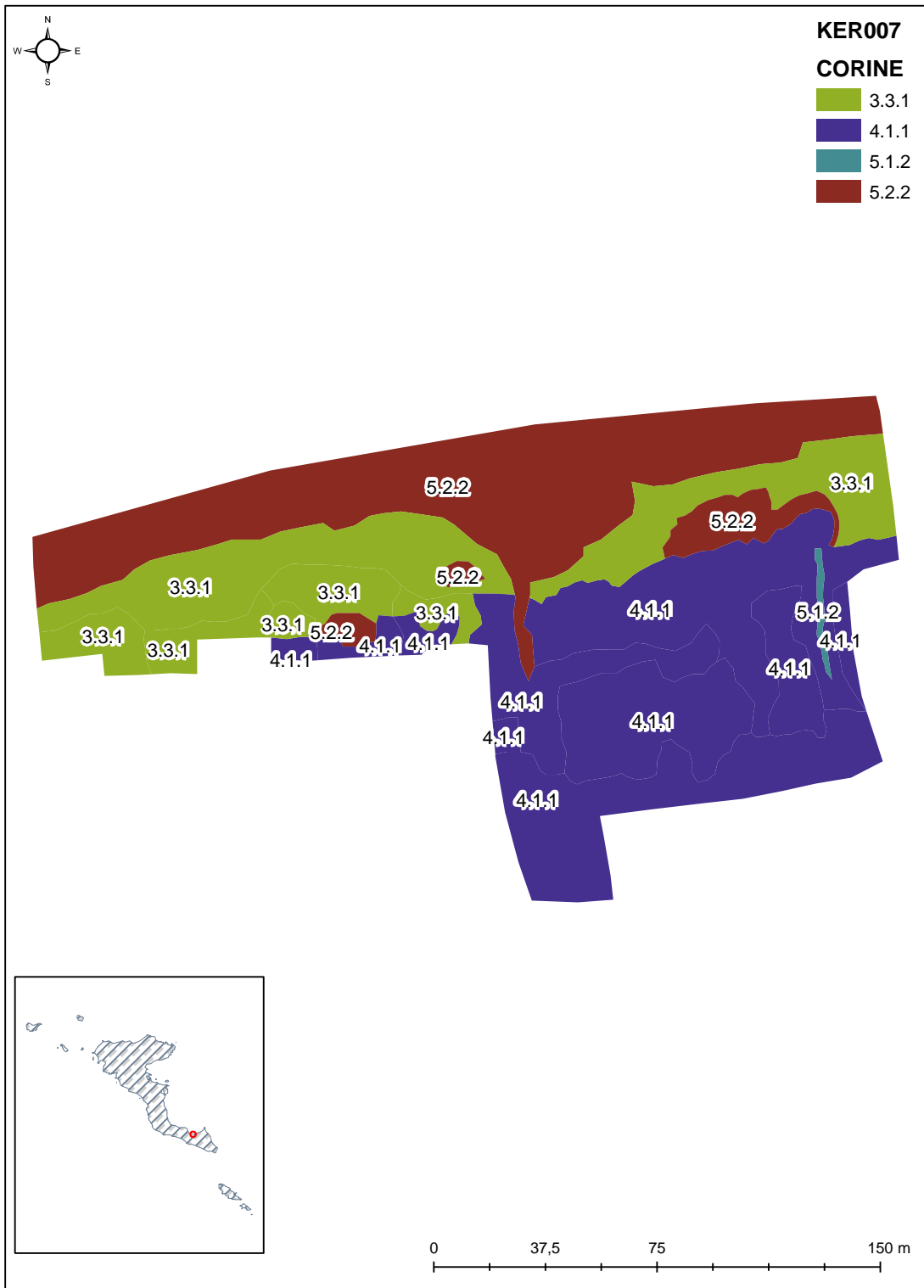




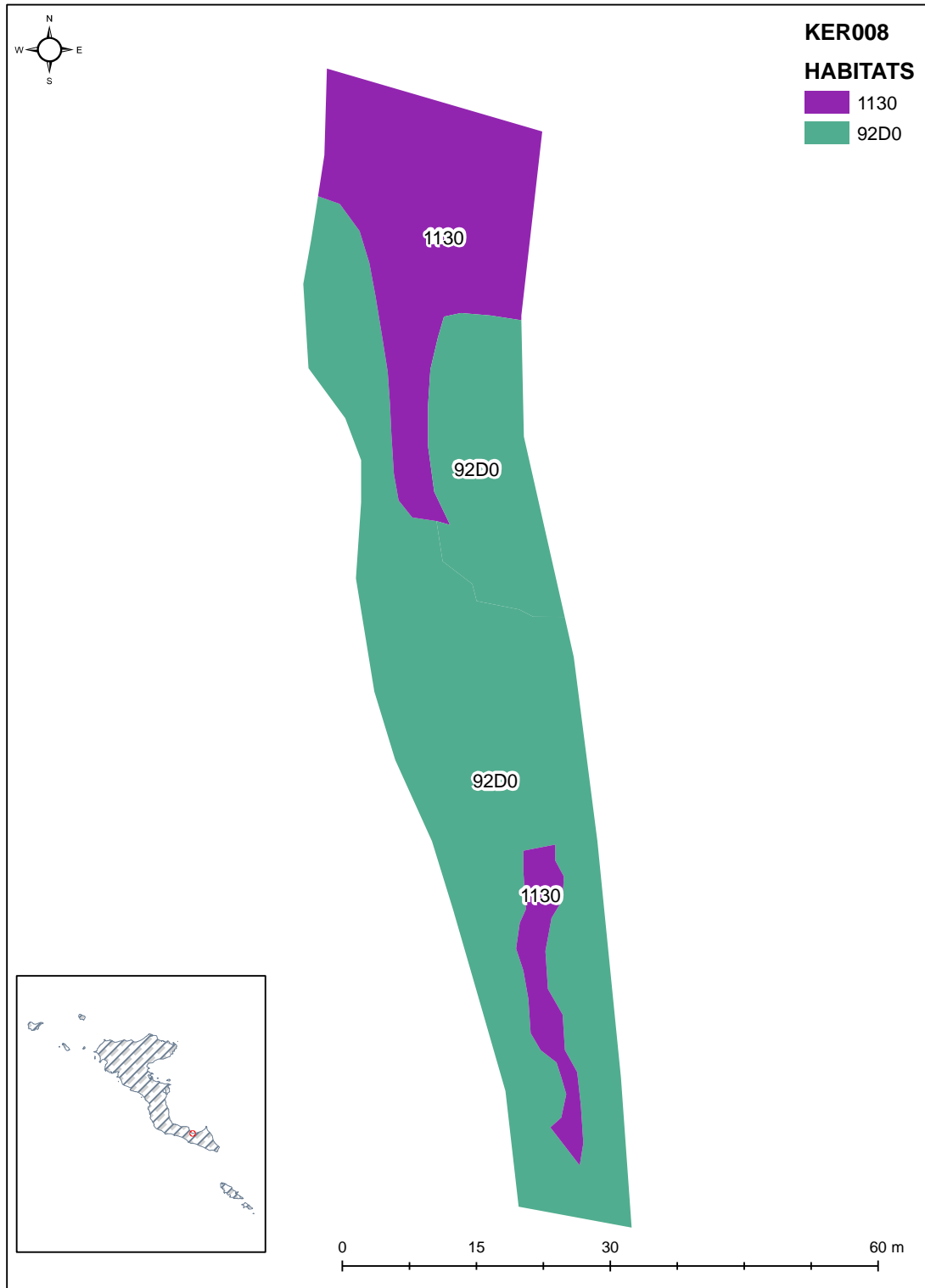
5. KER007-Εκβολή Γρίτη

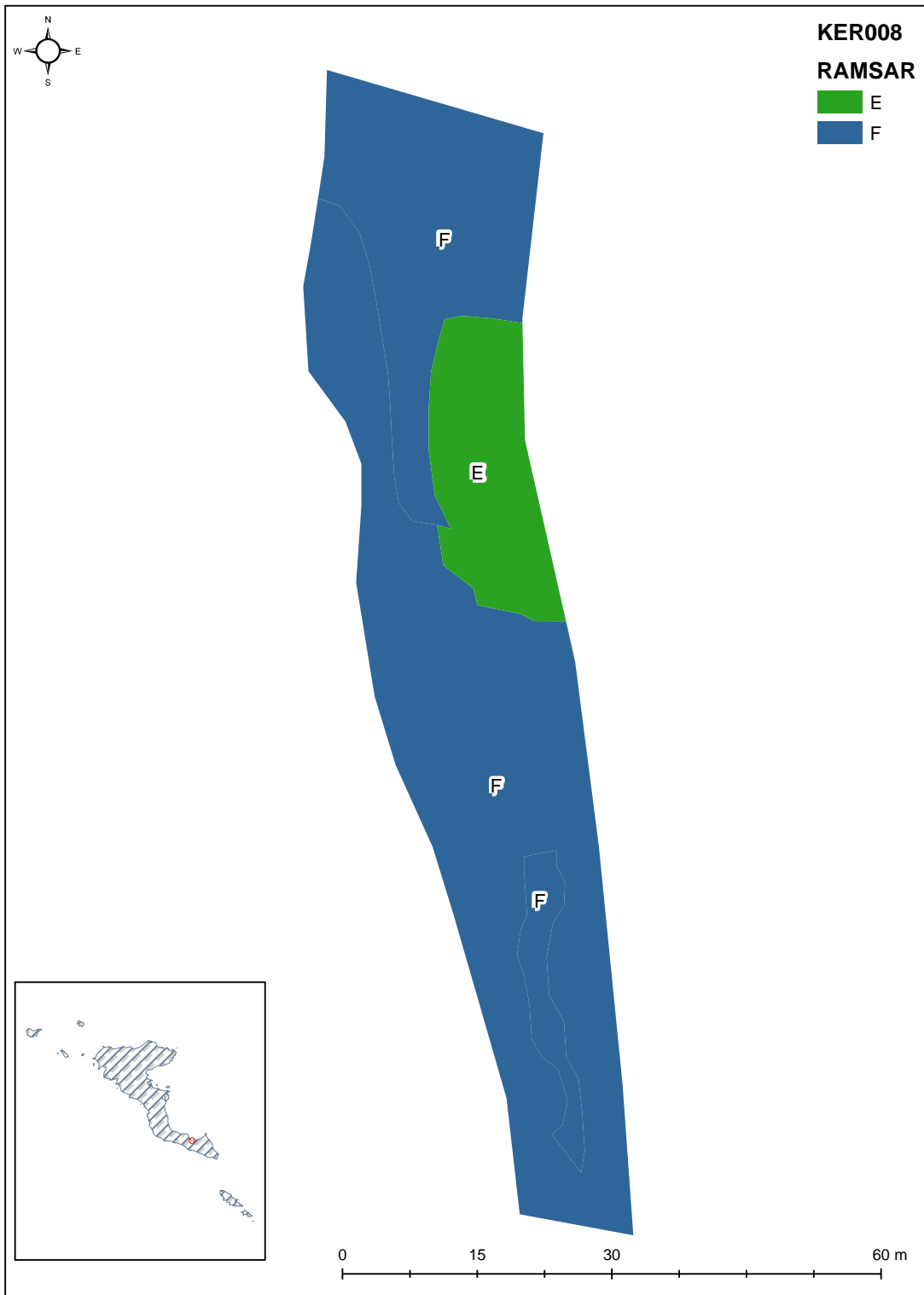


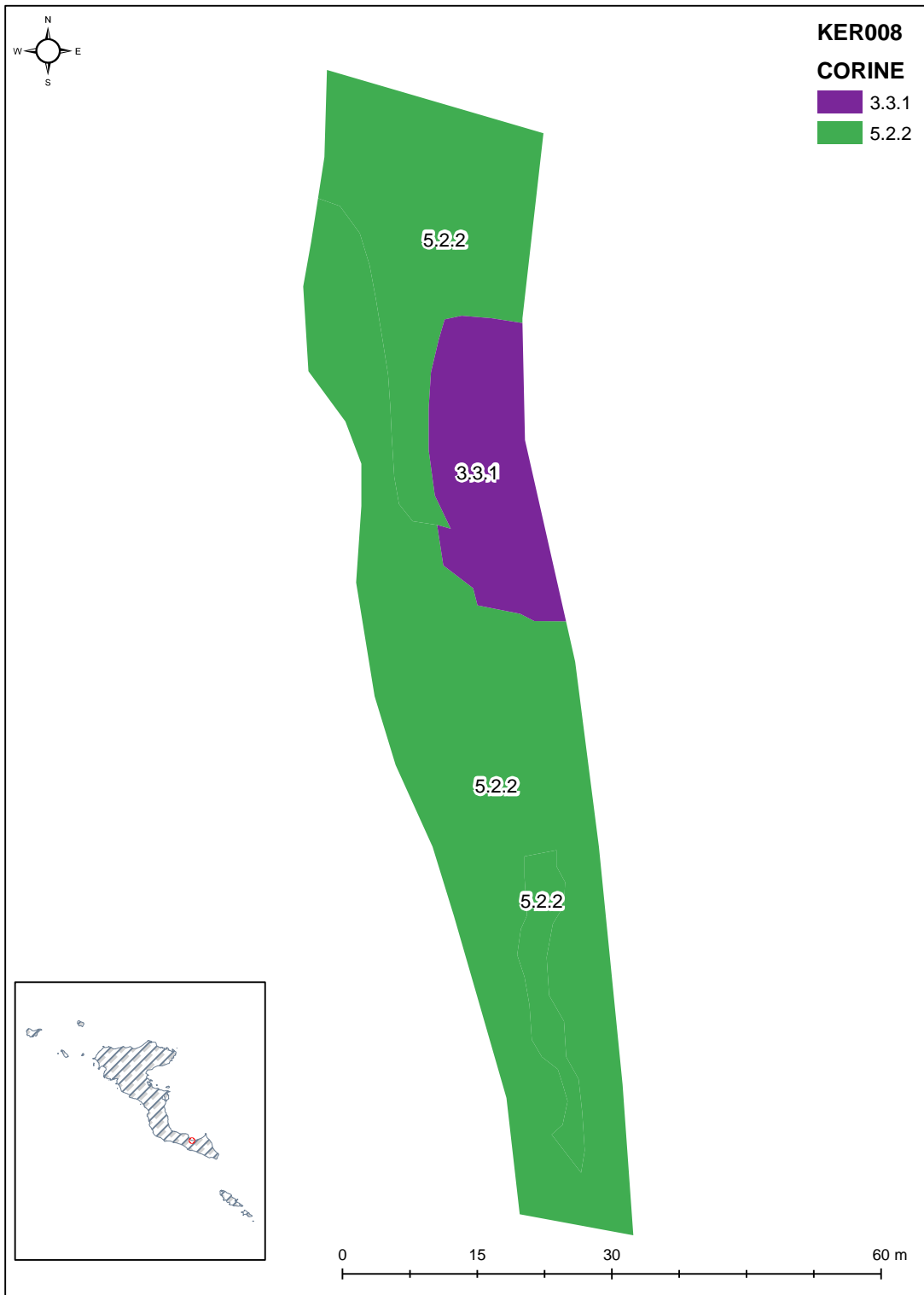




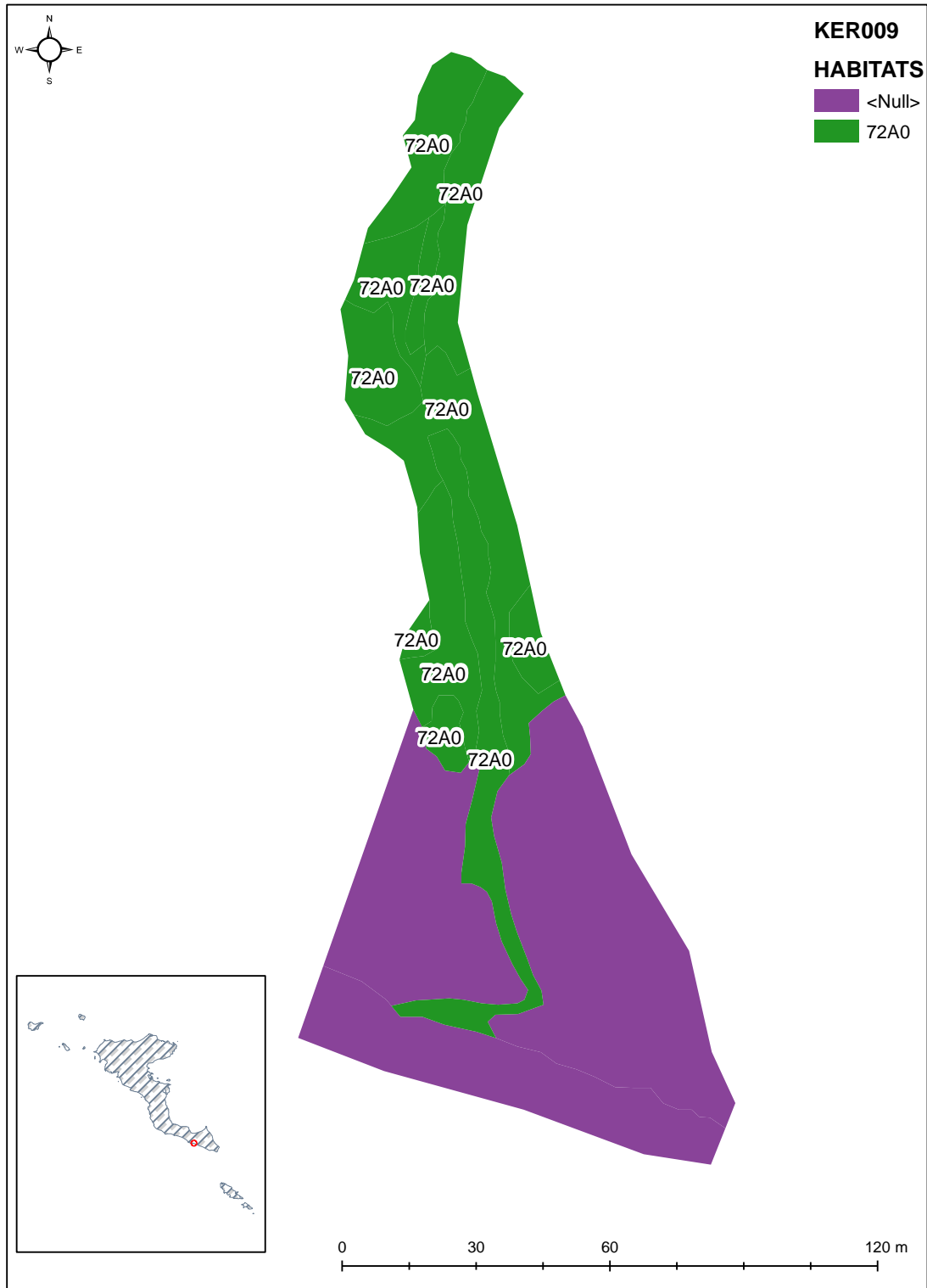
6. KER008-Εκβολή Καλυβιώτη

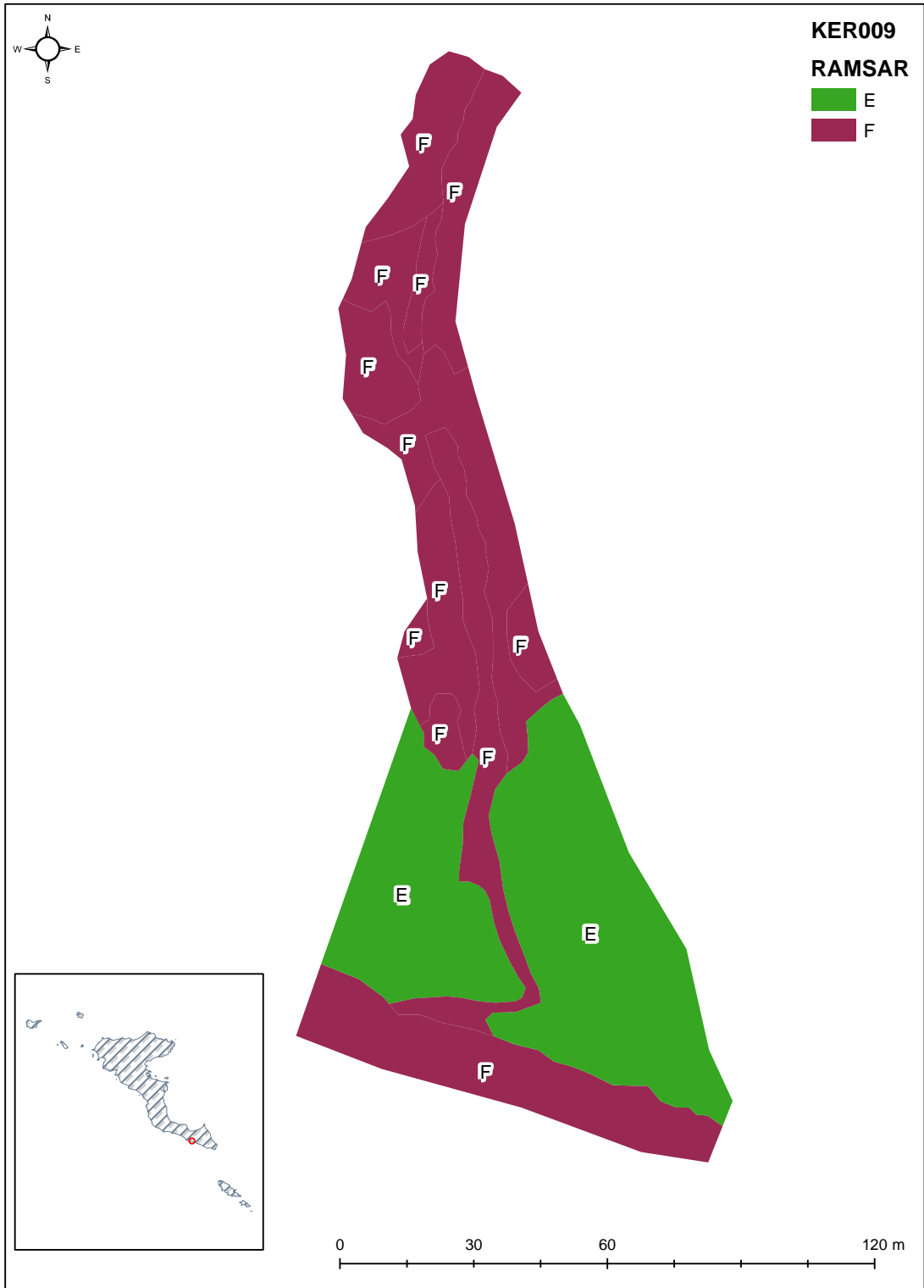


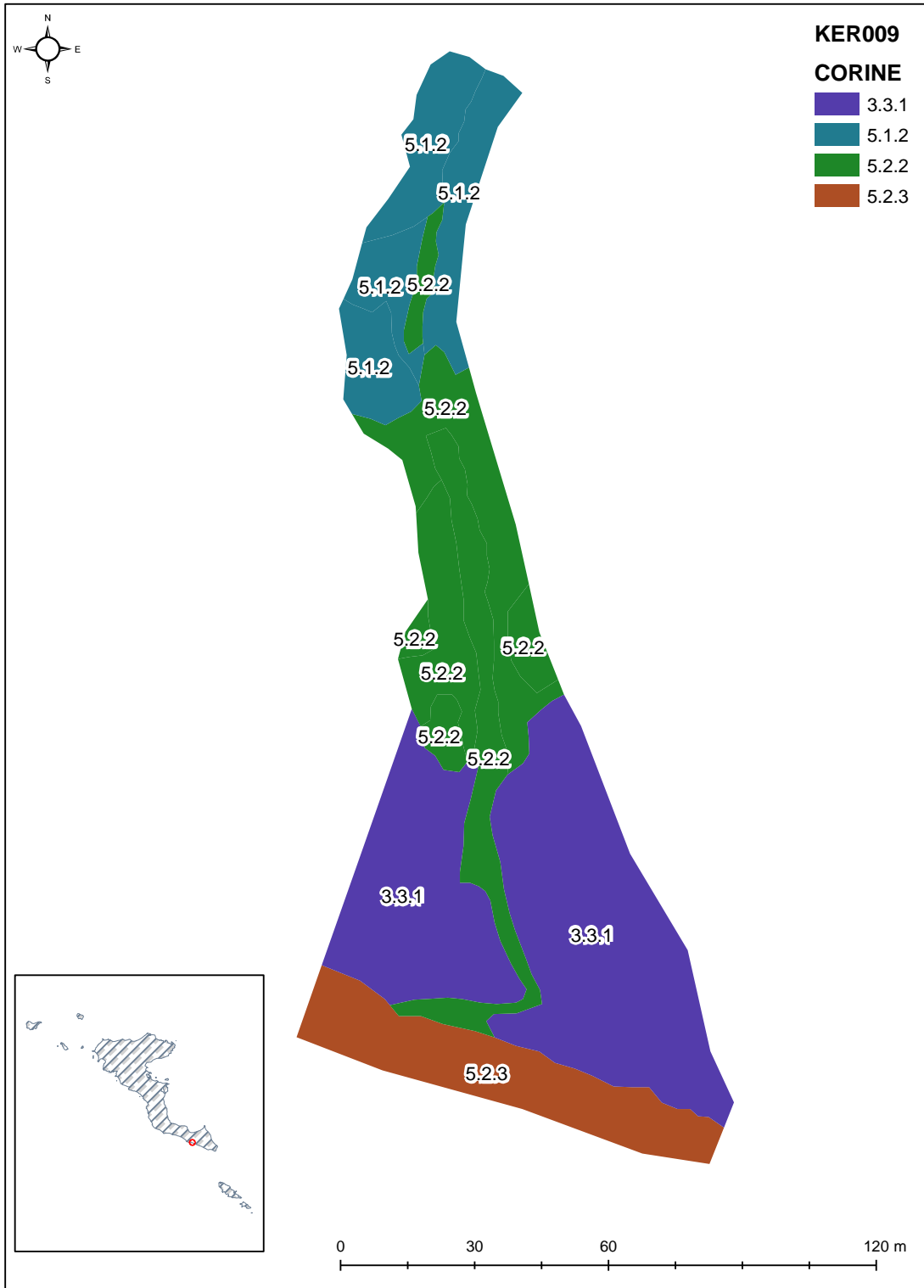




7. KER009-Εκβολή Ποταμού Γαρδένα

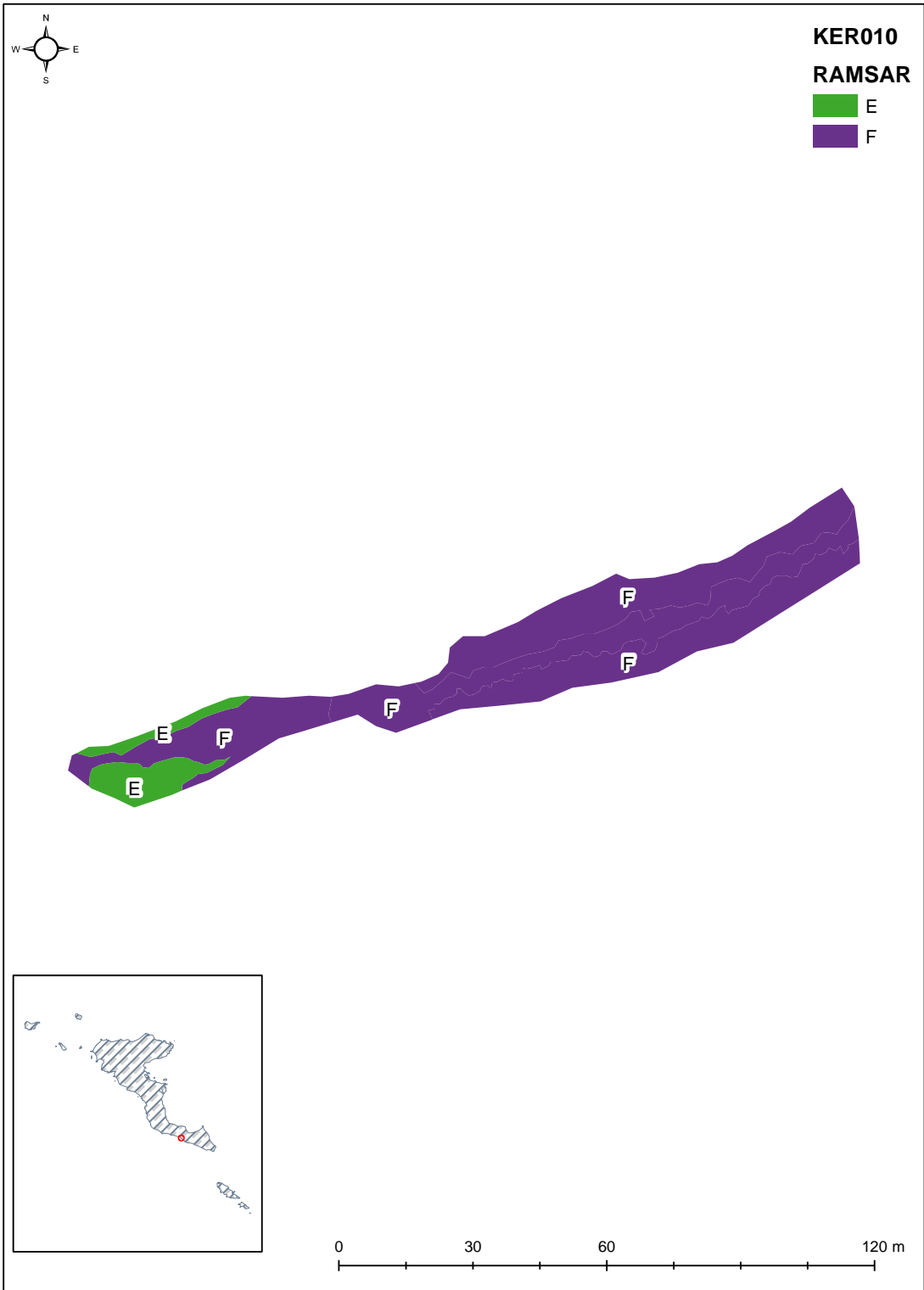






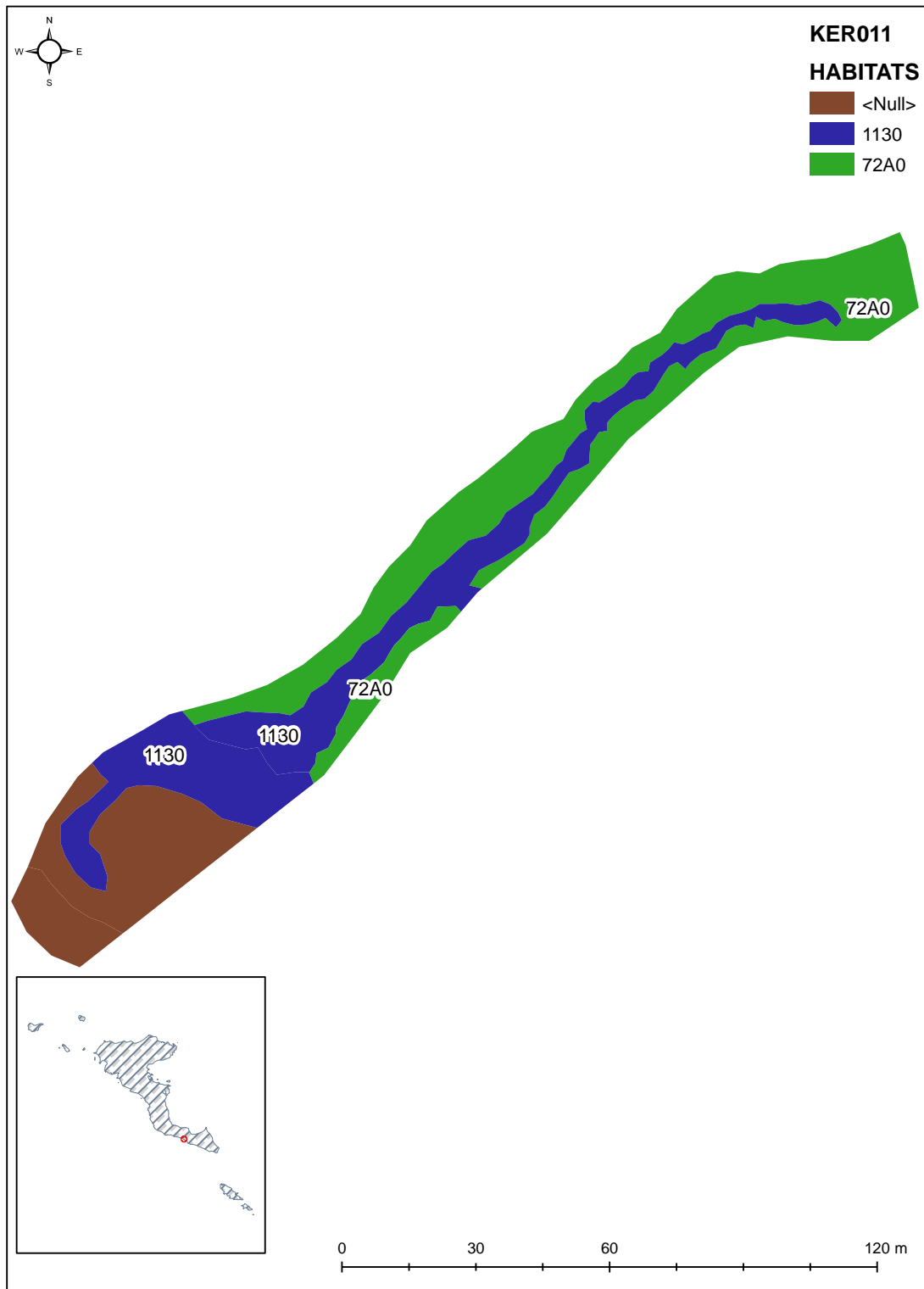
8. KER010-Εκβολή Παραλίας Μαραθιά 2

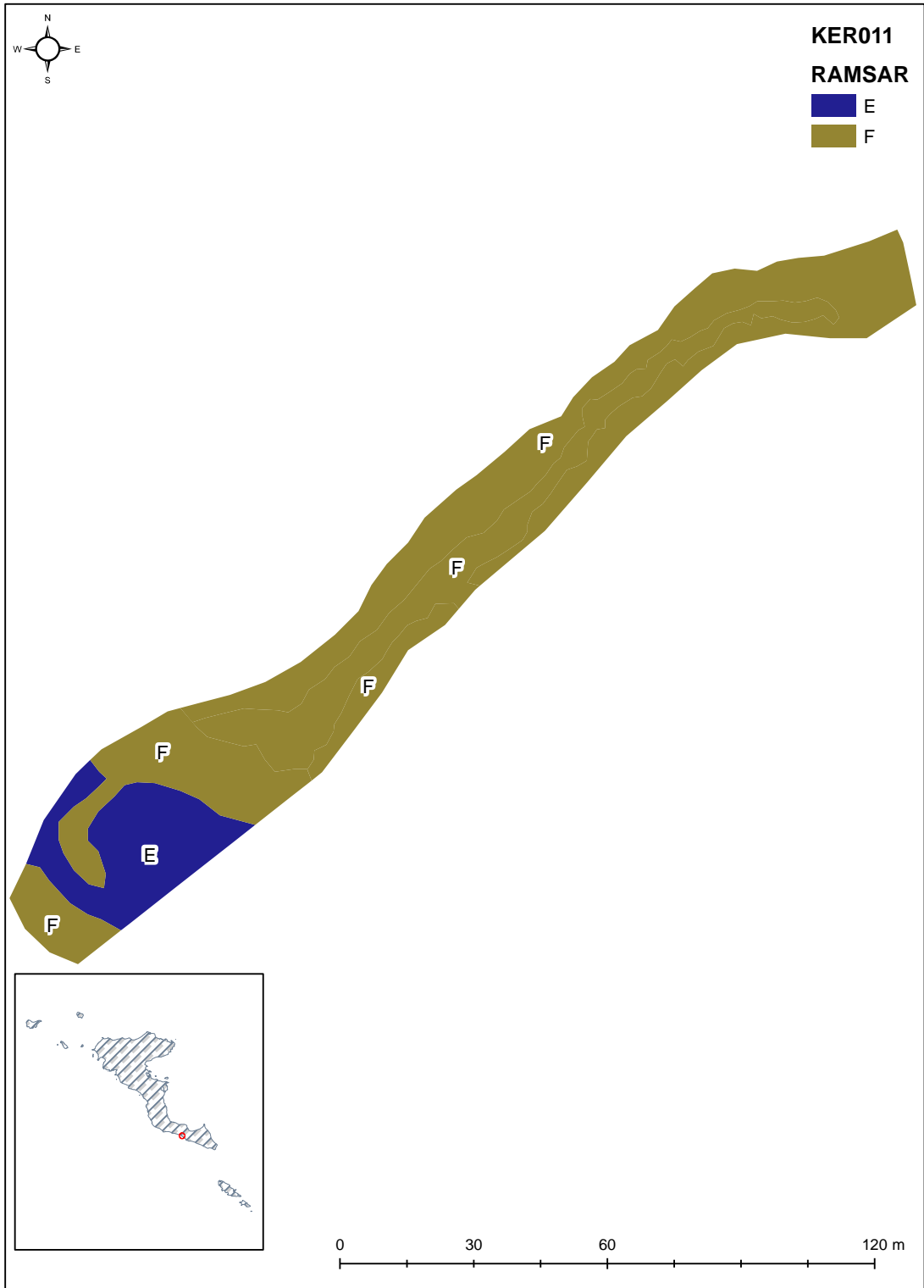


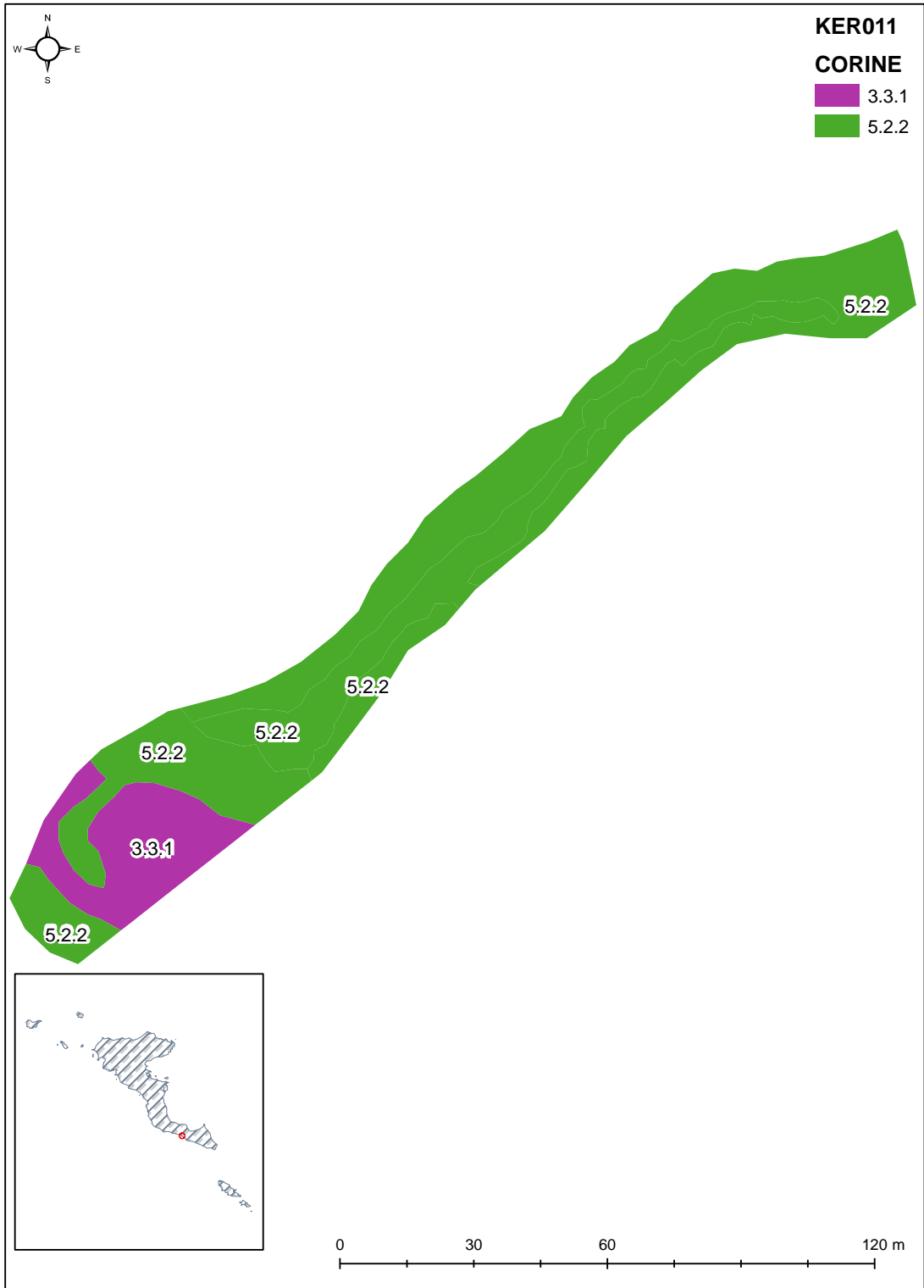




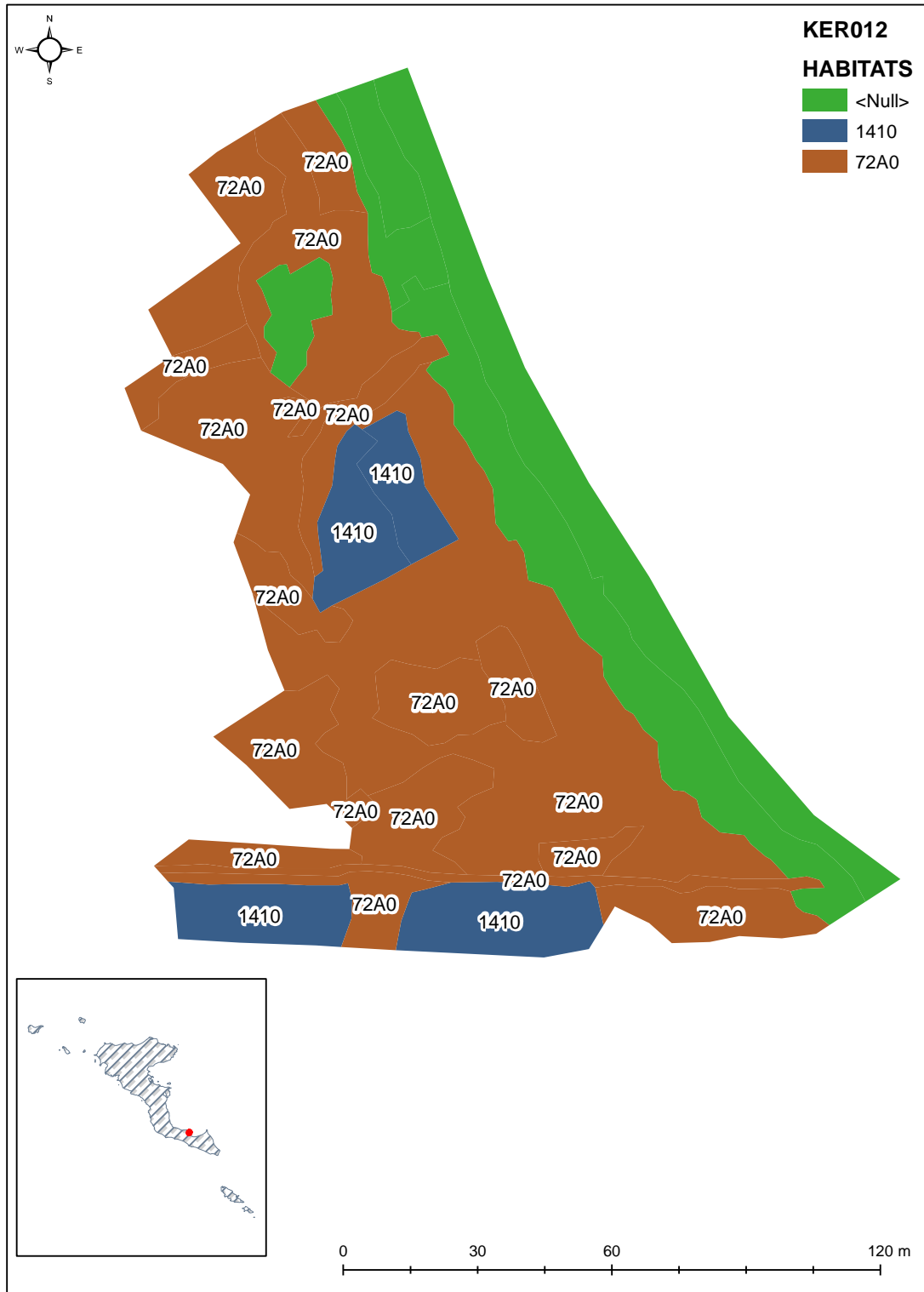
9. KER011-Εκβολή Παραλίας Μαραθιά 1

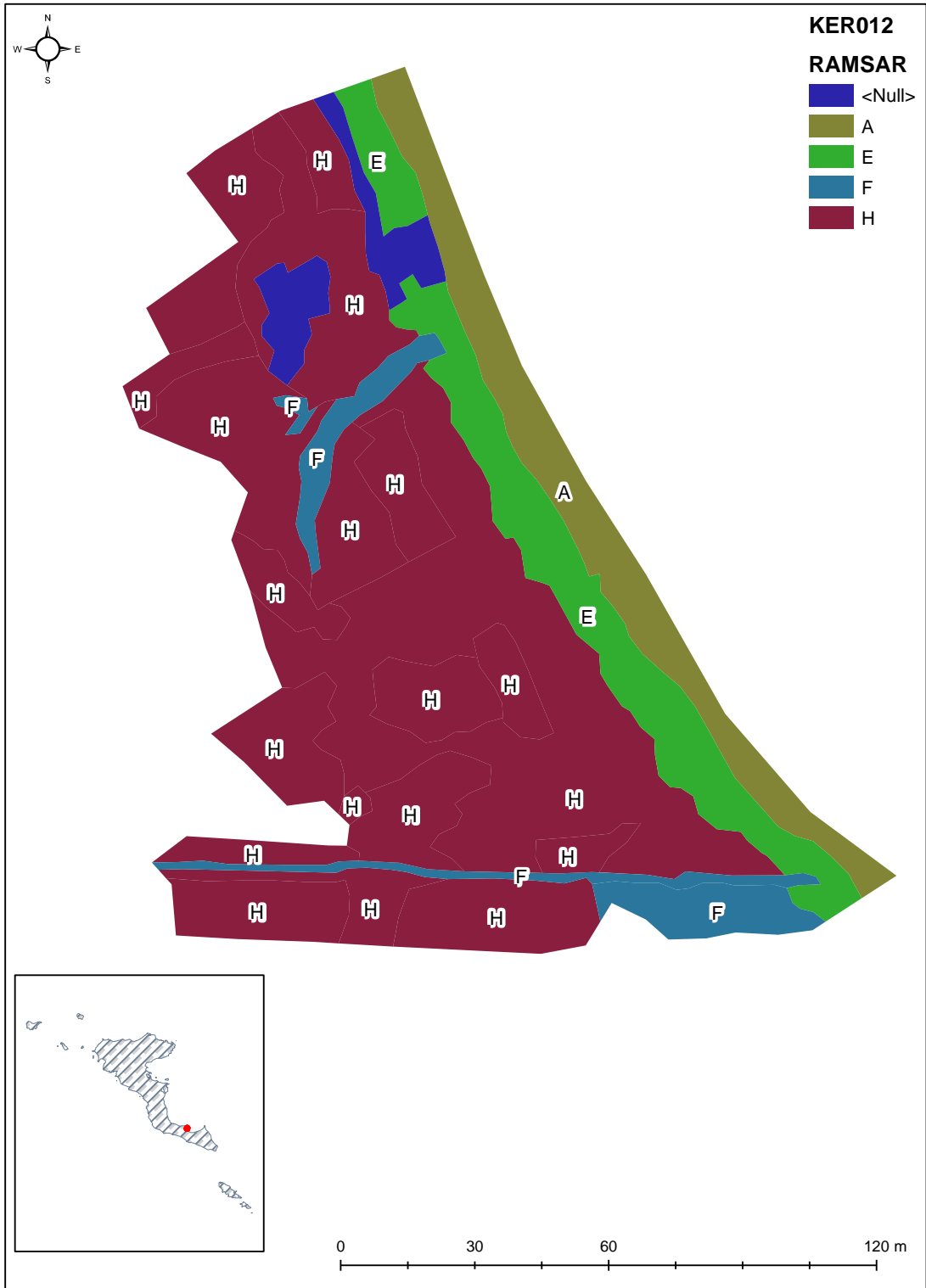


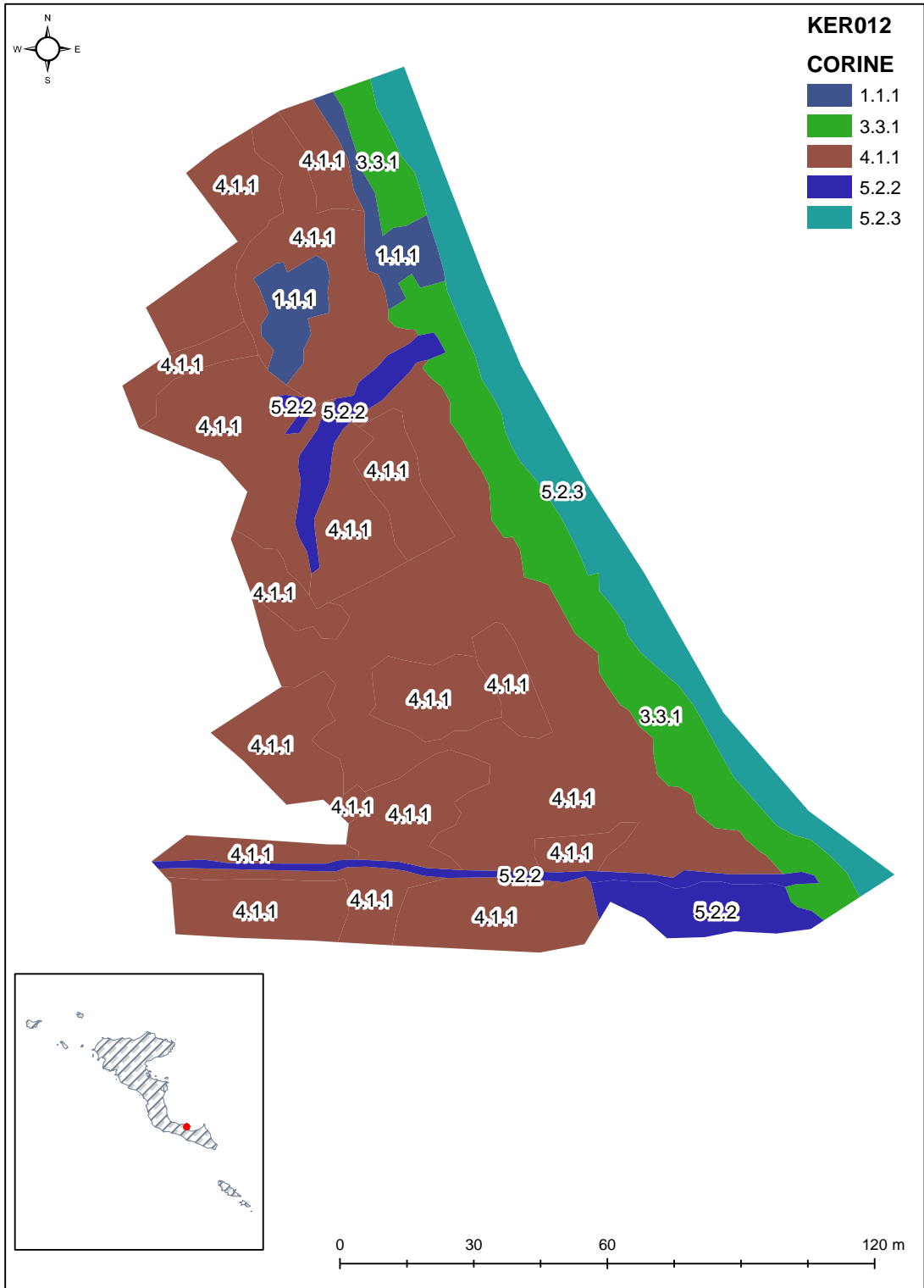




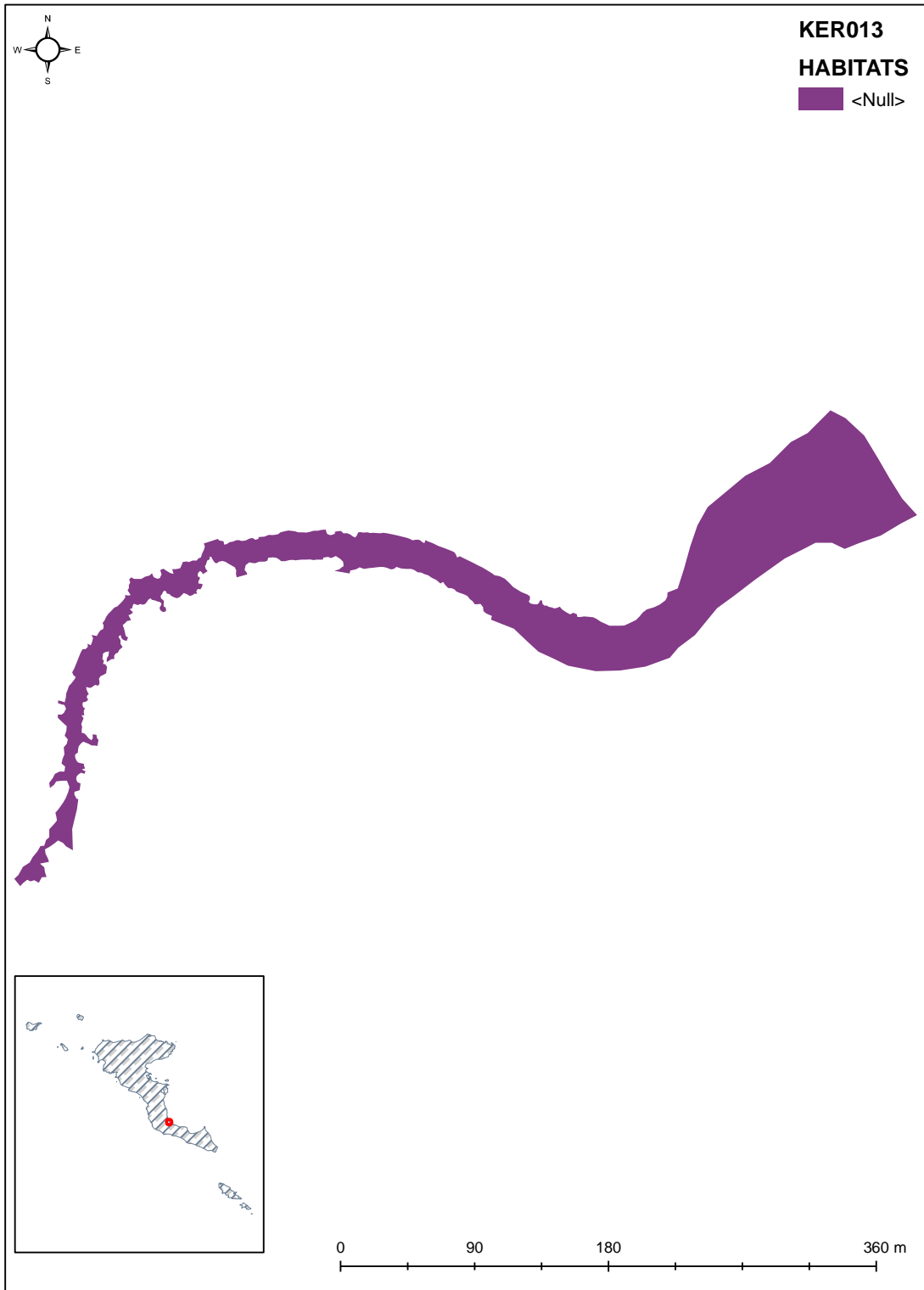
10. KER012-Ελος Παραλίας Πετριτή

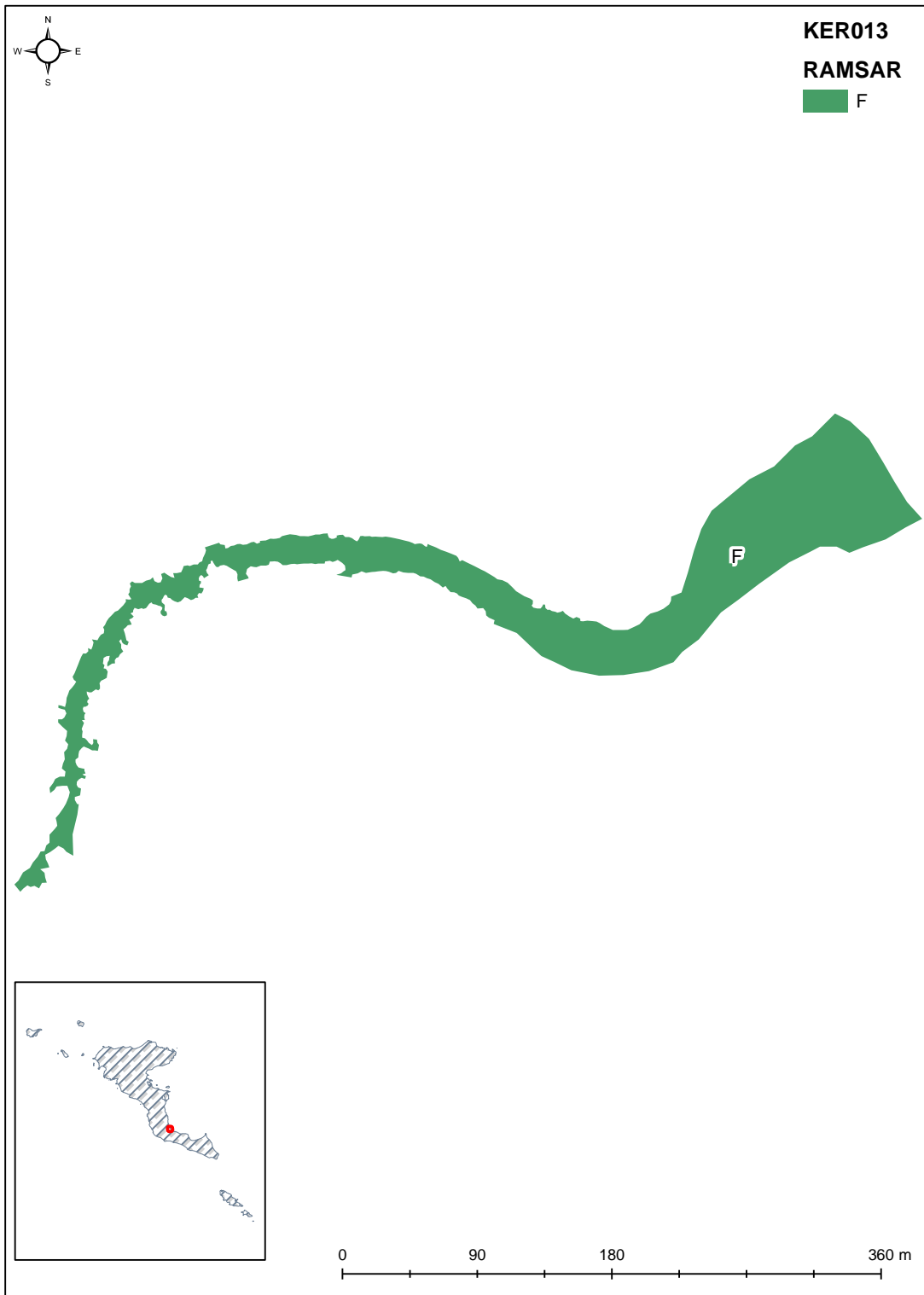


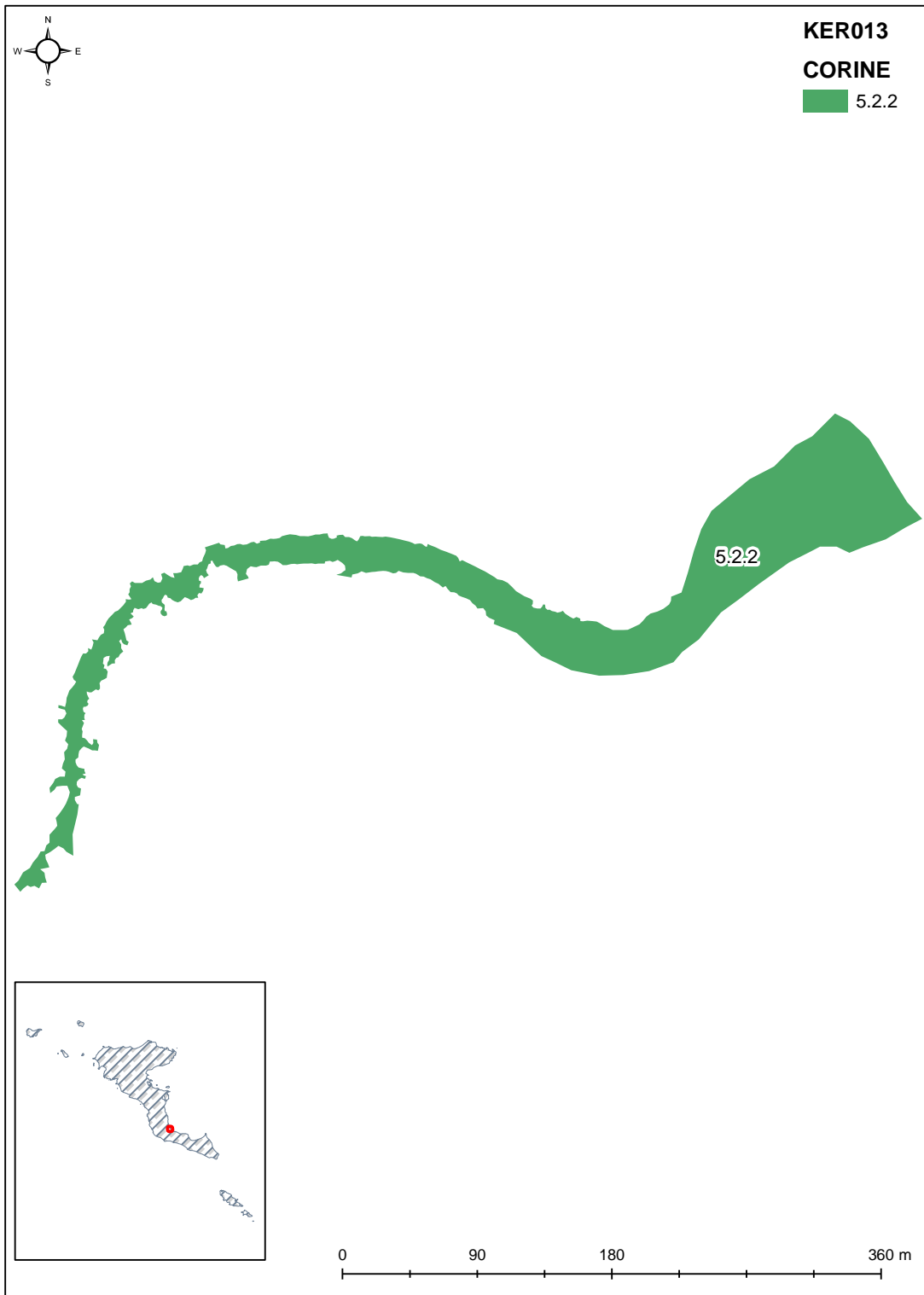




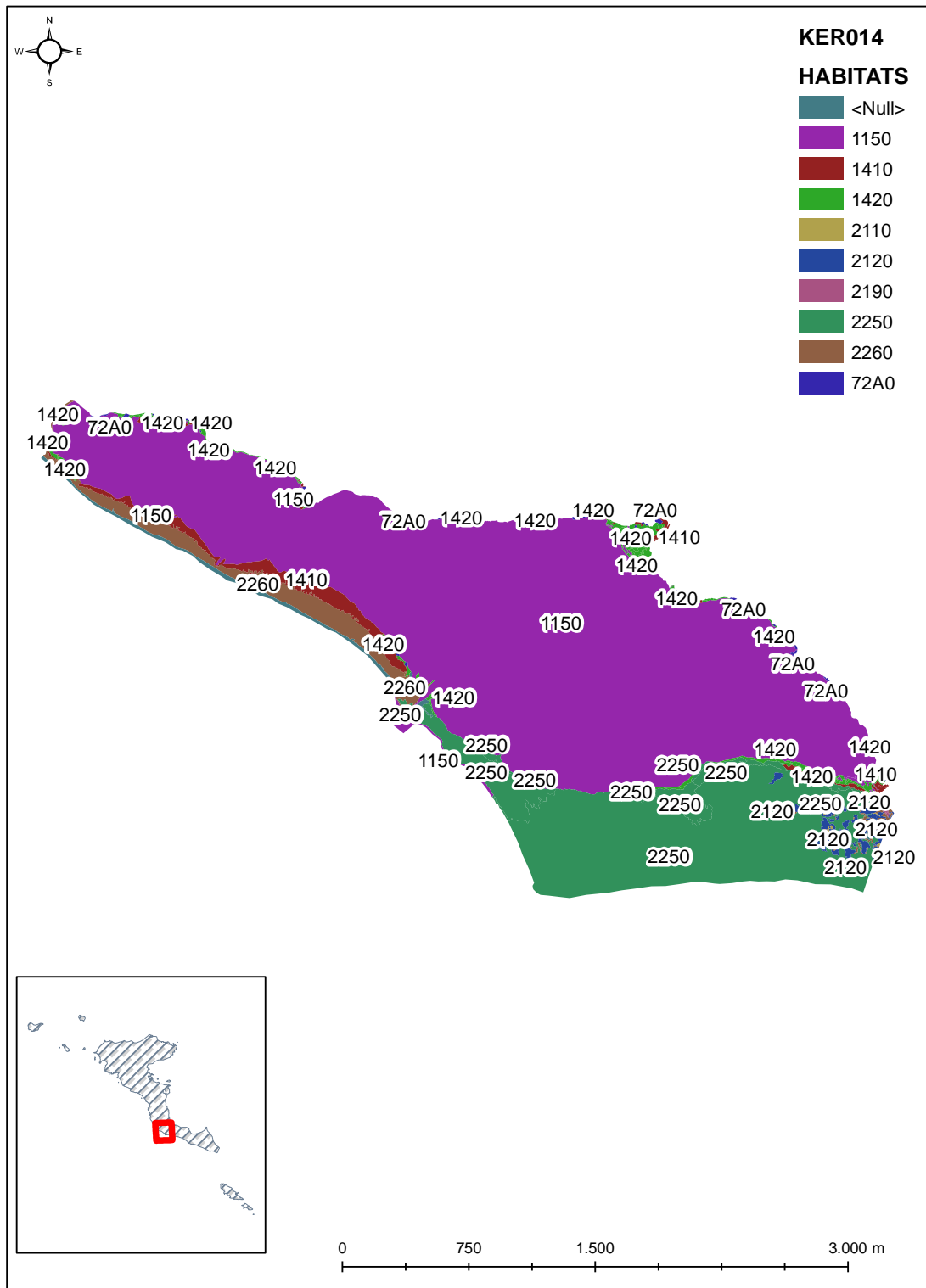
11. KER013-Εκβολή Ρύακα Μεσογγή

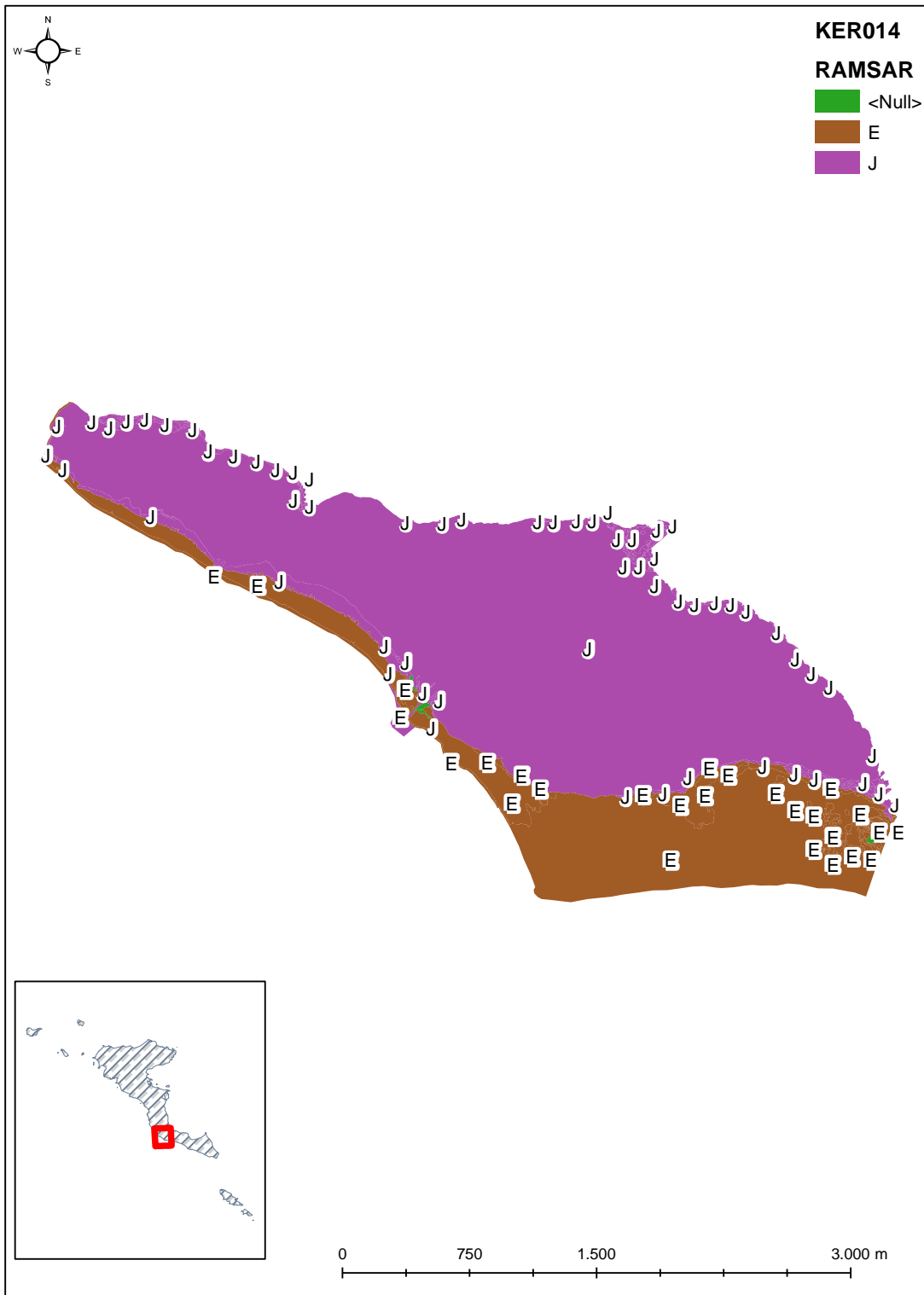


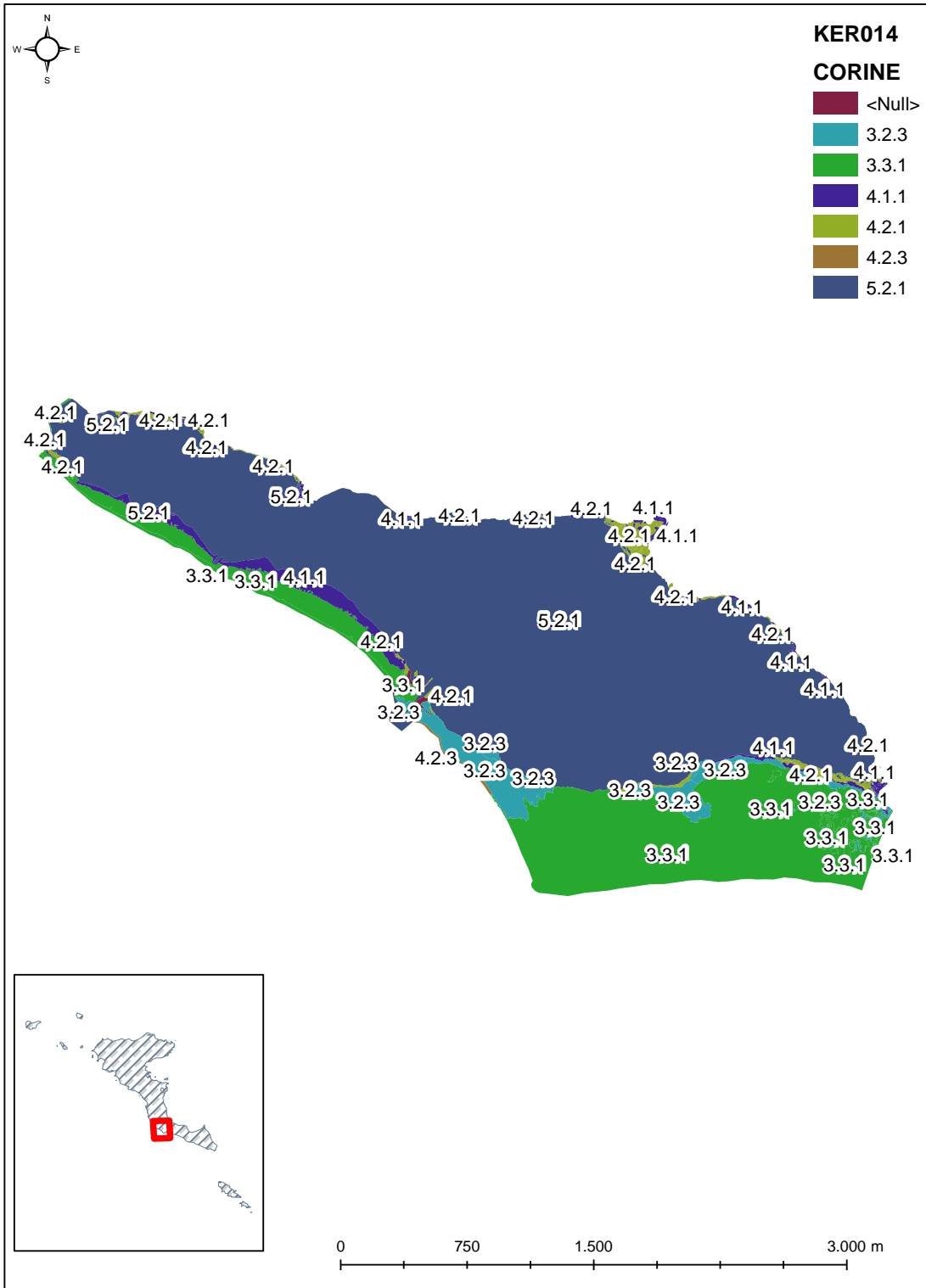




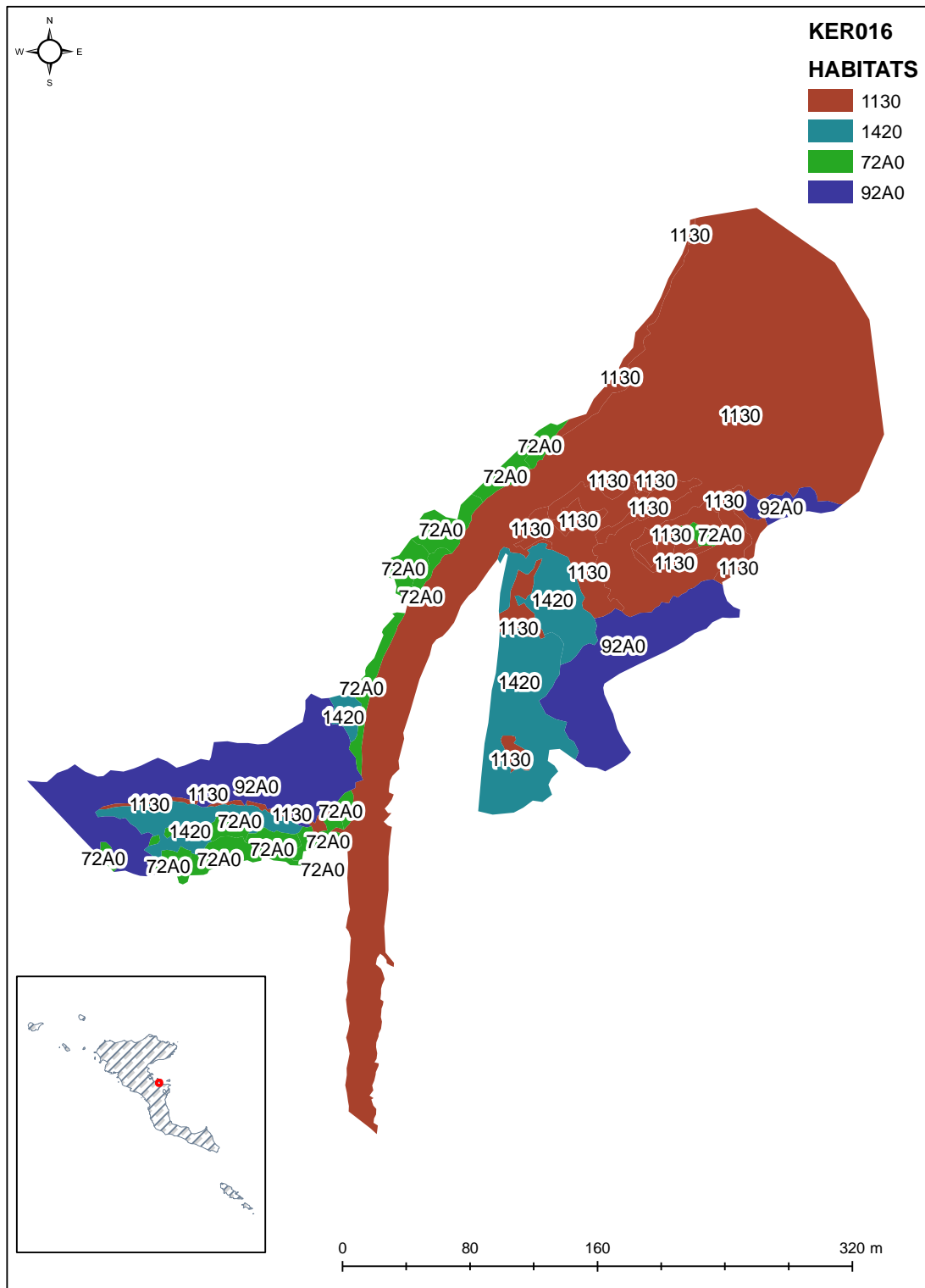
12. KER014-Λίμνη Κορισσίων

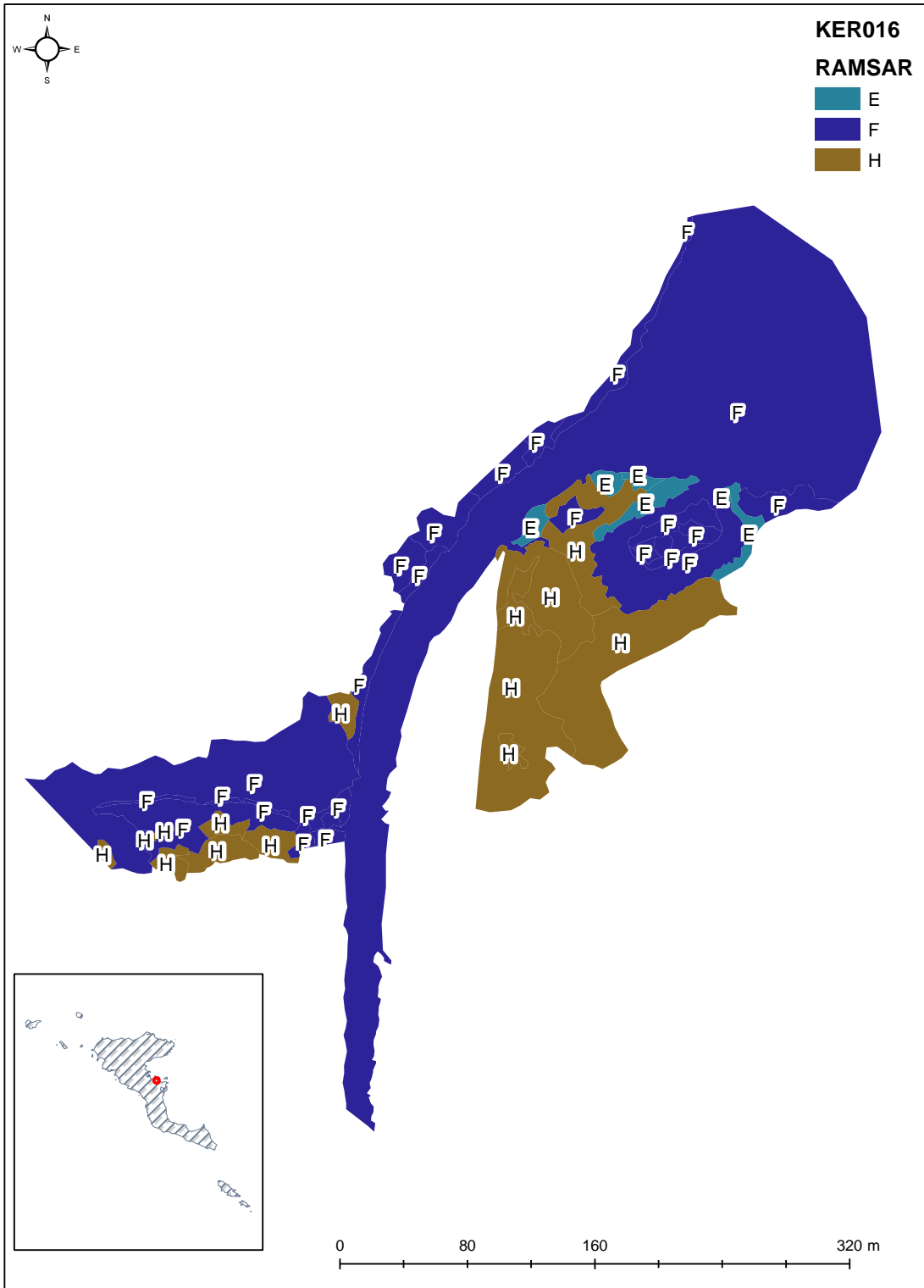


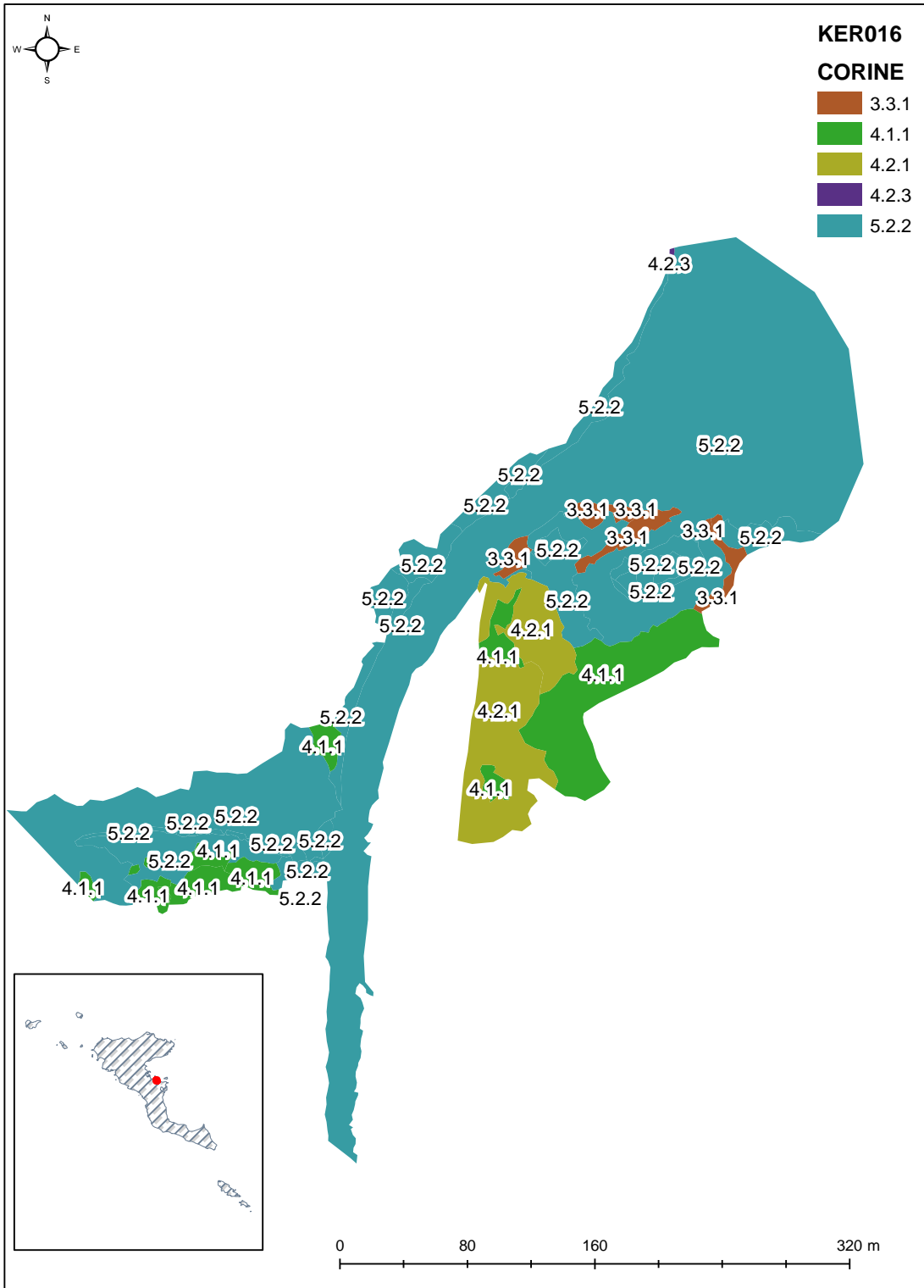




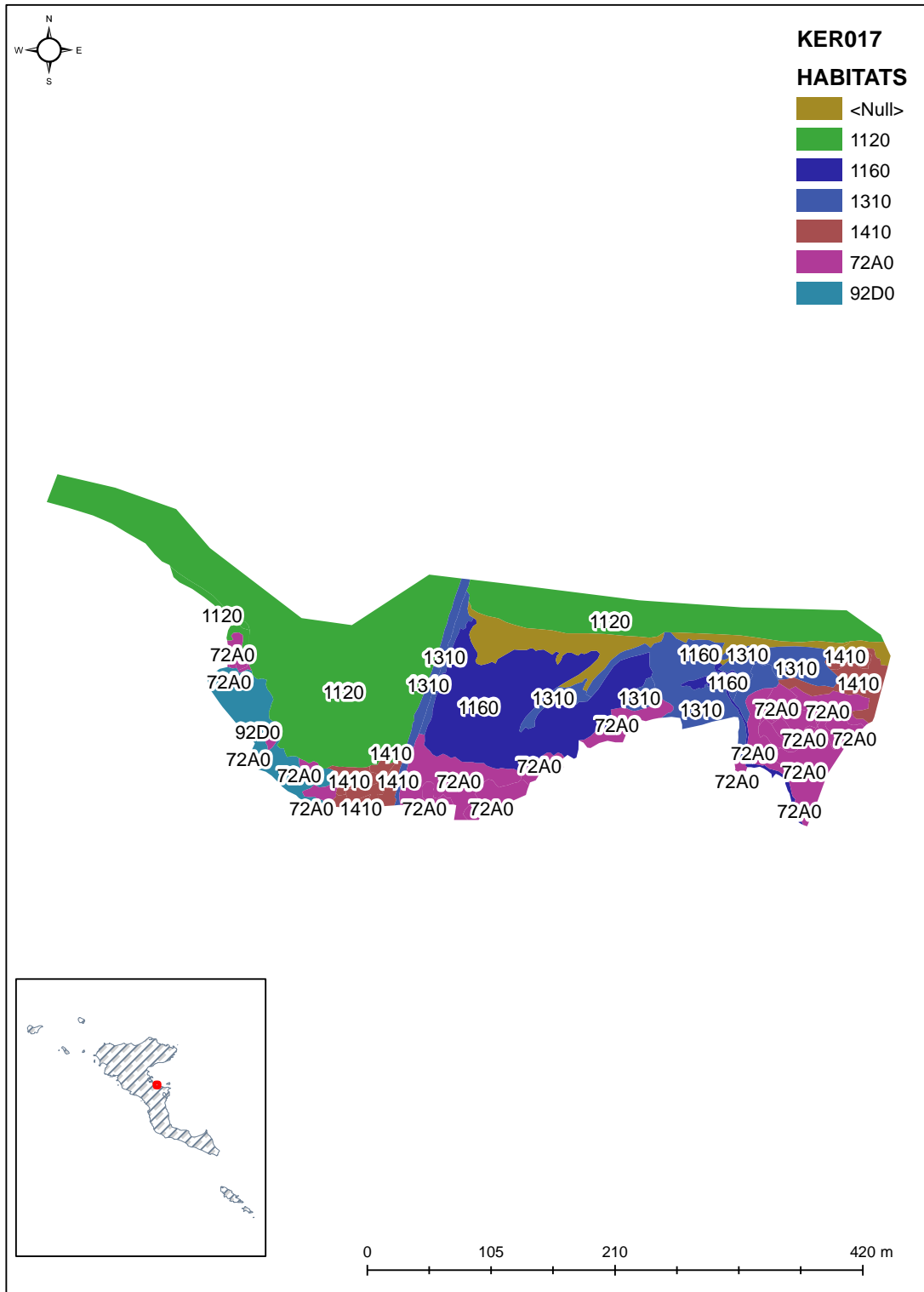
13. KER016-Εκβολή Ποταμού

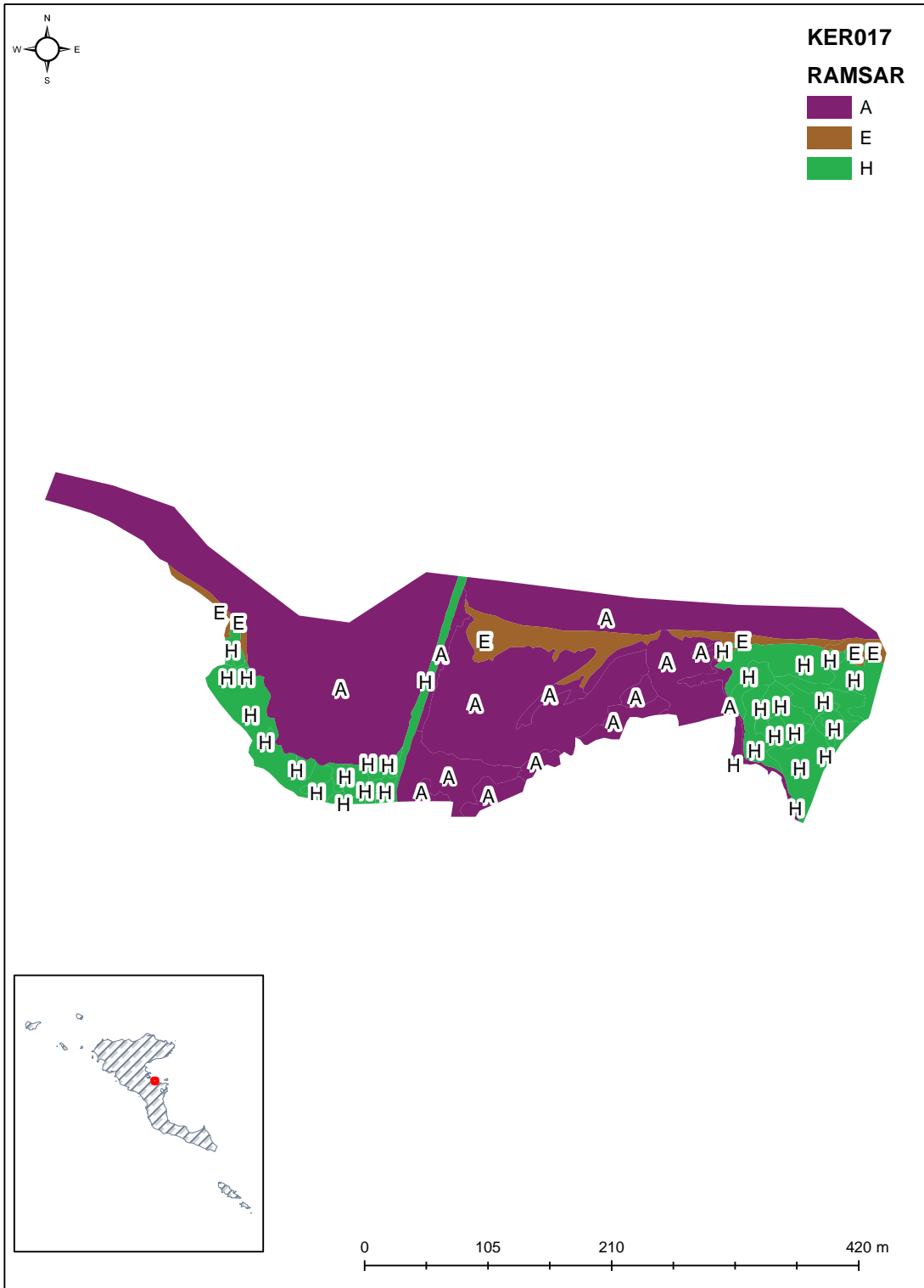


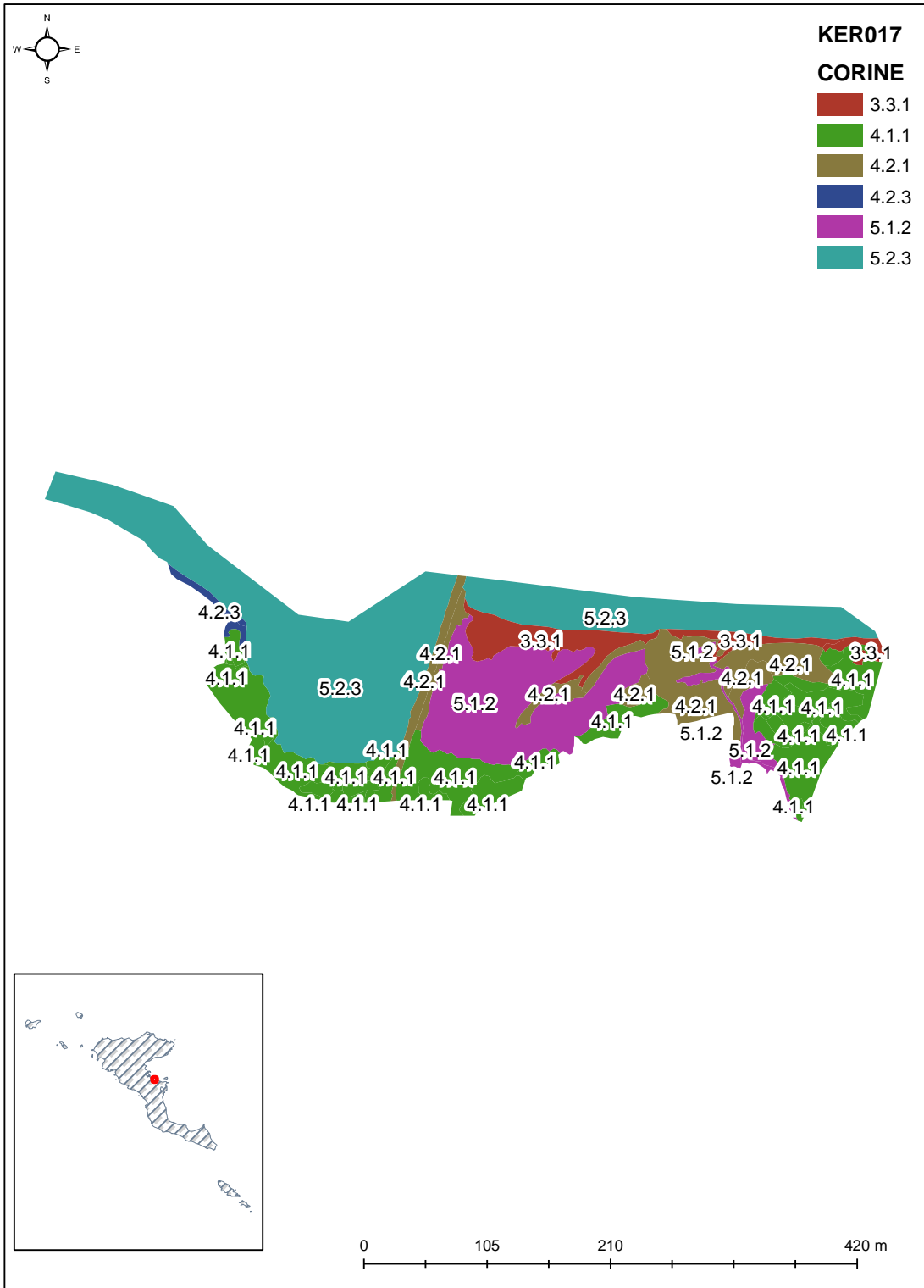




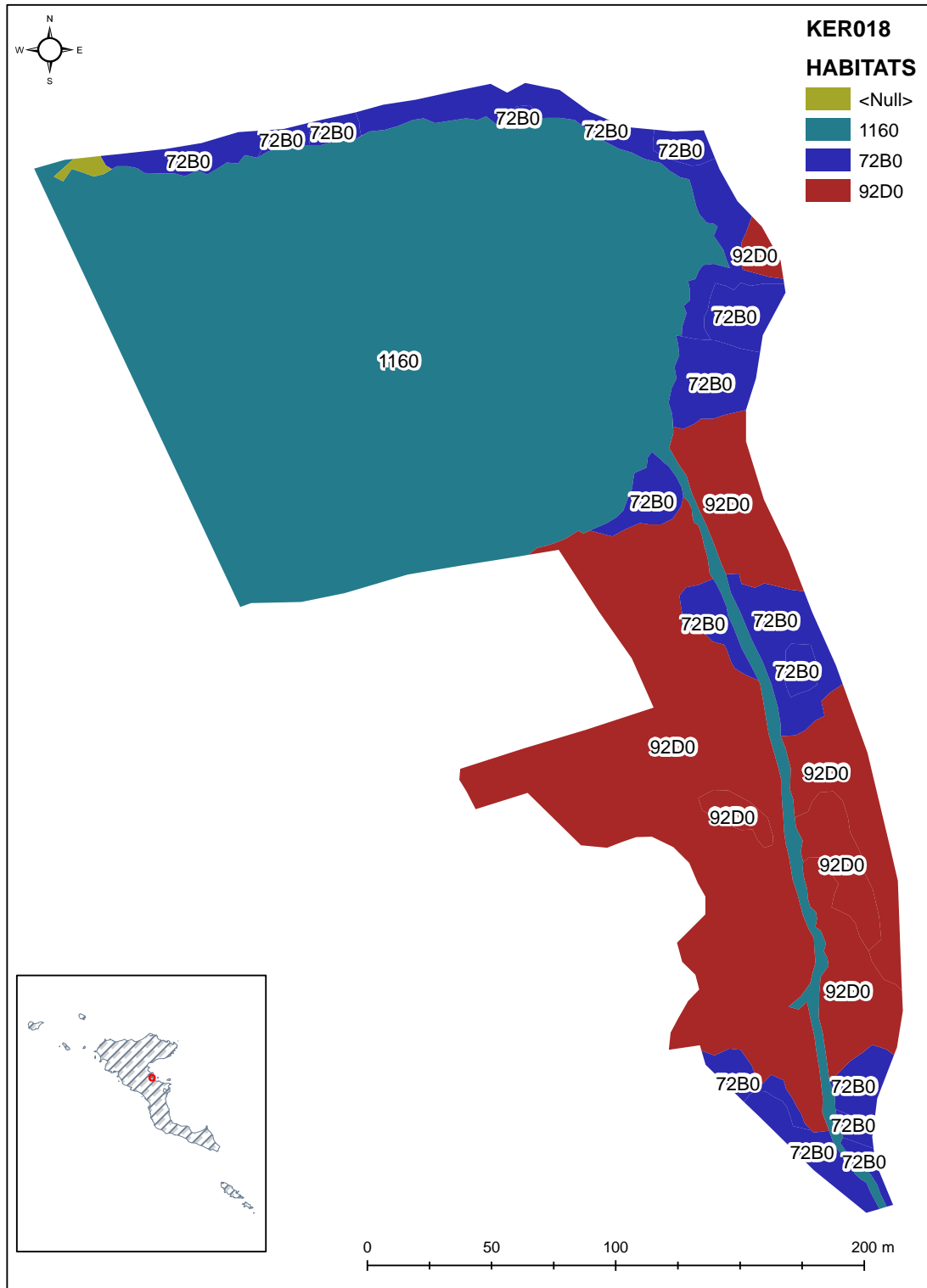
14. KER017-Όρμος Αλυκών Ποταμού

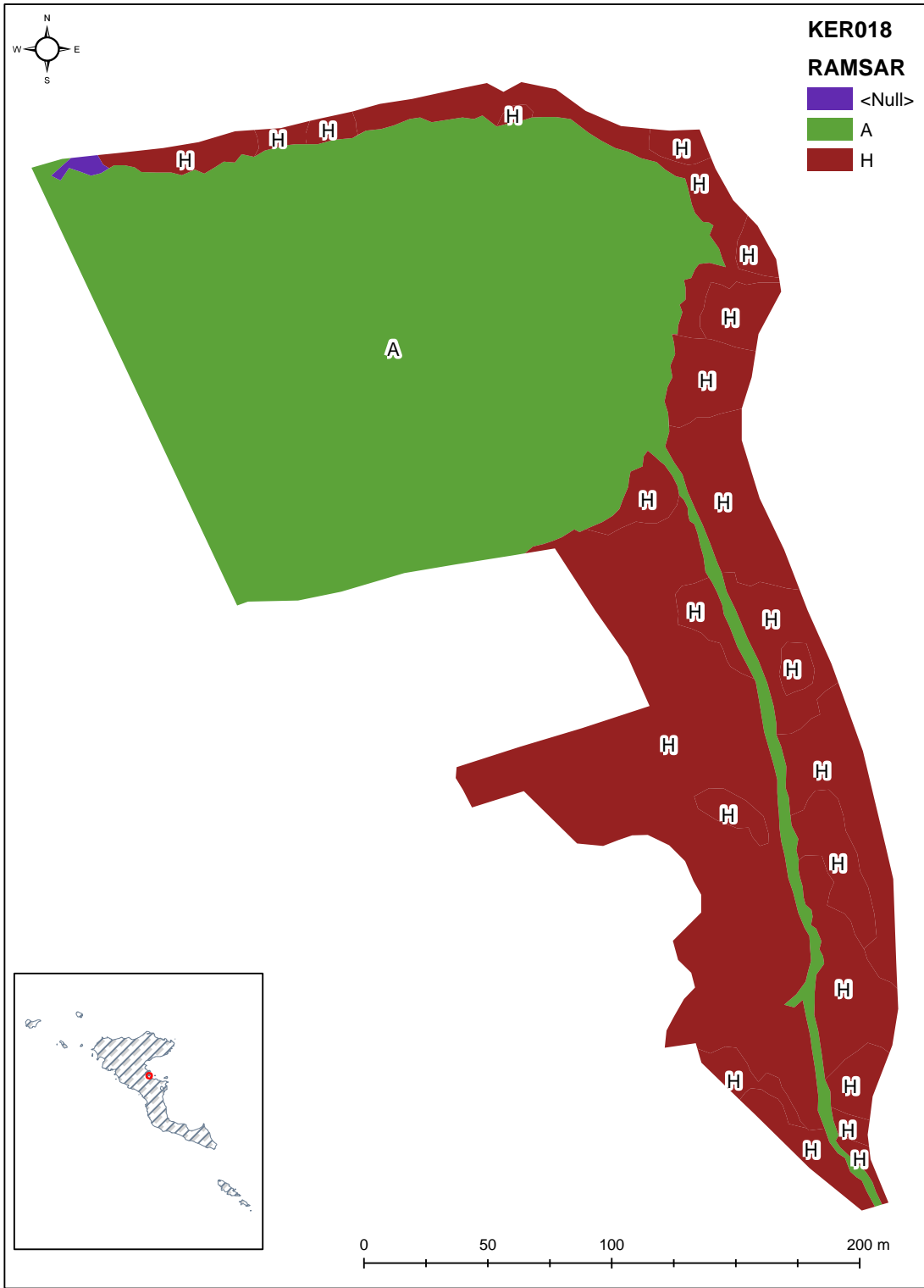


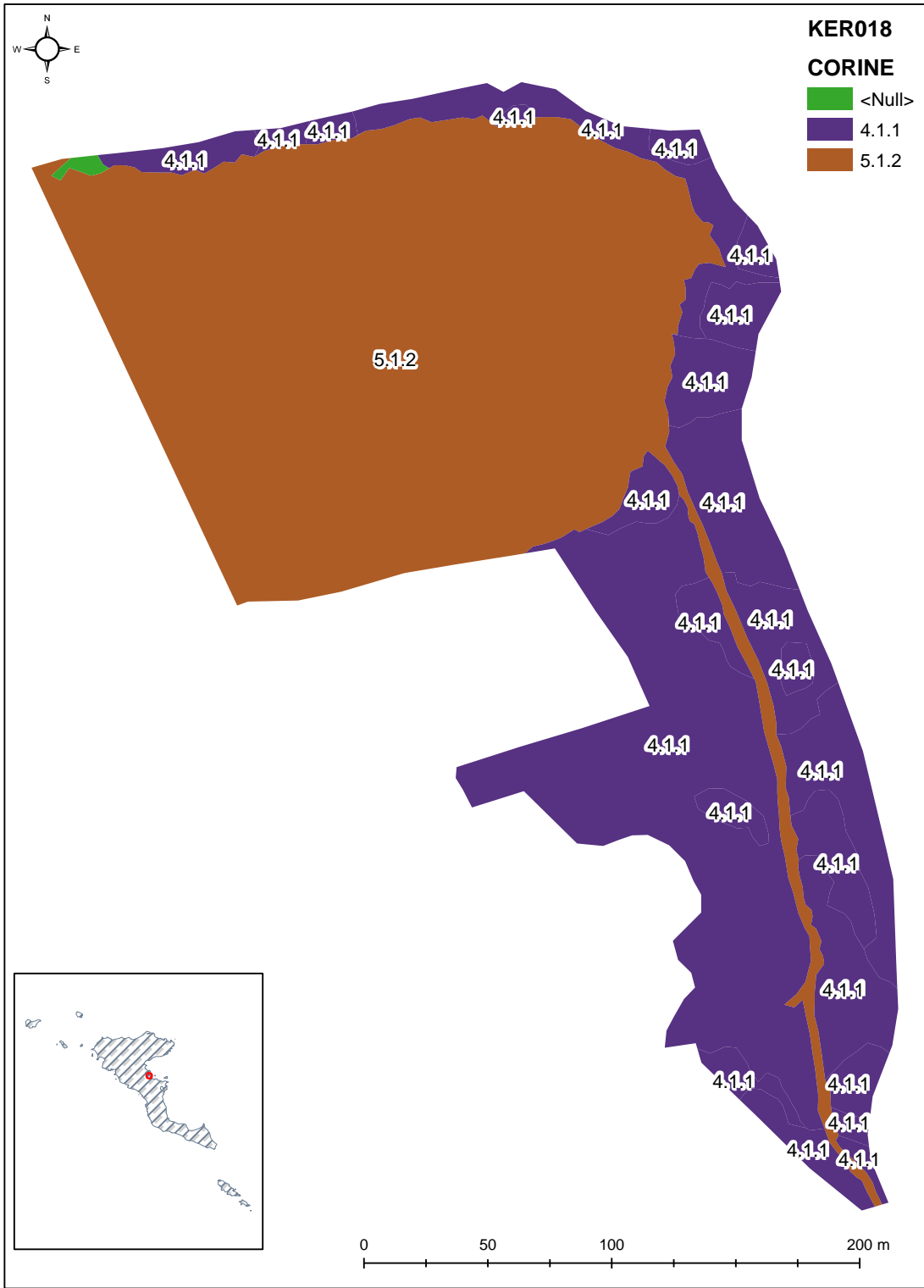




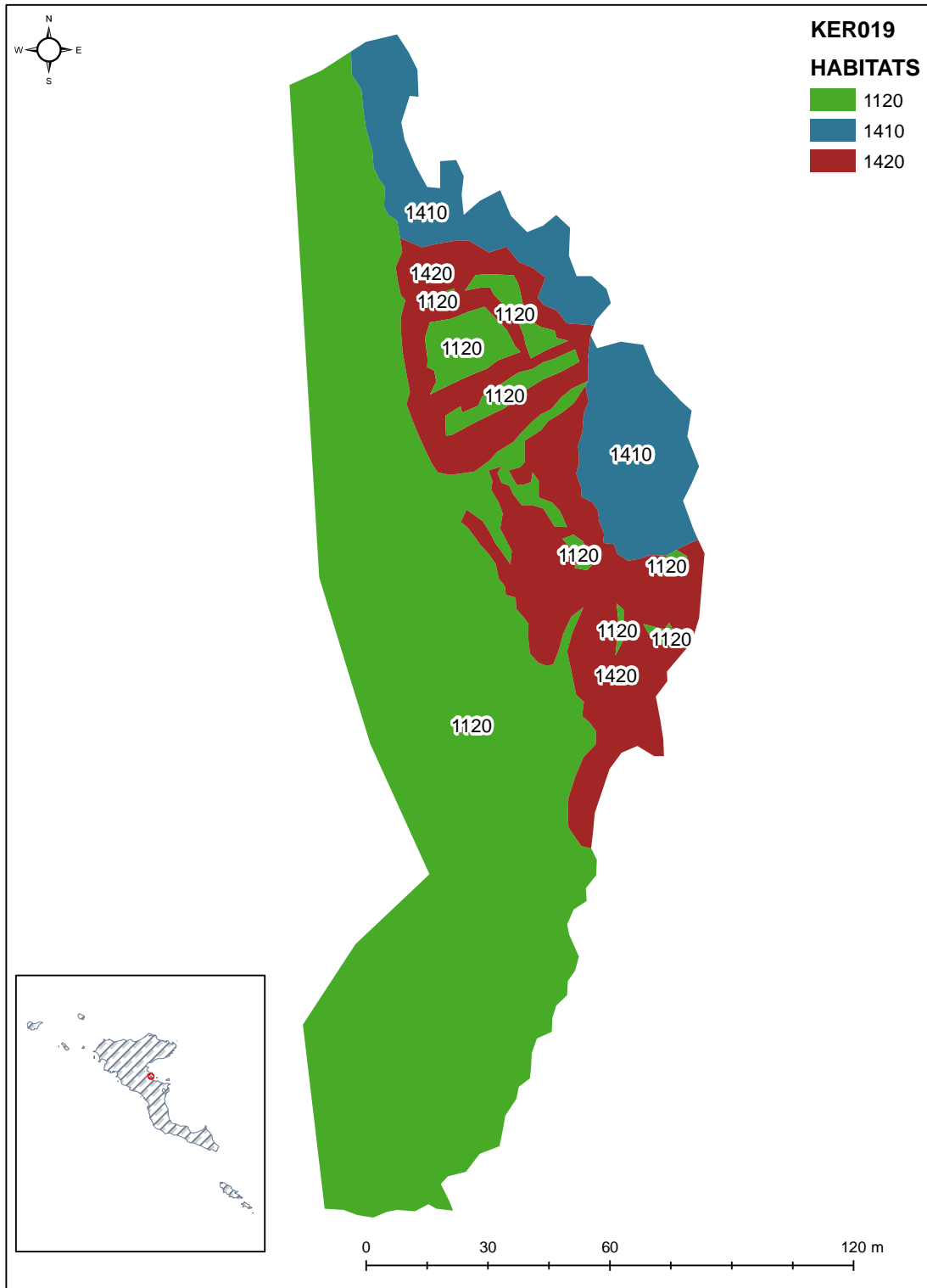
15. KER018-Ελος Μαρίνας Γουβιών

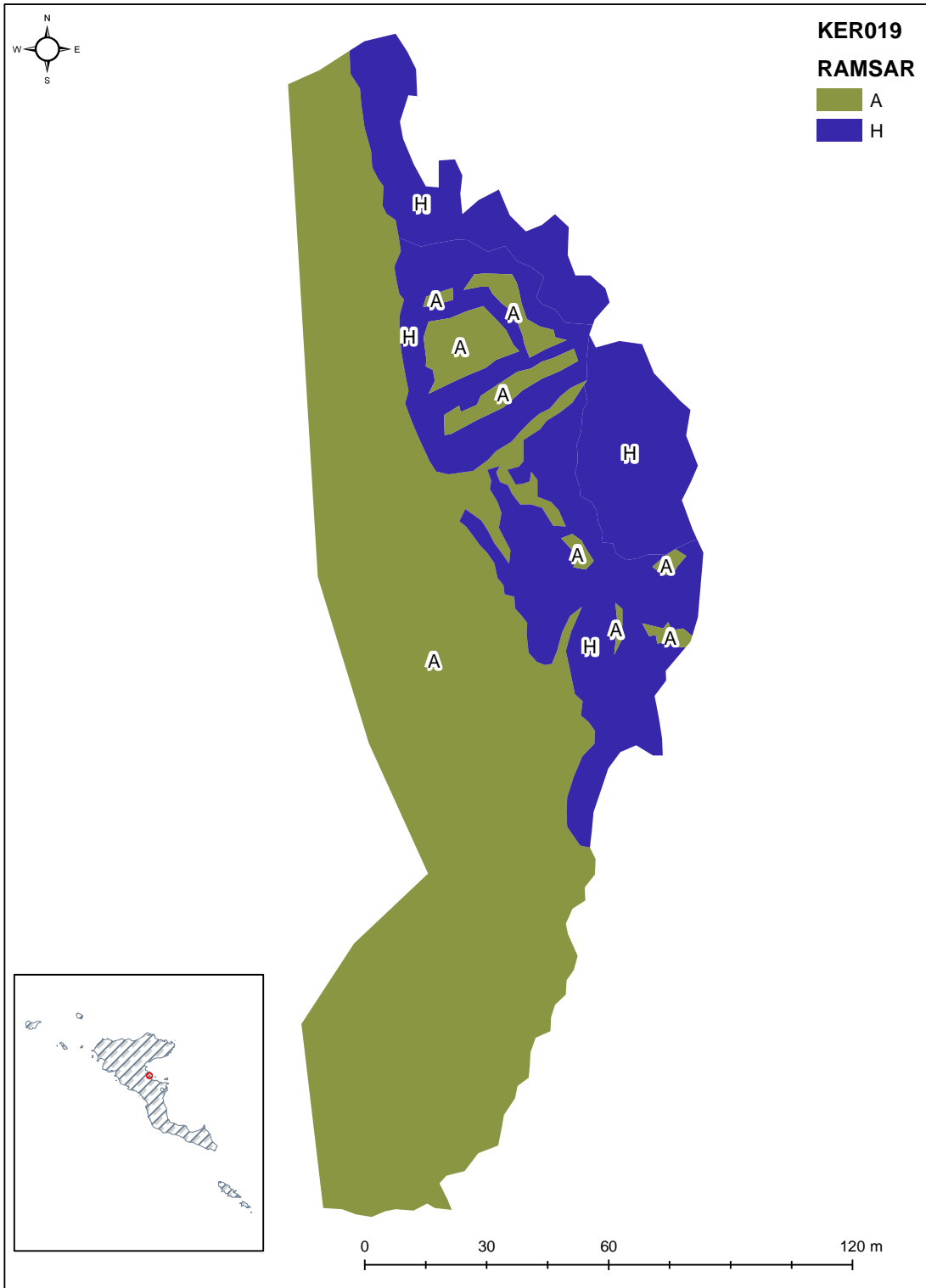


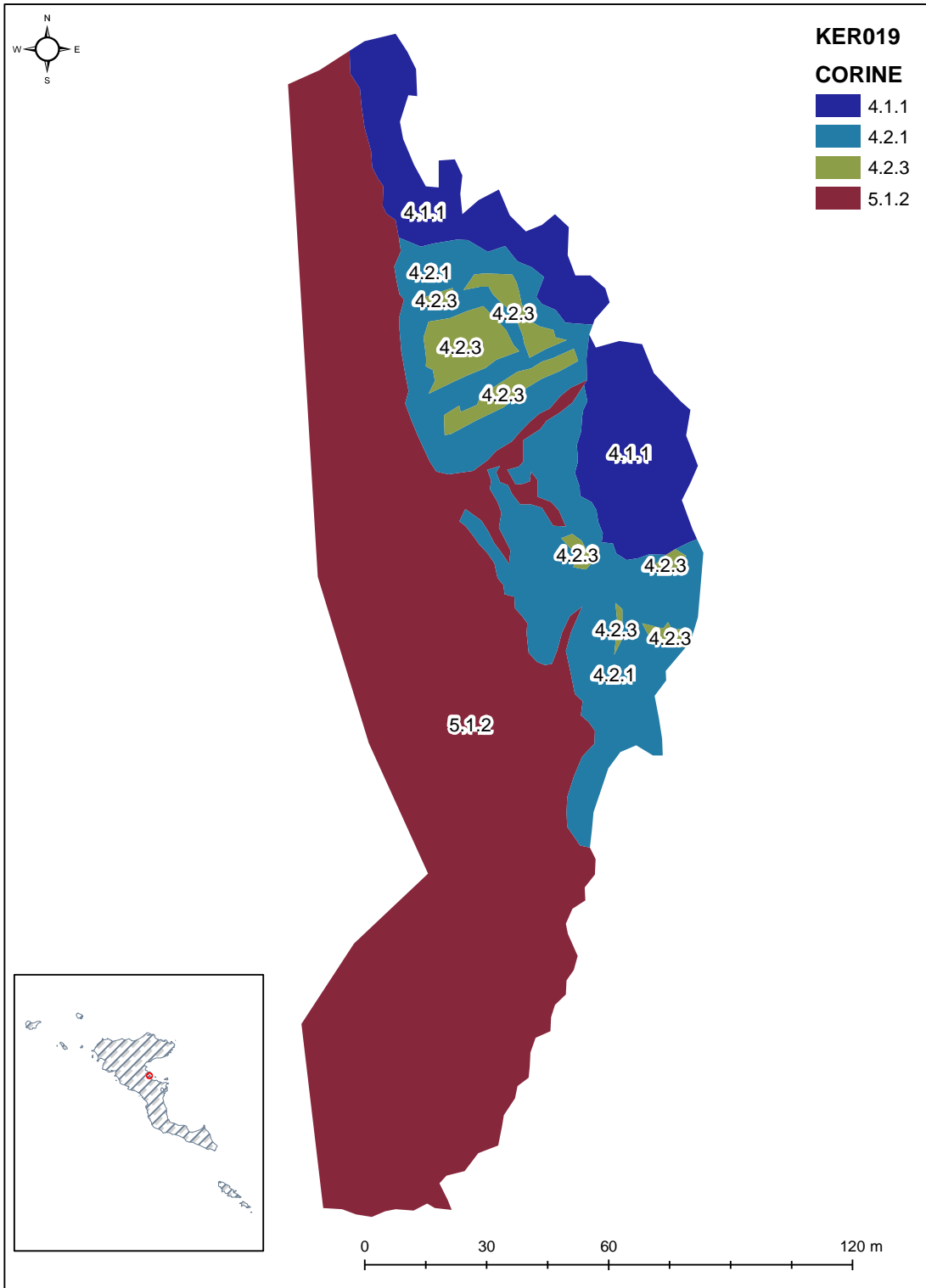




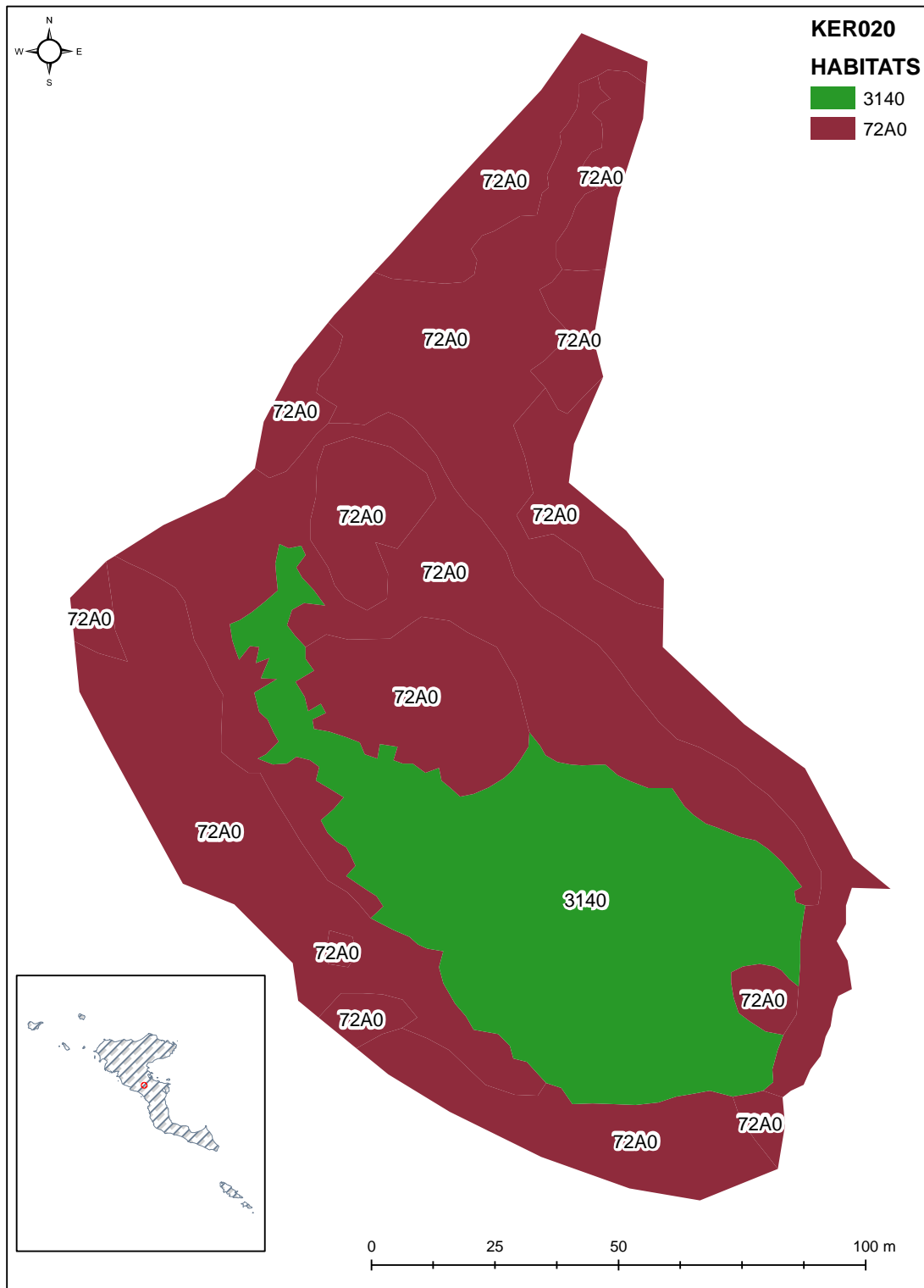
16. KER019-Ελος Ακρωτηρίου Τούρκου

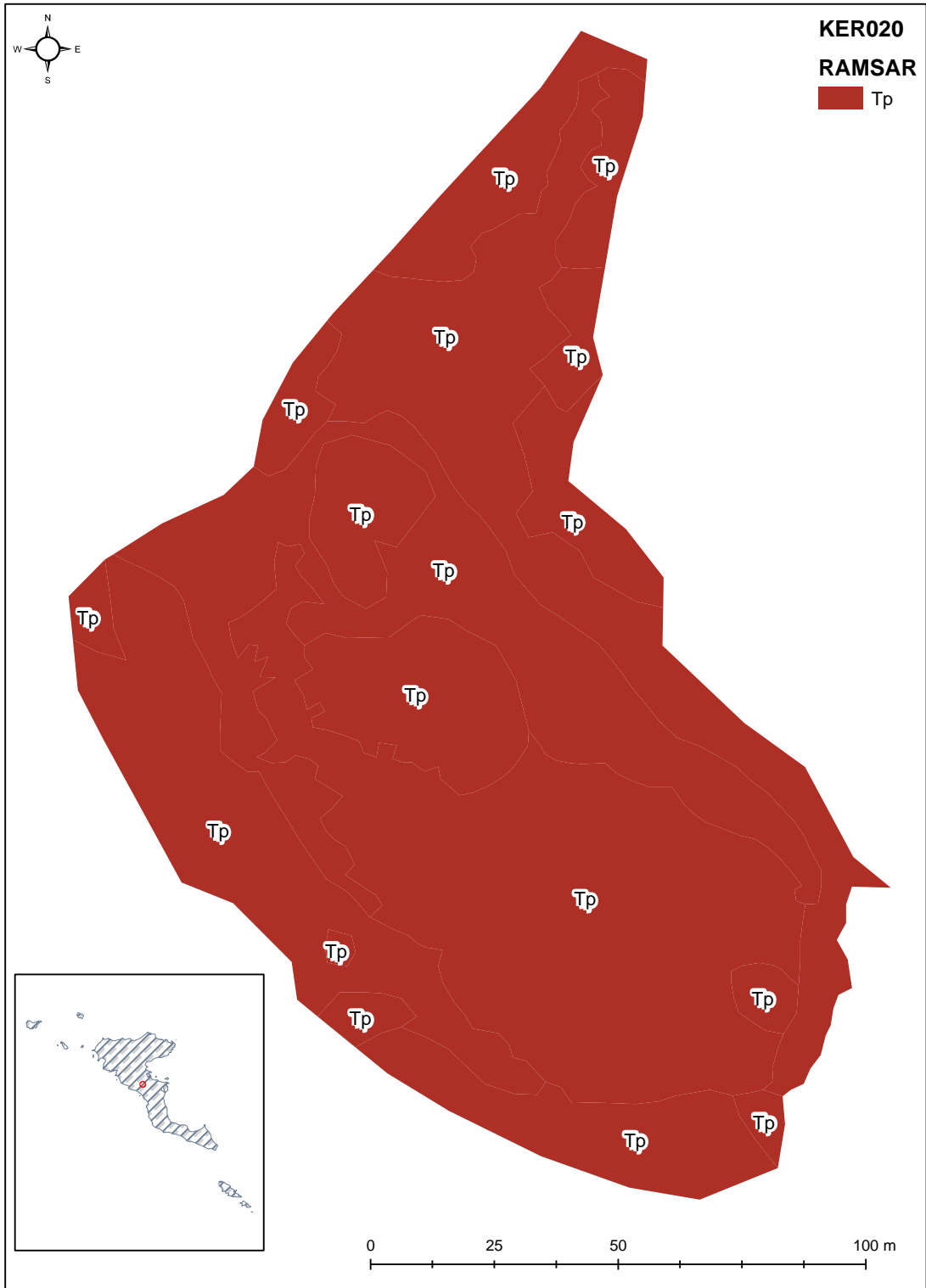


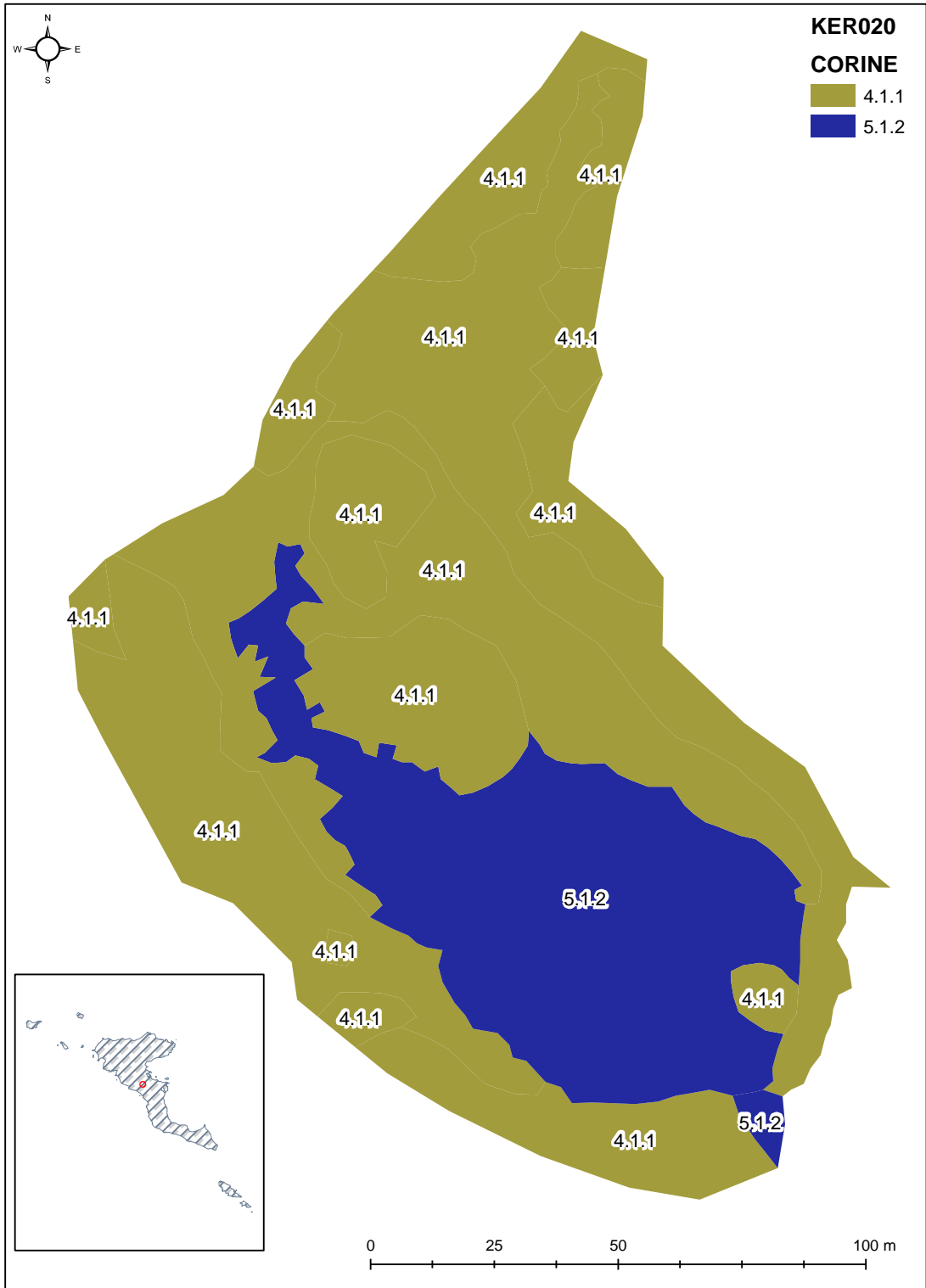




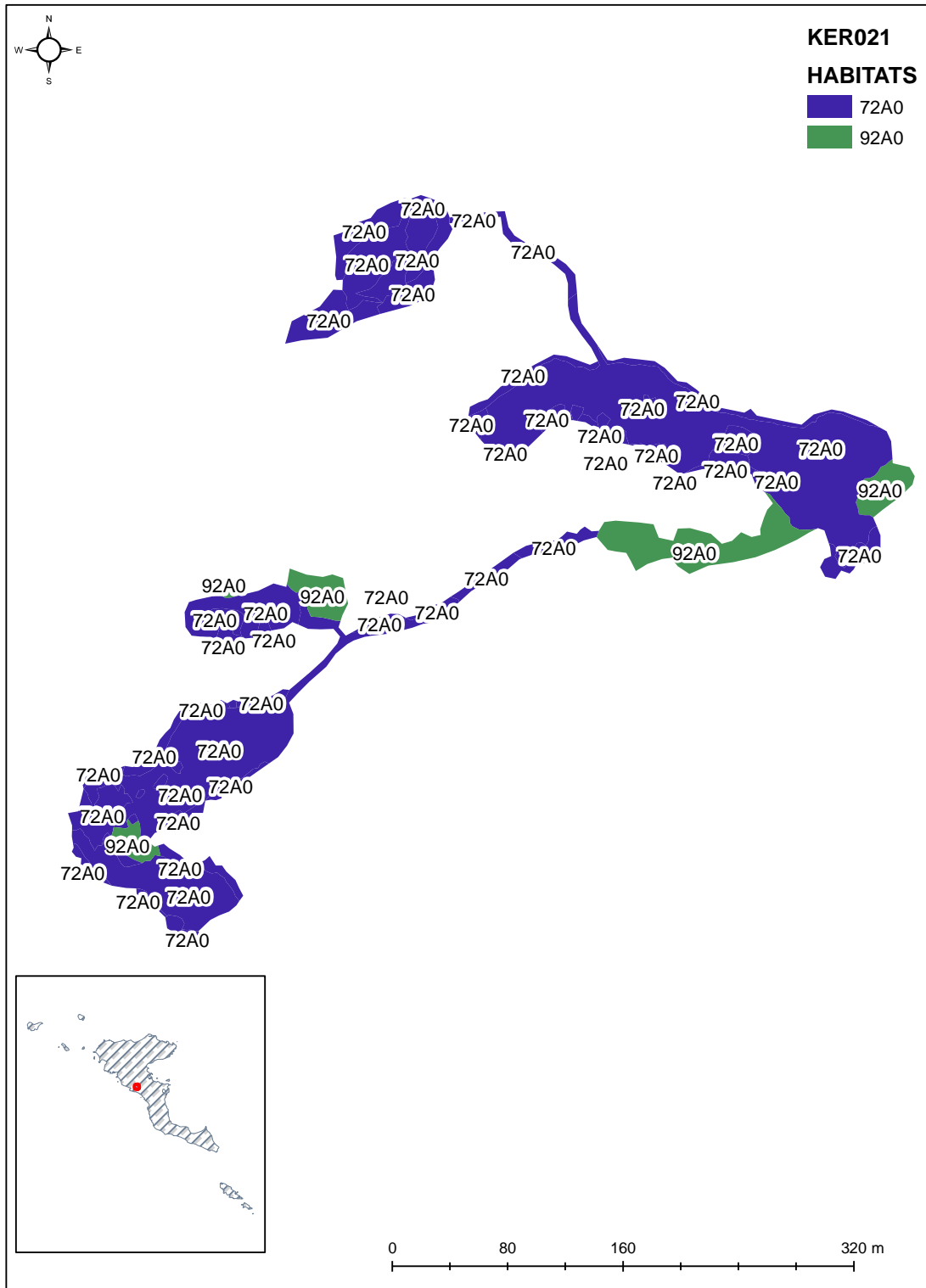
17. KER020-Ελος Ανεμόμυλου

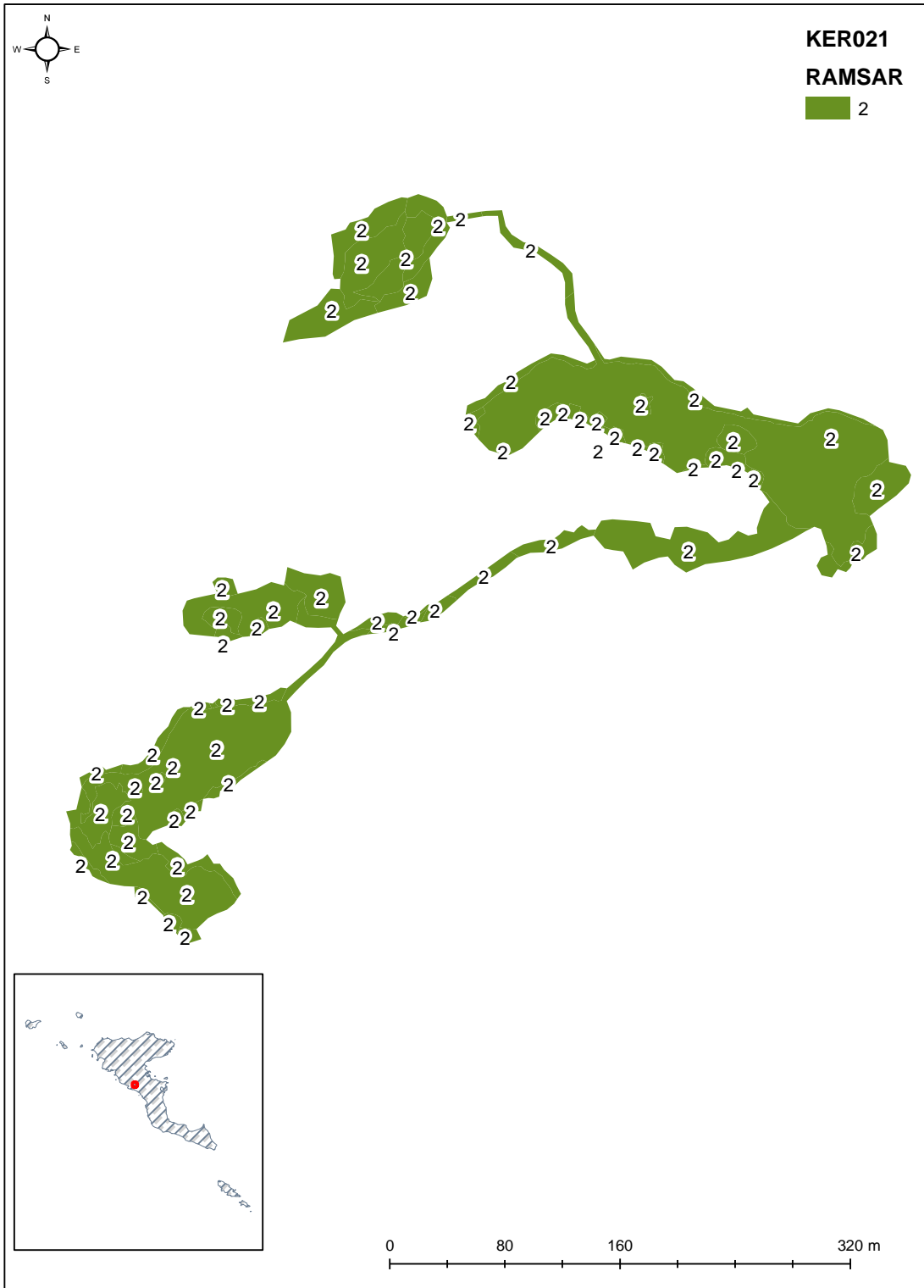


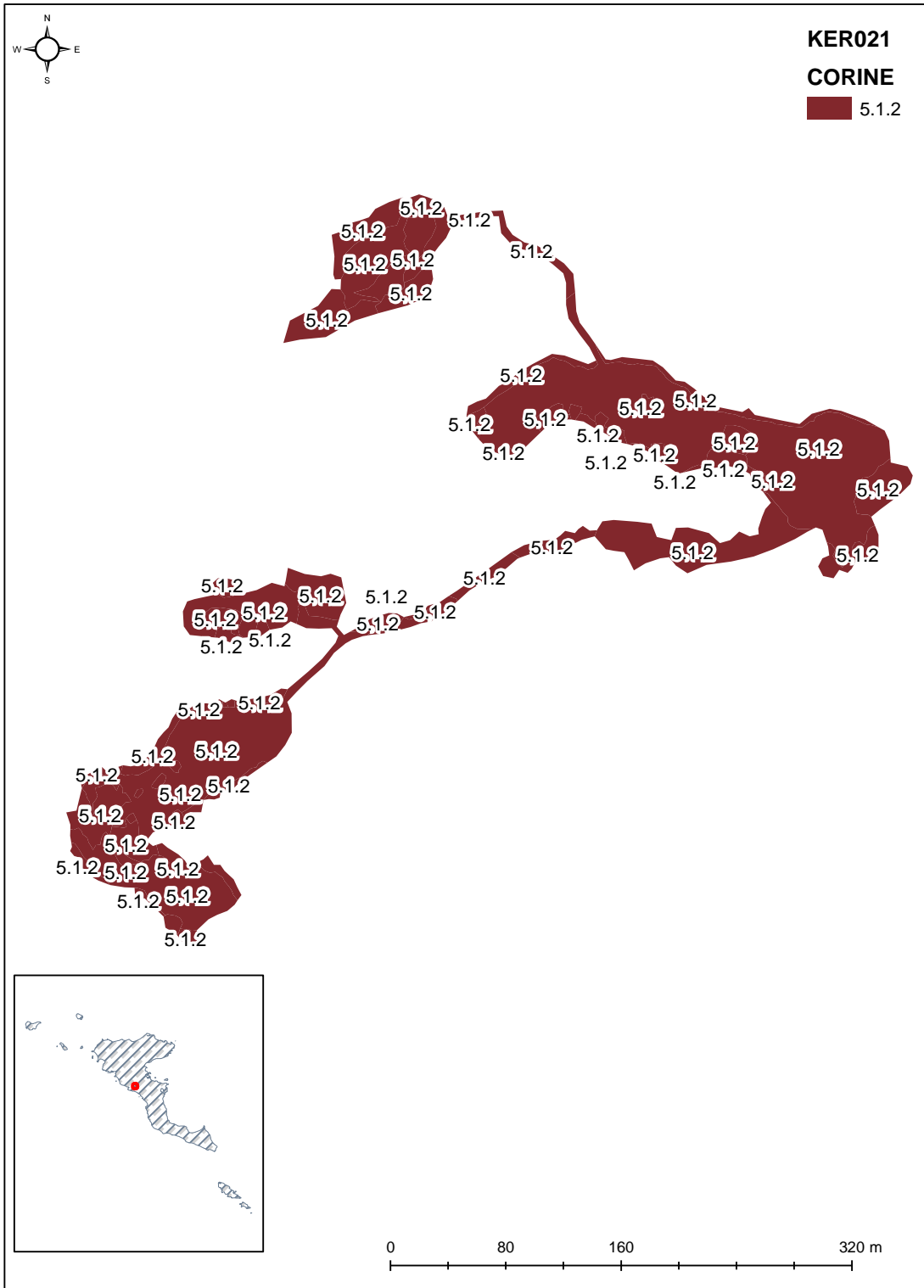




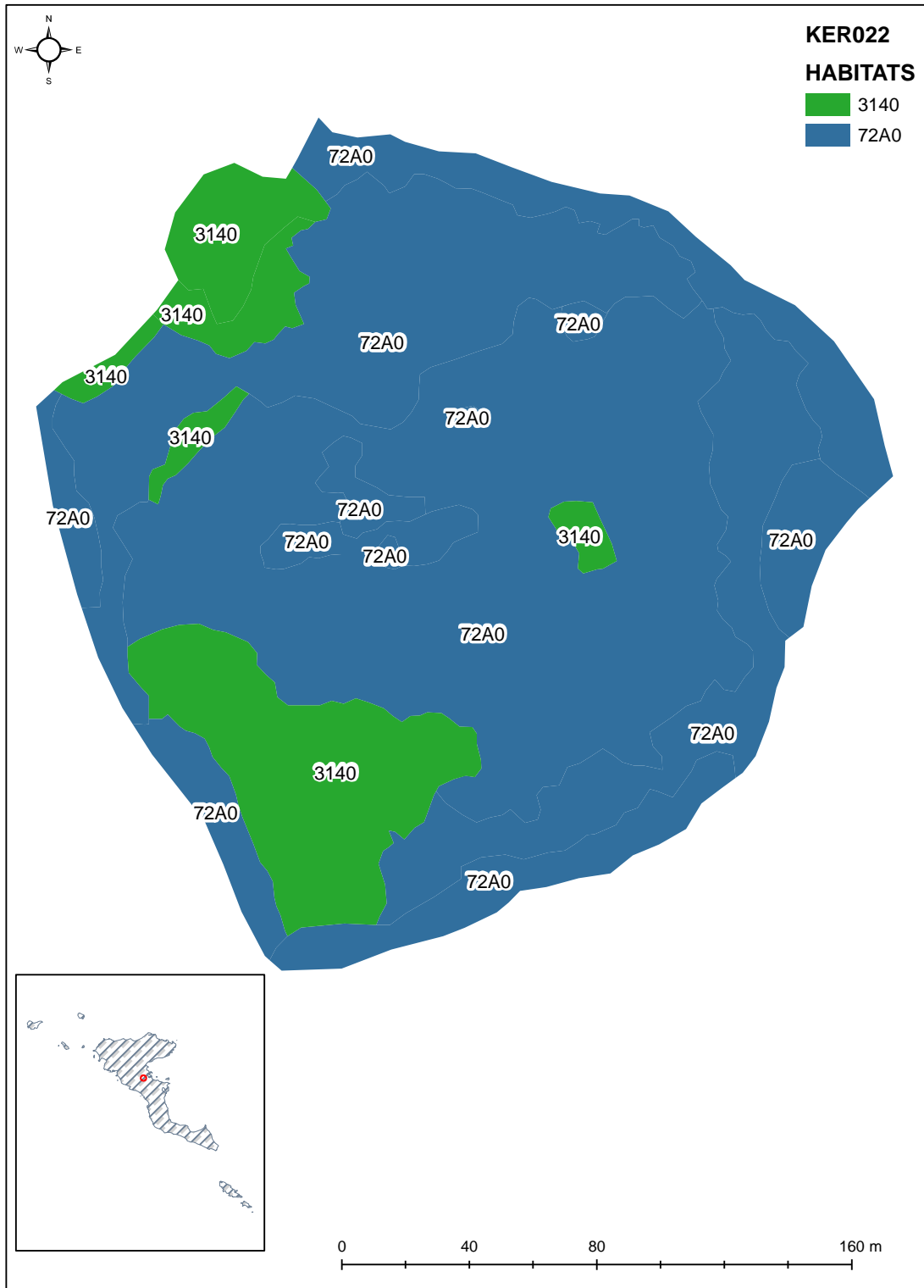
18. KER021-Λιμνία Γκολφ Κέρκυρας (Ρόπα)

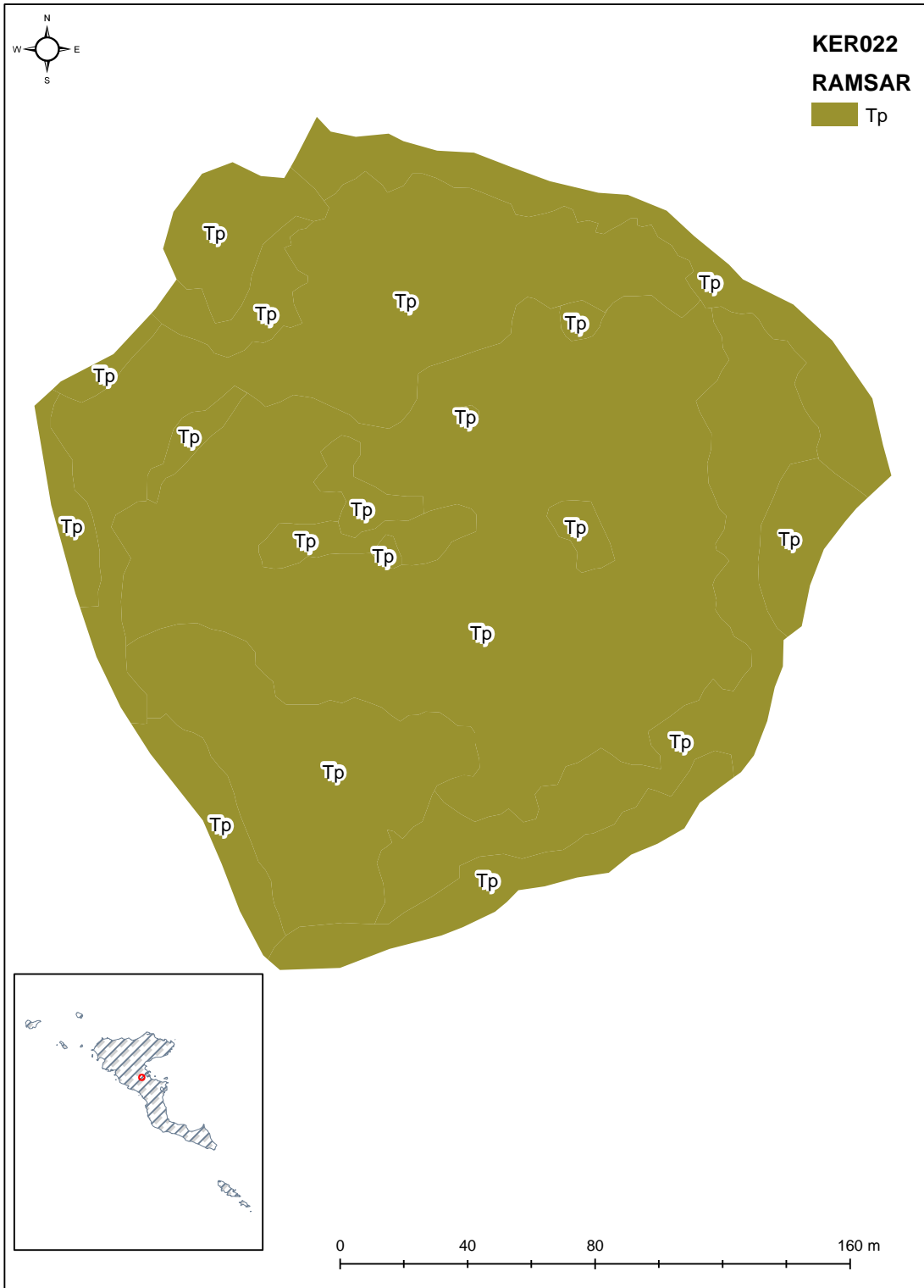




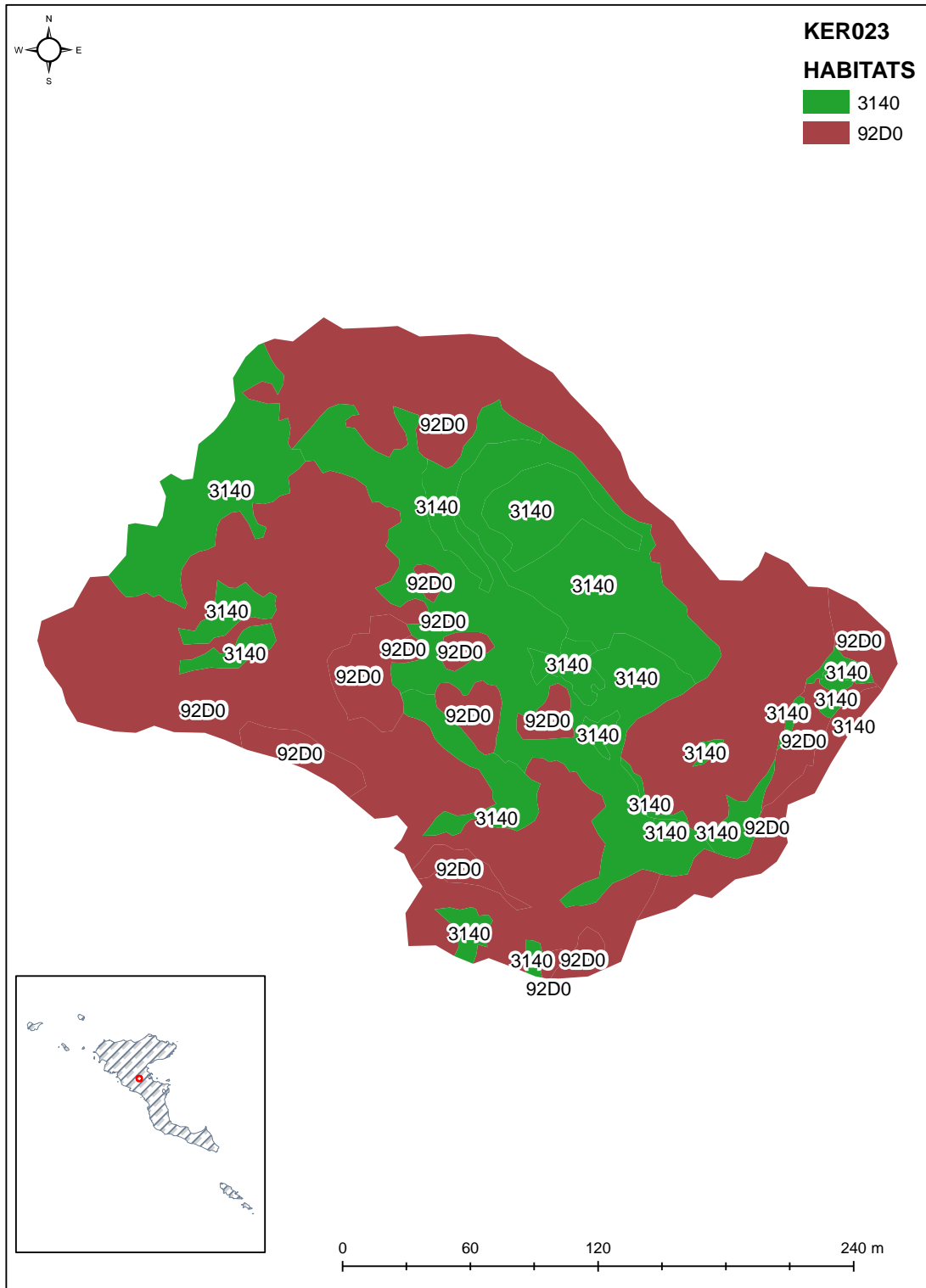


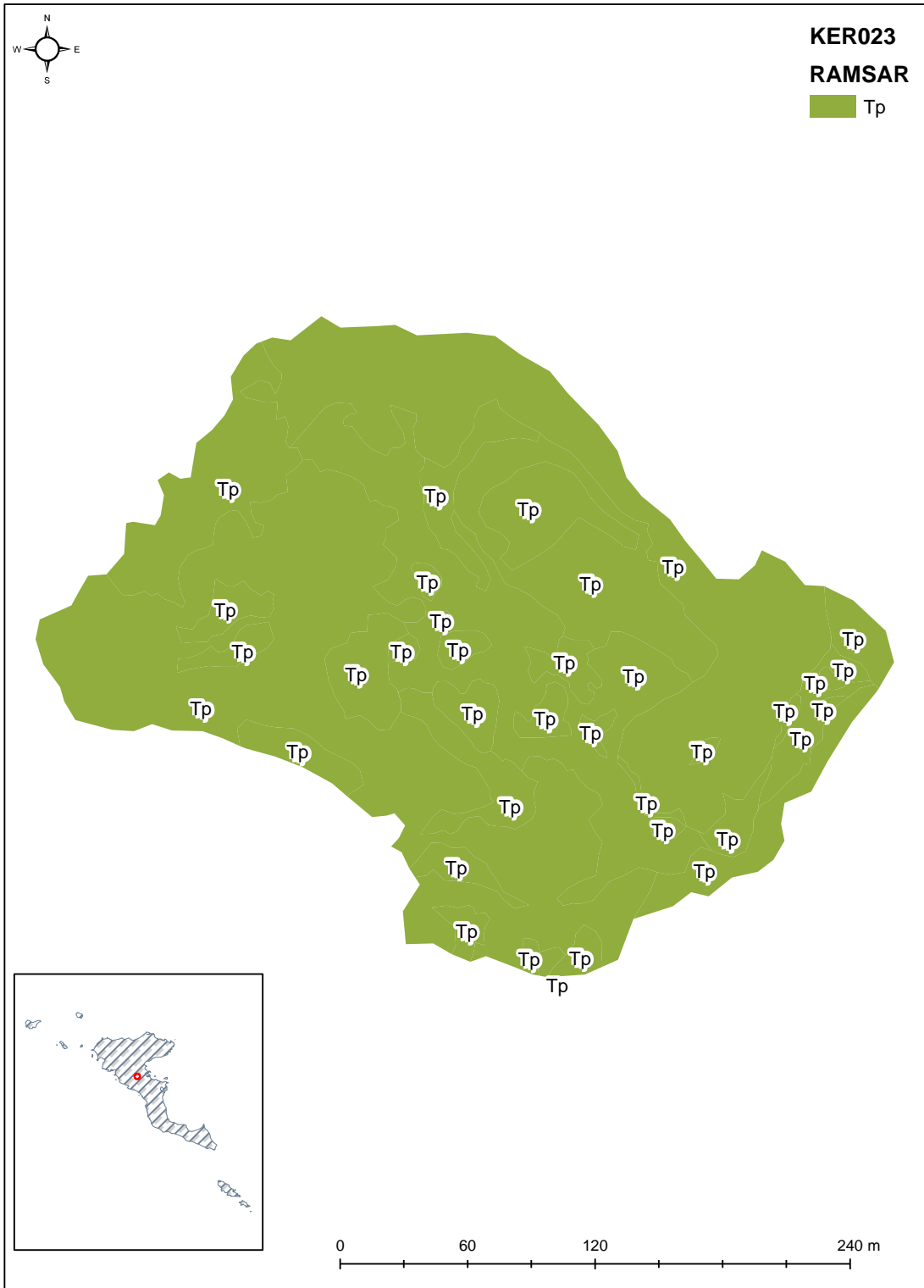
19. KER022-Λίμνη Σκοτεινή

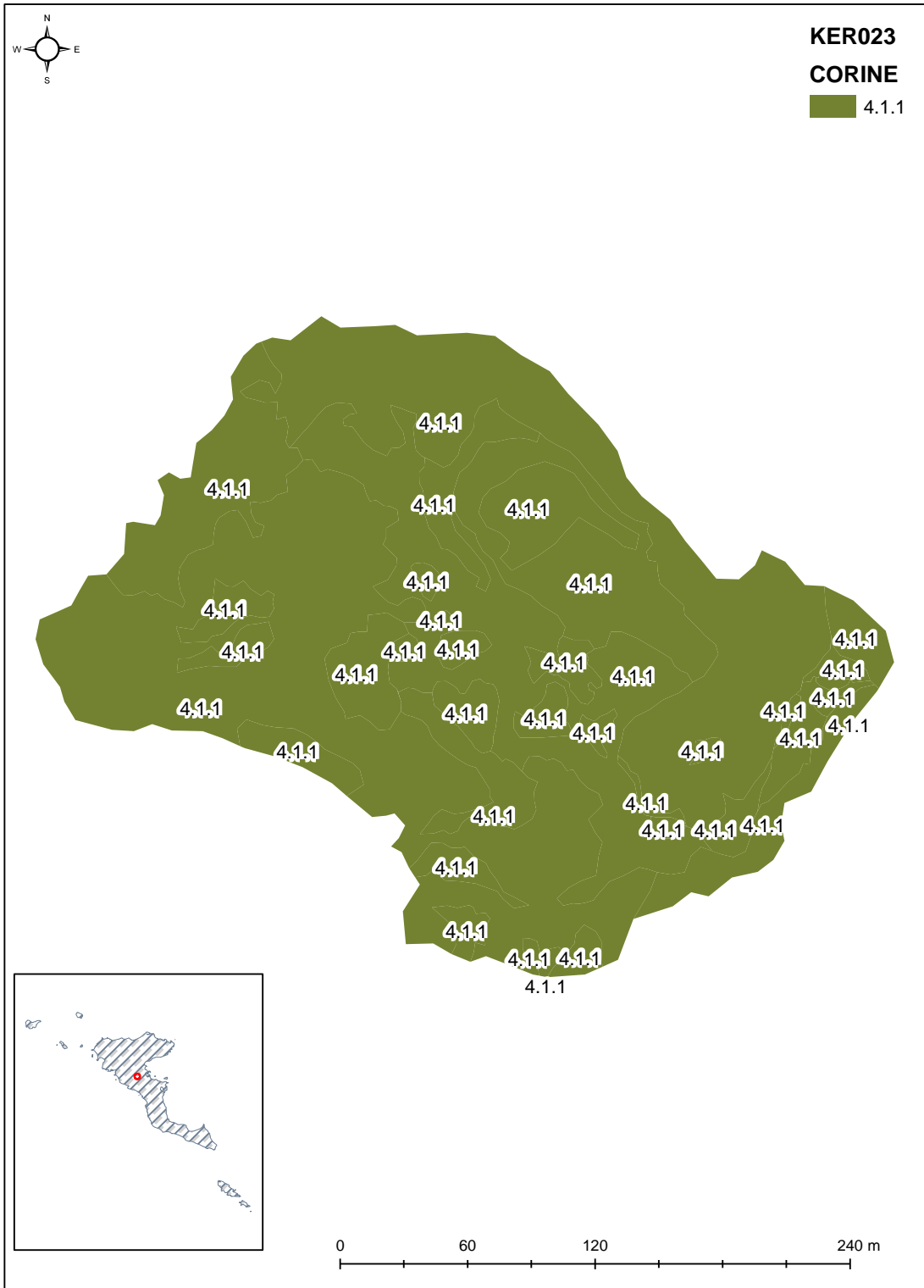




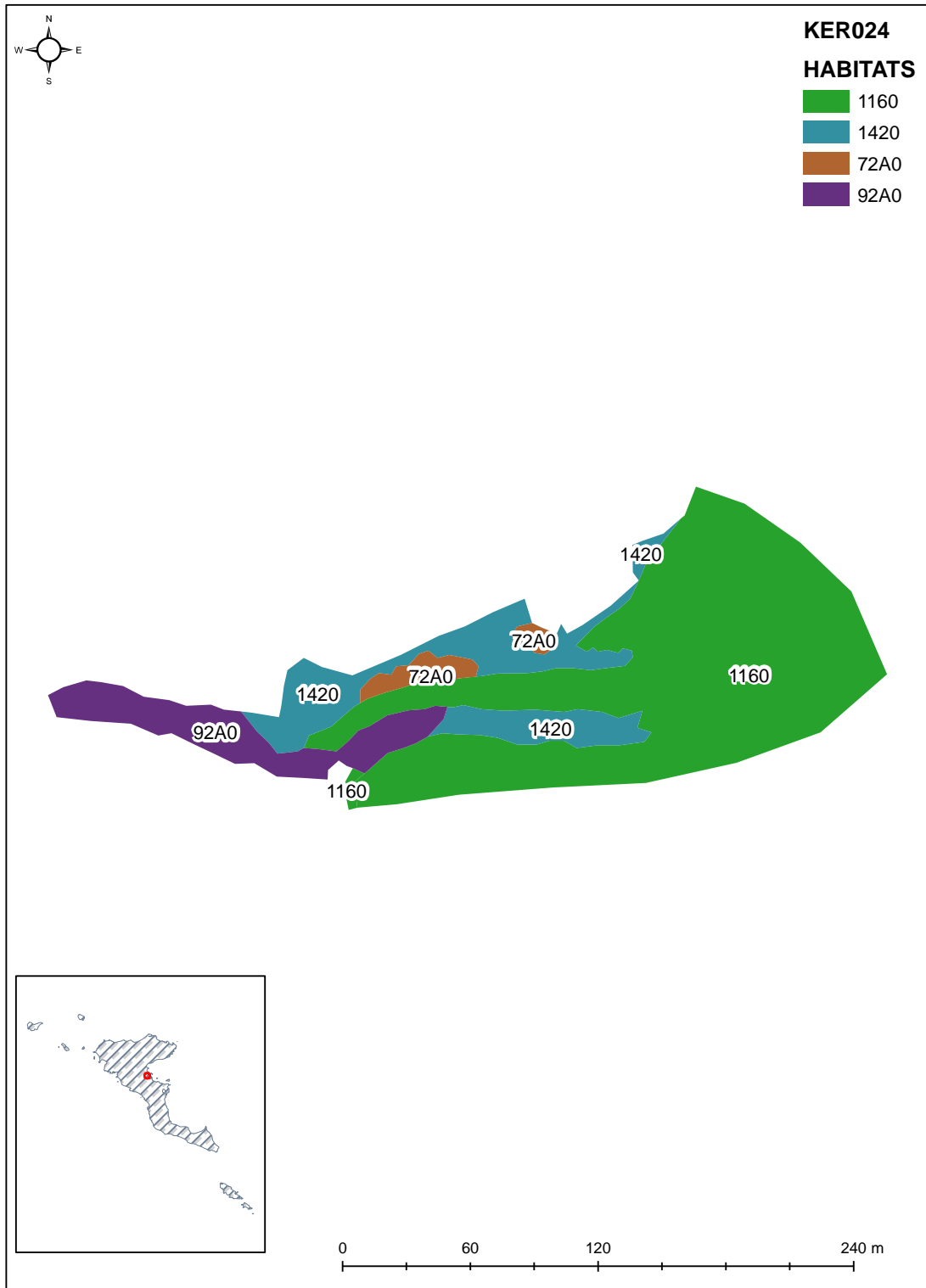
20. KER023-Λίμνη Μπερτζάνου

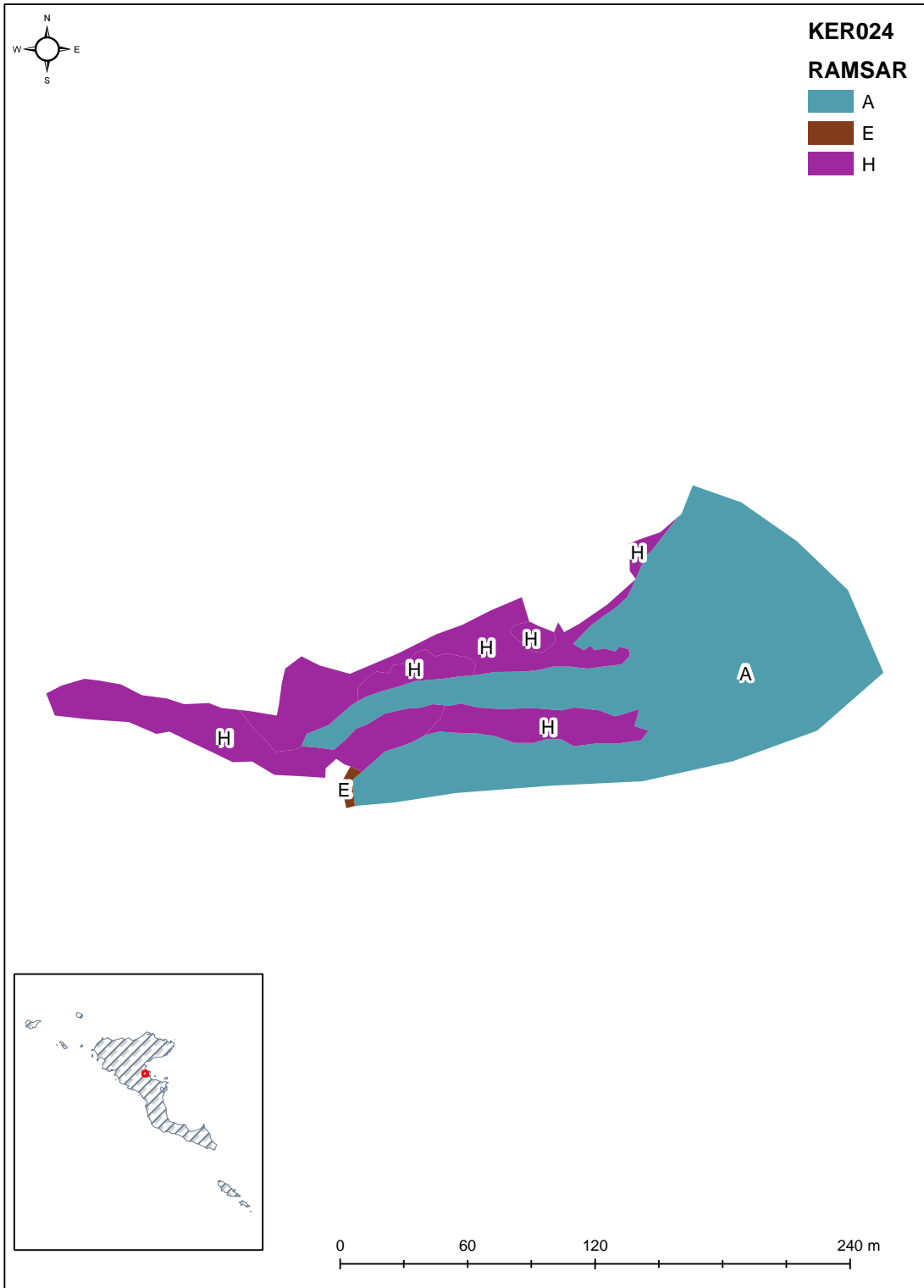


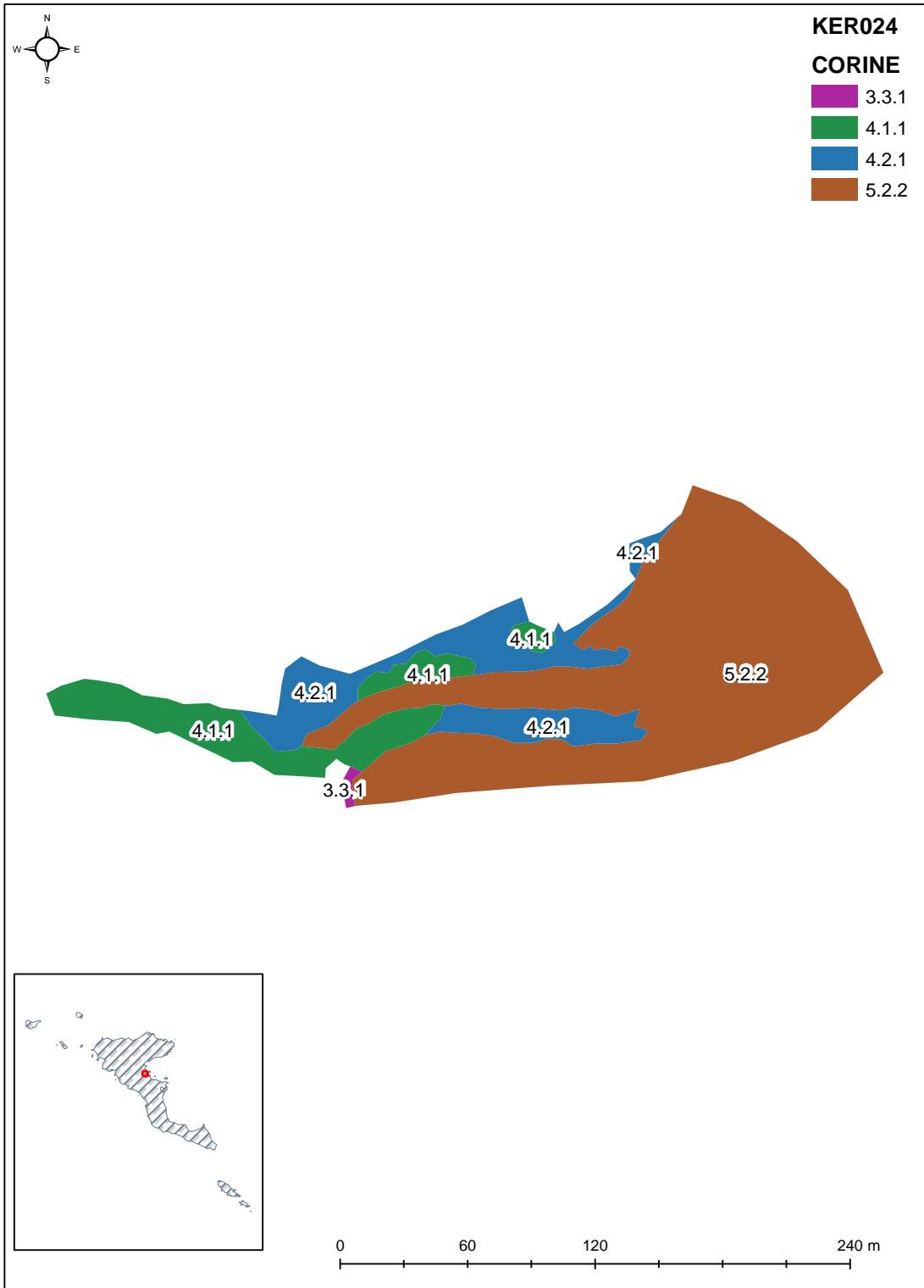




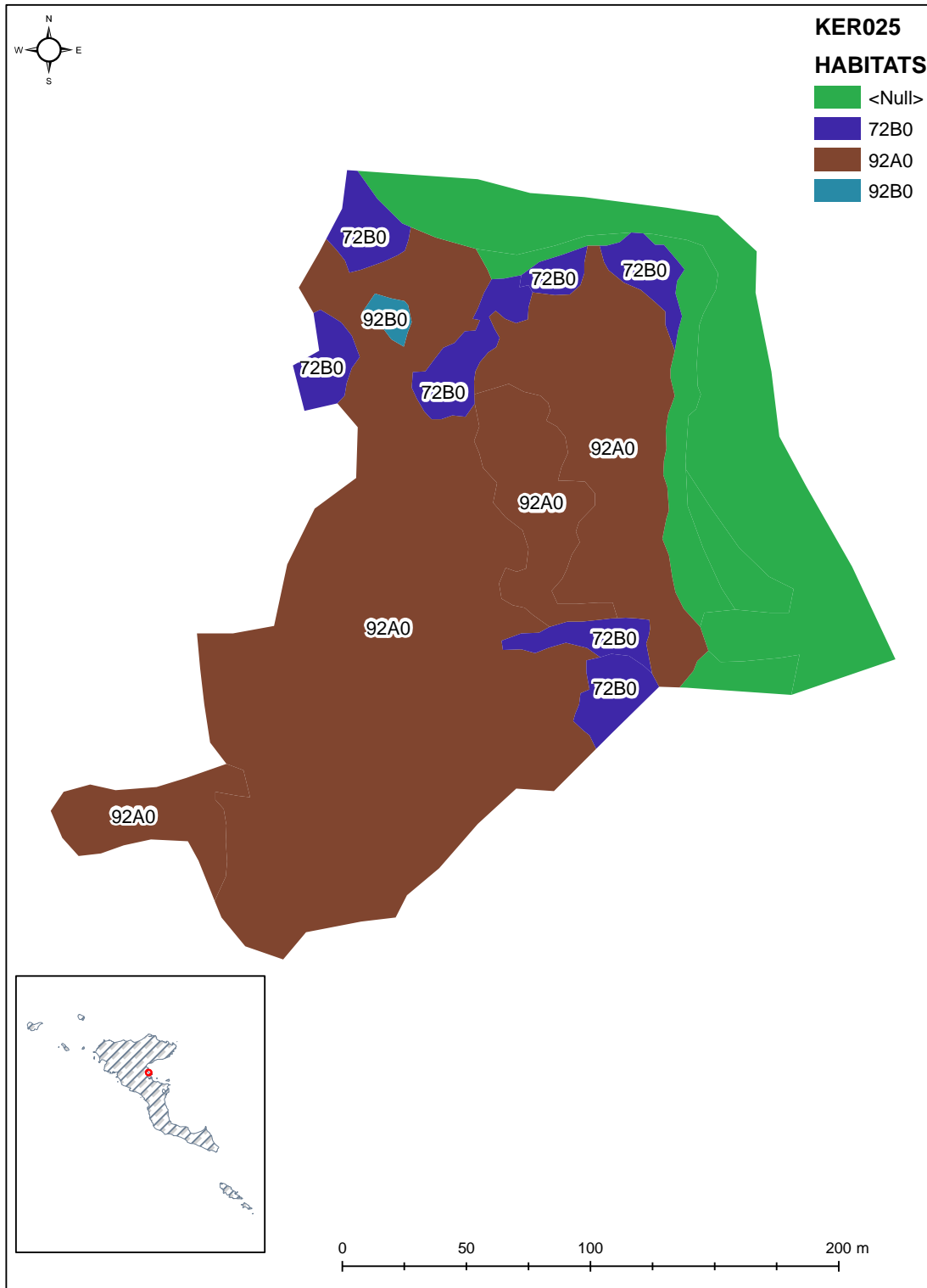
21. KER024-Έλος Γουβιών

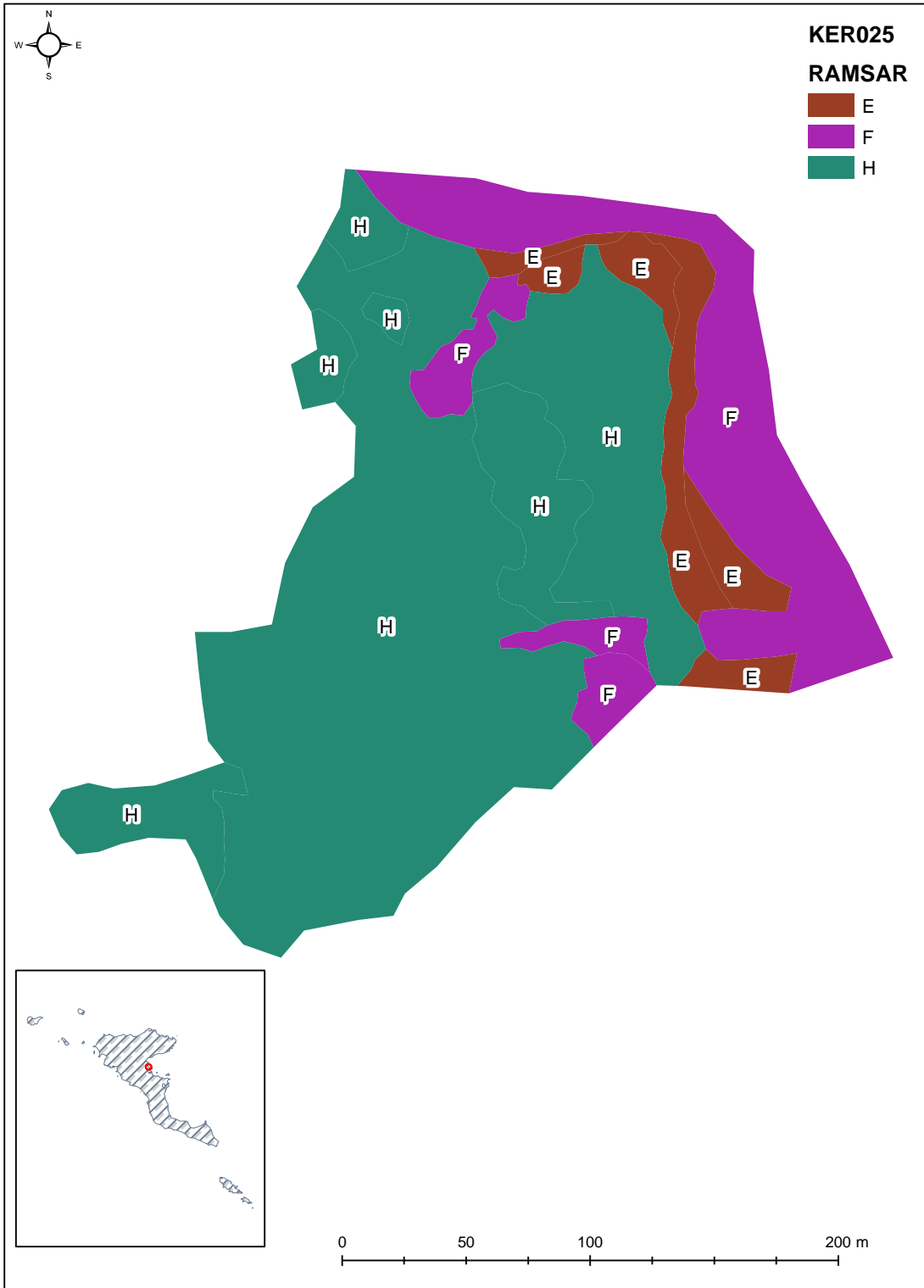


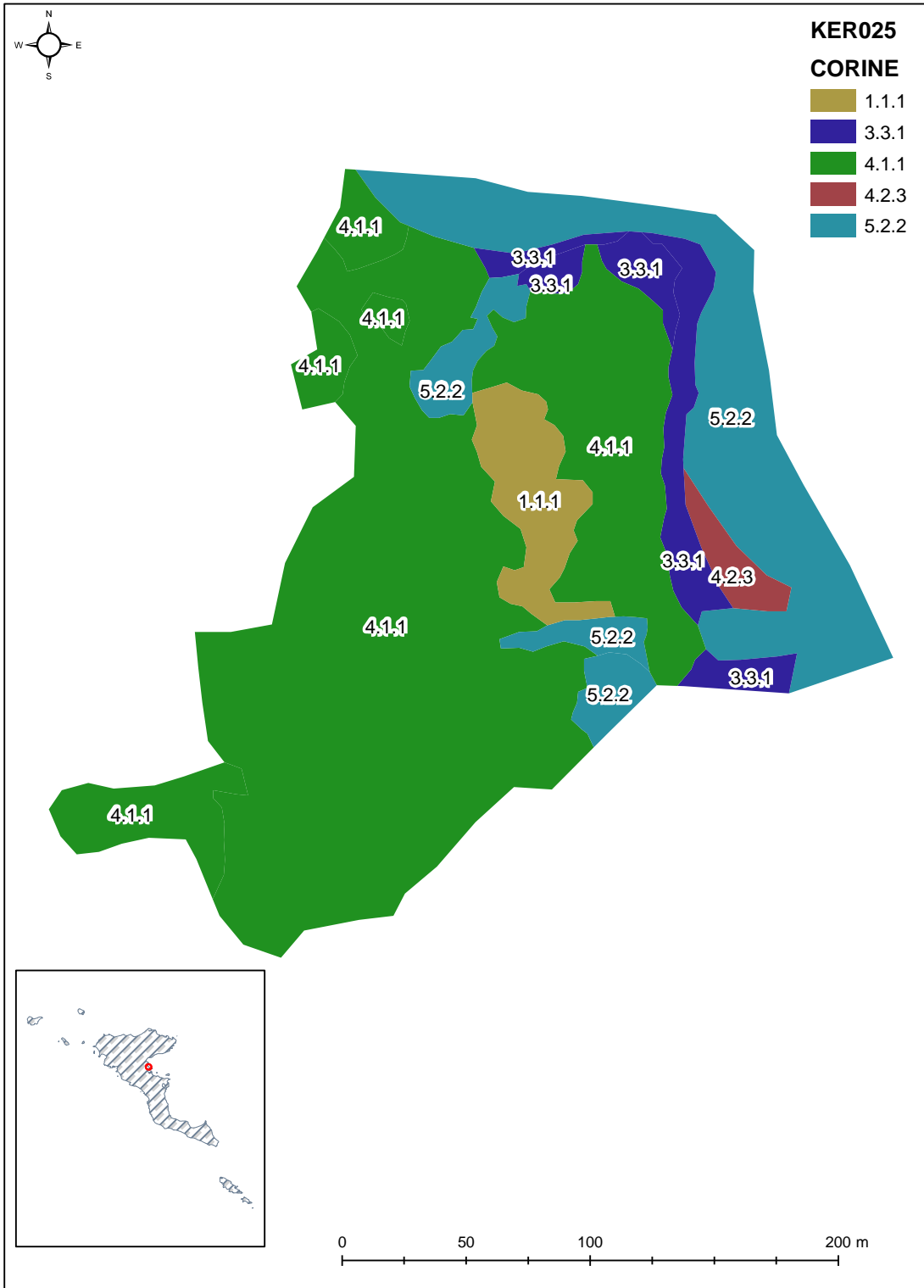




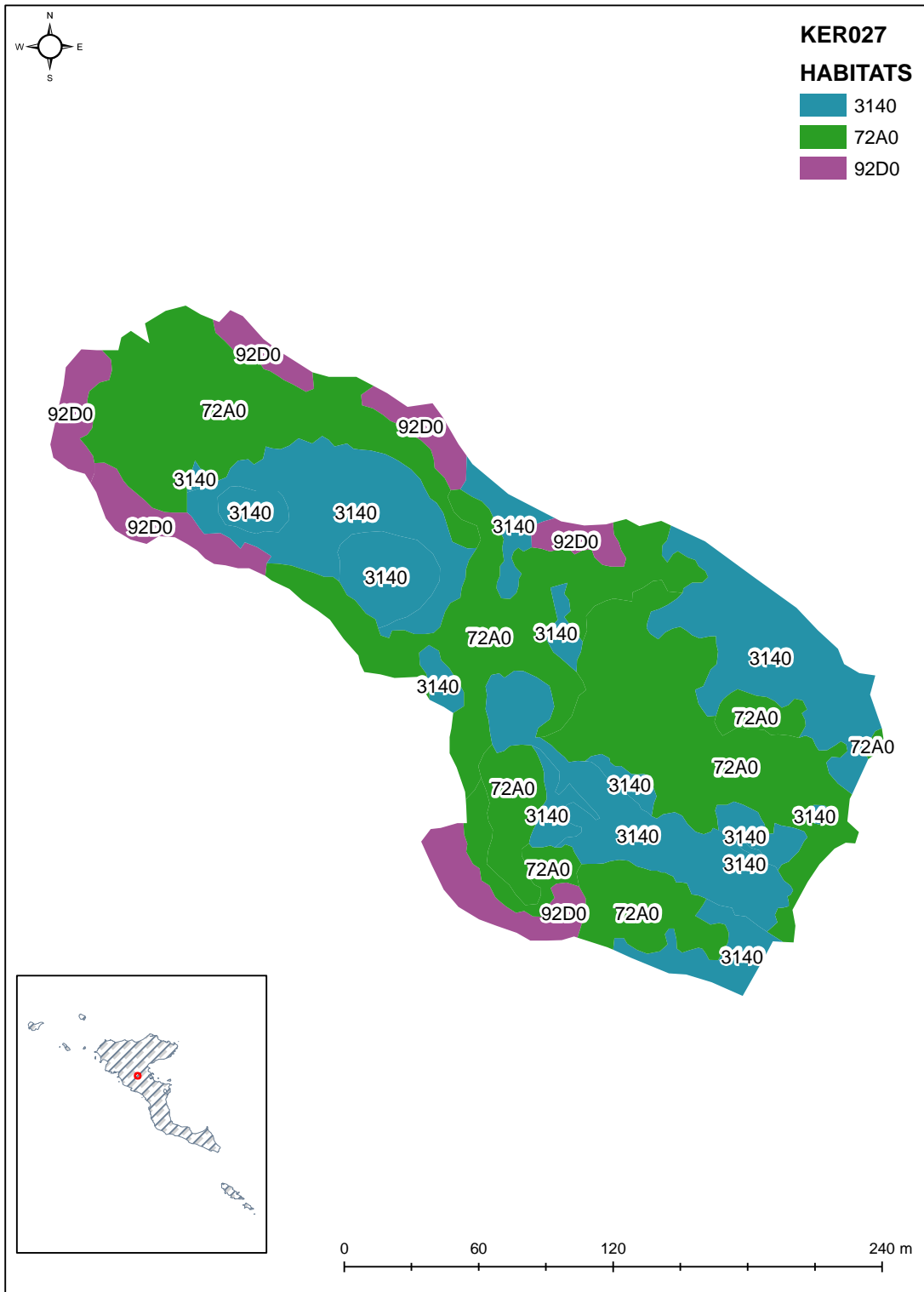
22. KER025-Εκβολή και Κανάλι Στραβοπόταμου

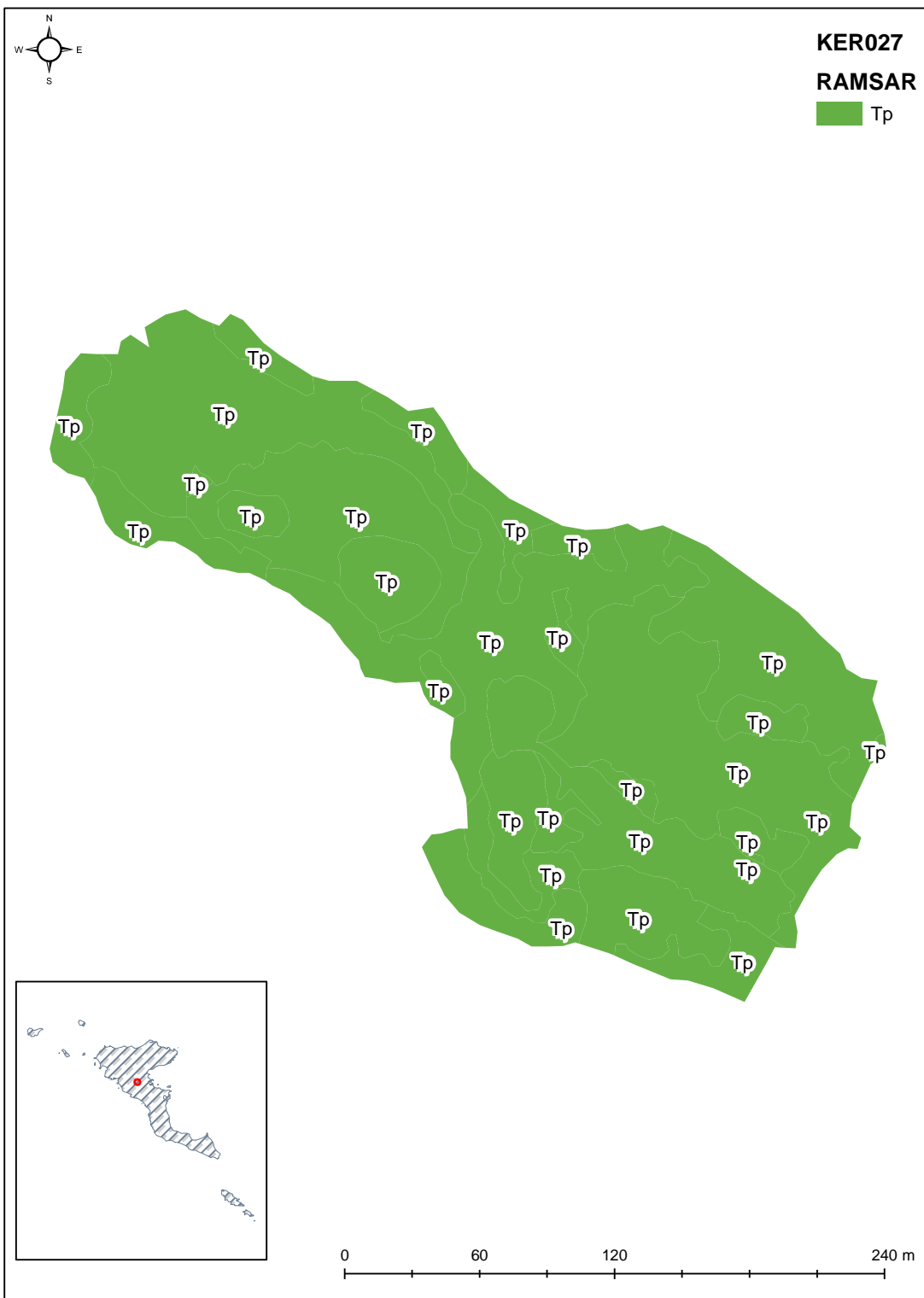


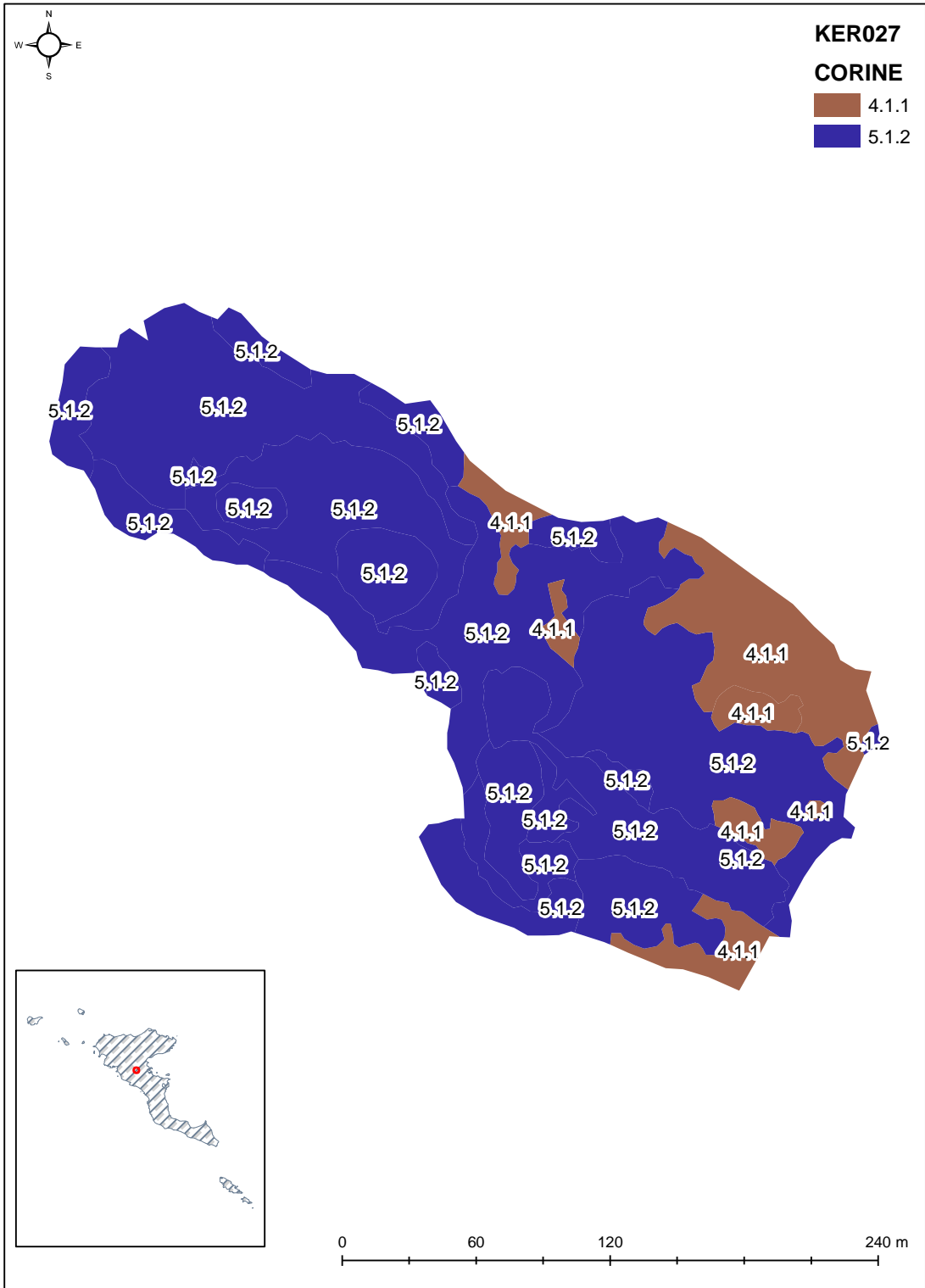




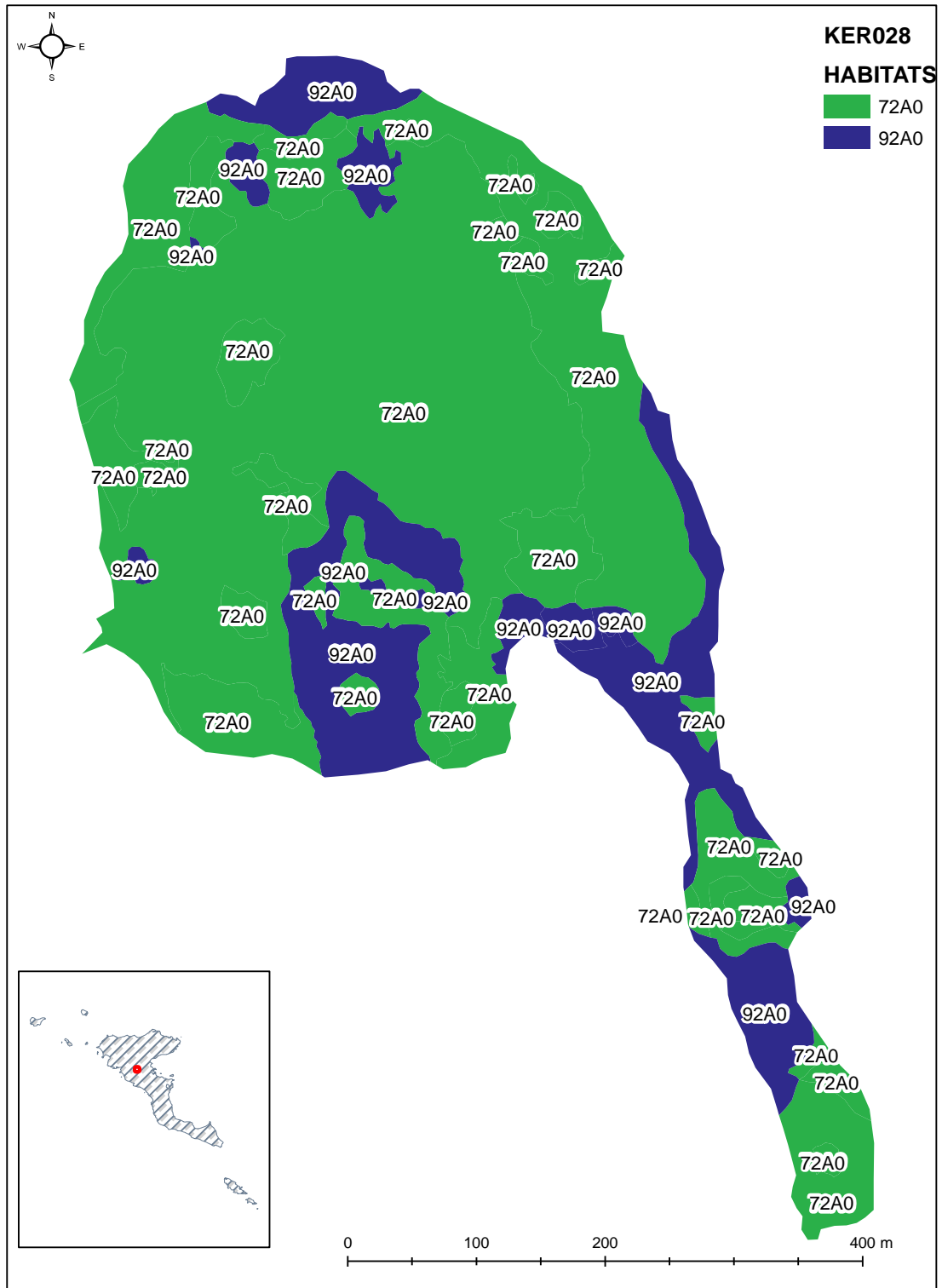
23. KER027-Γαυρολίμνη

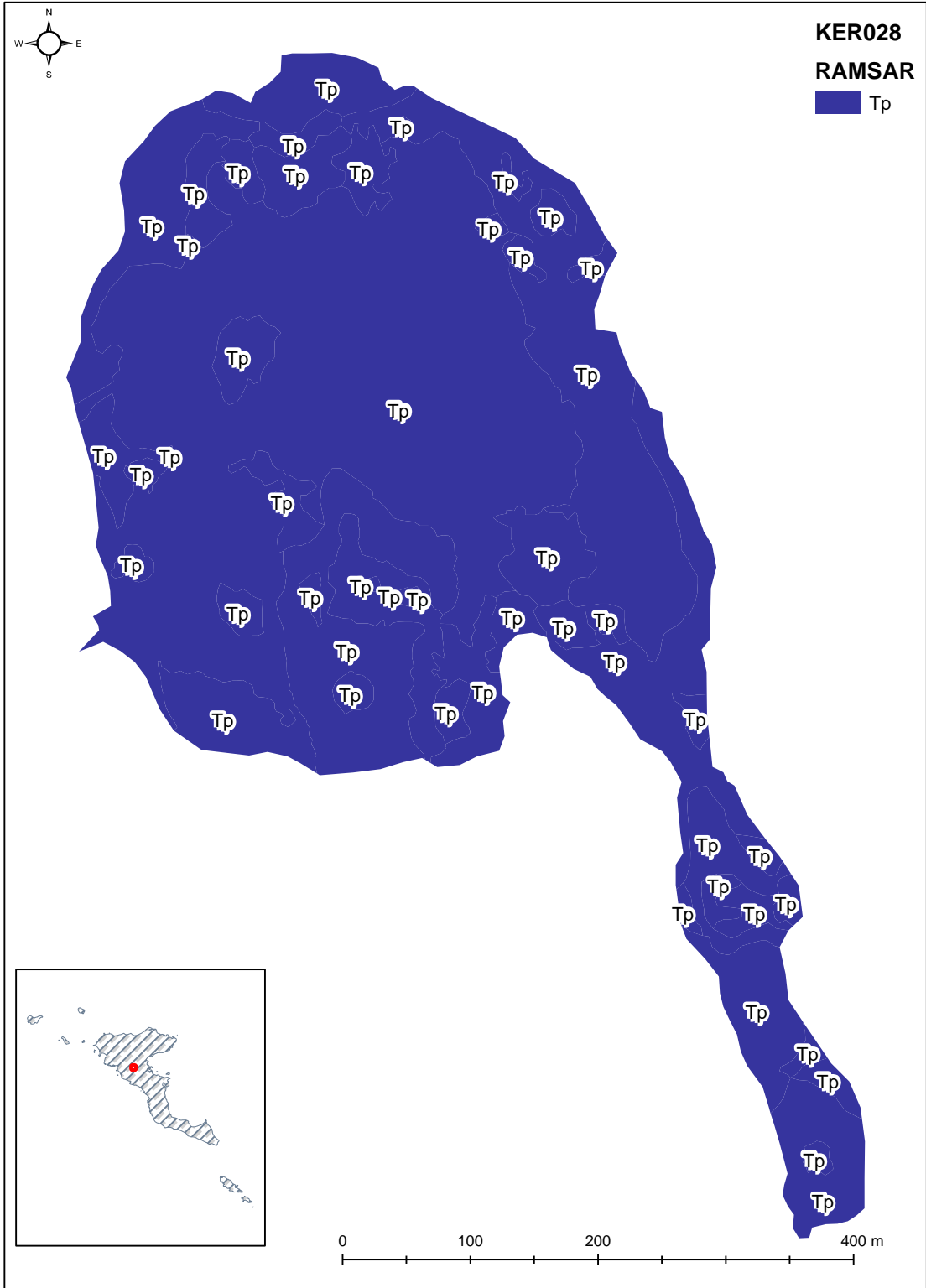


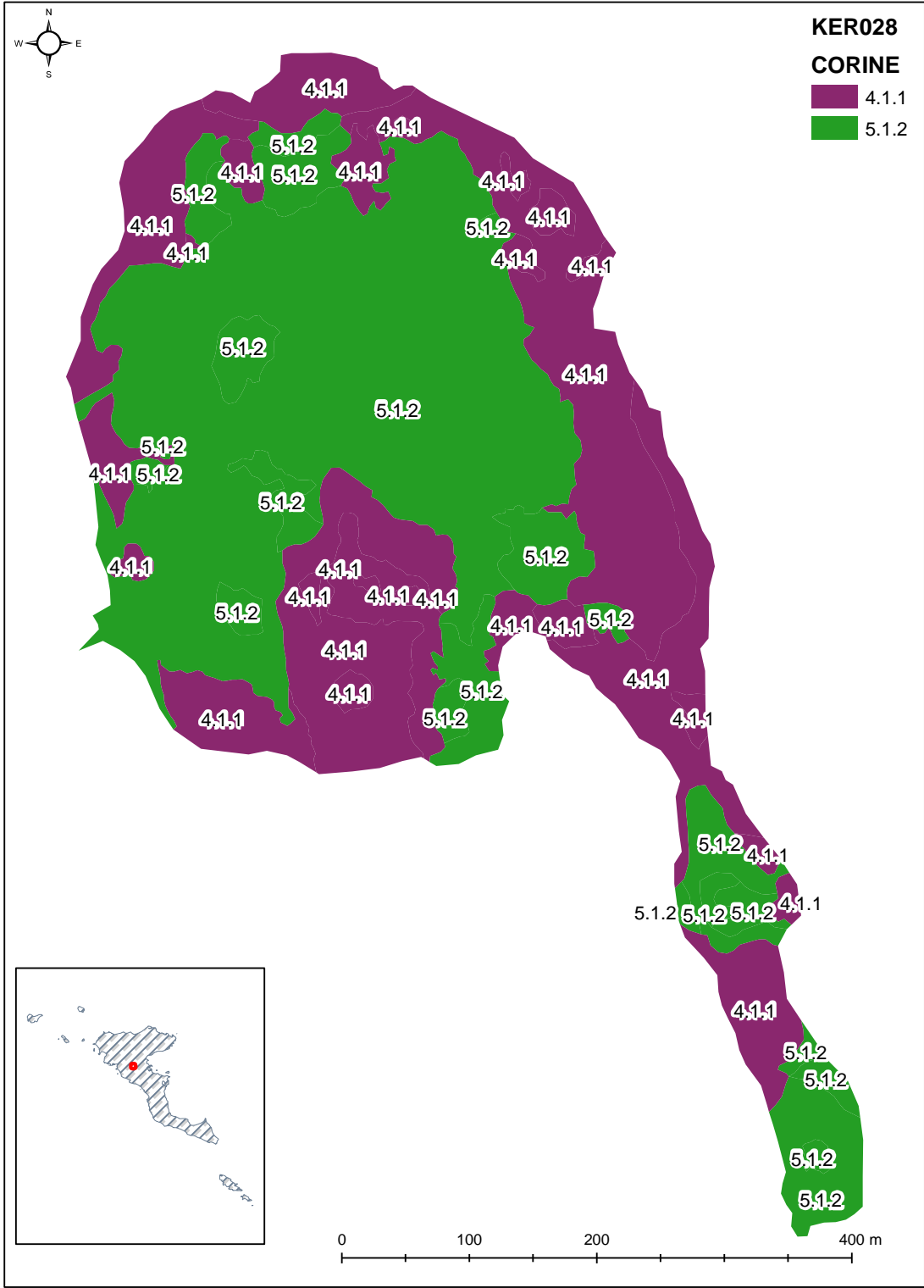




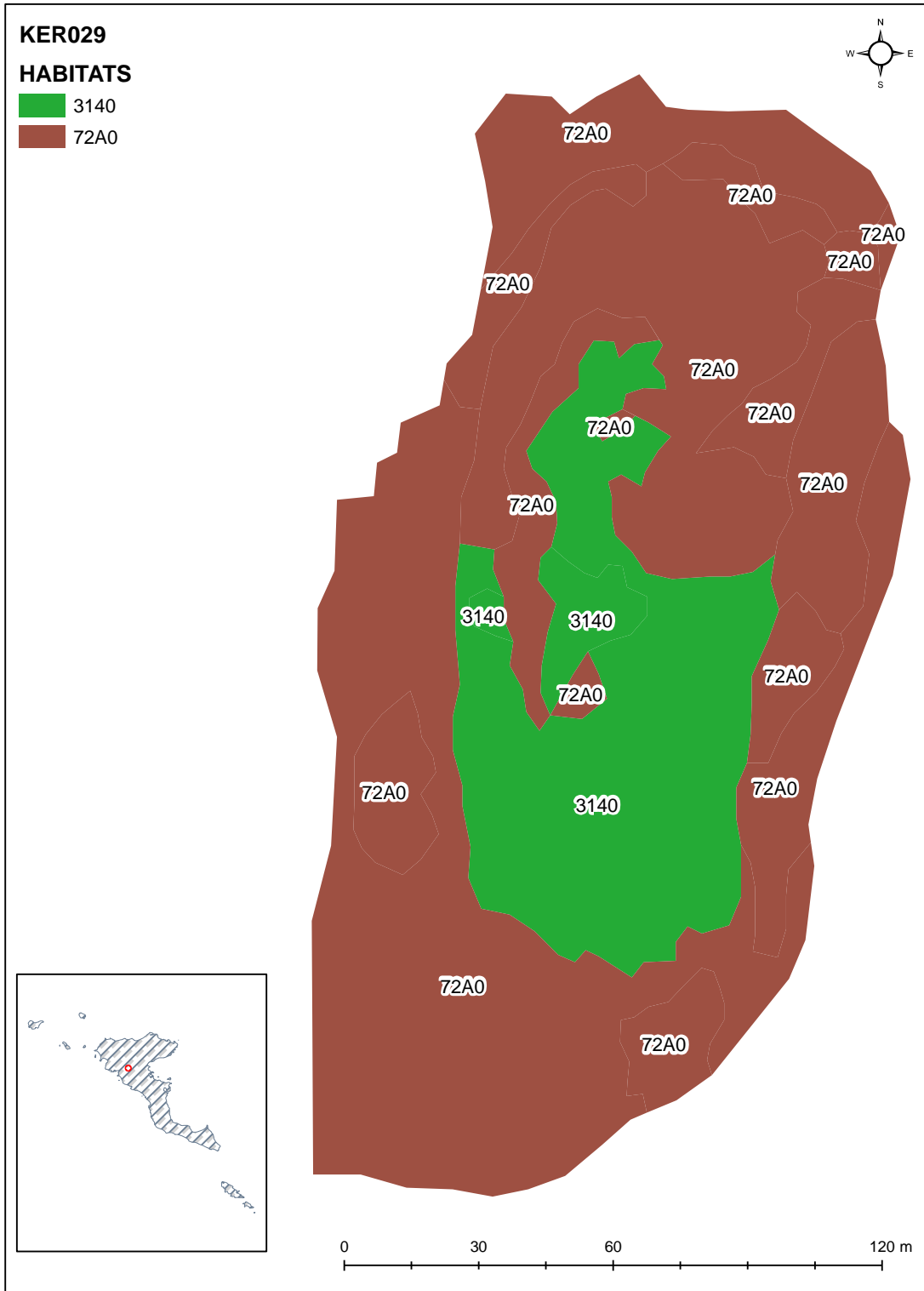
24. KER028-Ελος Γαϊδαράνα



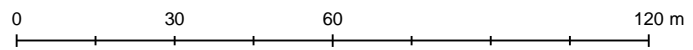
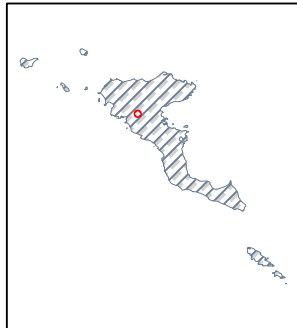
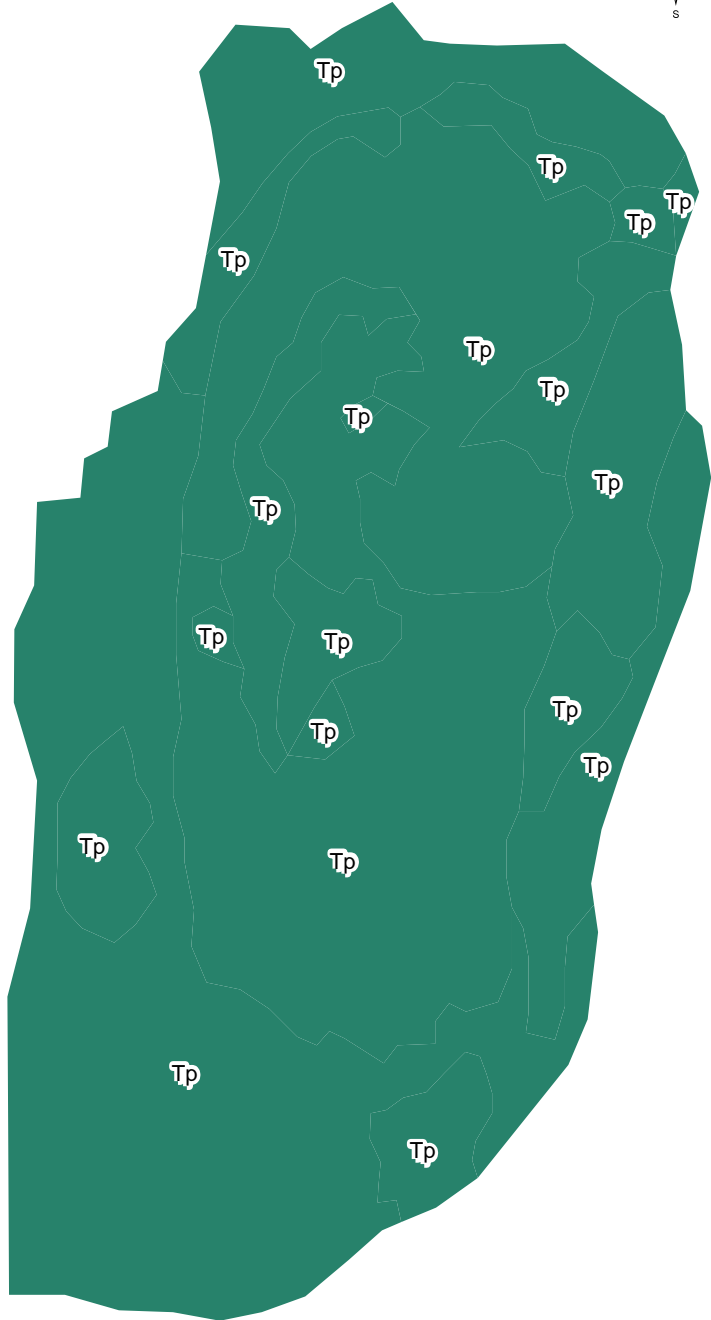




25. KER029-Λίμνη Κουνουπίνα



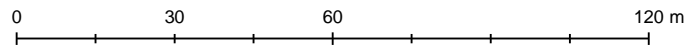
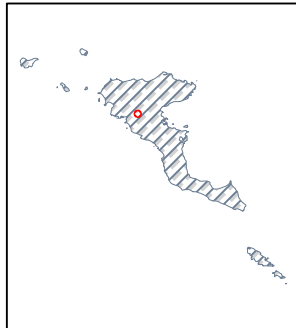
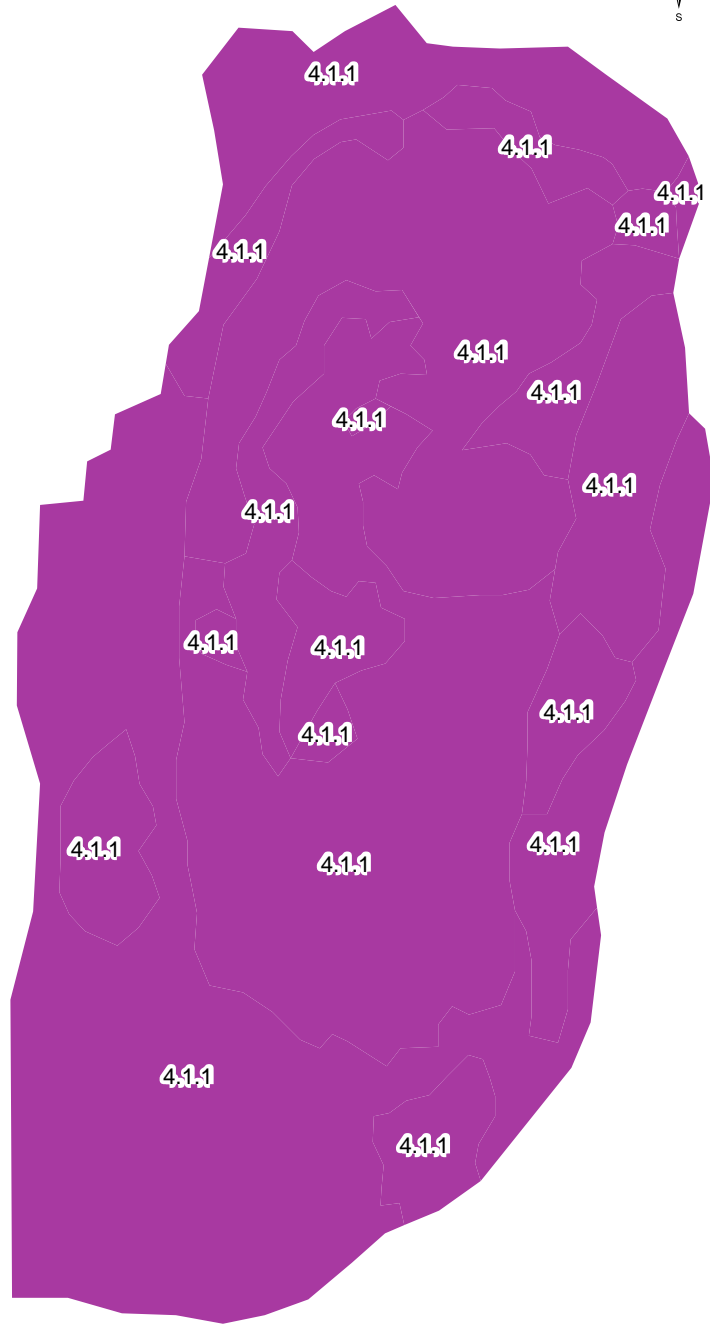
KER029
RAMSAR
Tp



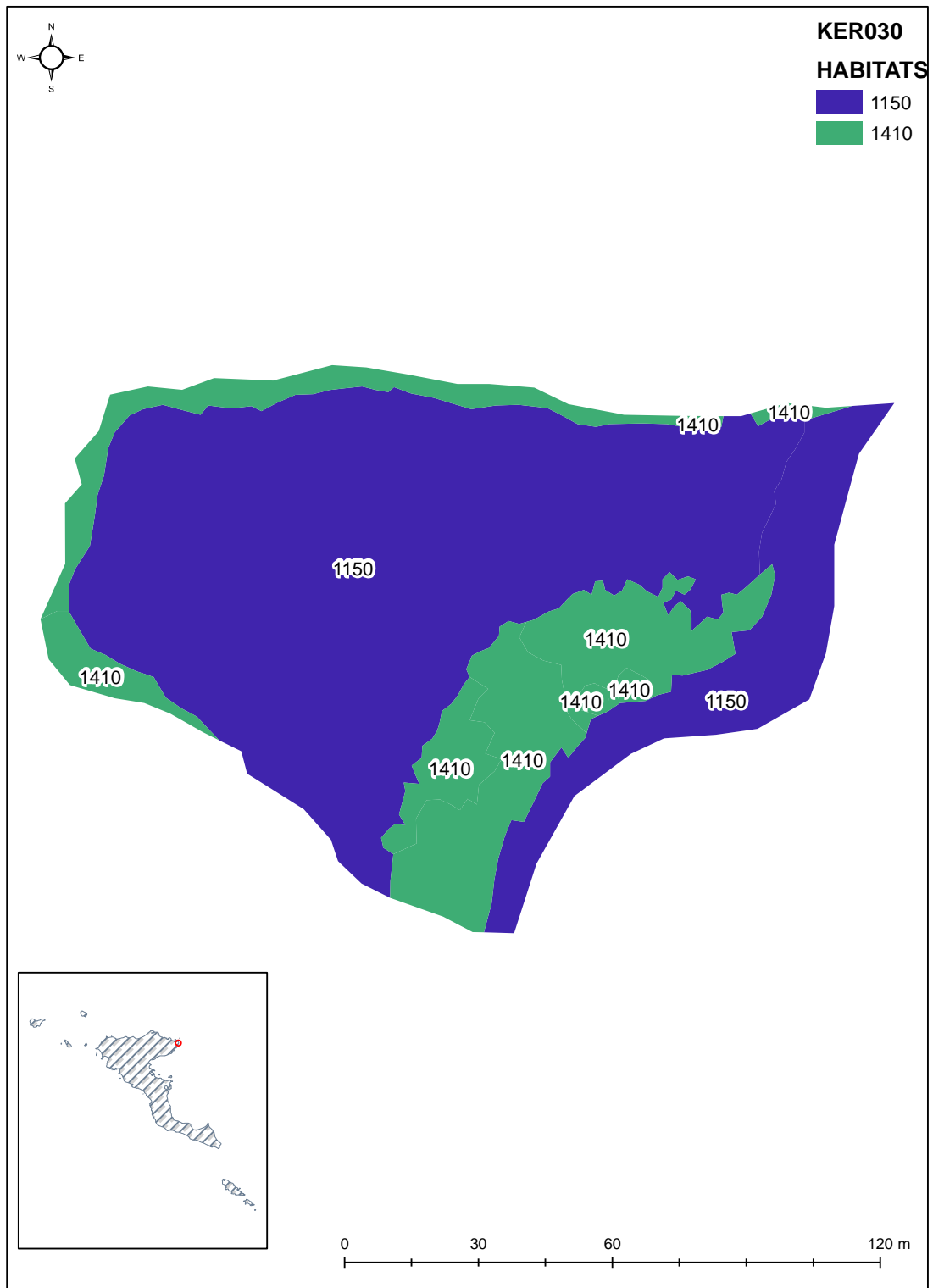
KER029

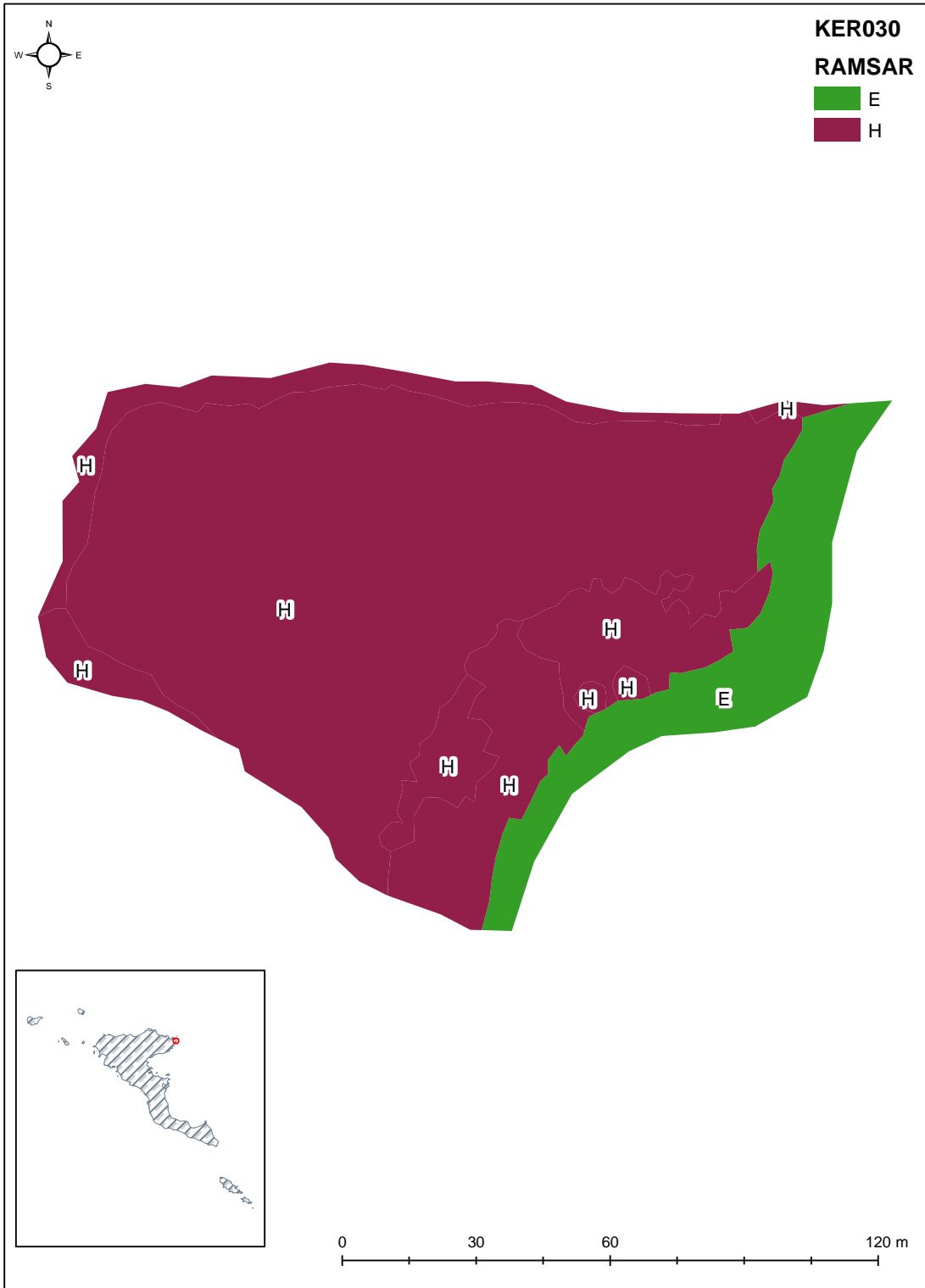
CORINE

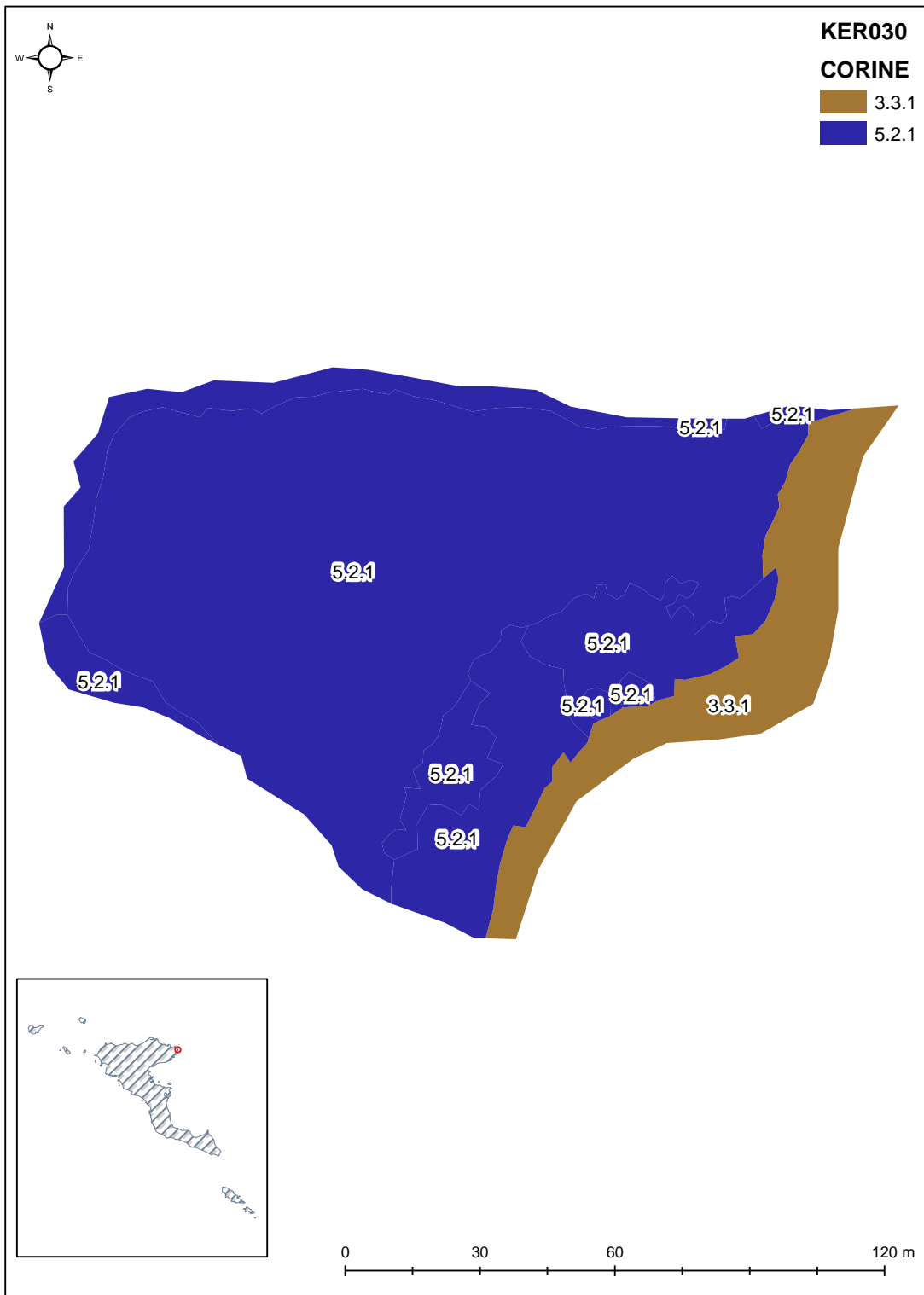
4.1.1



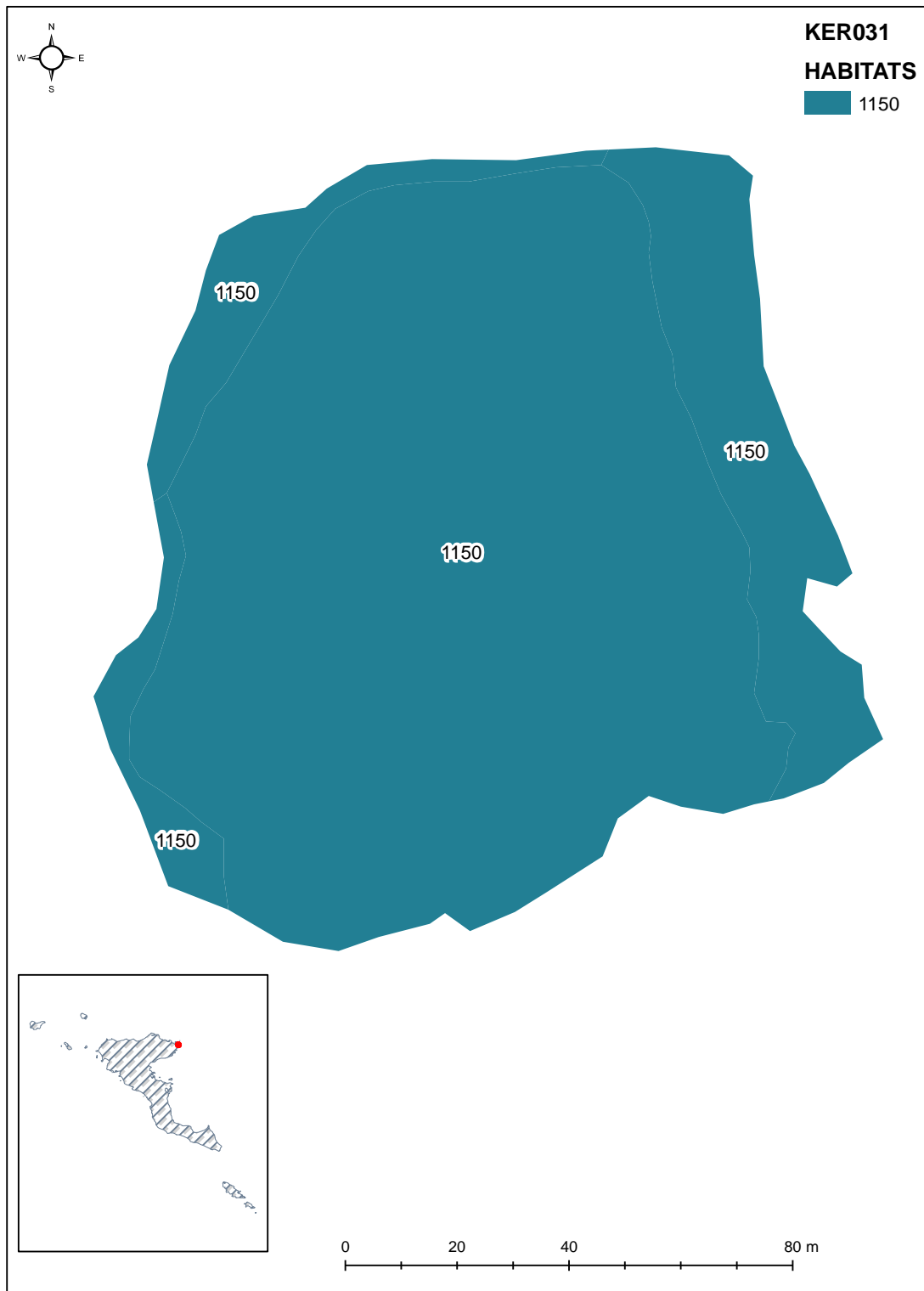
26. KER030-Βρωμολίμνη

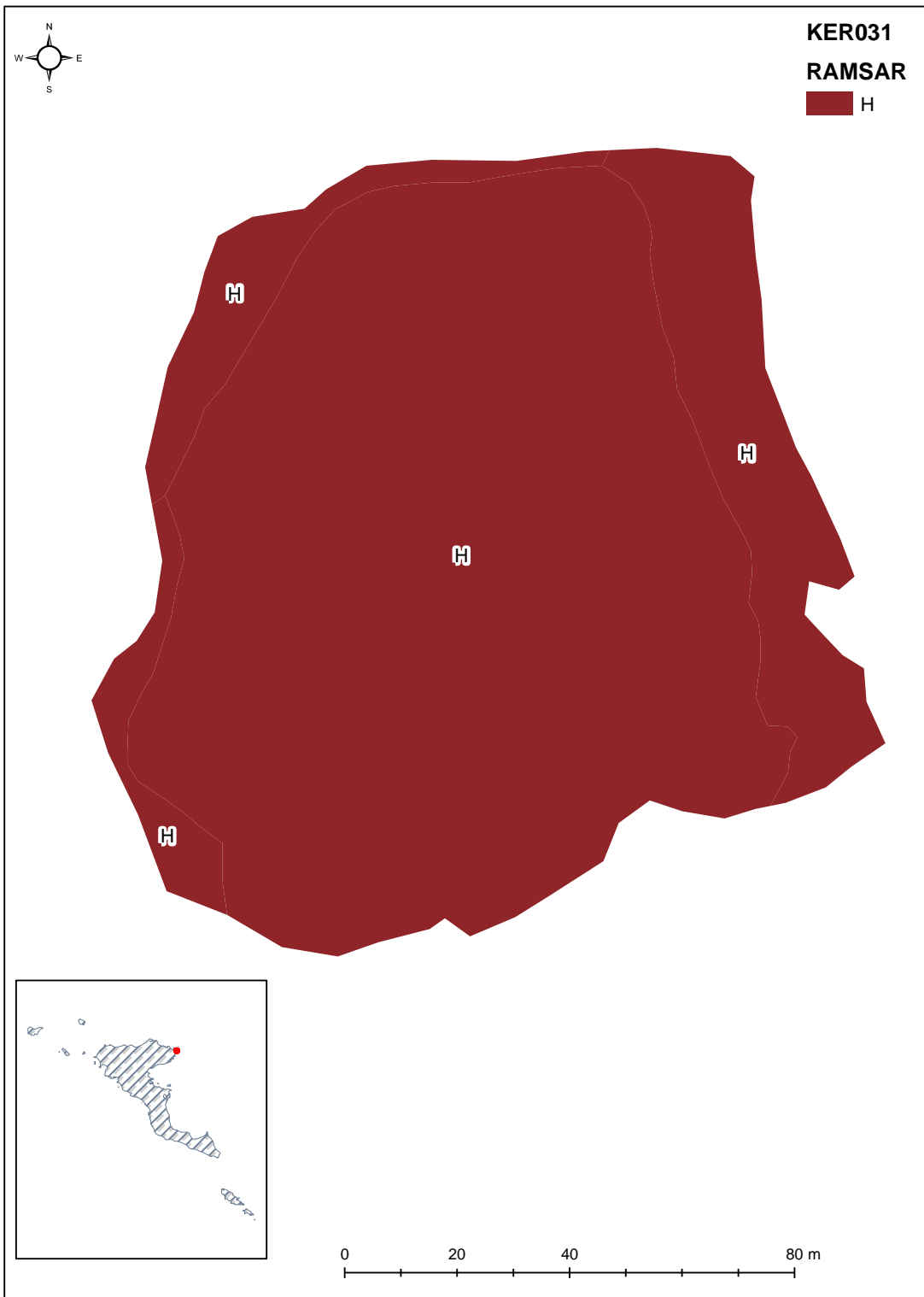


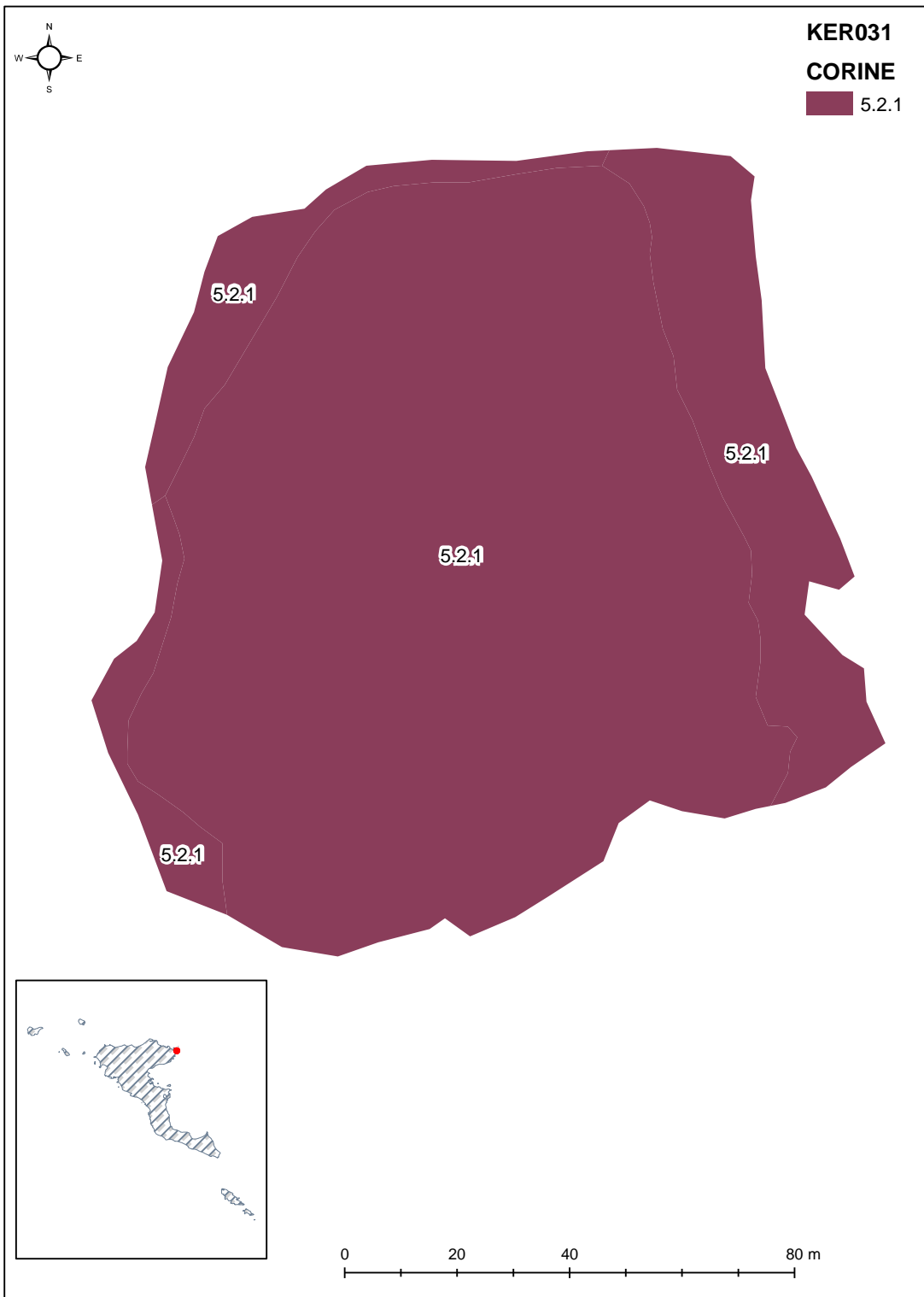




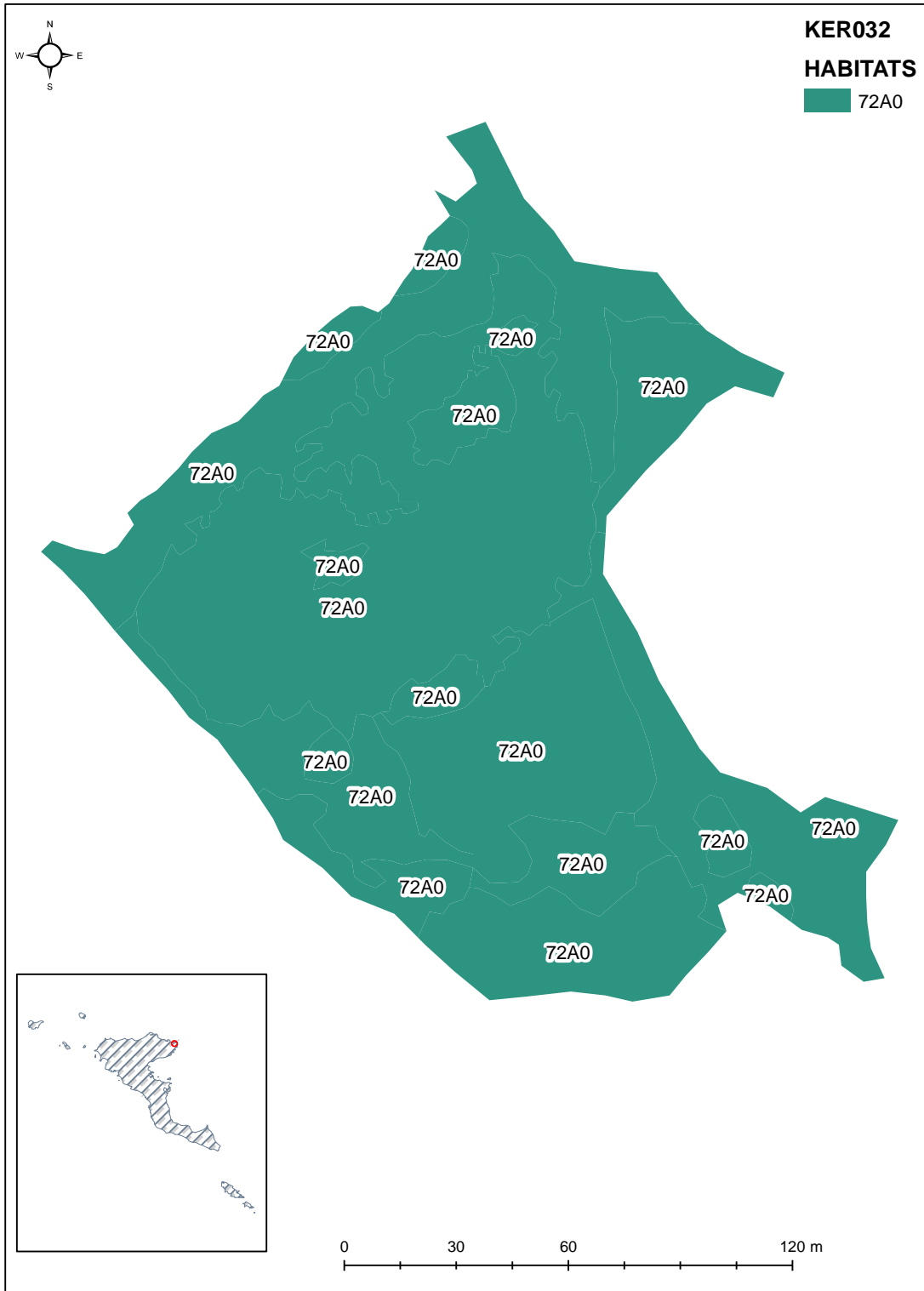
27. KER031-Λίμνη Ακολη

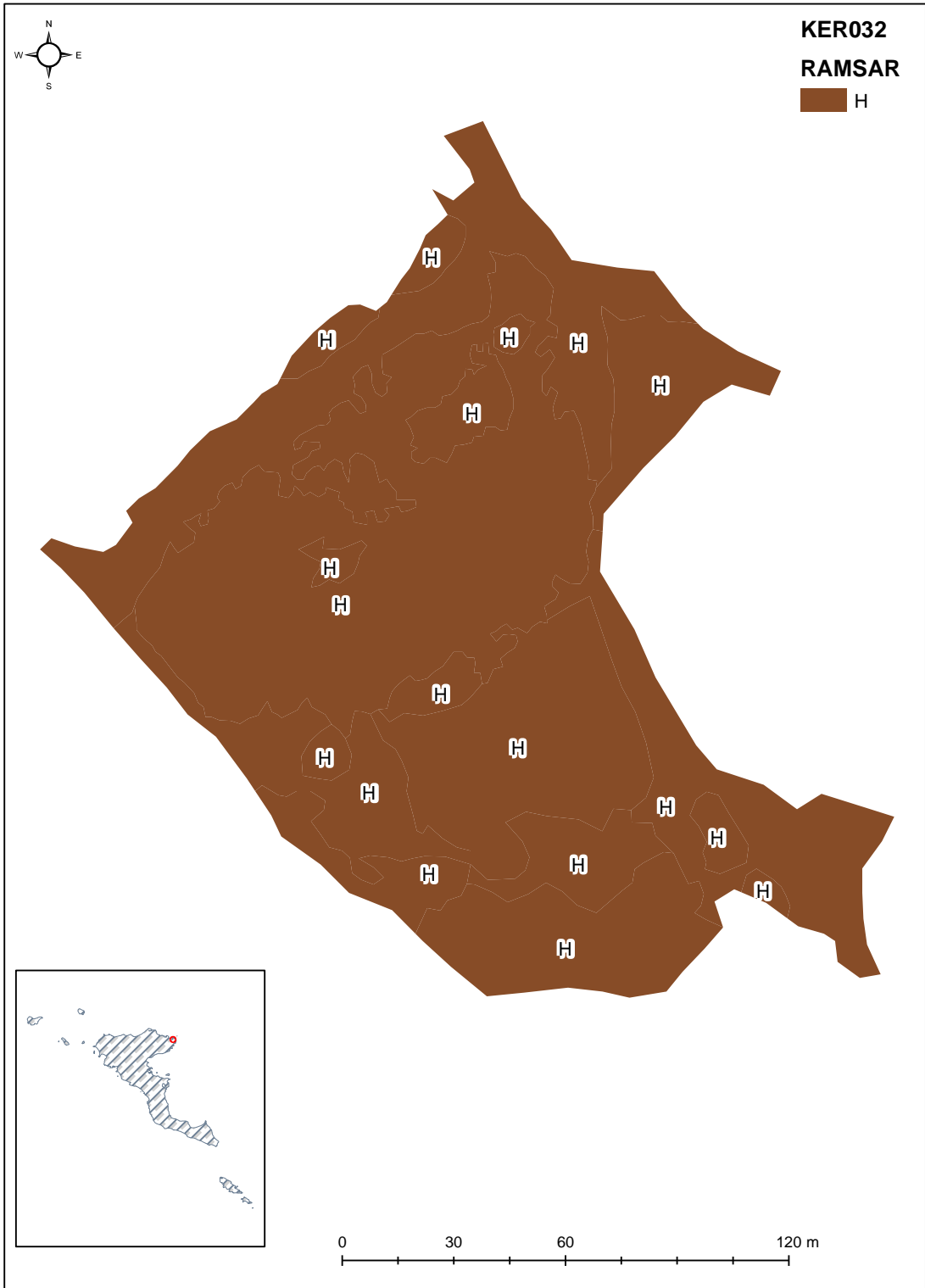


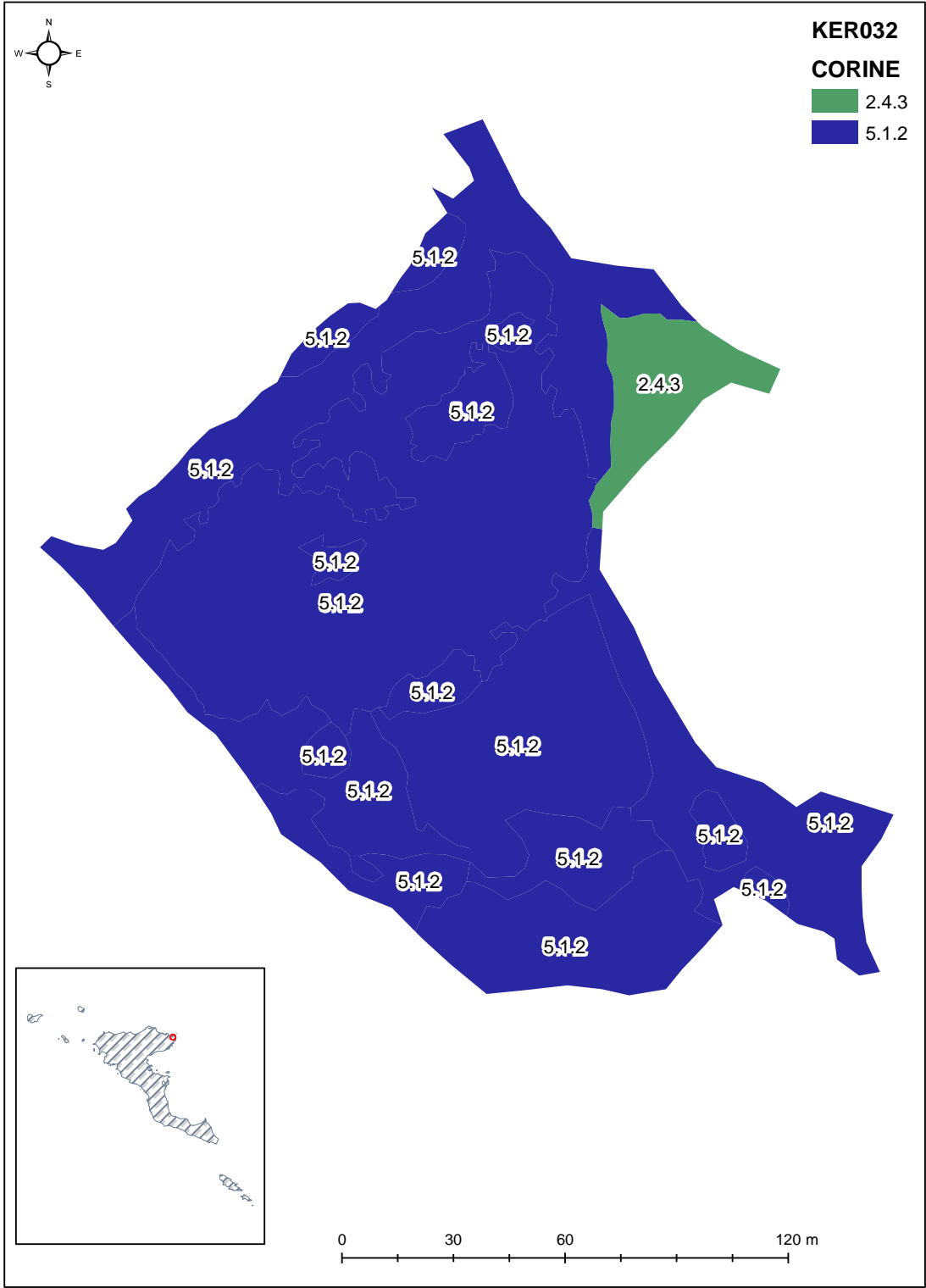




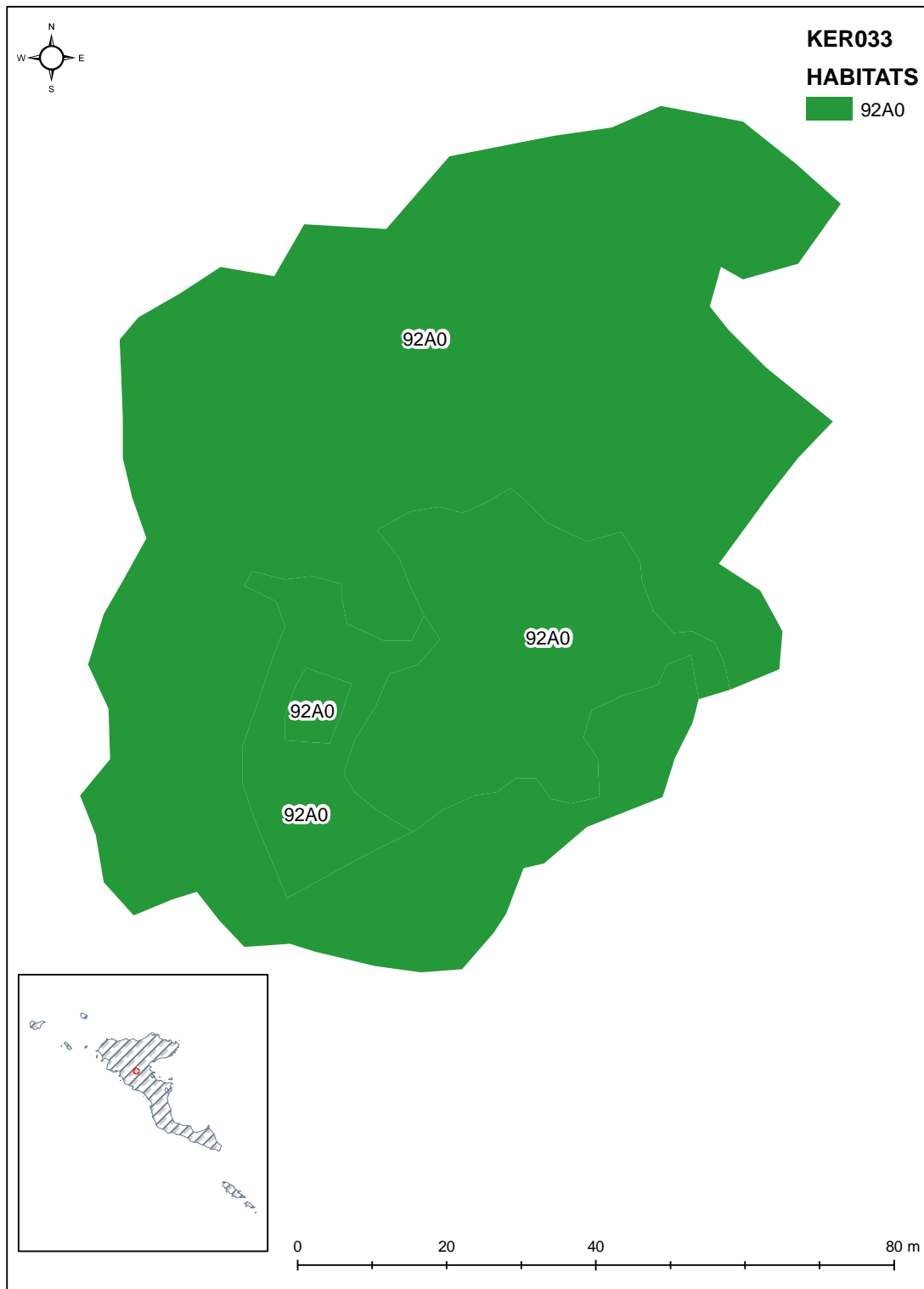
28. KER032-Ελος Ερημίτη (Σαβούρα)

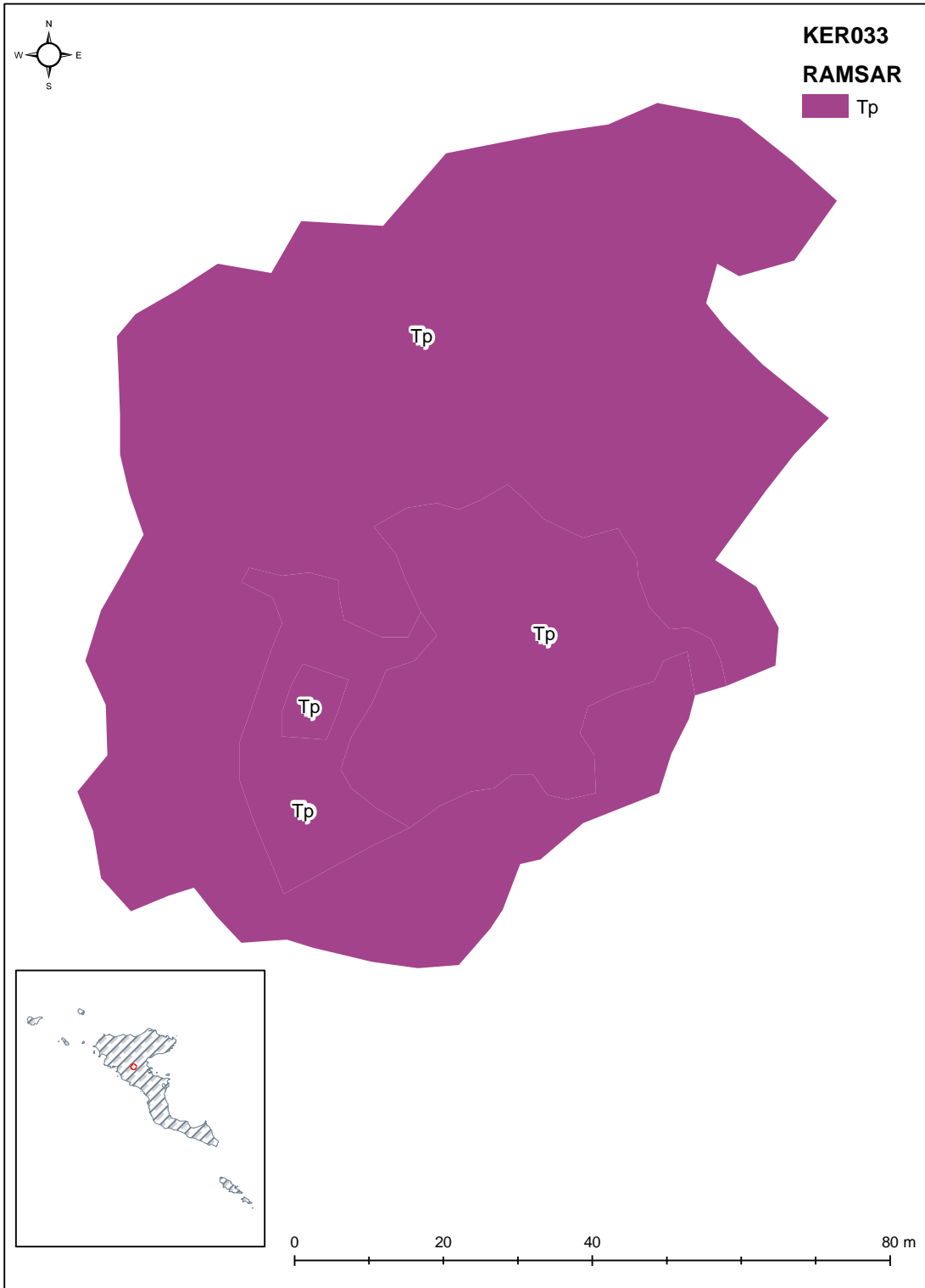


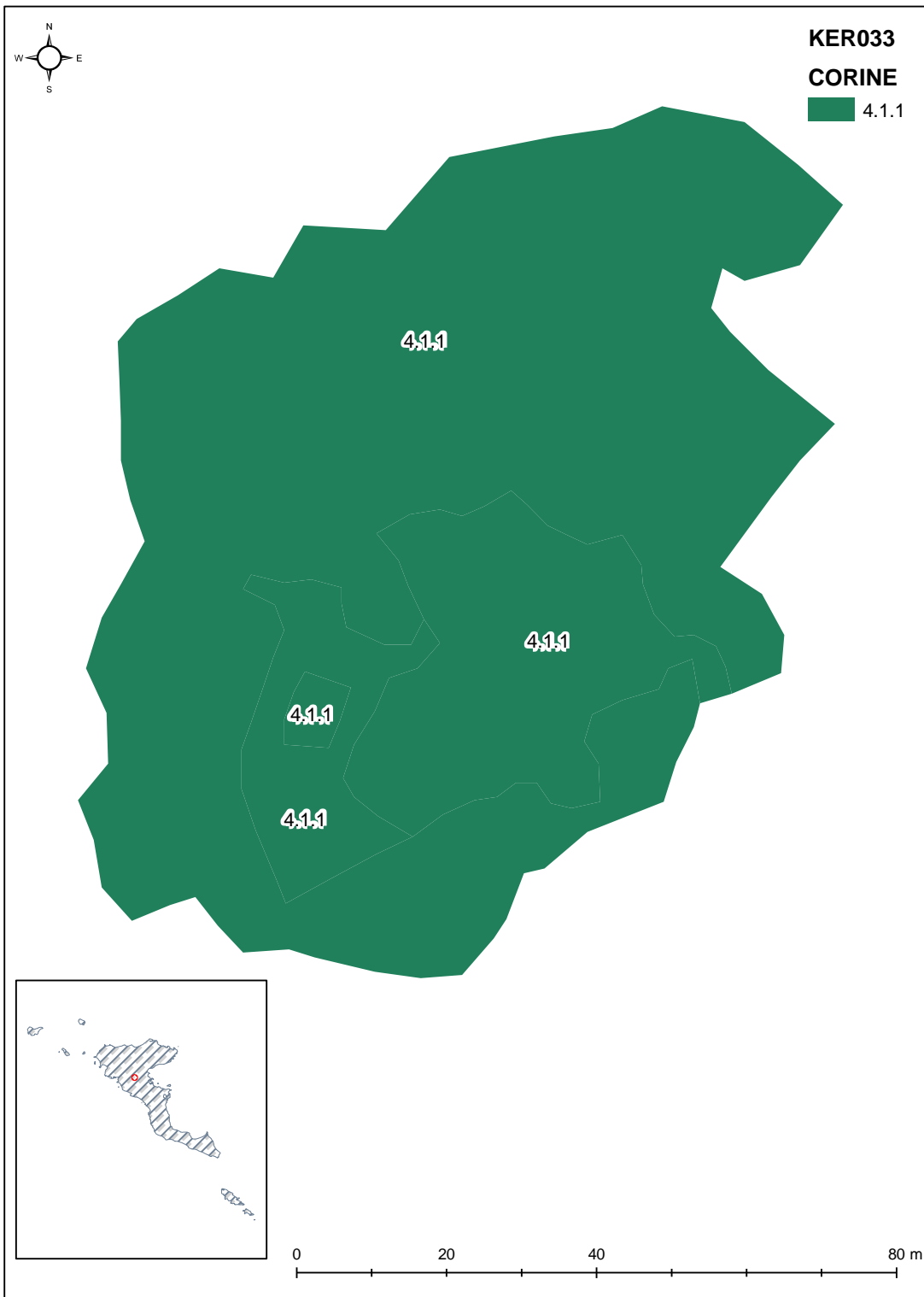




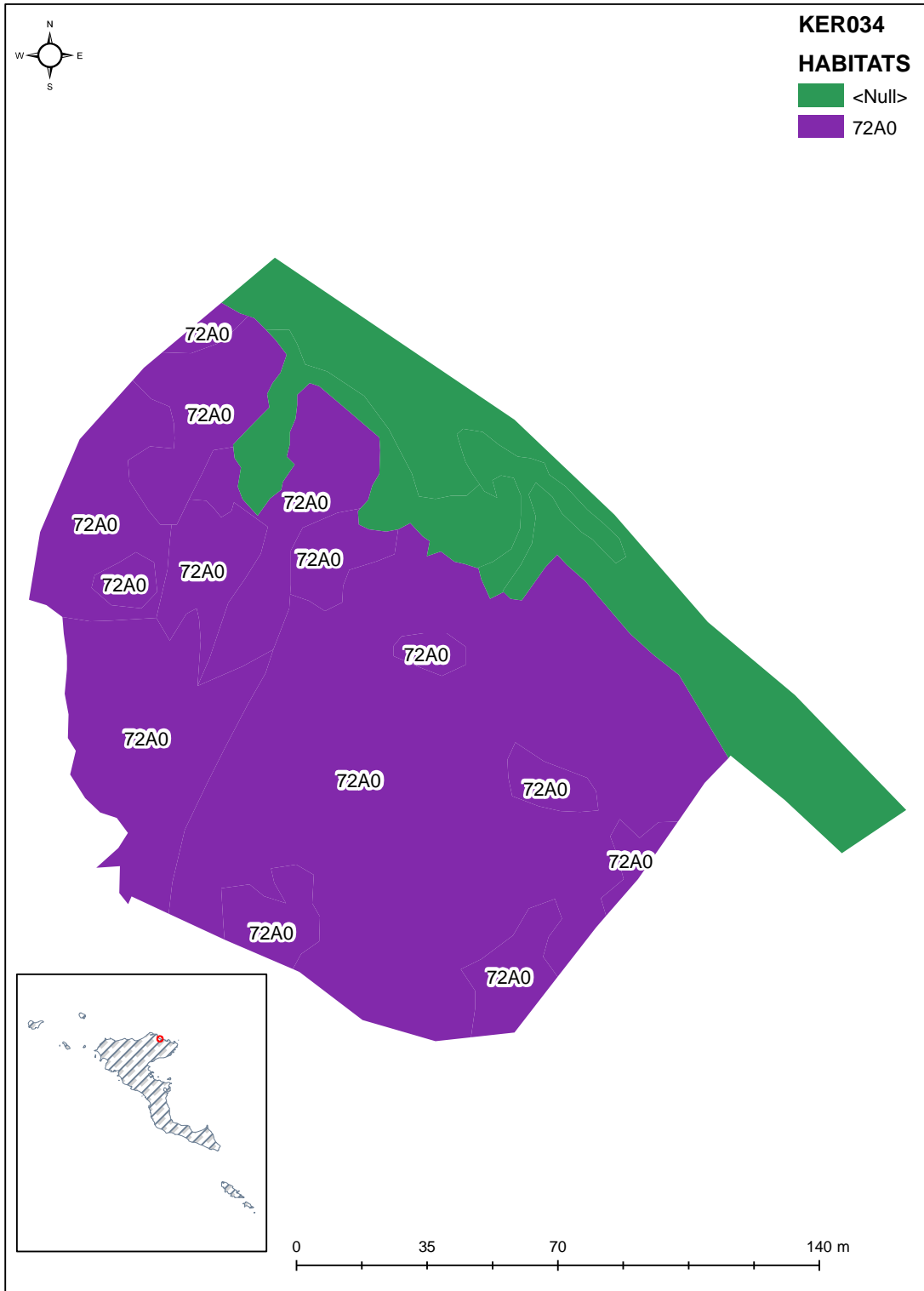
29. KER033-Λίμνη Μακρή

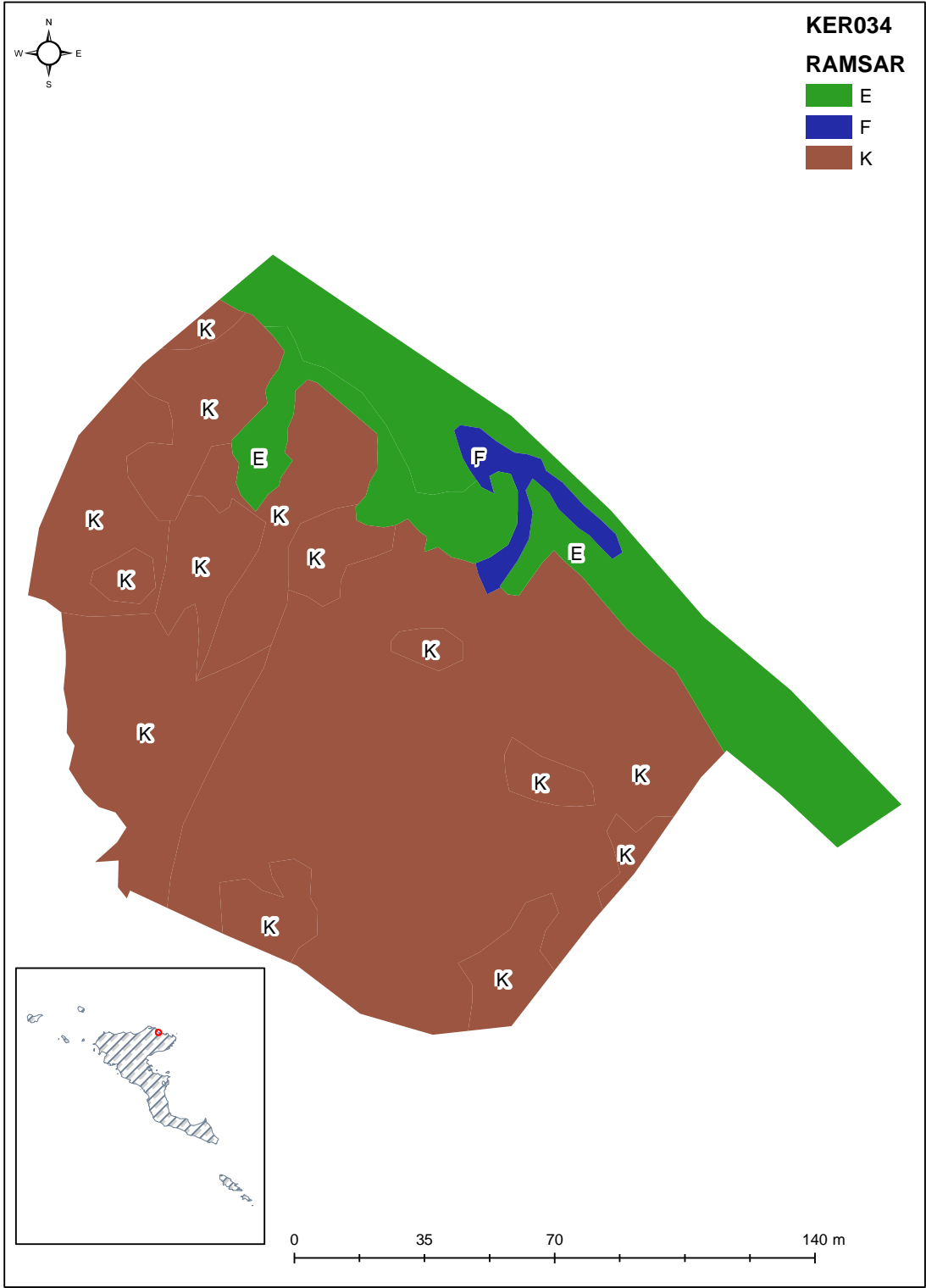


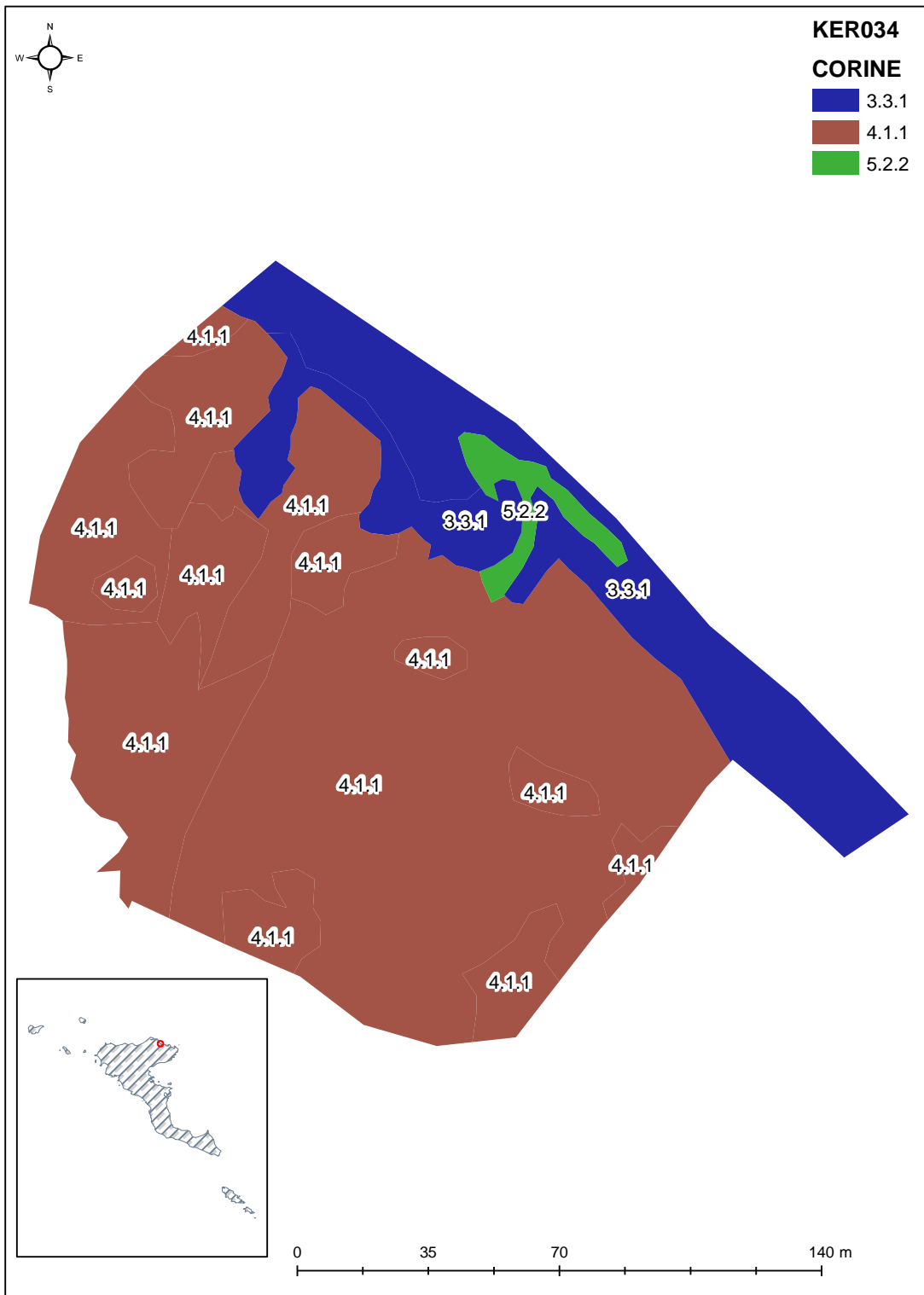




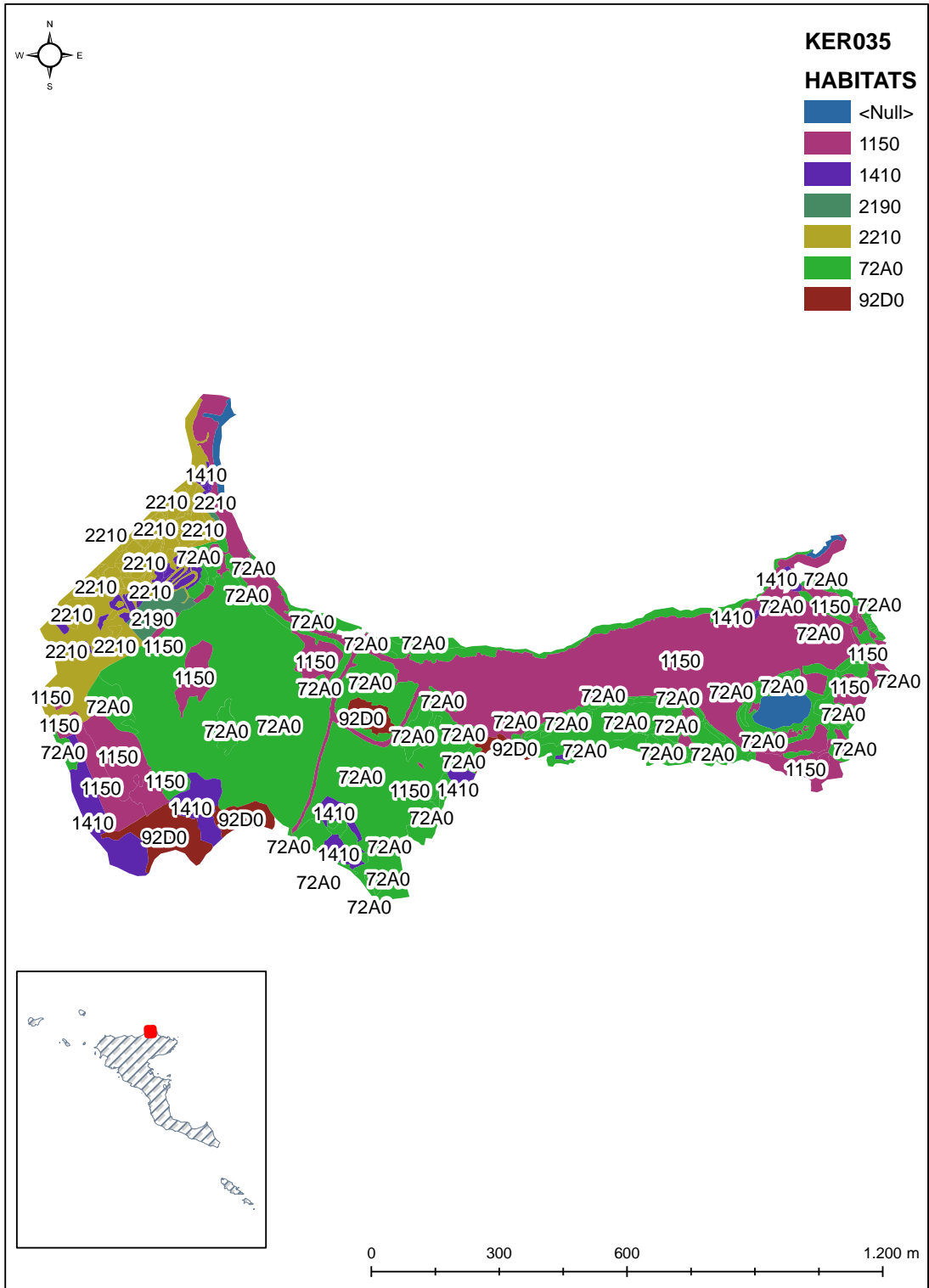
30. KER034-Έλος Όρμου Απραού 1

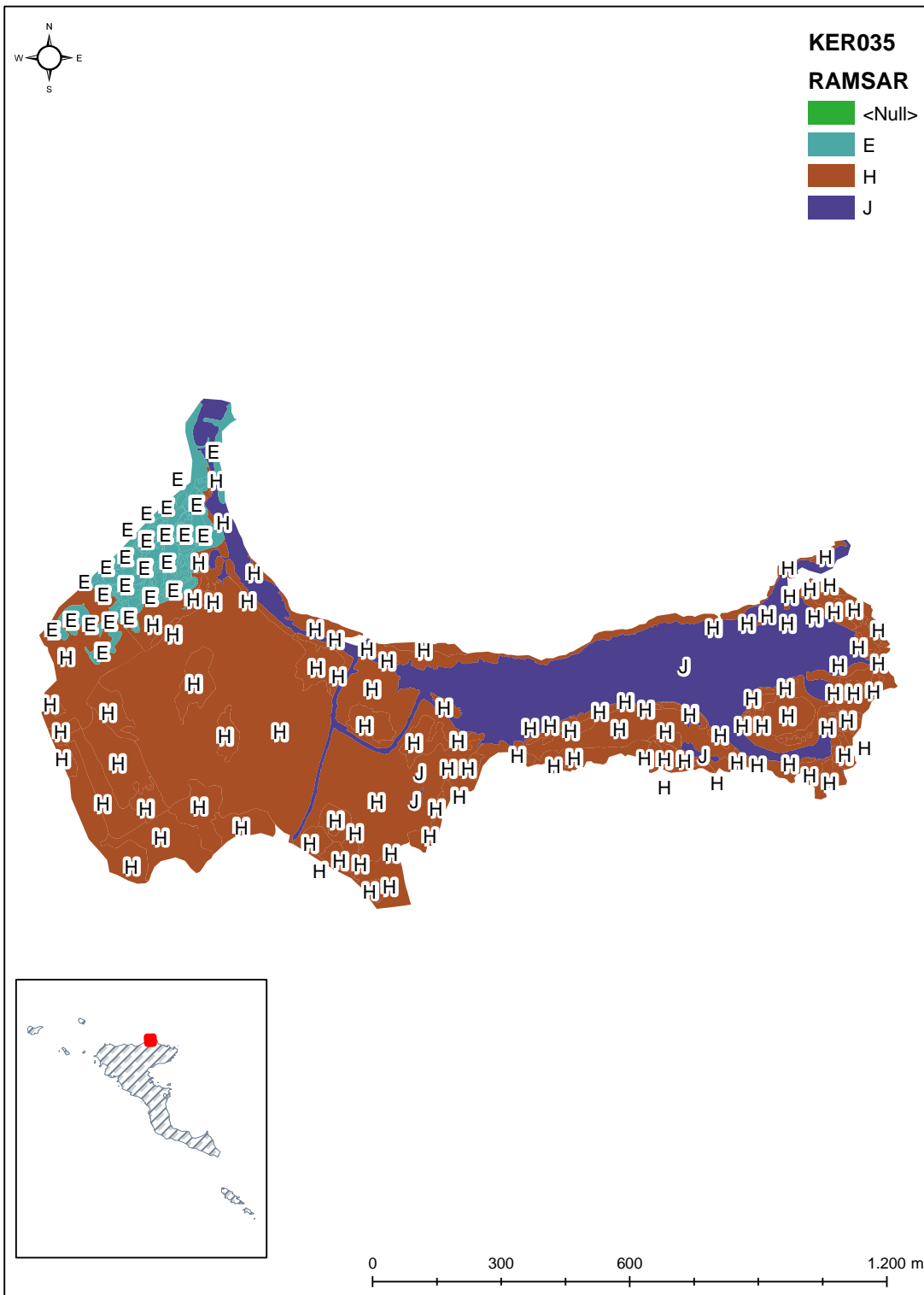


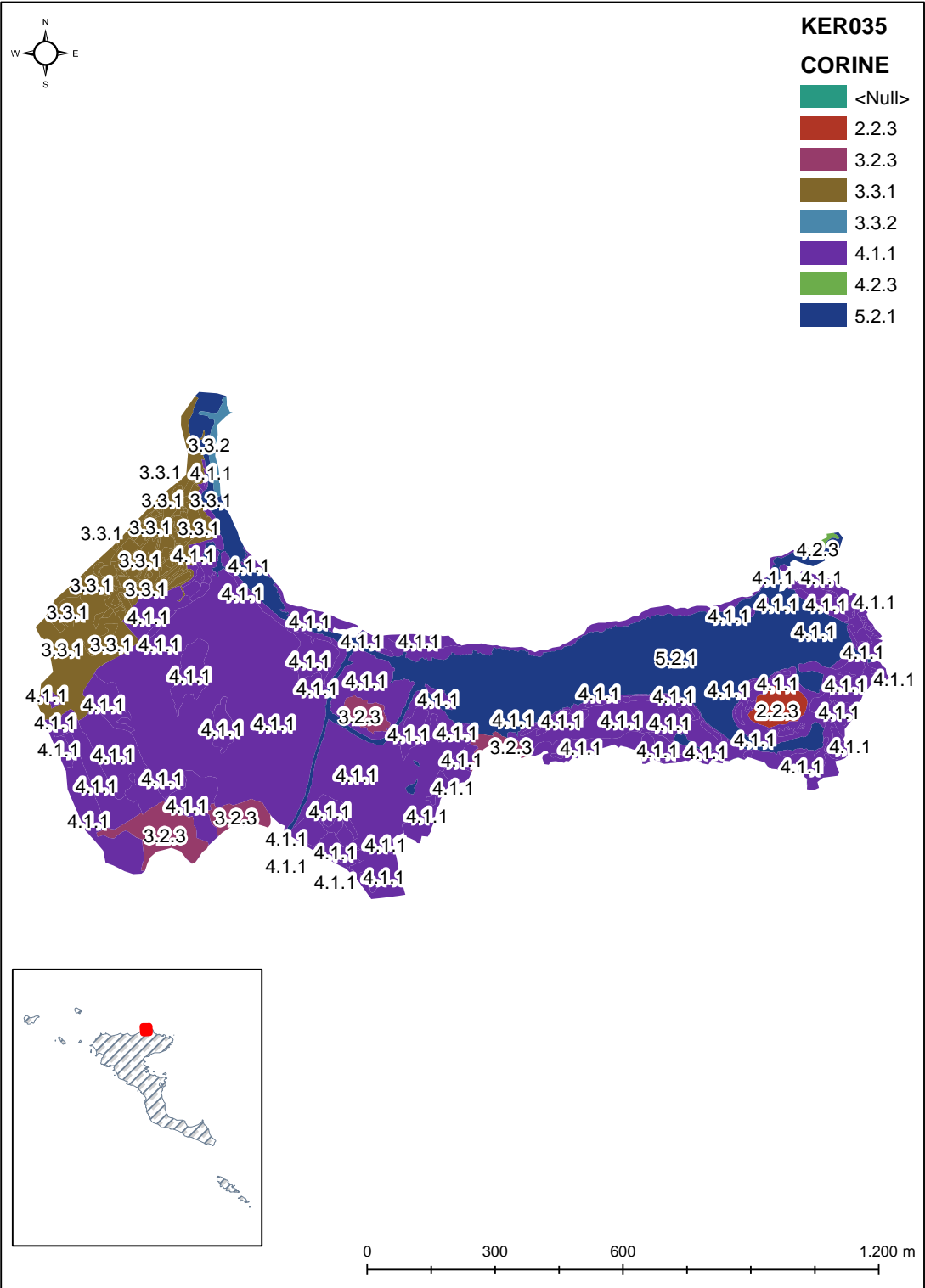




31. KER035-Λιμνοθάλασσα Αντινιώτη



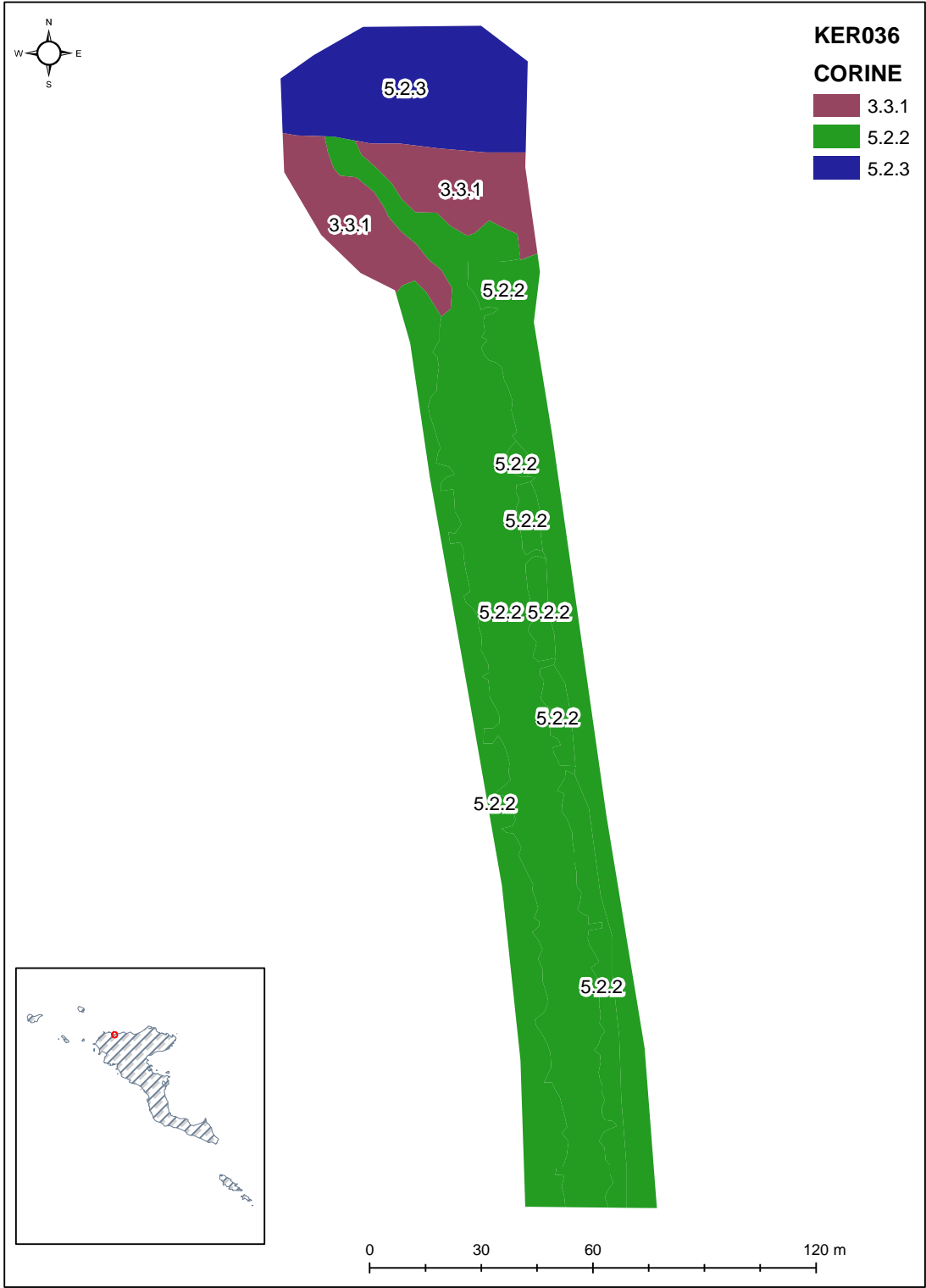




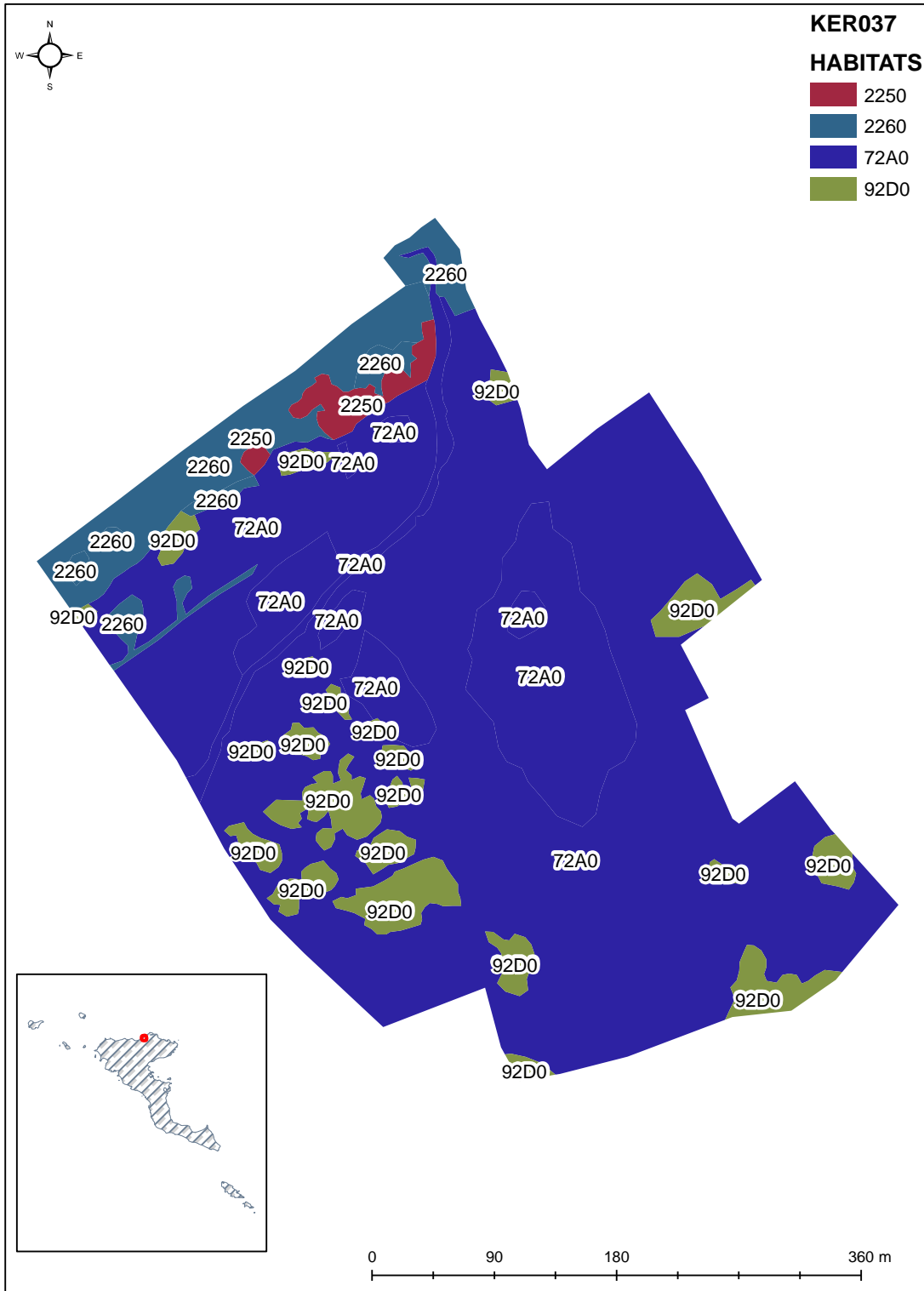
32. KER036-Εκβολή Ποταμού Φόνισσας

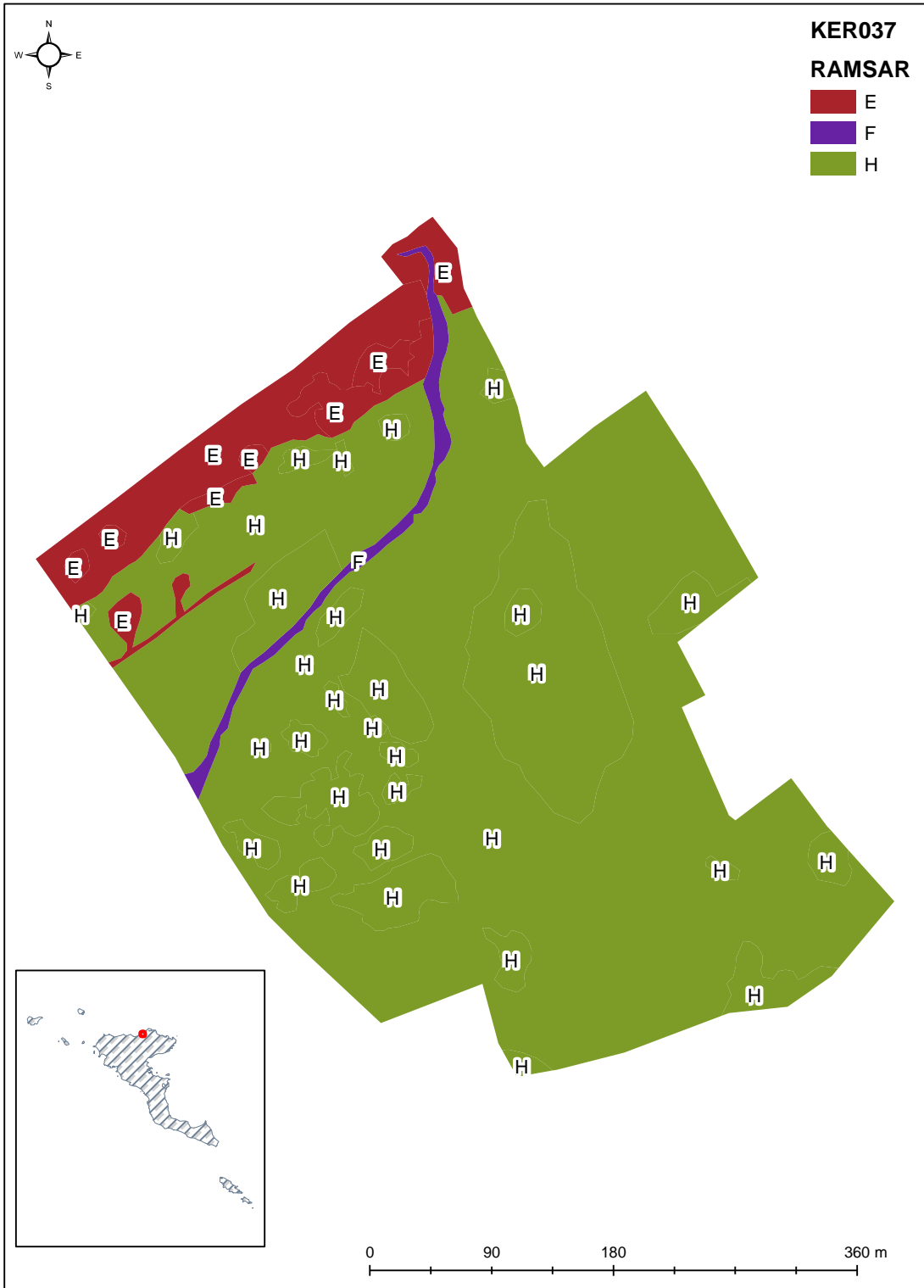


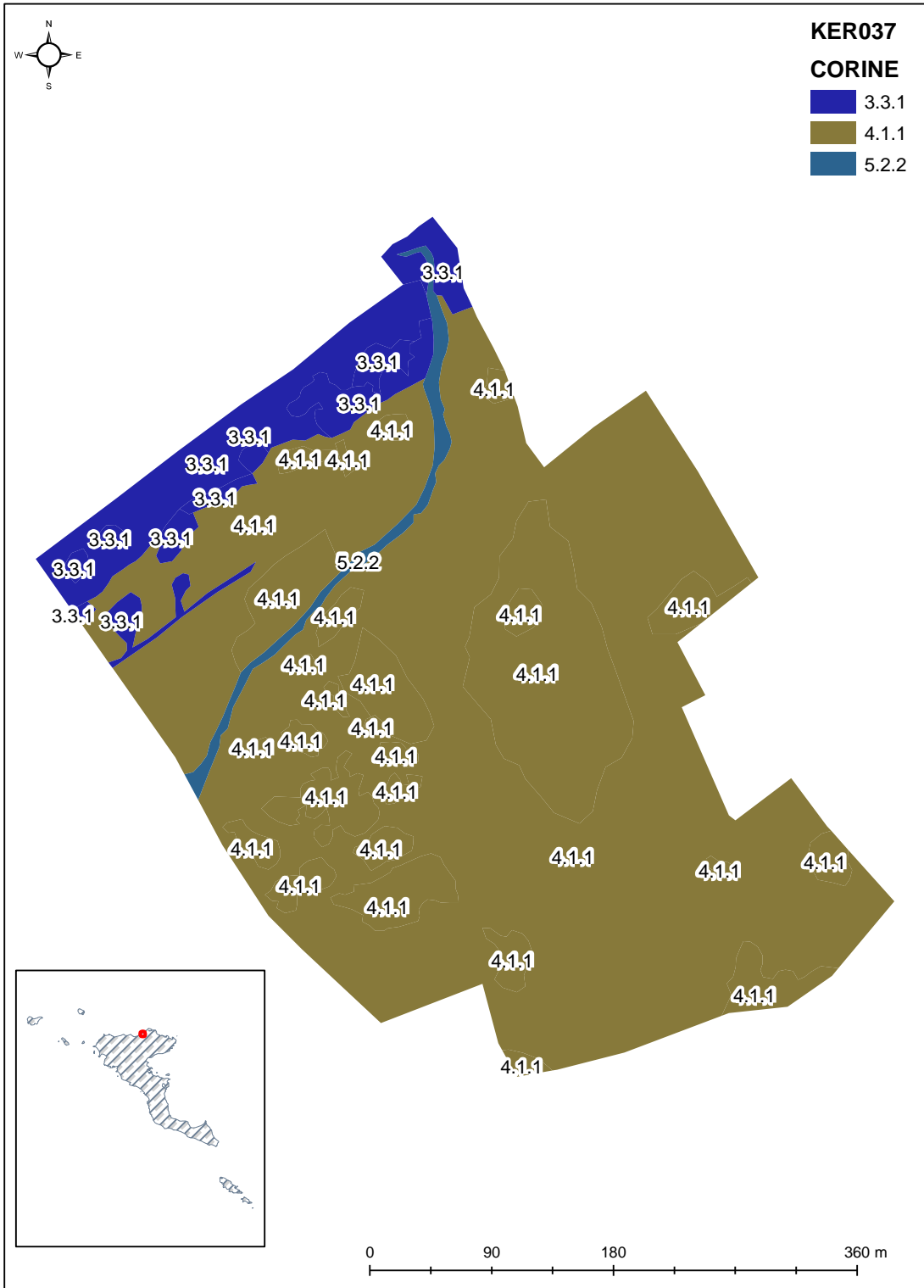




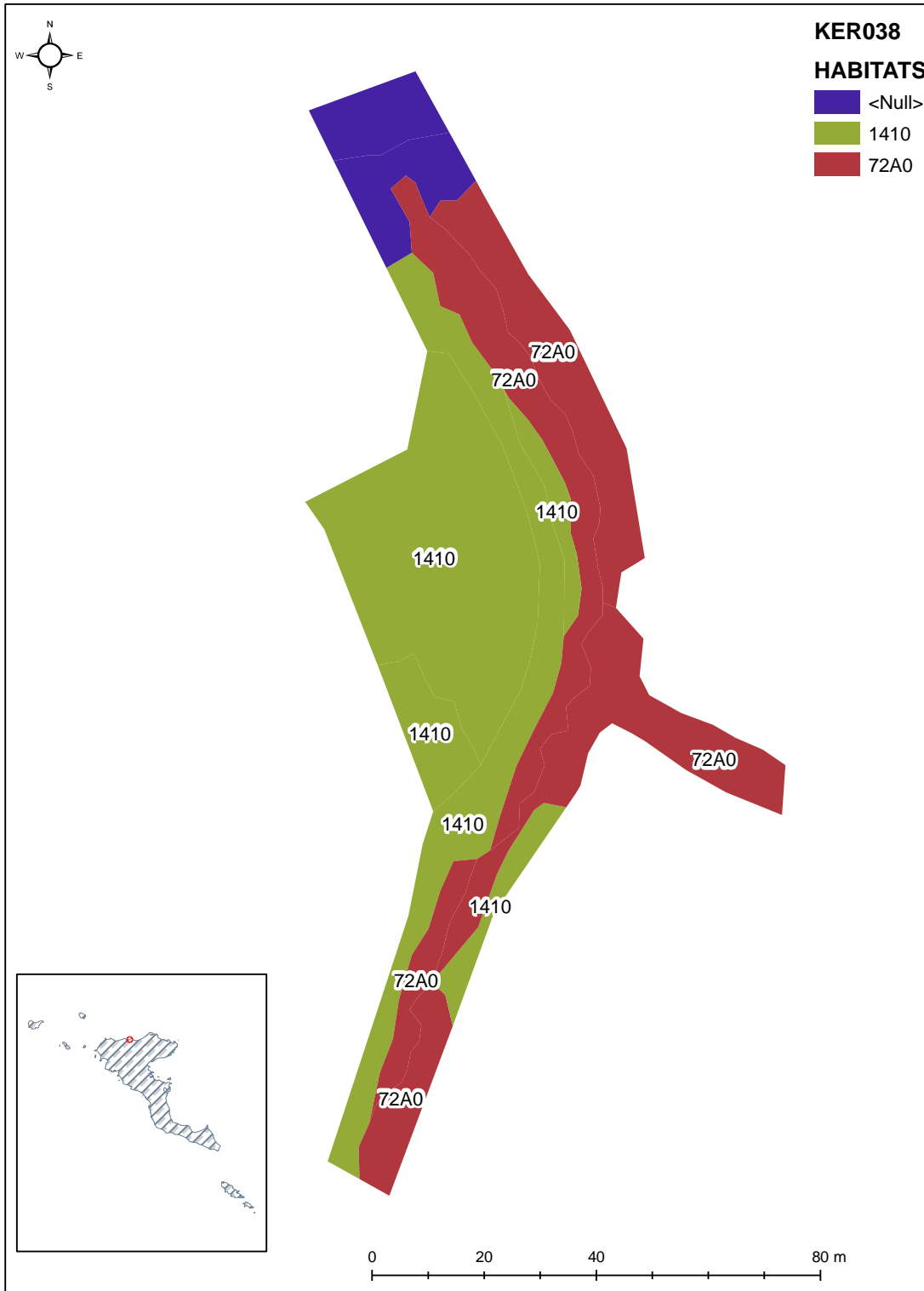
33. KER037-Αλμυρός

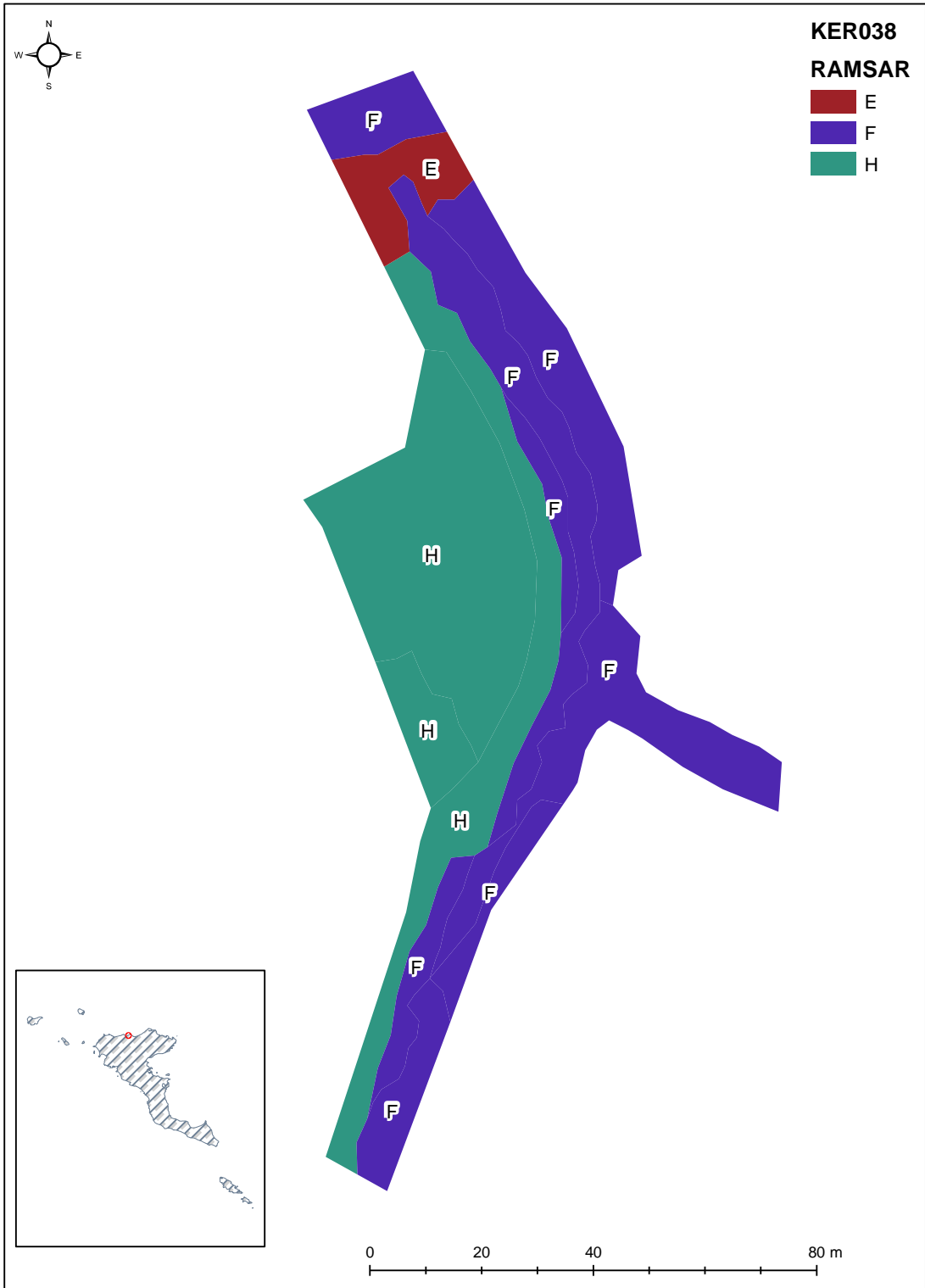


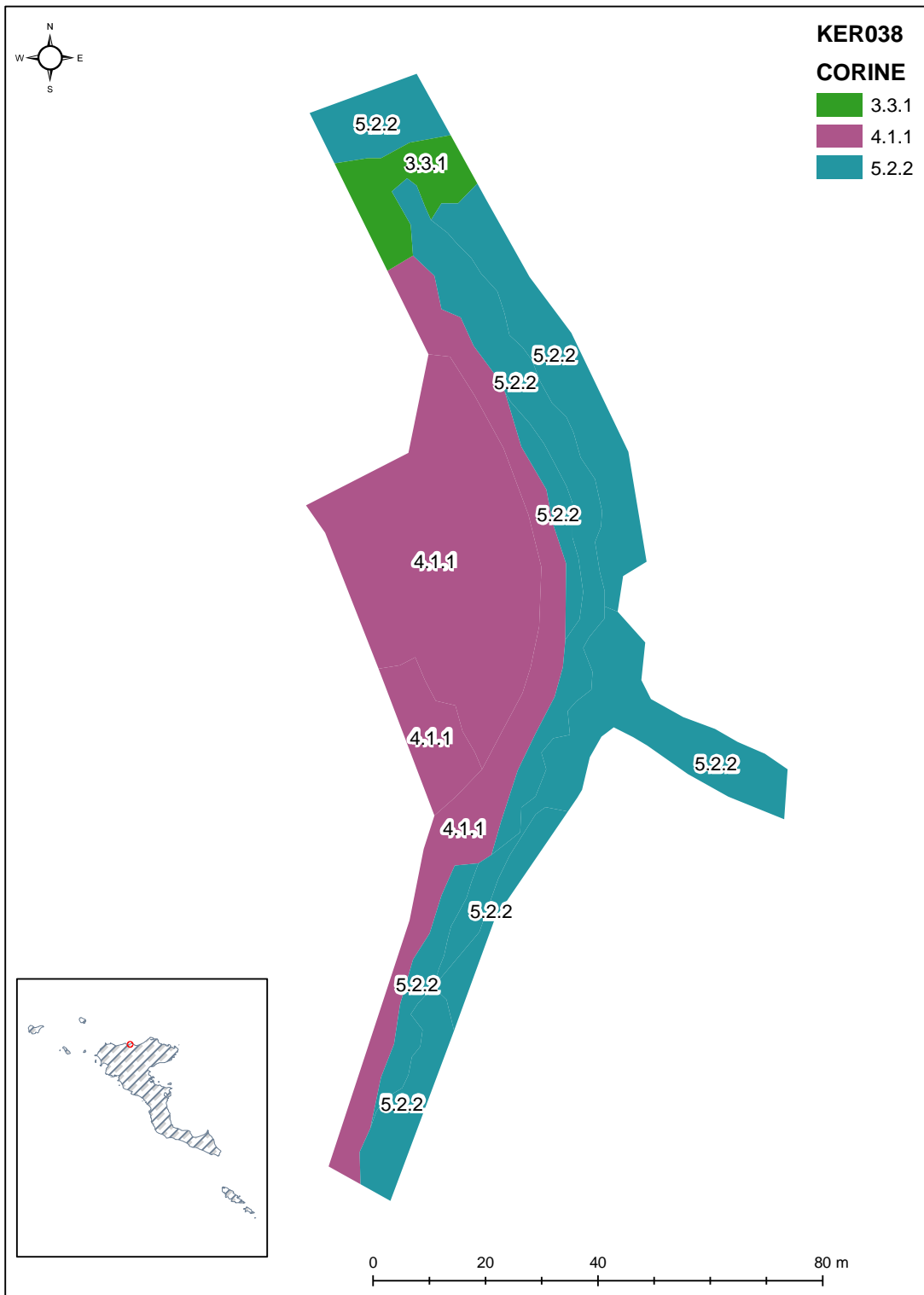




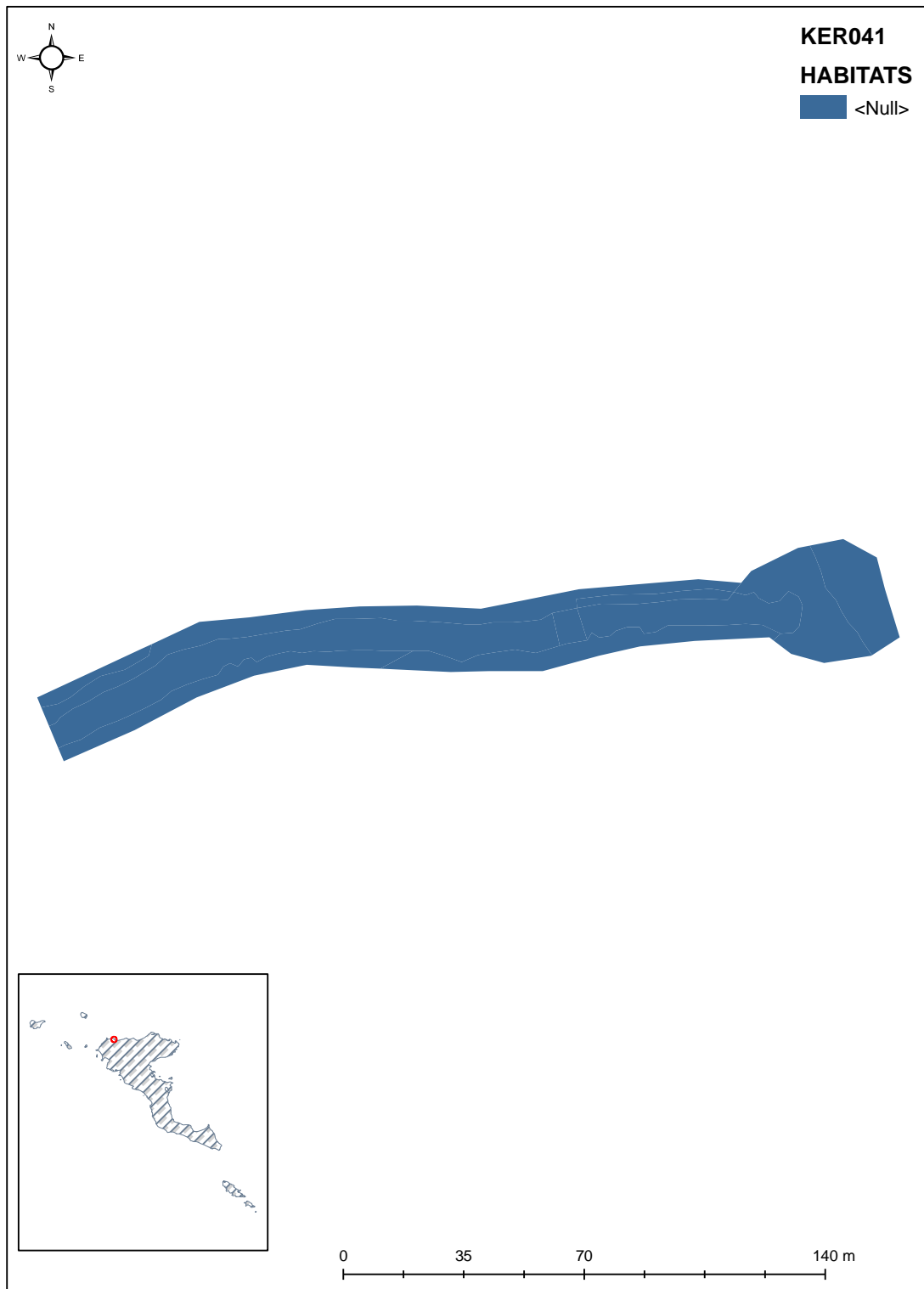
34. KER038-Εκβολή Ρύακα Κακισμένου

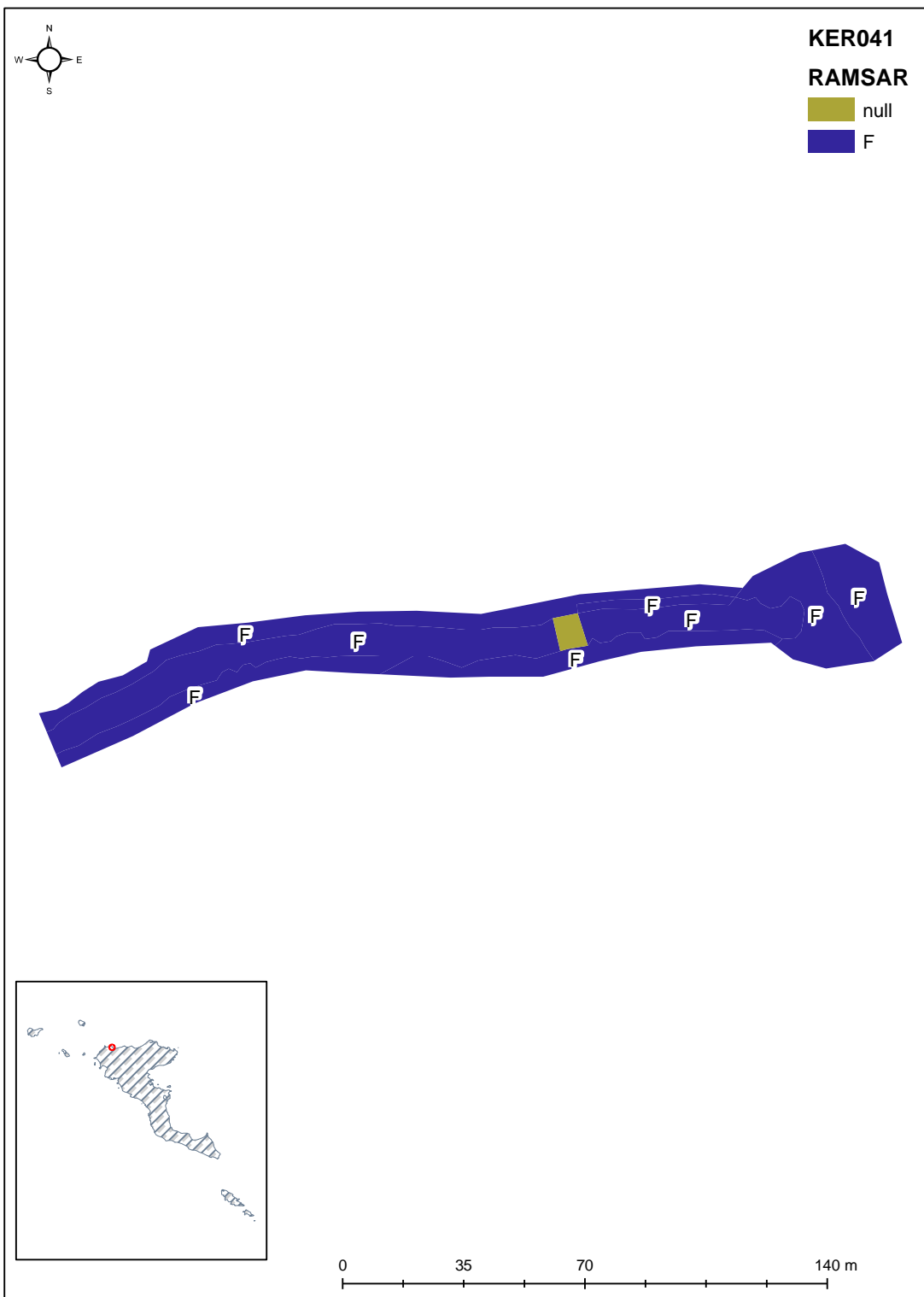


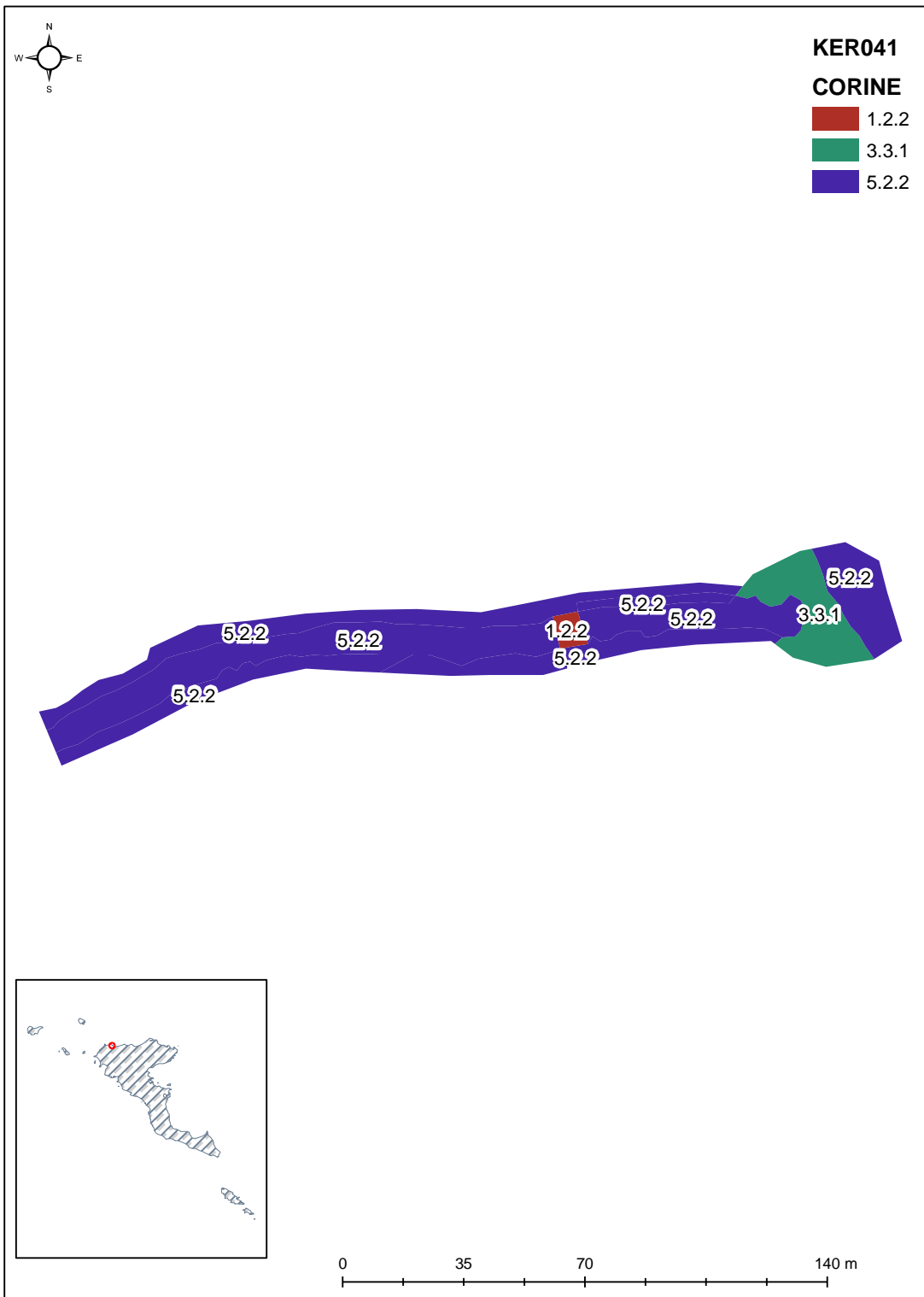




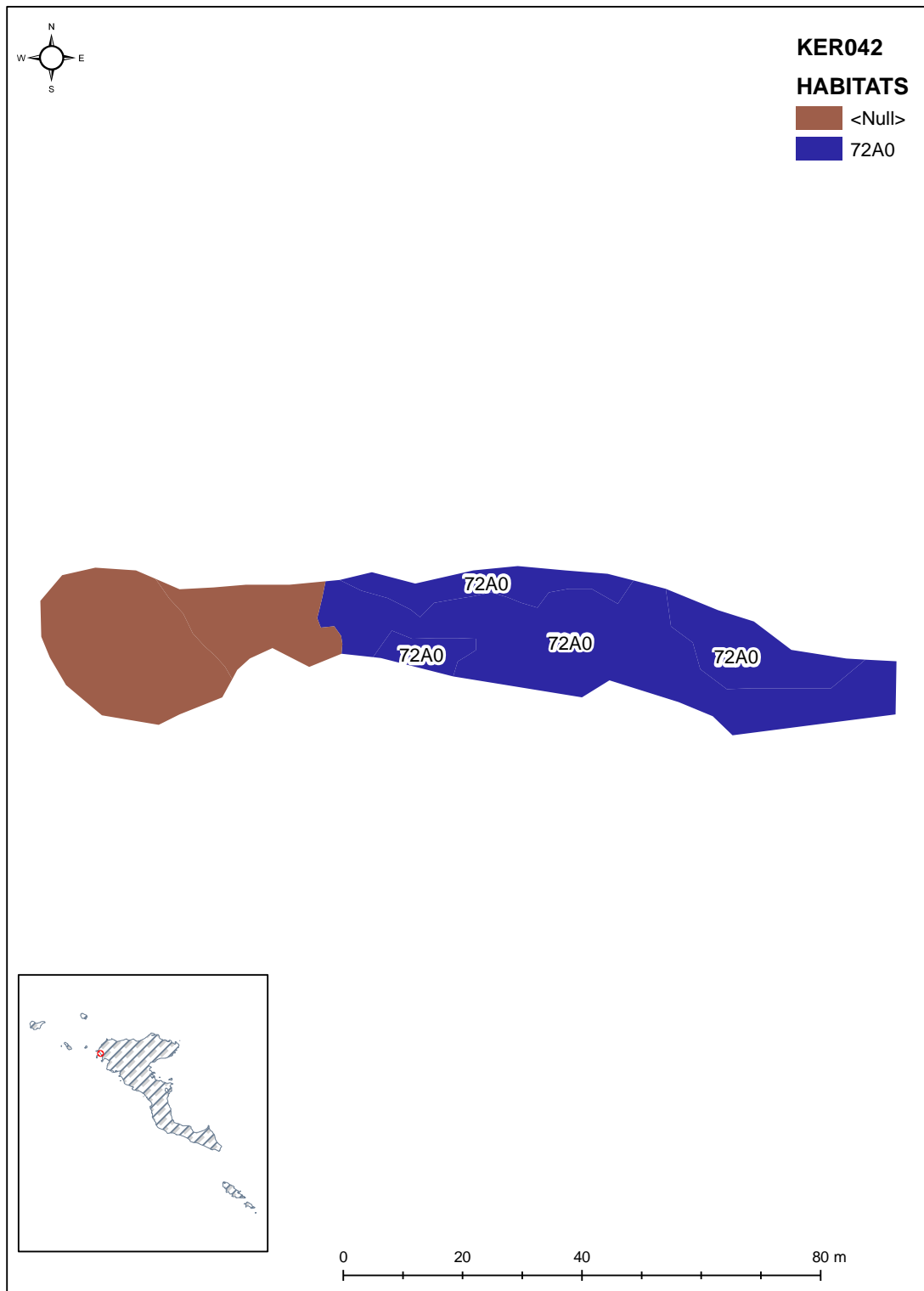
35. KER041-Εκβολή Ρύακα Λοξίδα

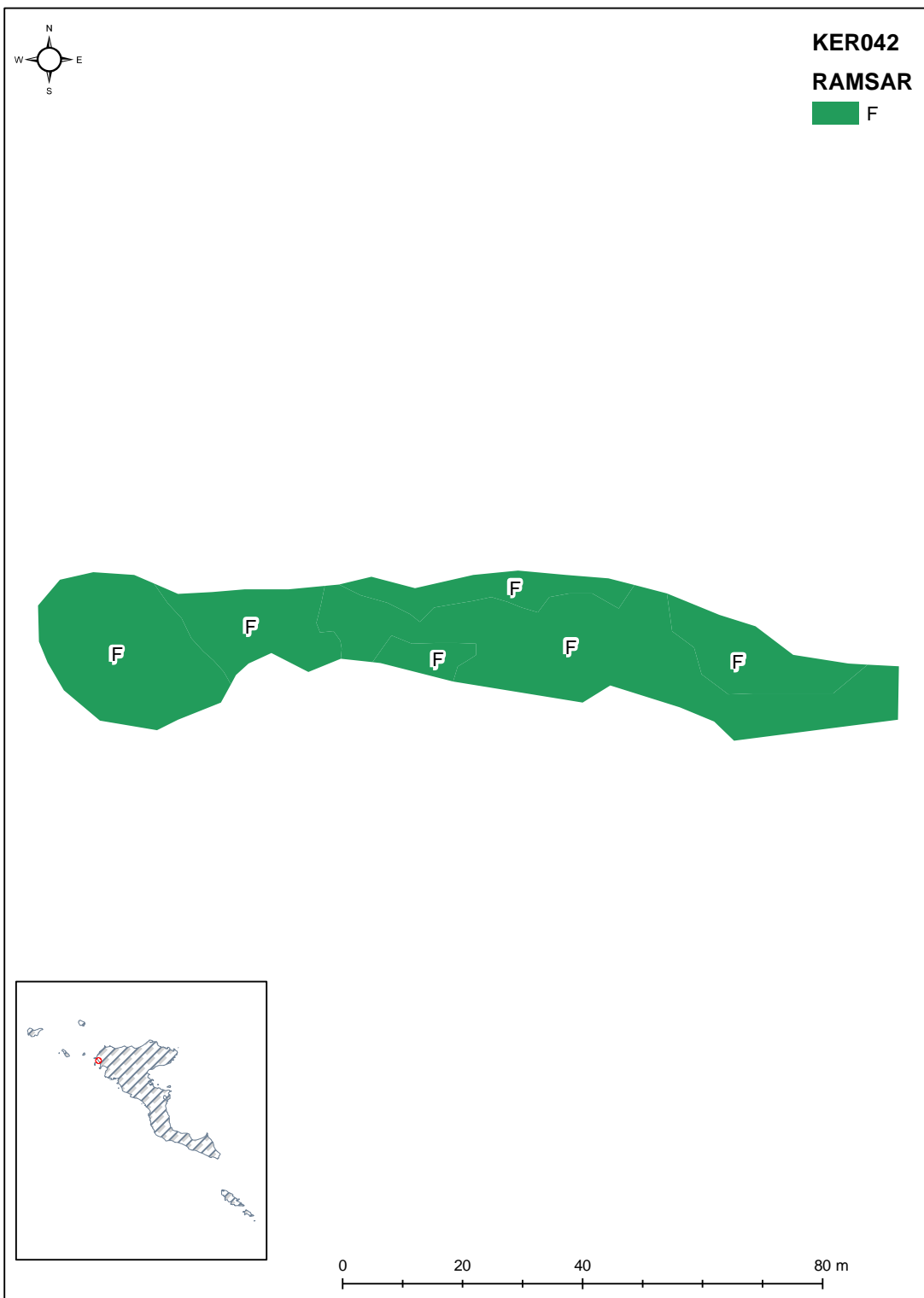


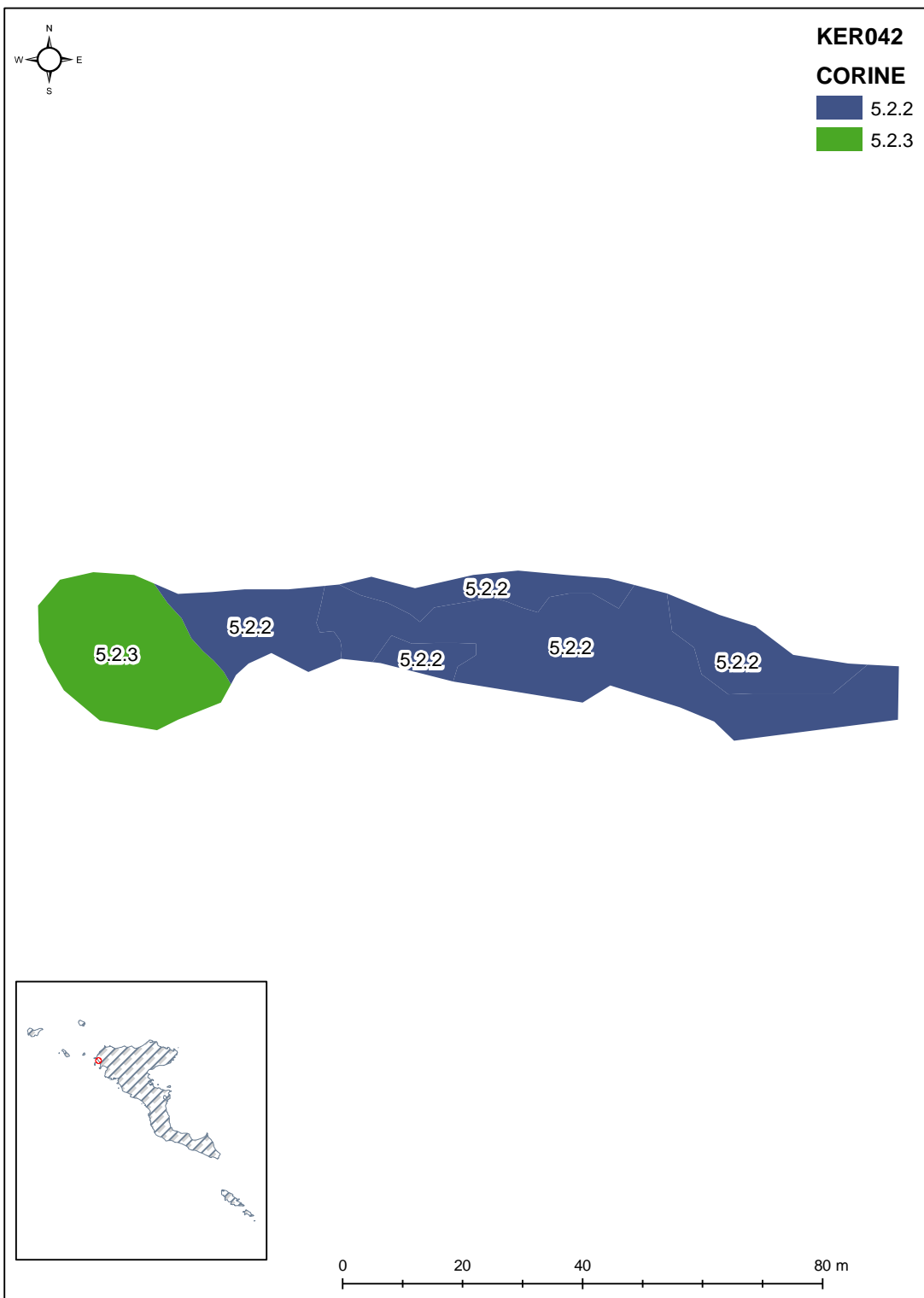




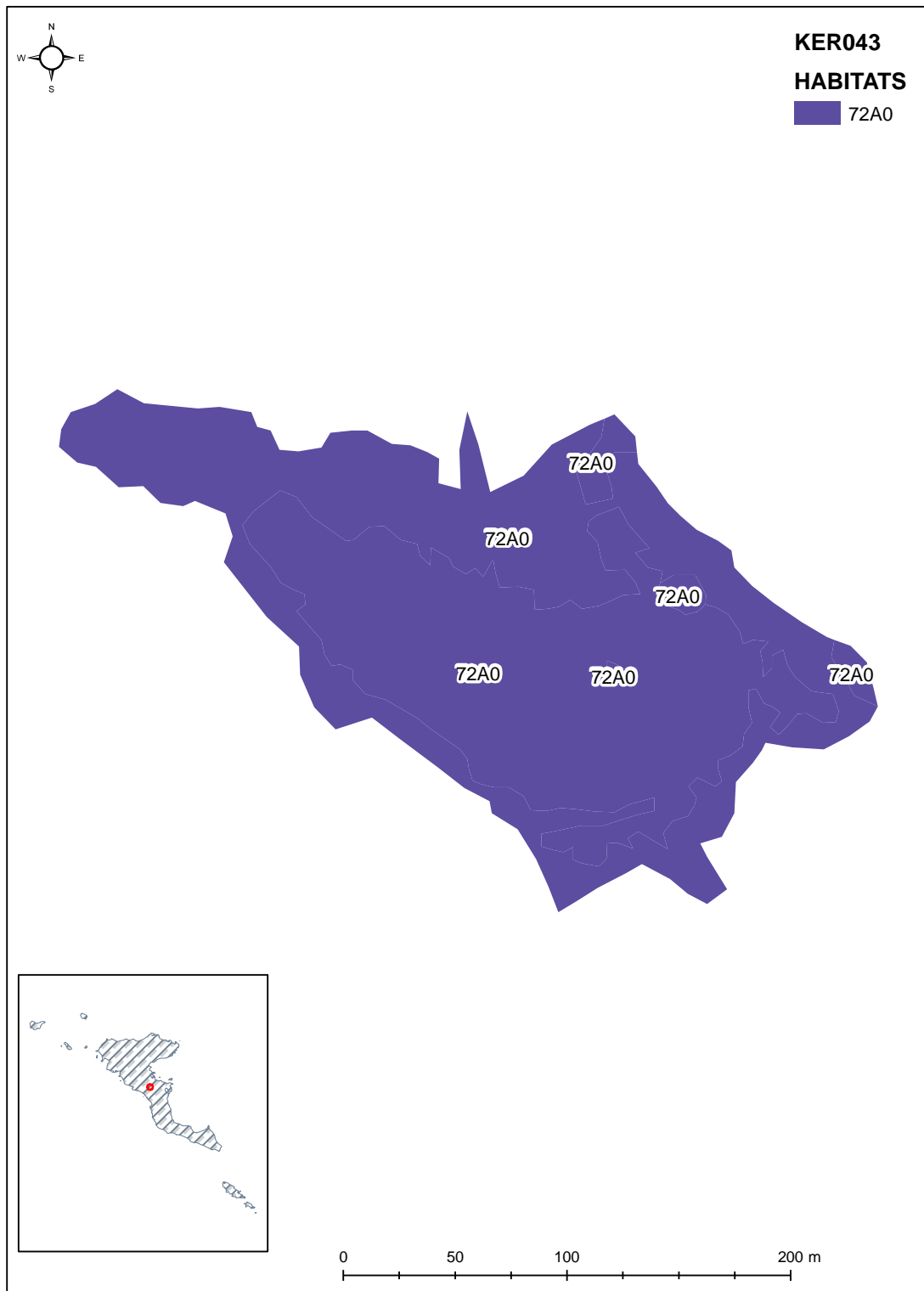
36. KER042-Εκβολή Ρύακα Λουβιέρη

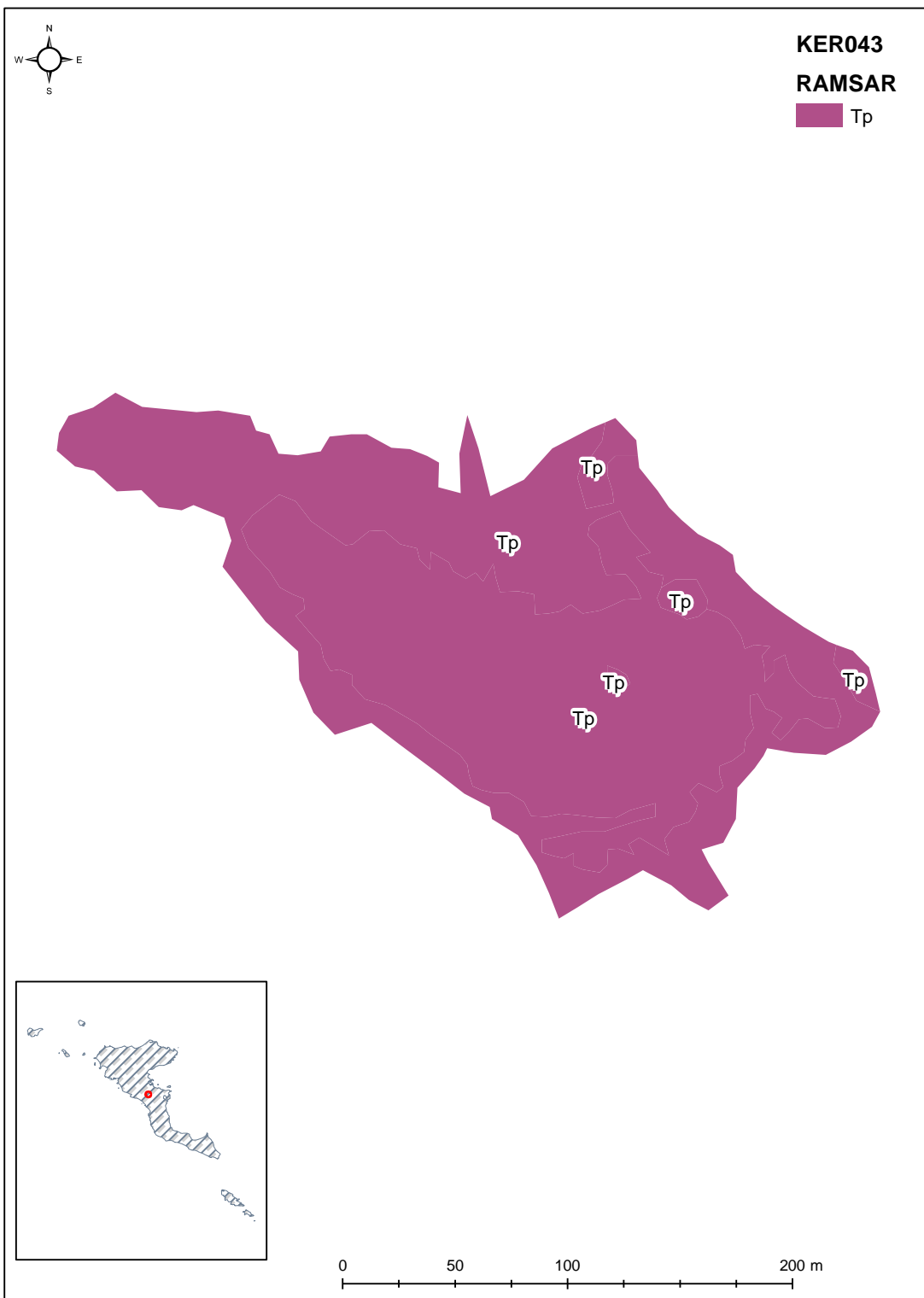


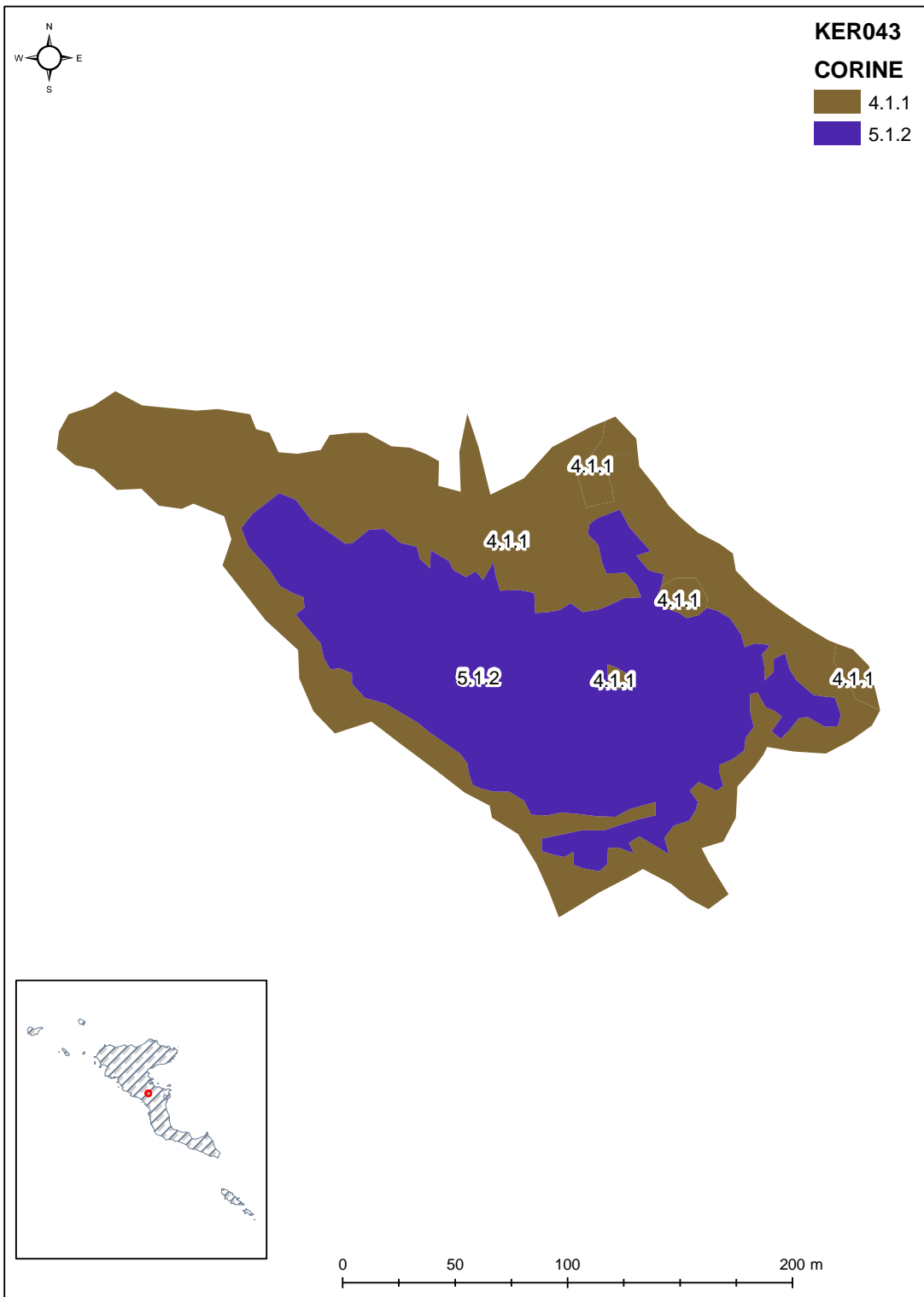




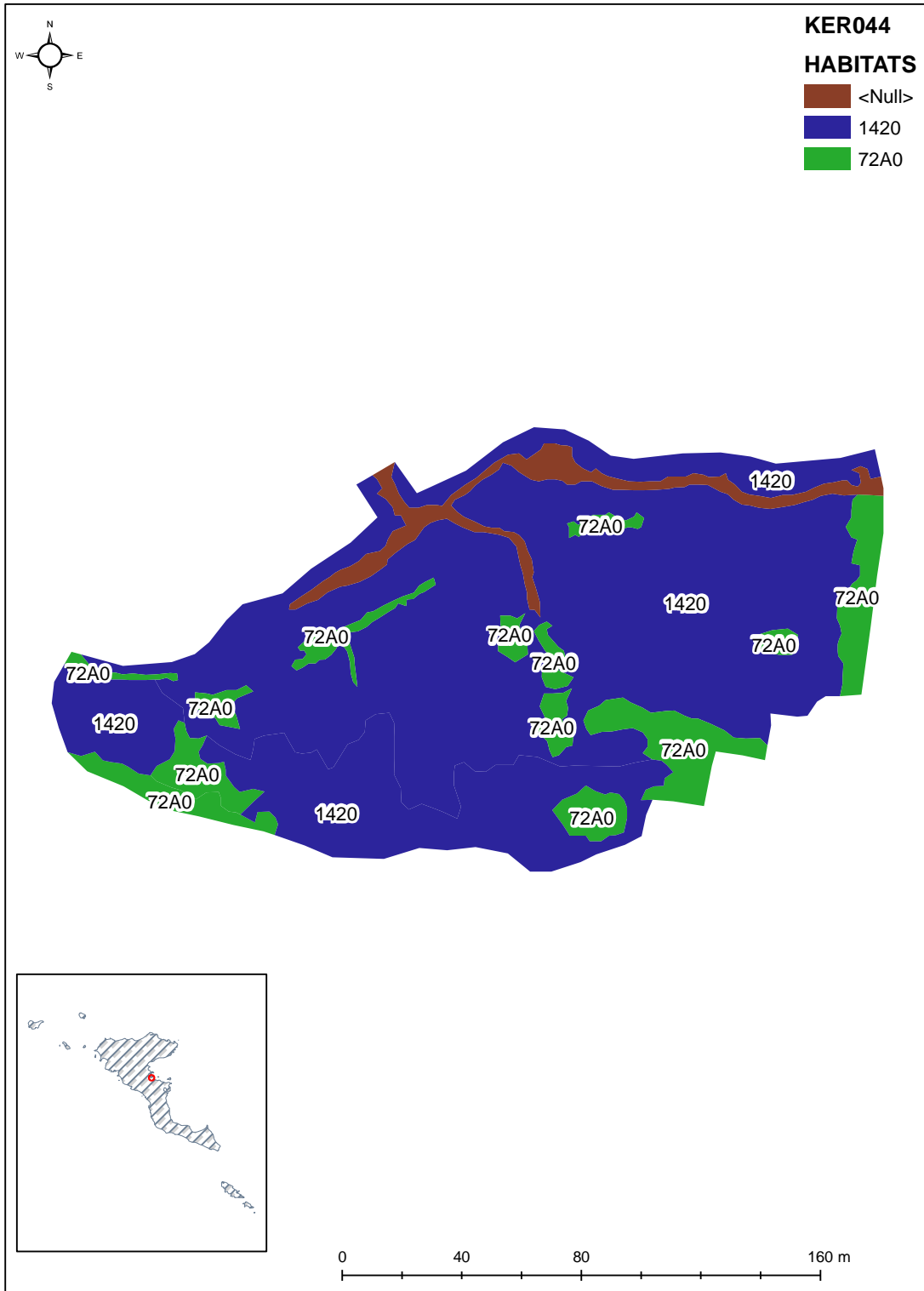
37. KER043-Λίμνη Μπουτσουλή

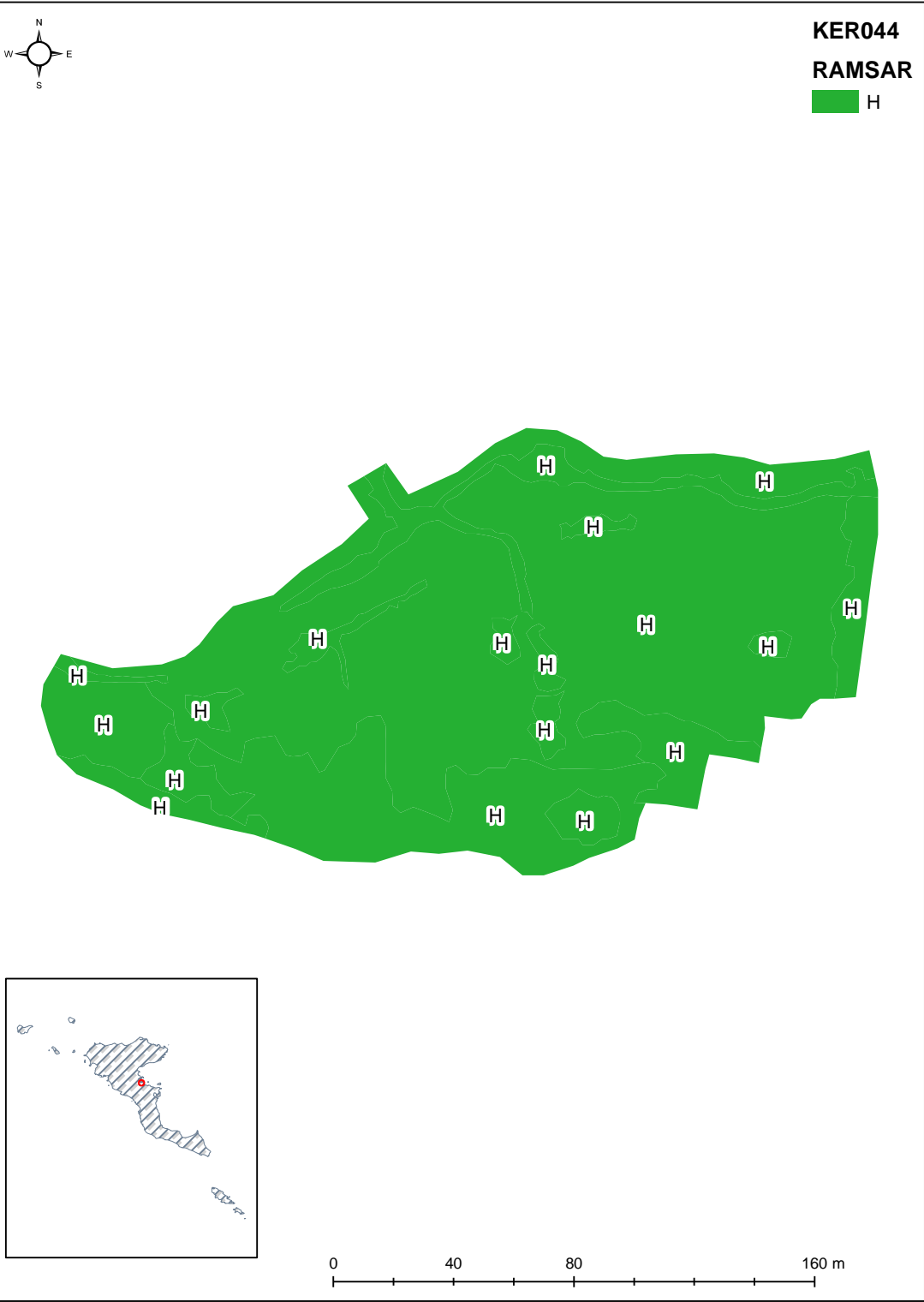


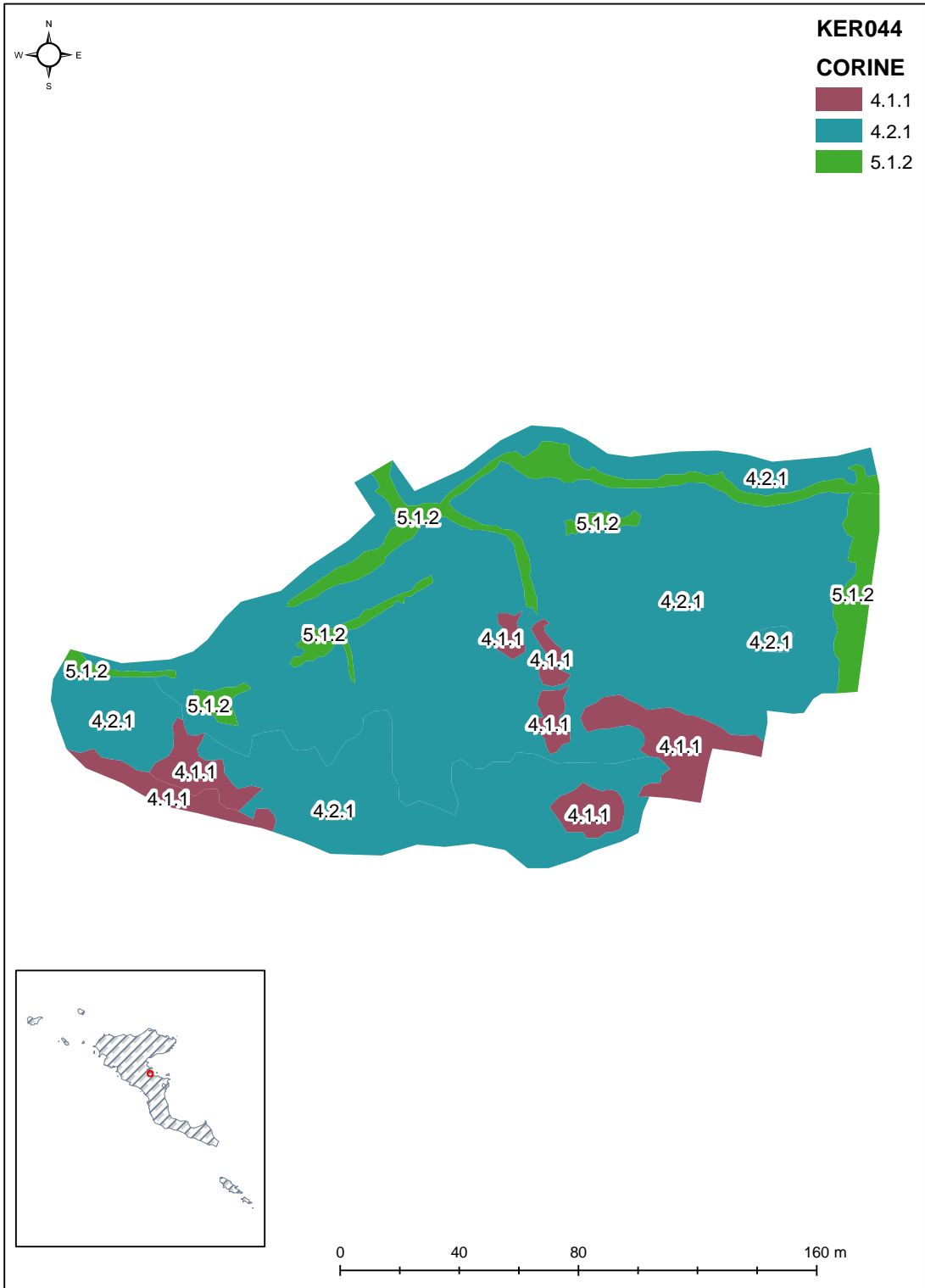




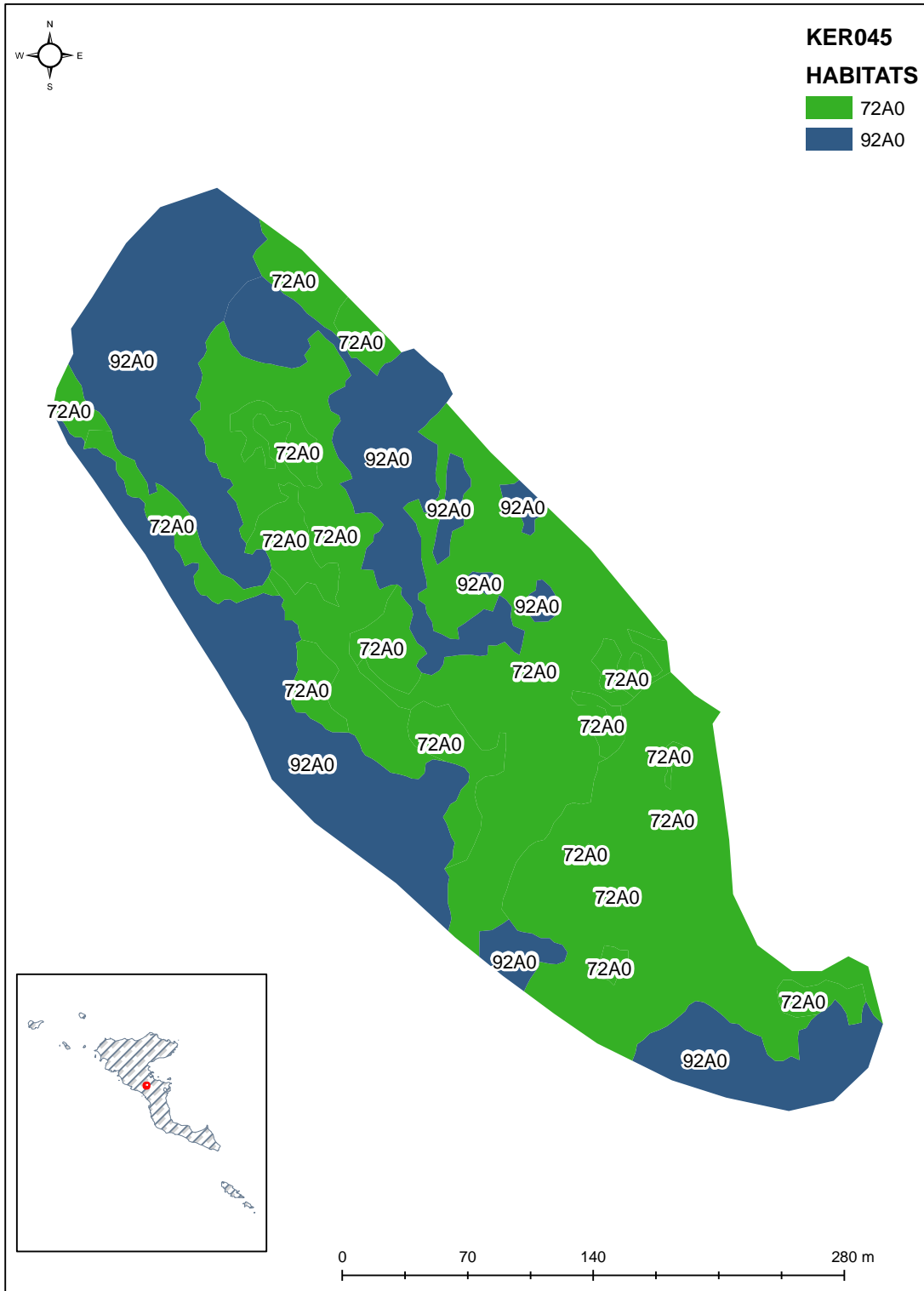
38. KER044-Ελος Κοντοκαλίου

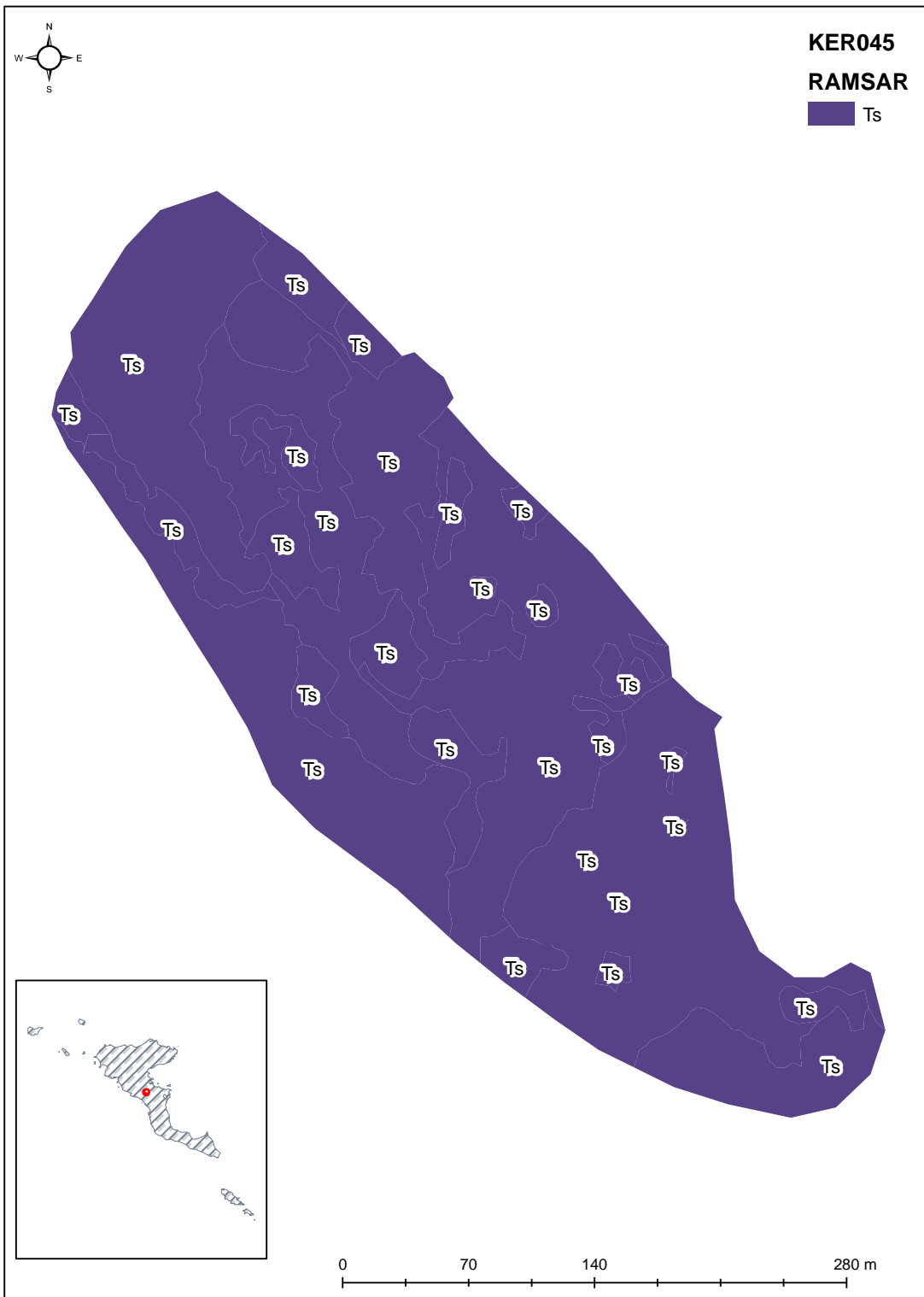


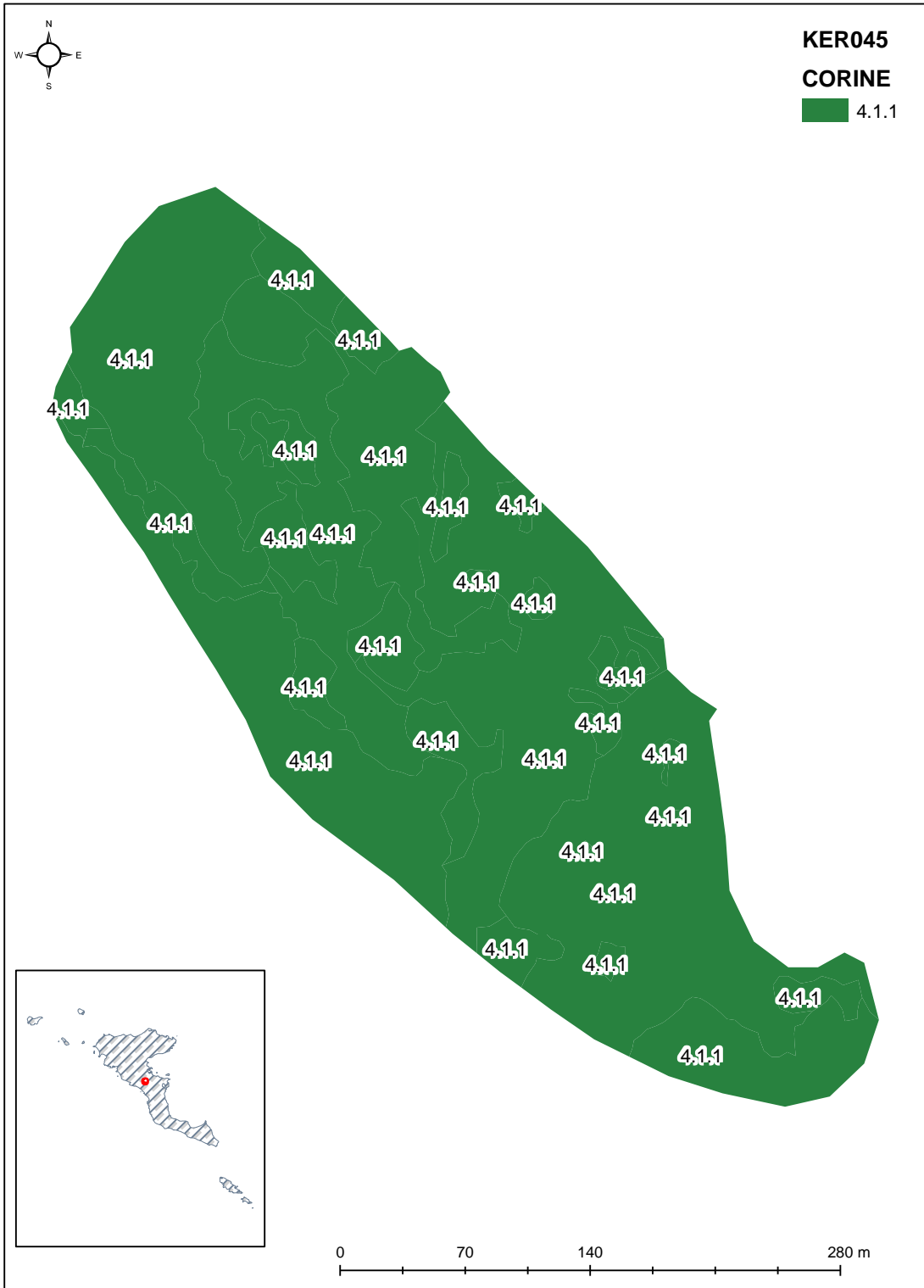




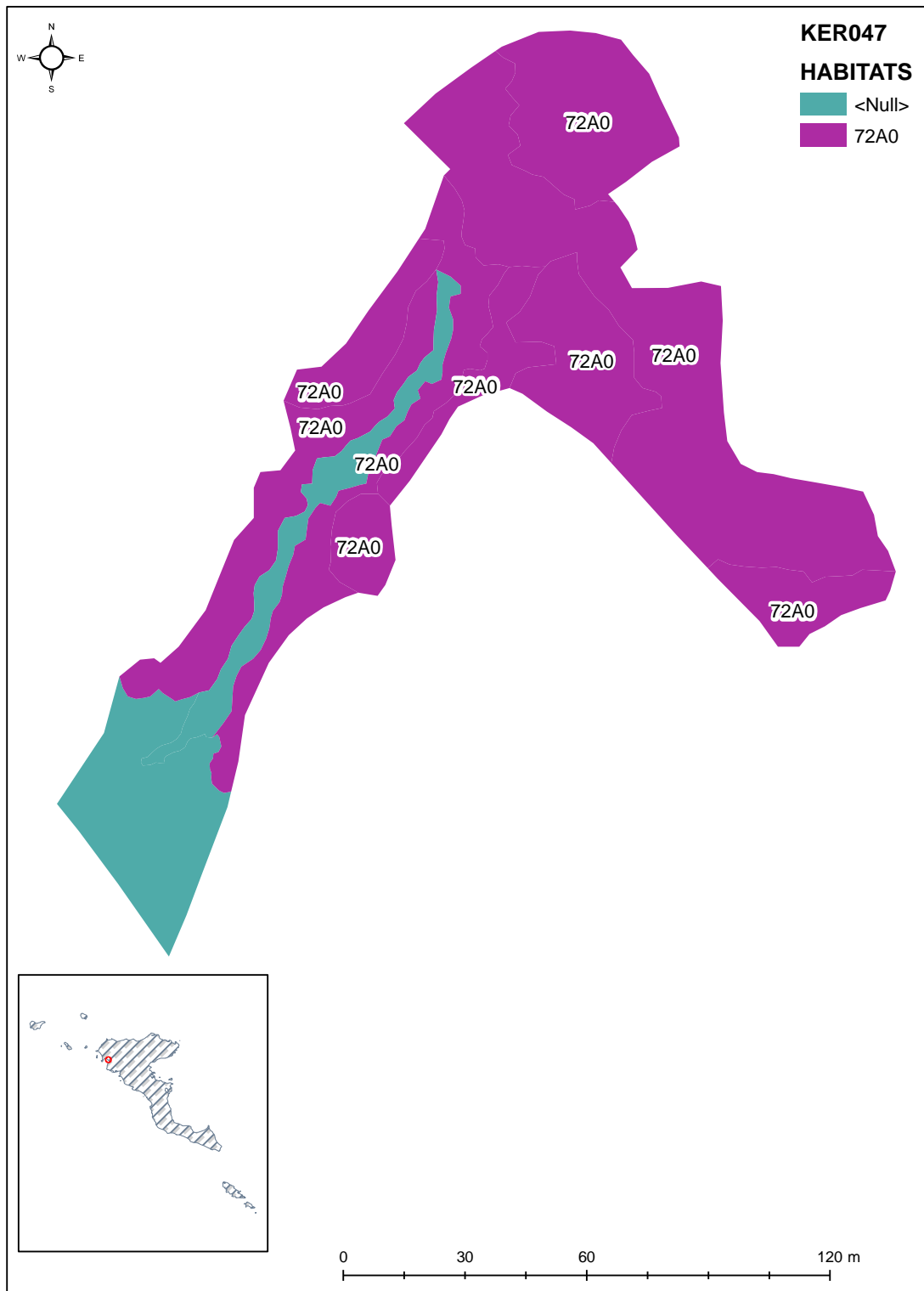
39. KER045-Λίμνη του Μόρτη

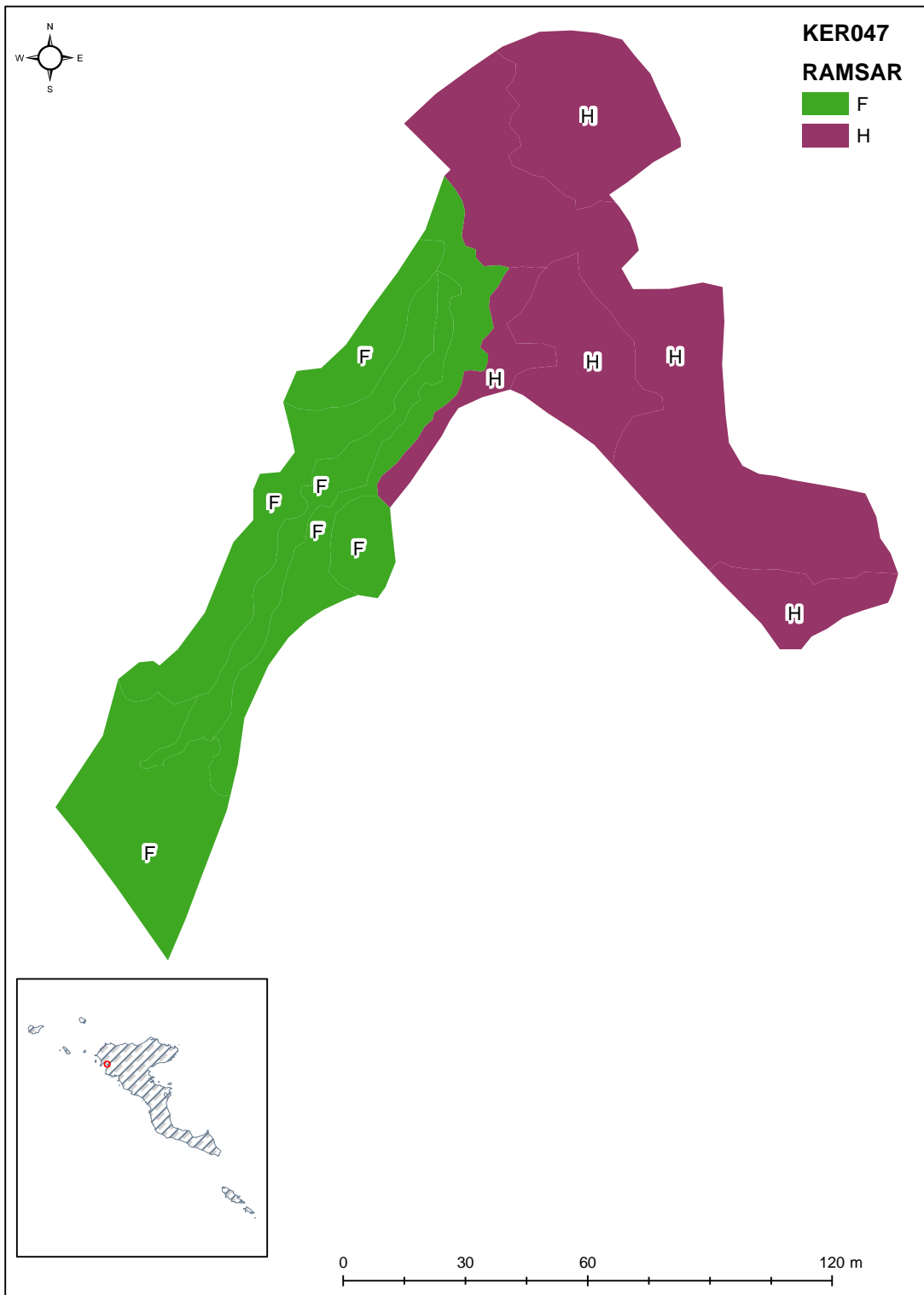


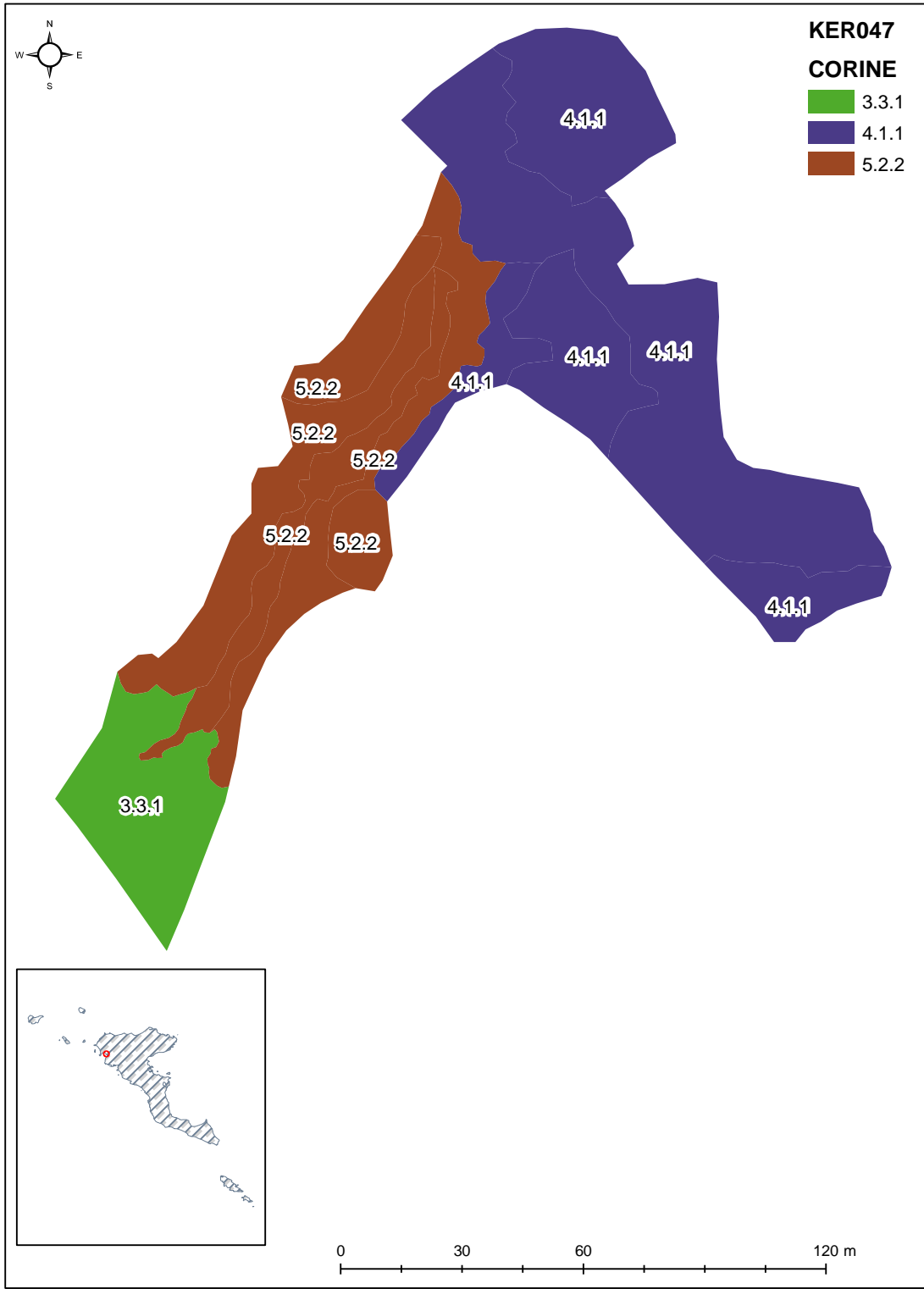




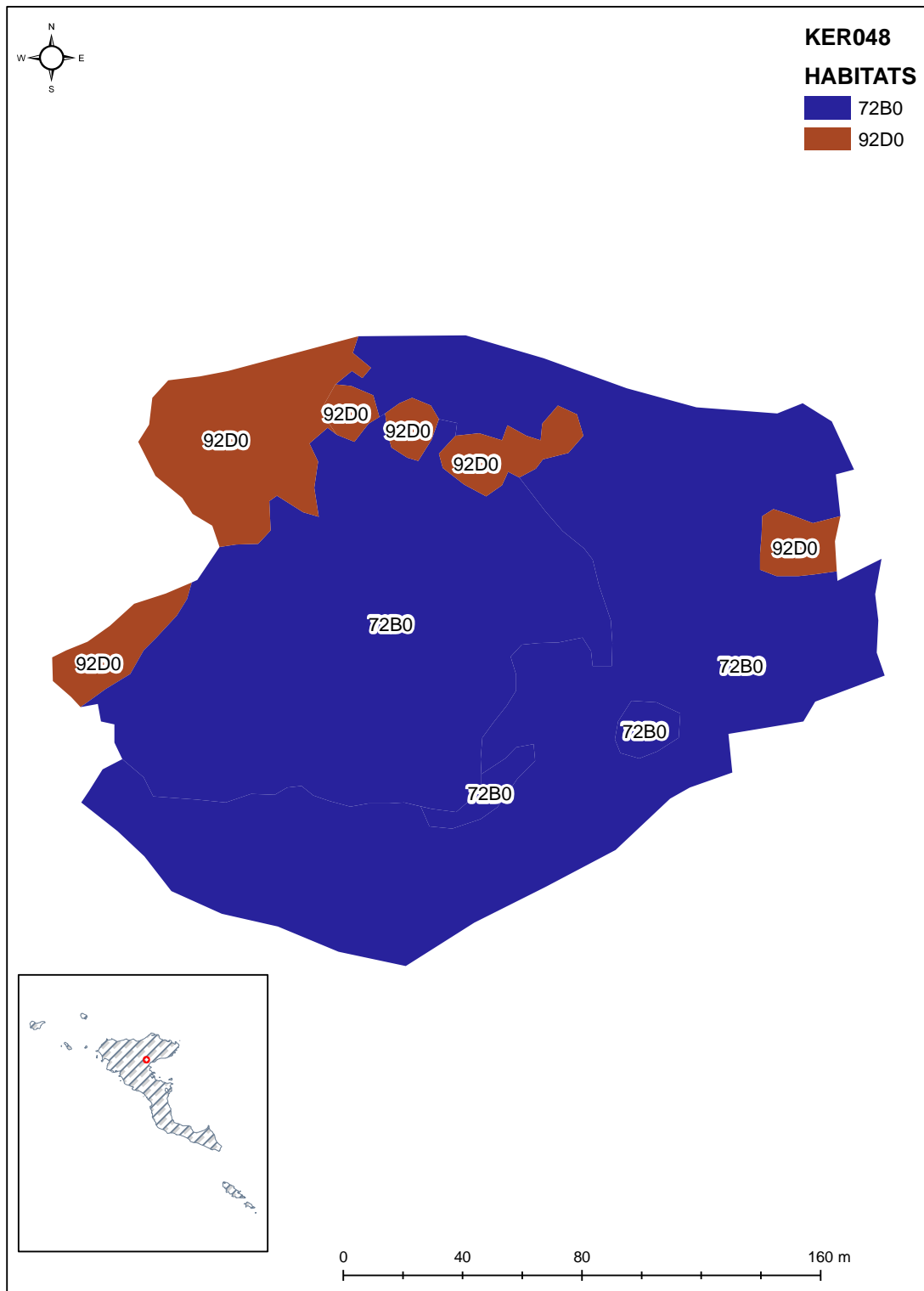
40. KER047-Εκβολή Ποταμού Μέγα

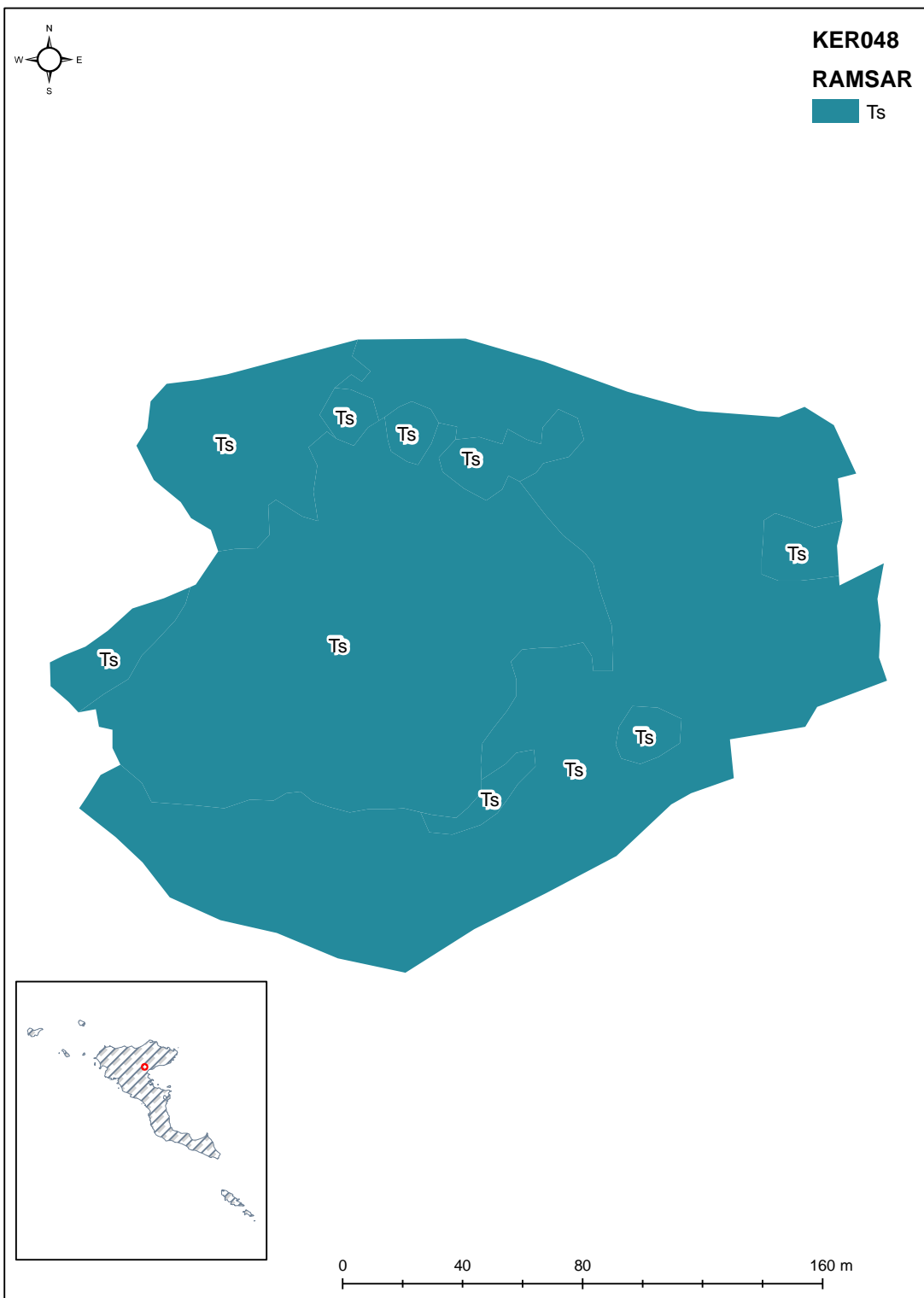


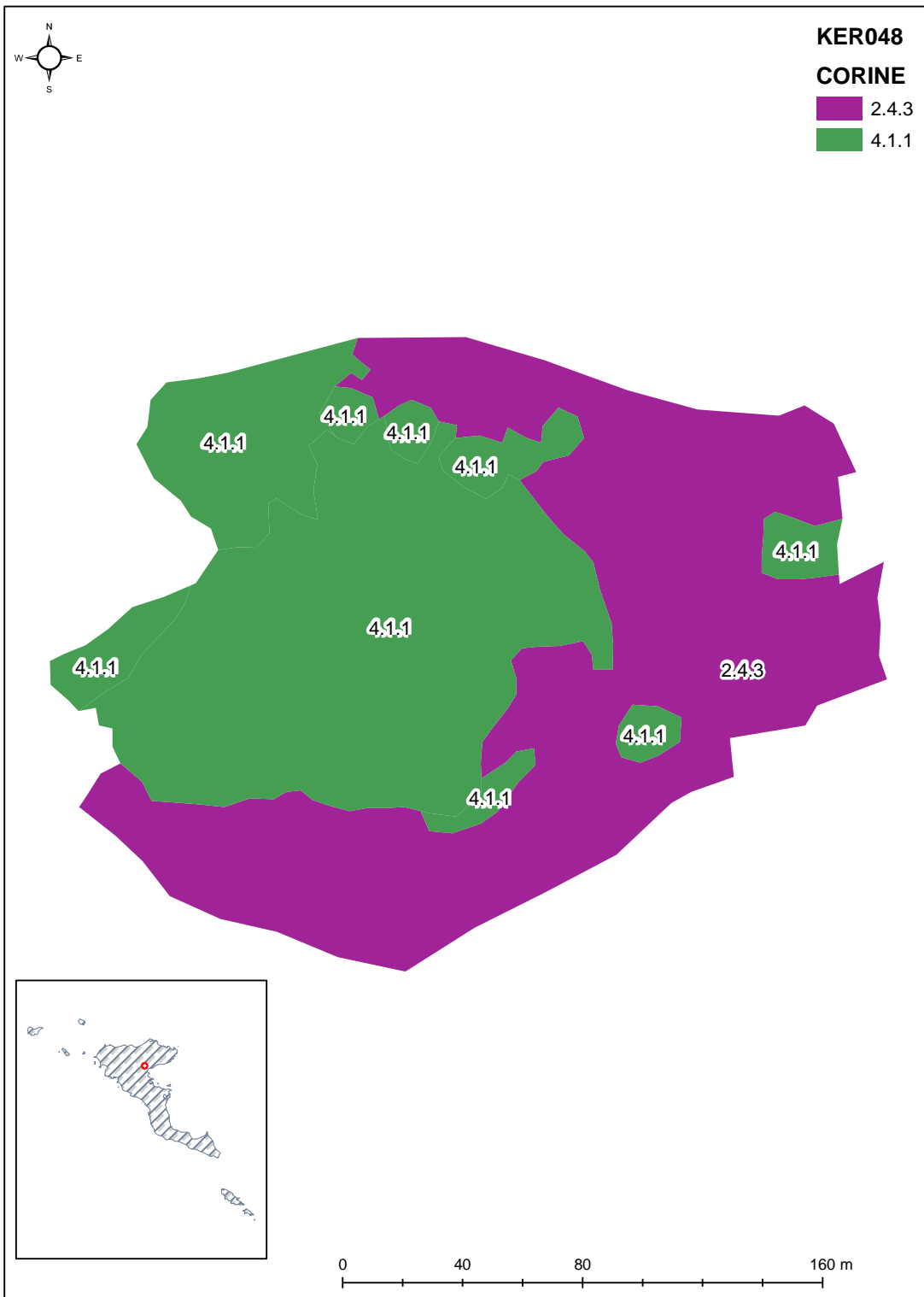




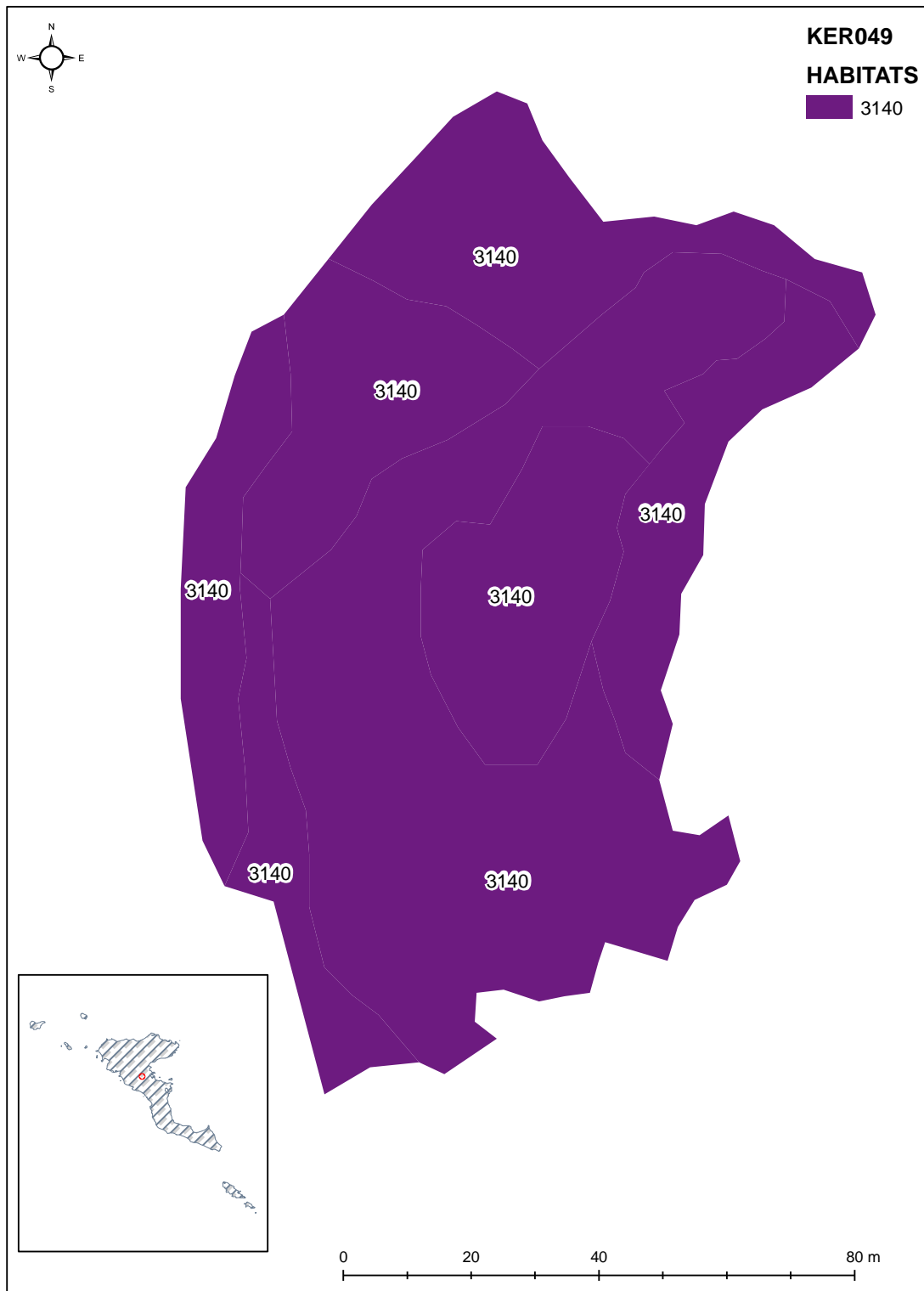
41. KER048-Οροπέδιο Καταπίνος

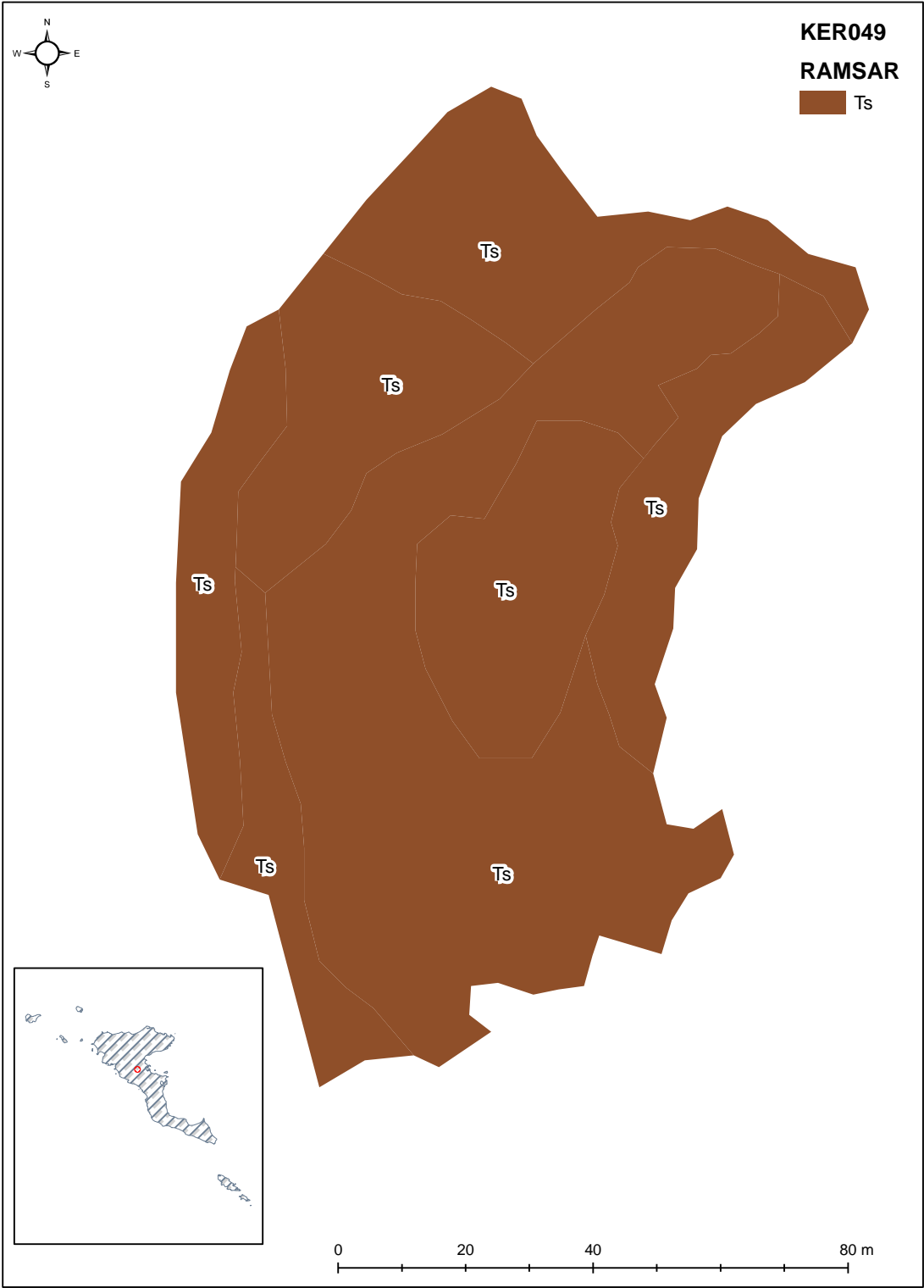


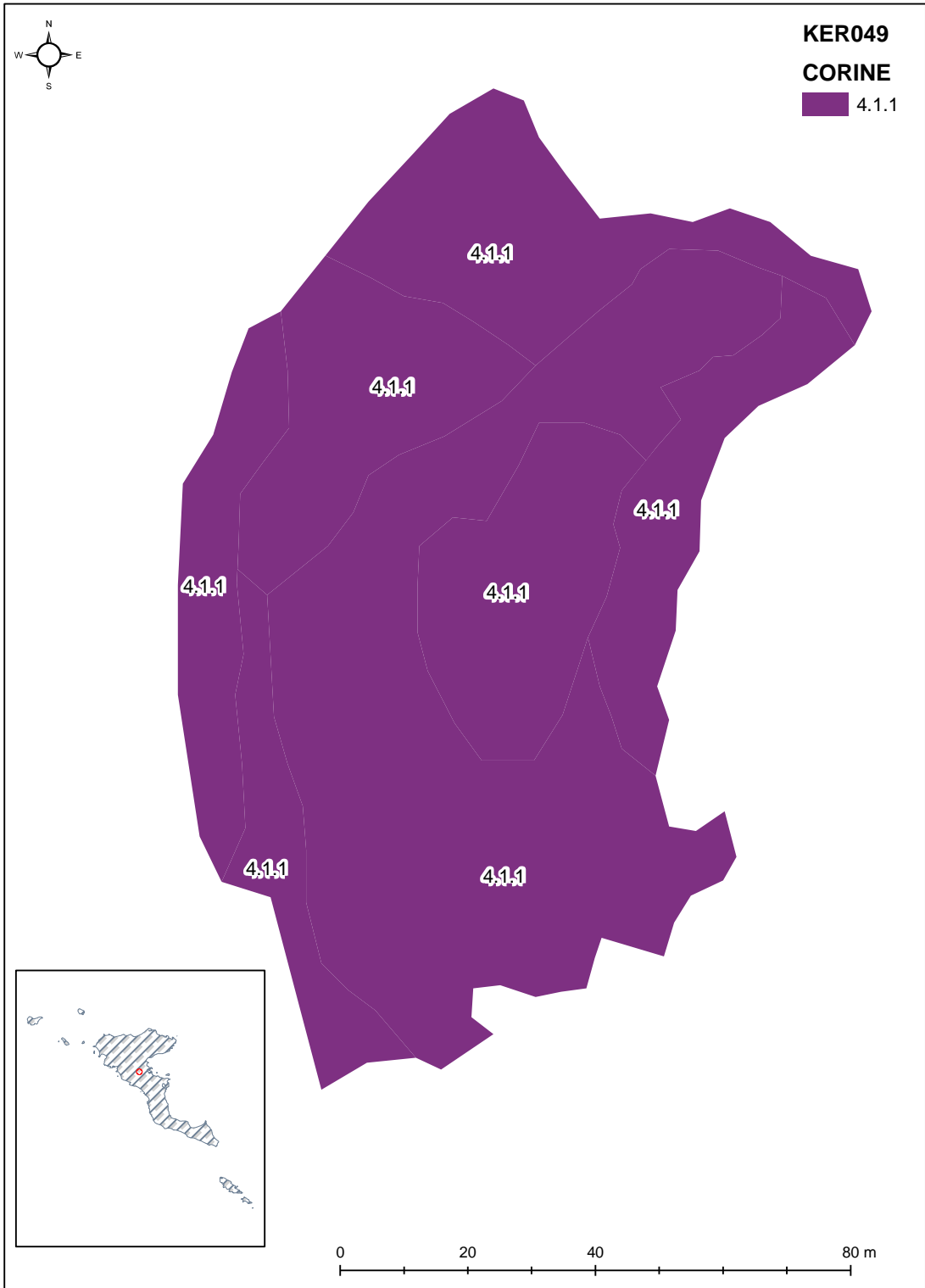




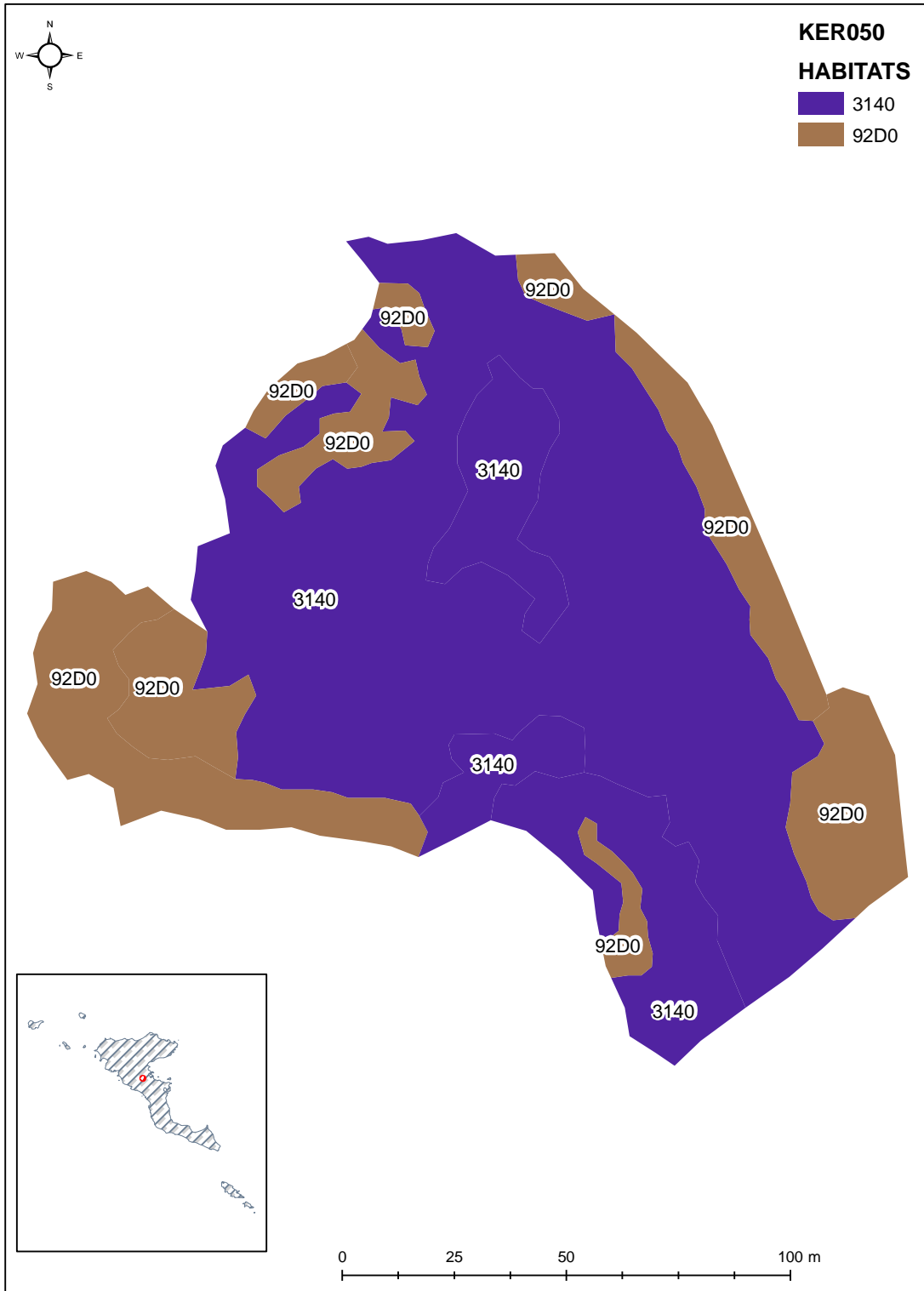
42. KER049-Λιμνίο ΧΥΤΑ

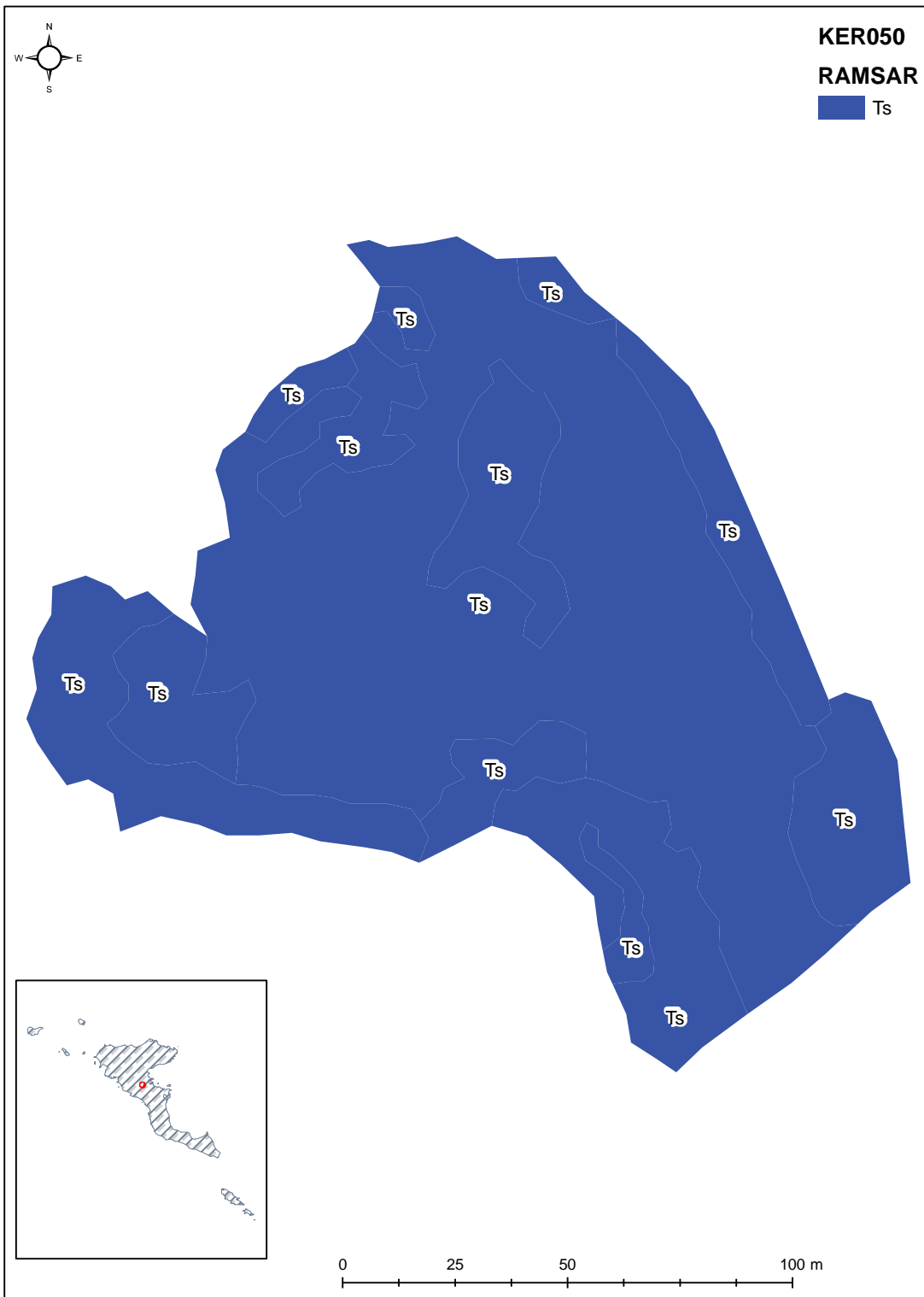


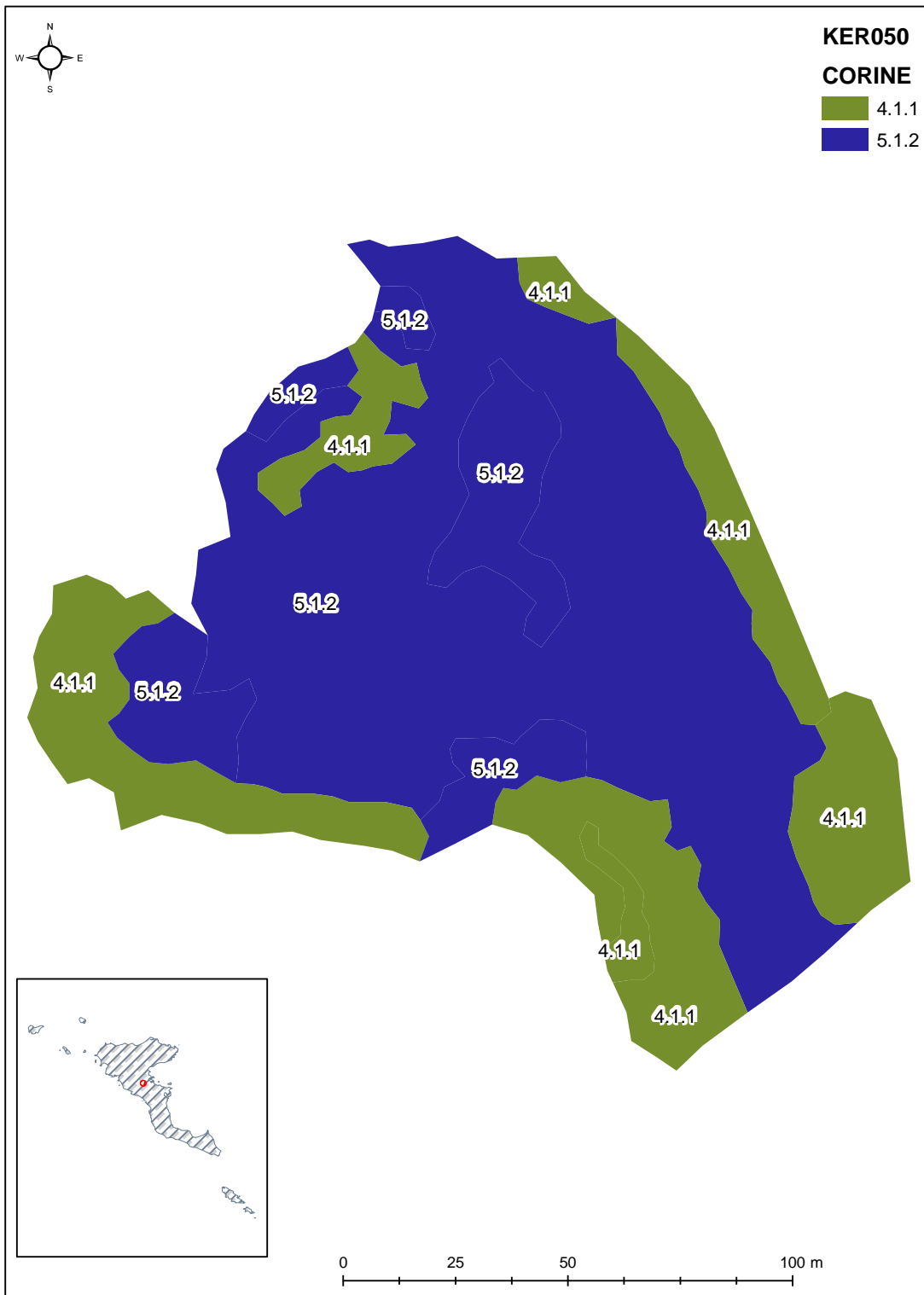




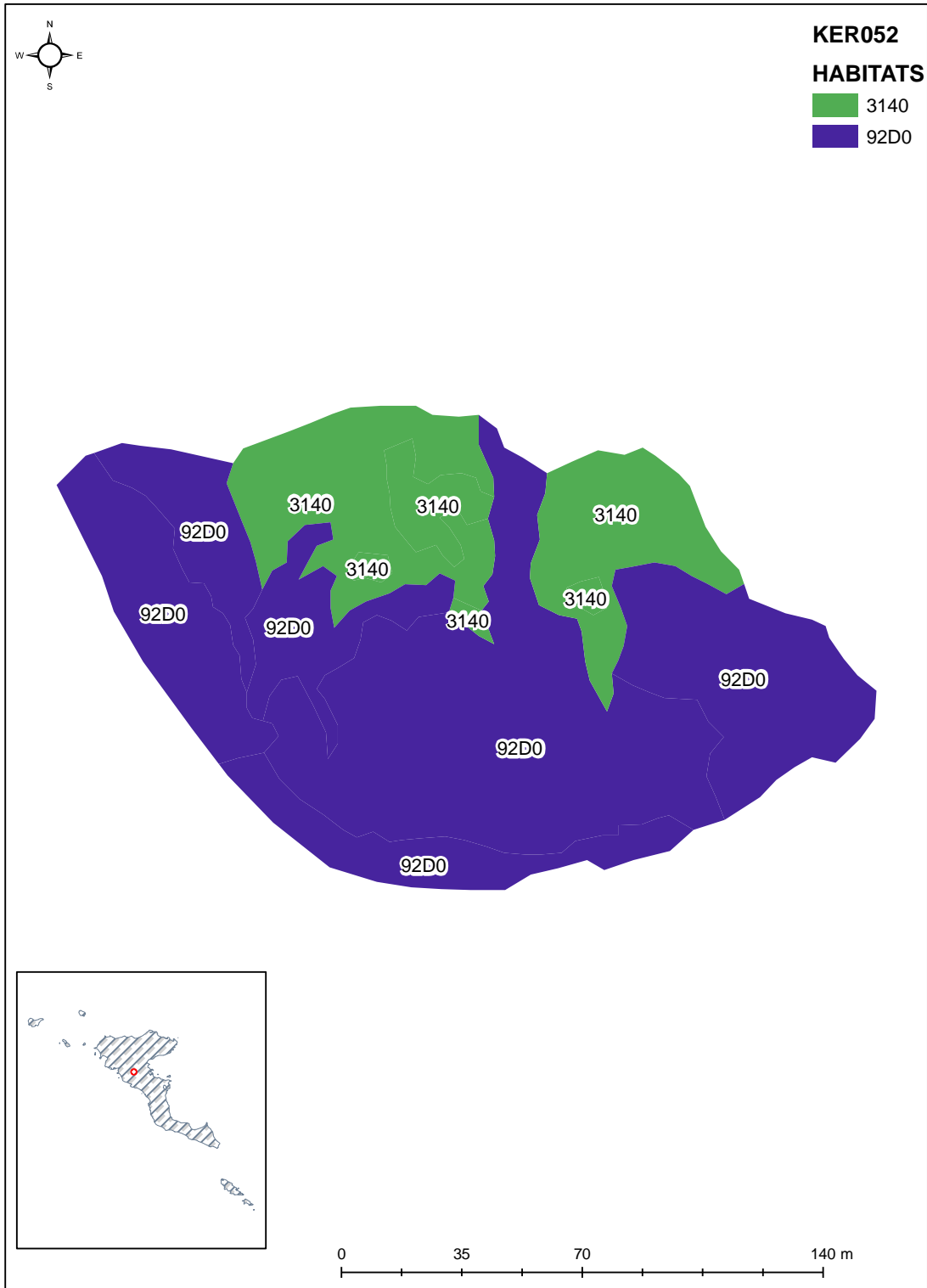
43. KER050-Λίμνη Κλουδάτικη

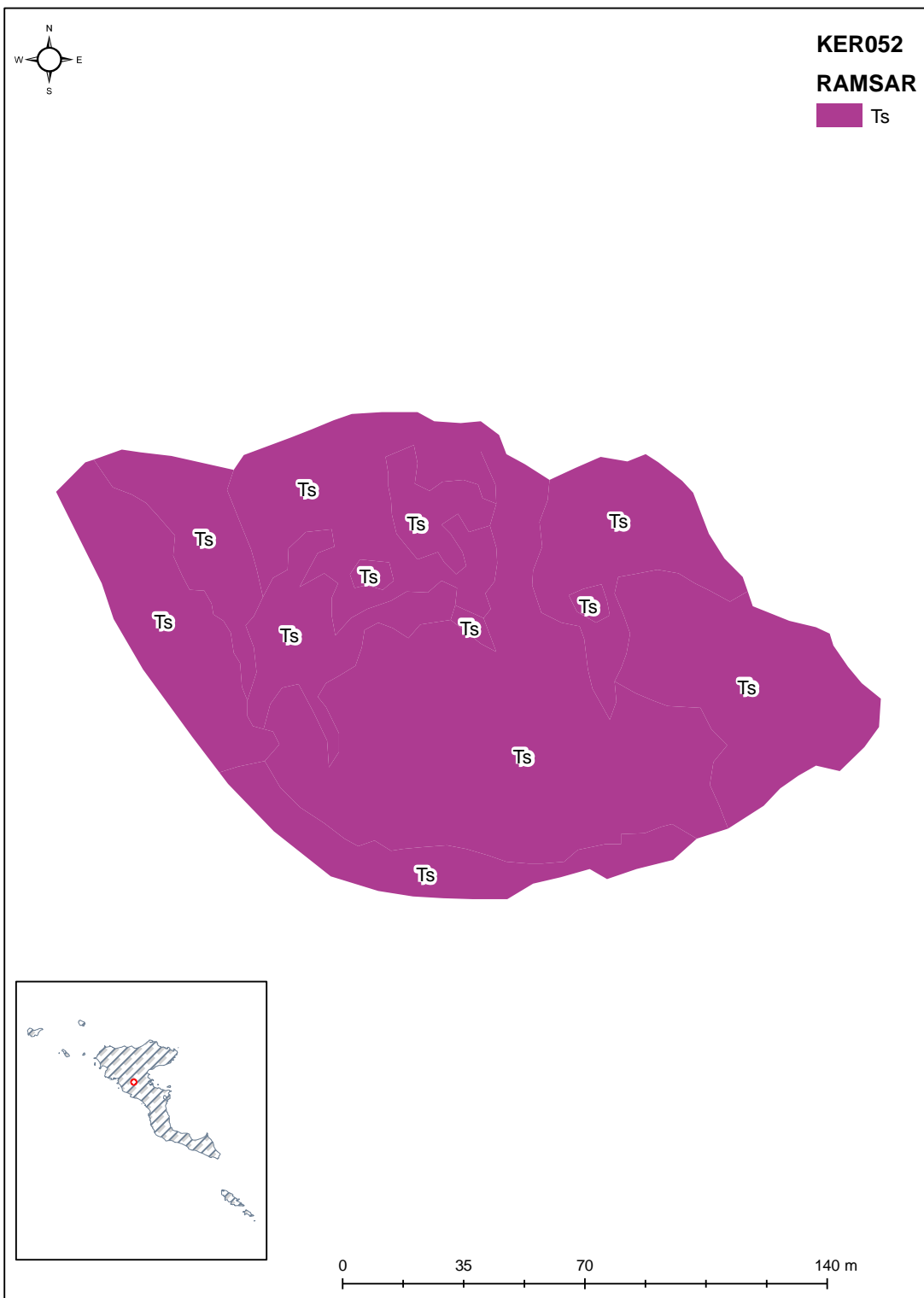


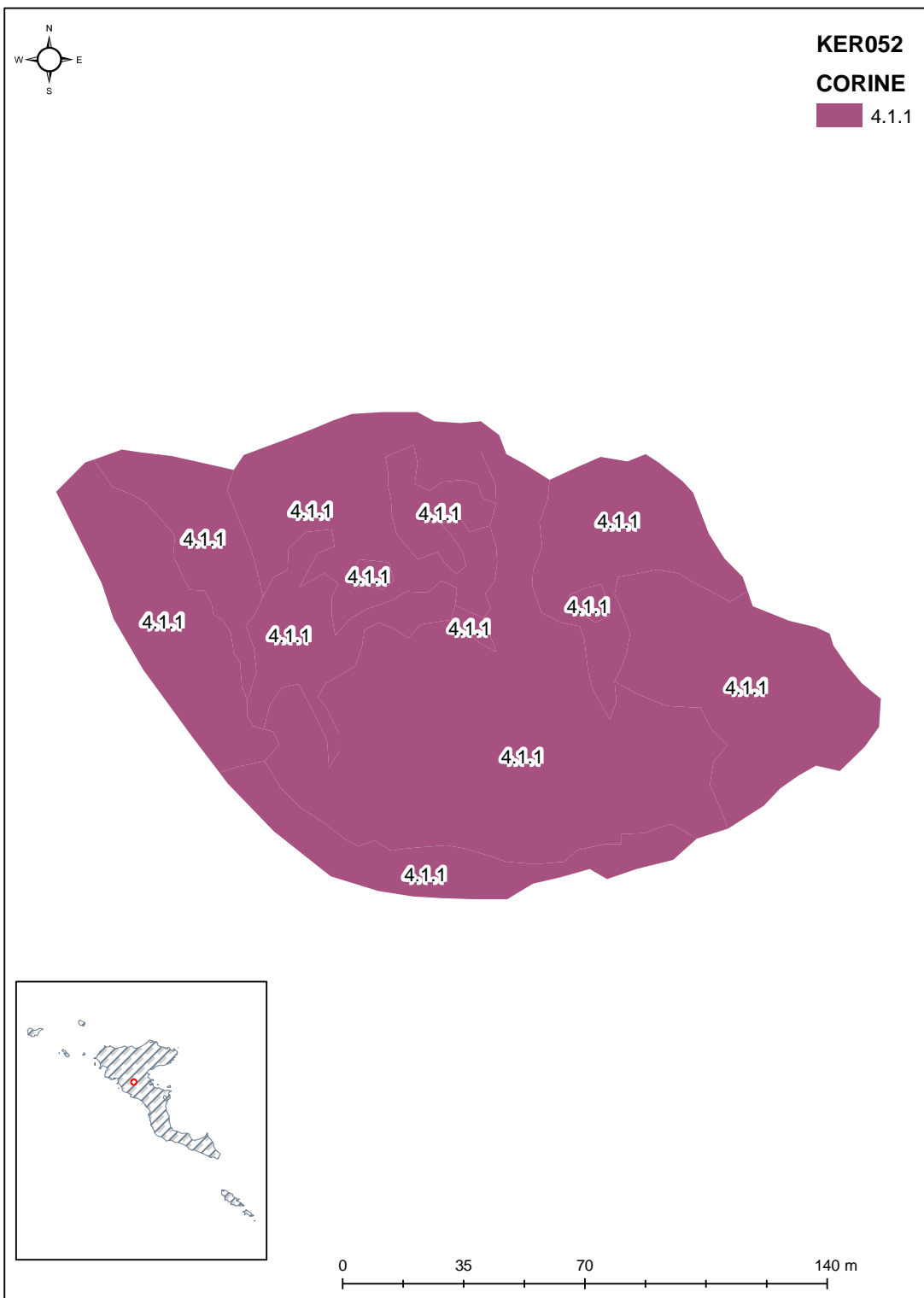




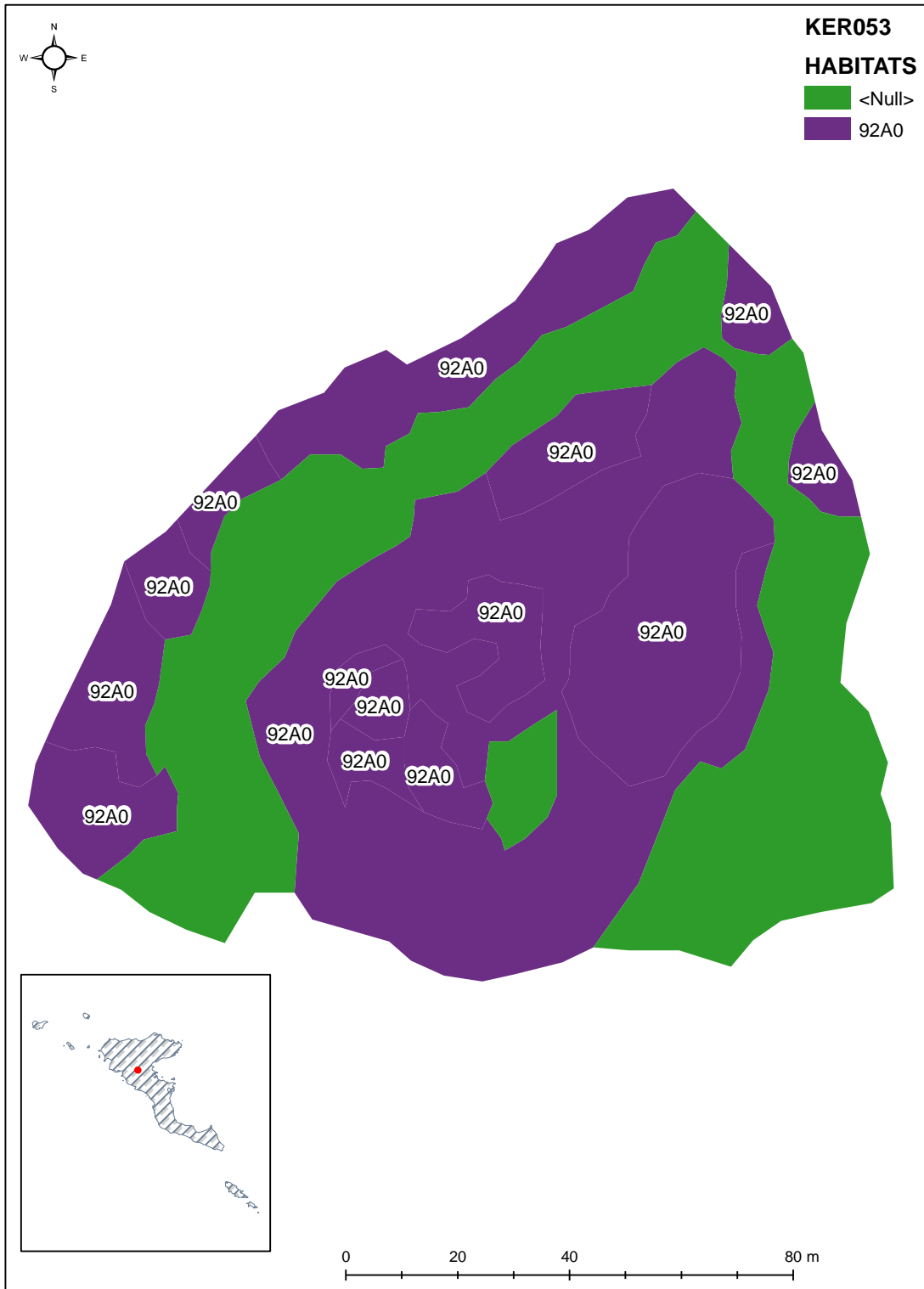
44. KER052-Ελος στους Κορήτους

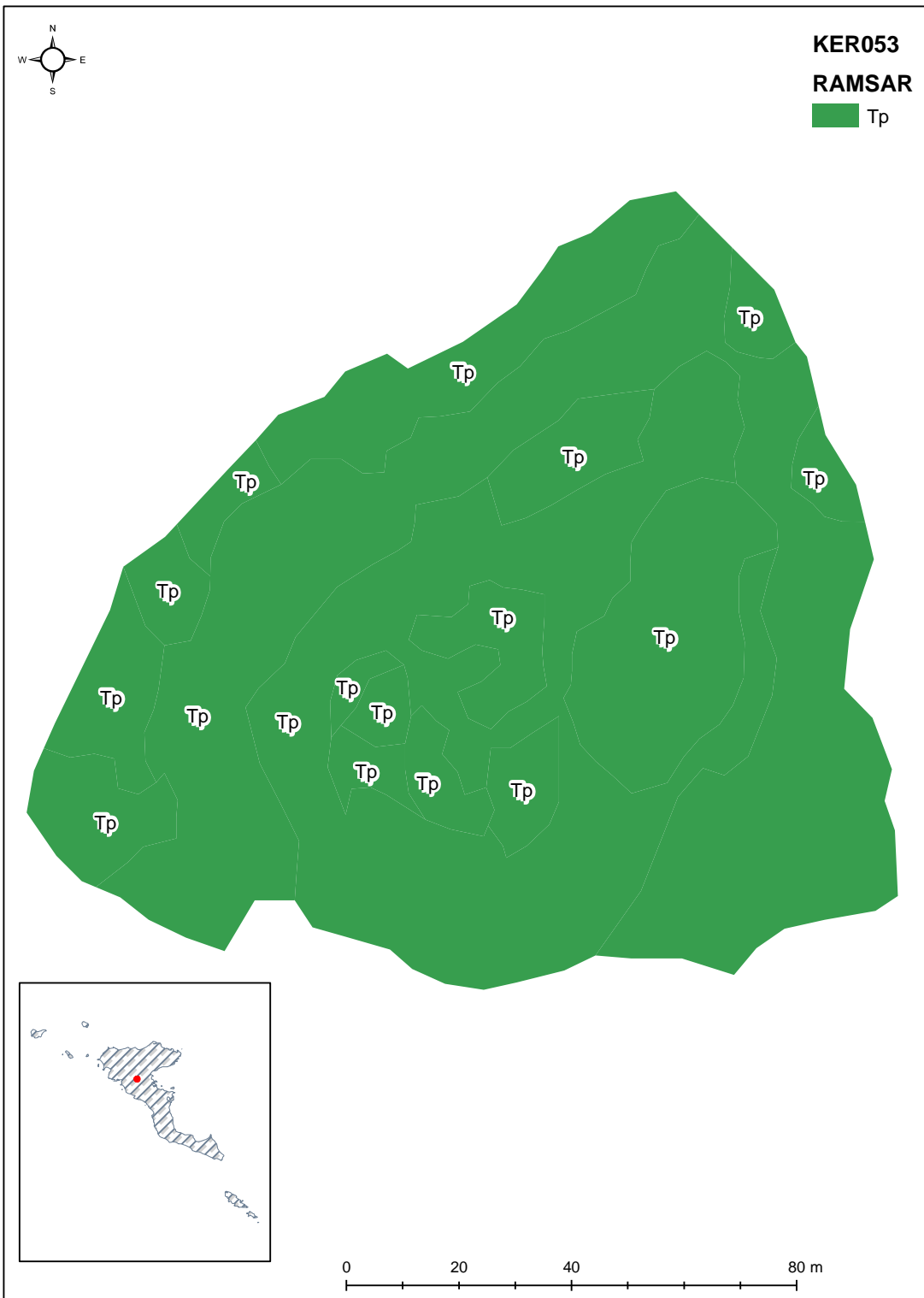


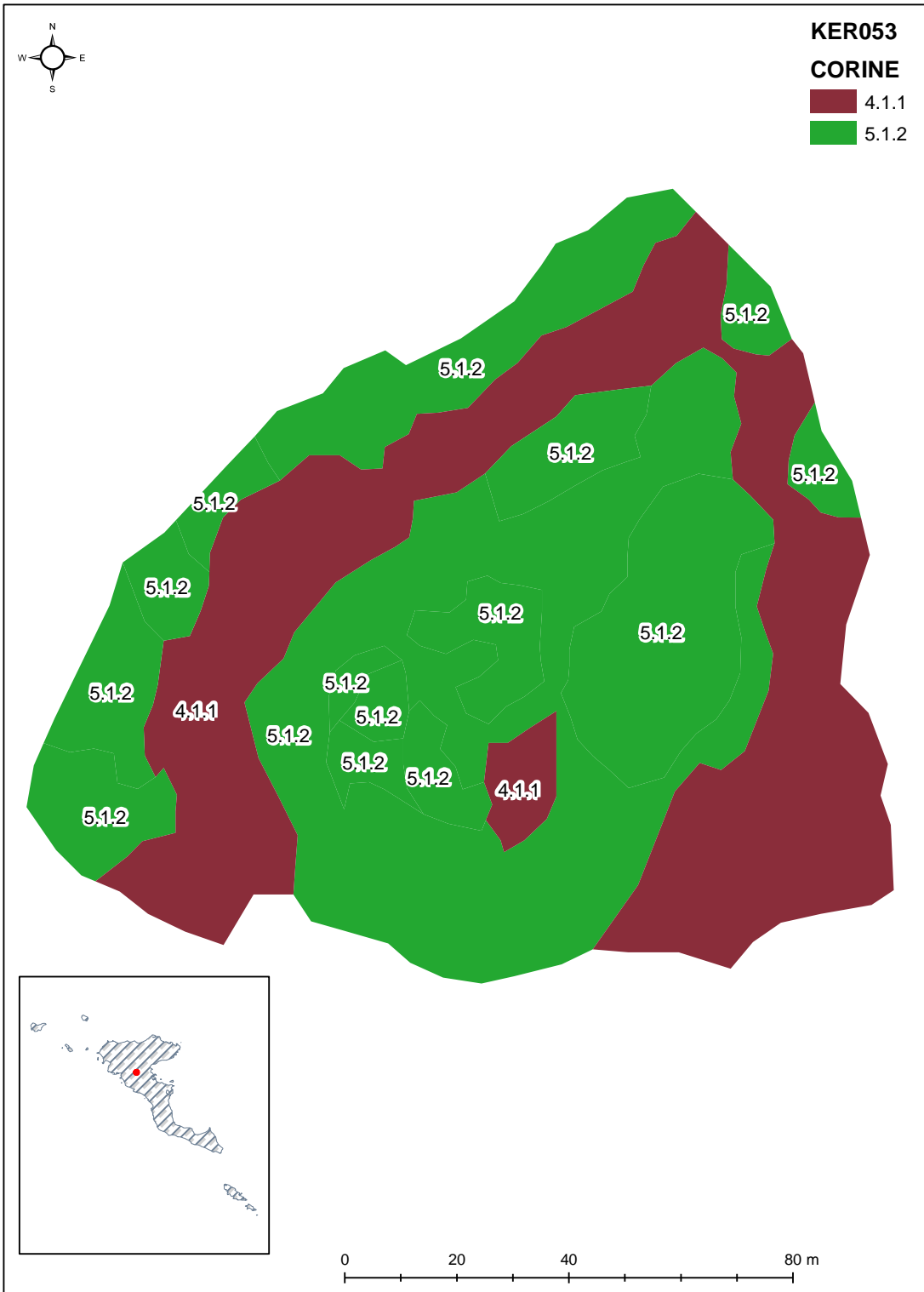




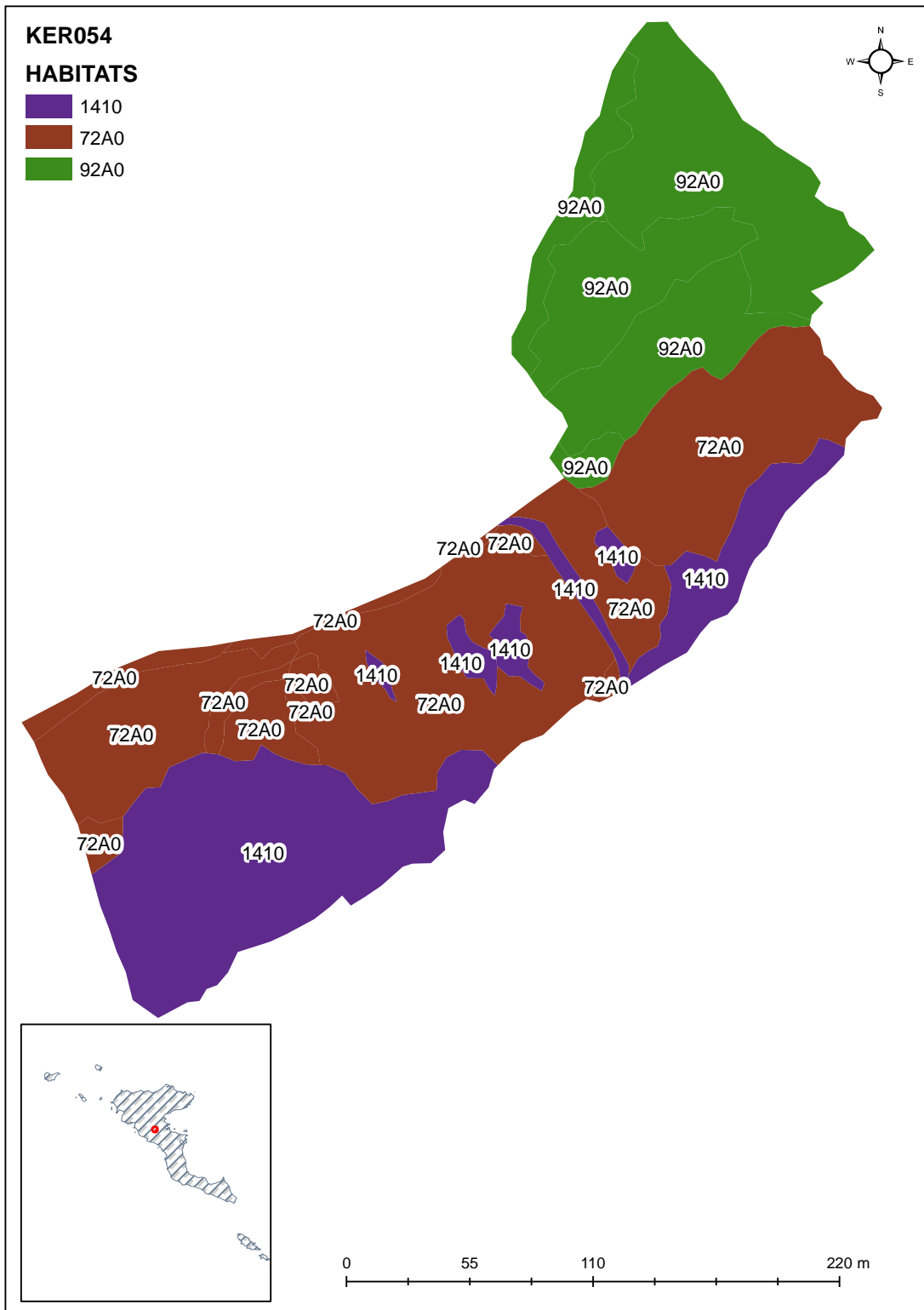
45. KER053-Λίμνη Σοβιλάτικα



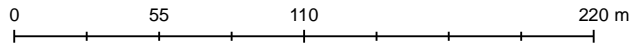
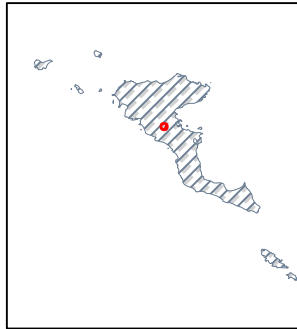
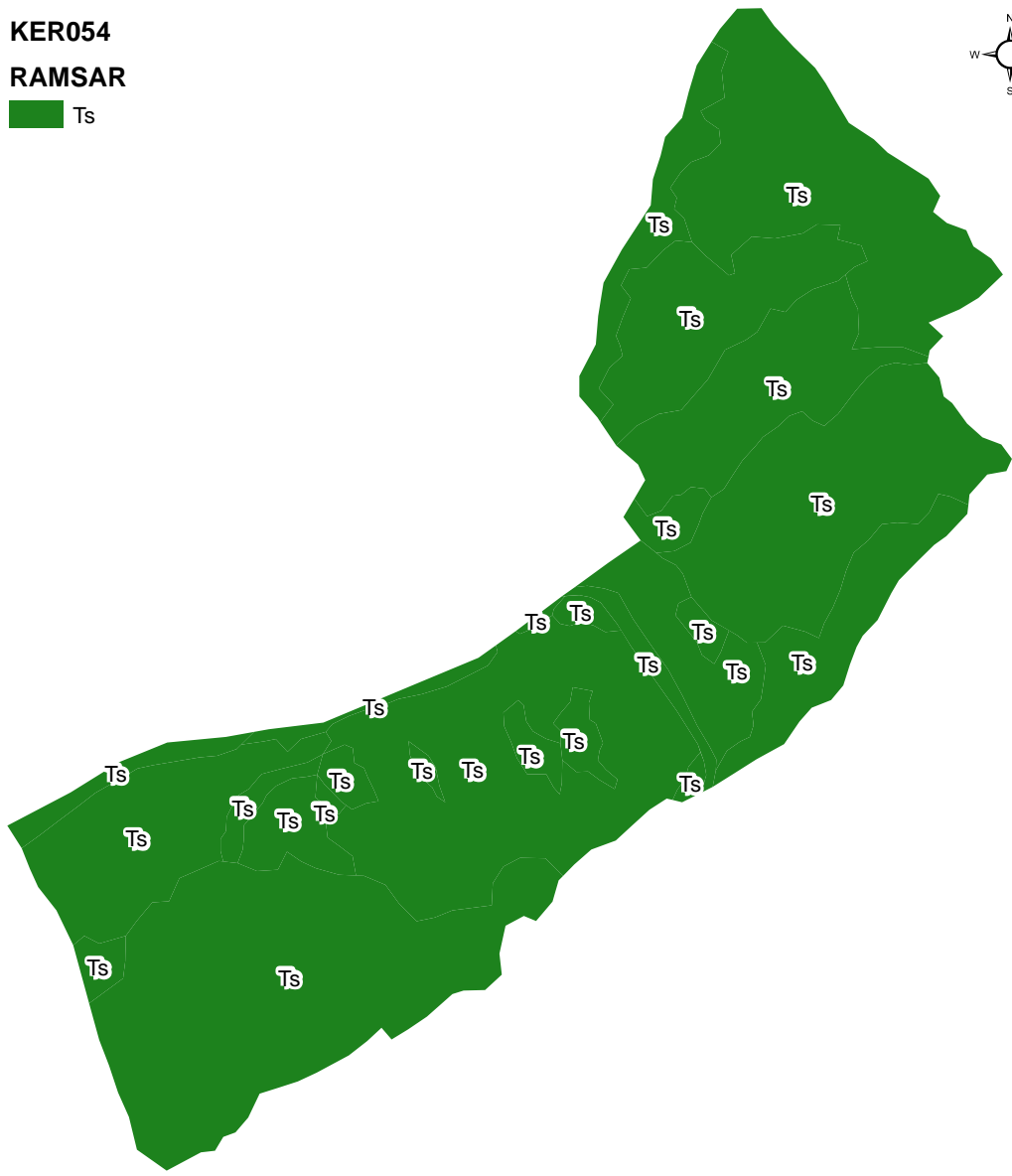


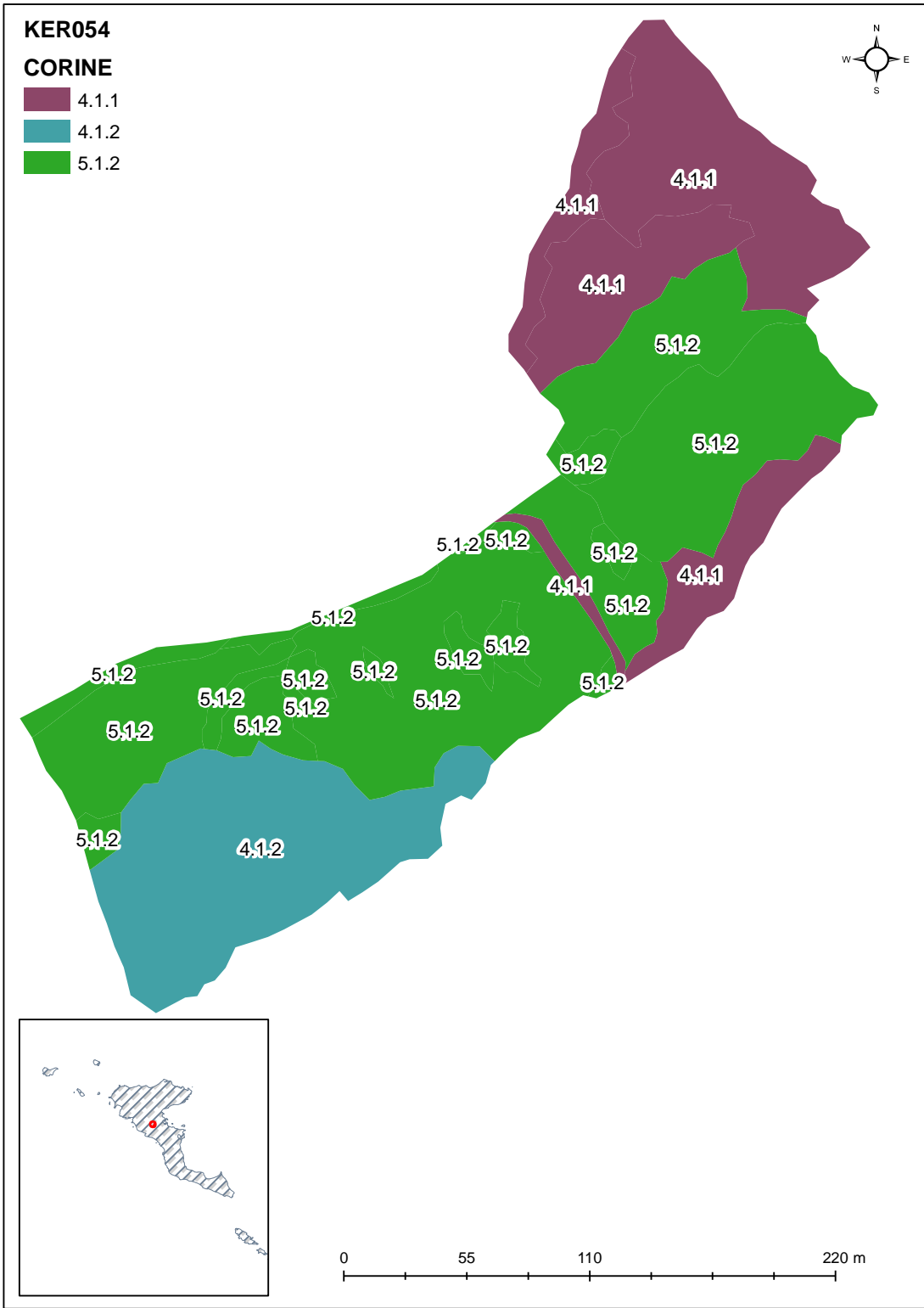


46. KER054-Εποχικό Λιμνίο Τεμπλονίου

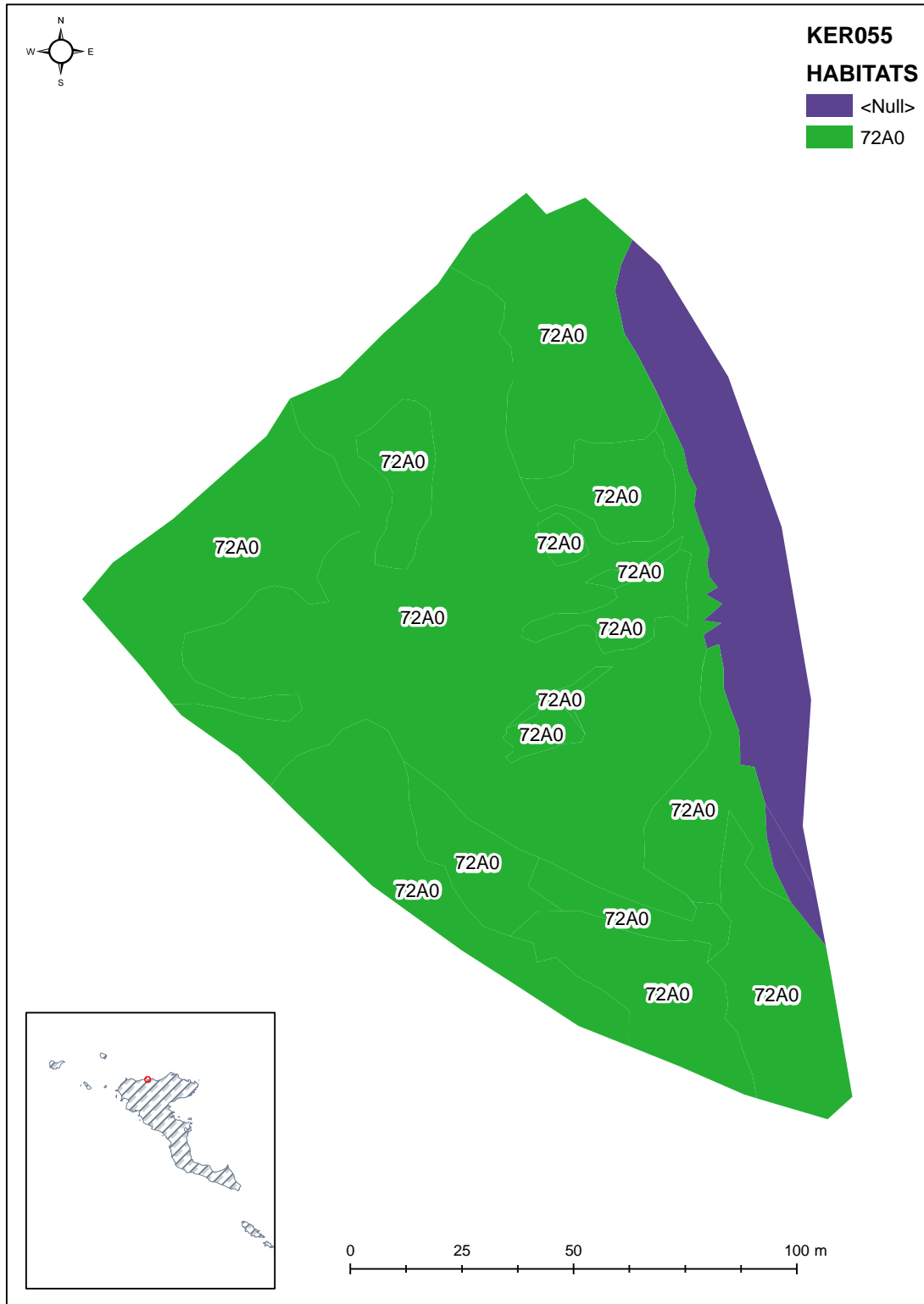


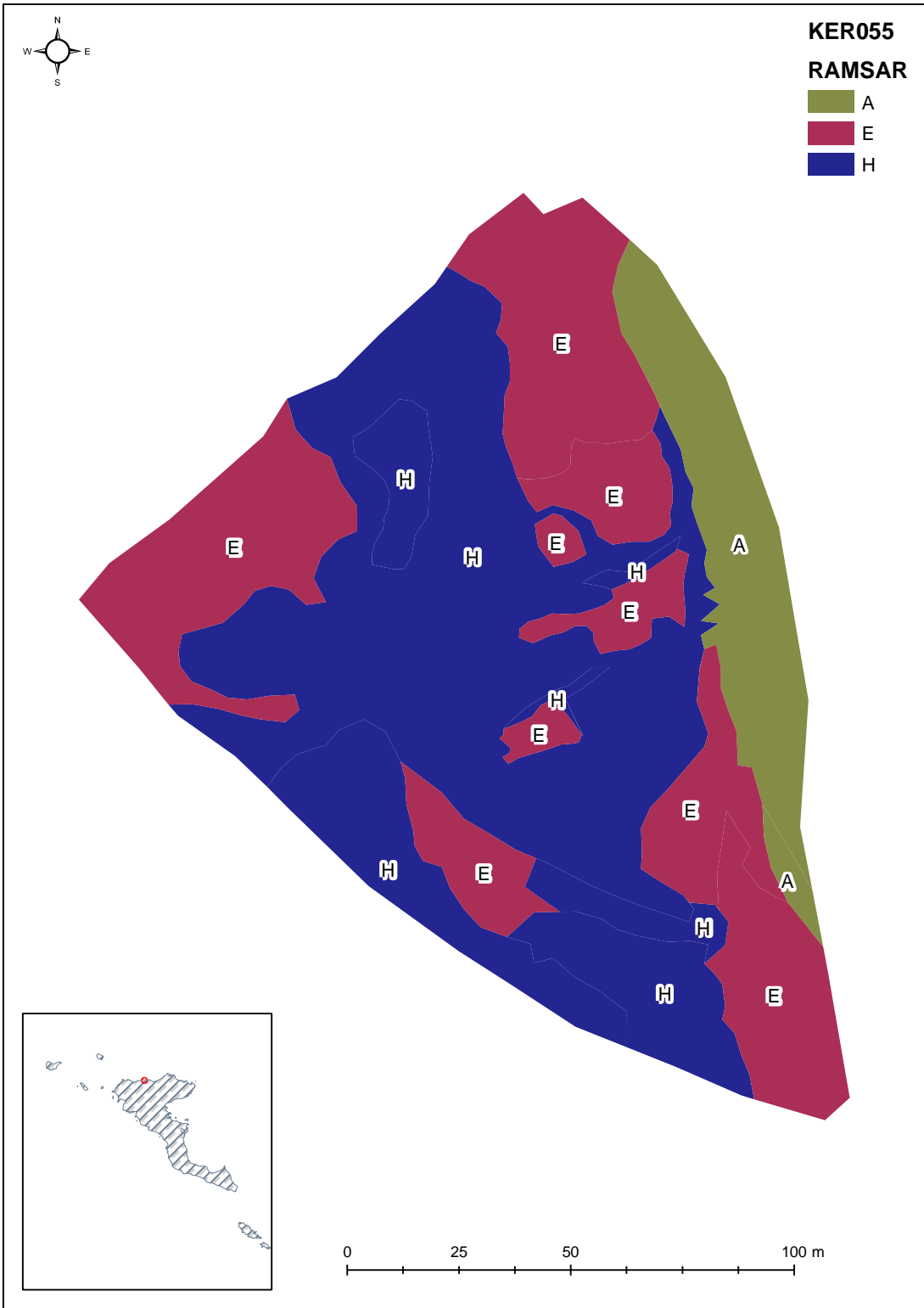
KER054
RAMSAR
Ts

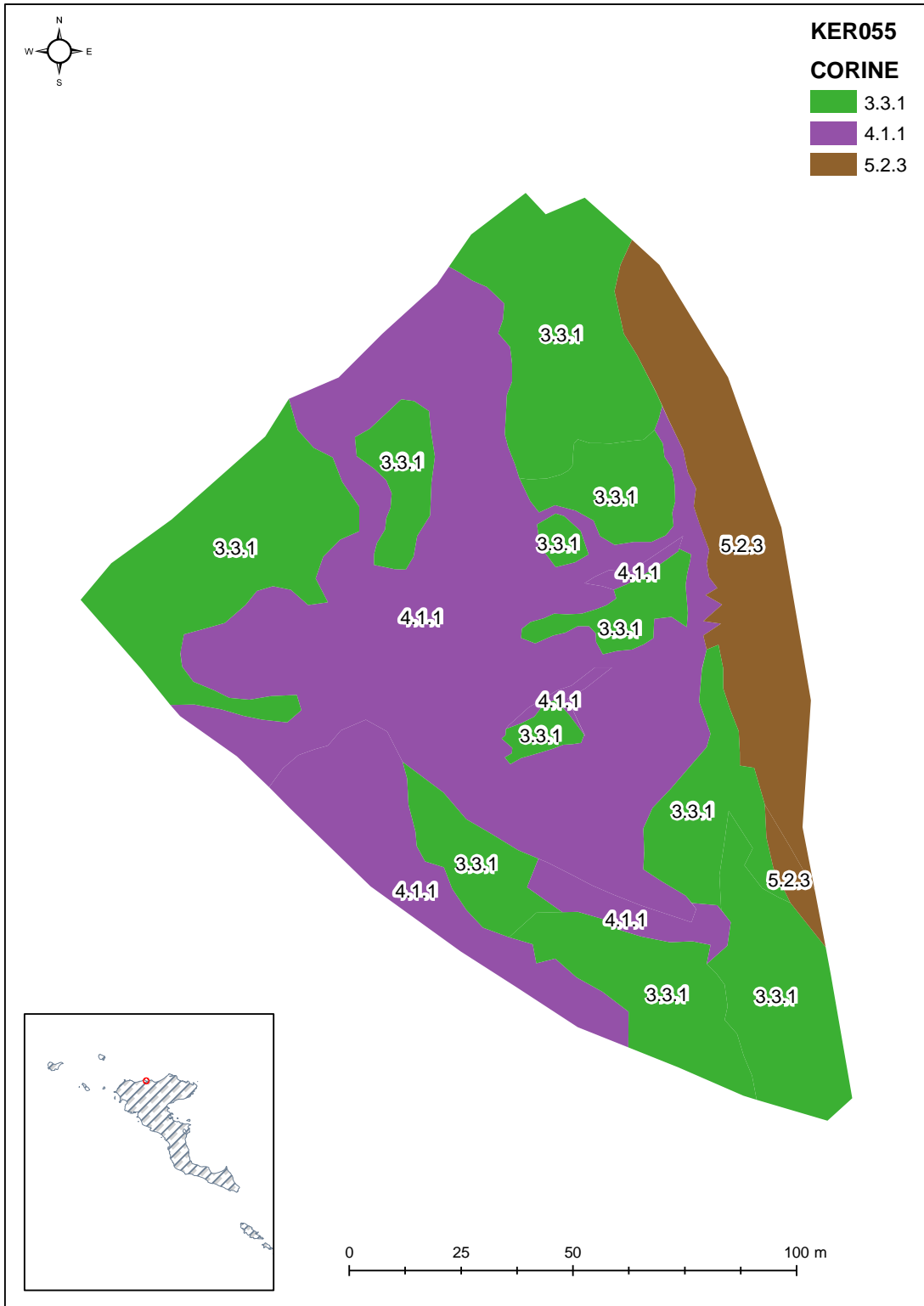




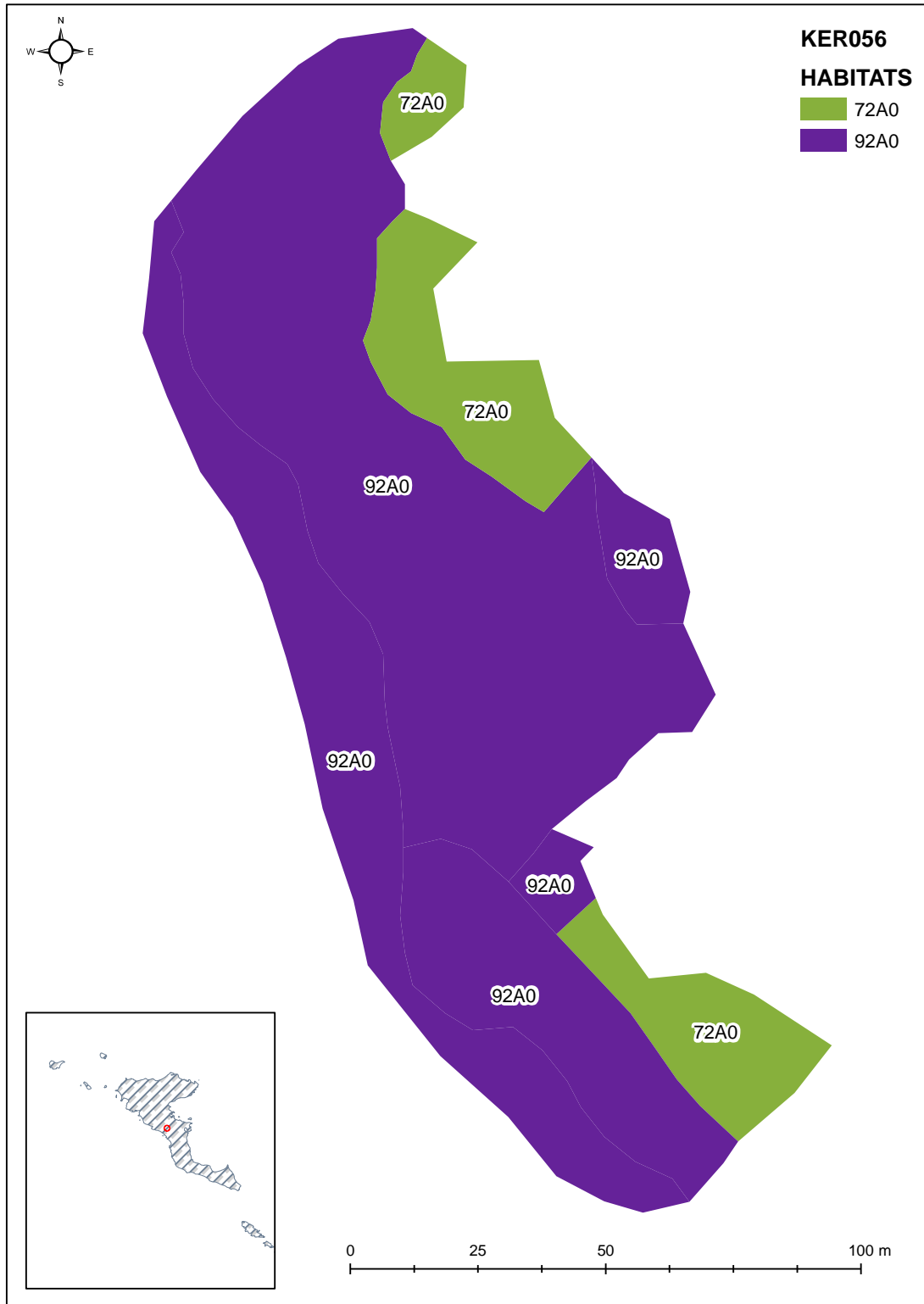
47. KER055-Ελος Αστρακερής

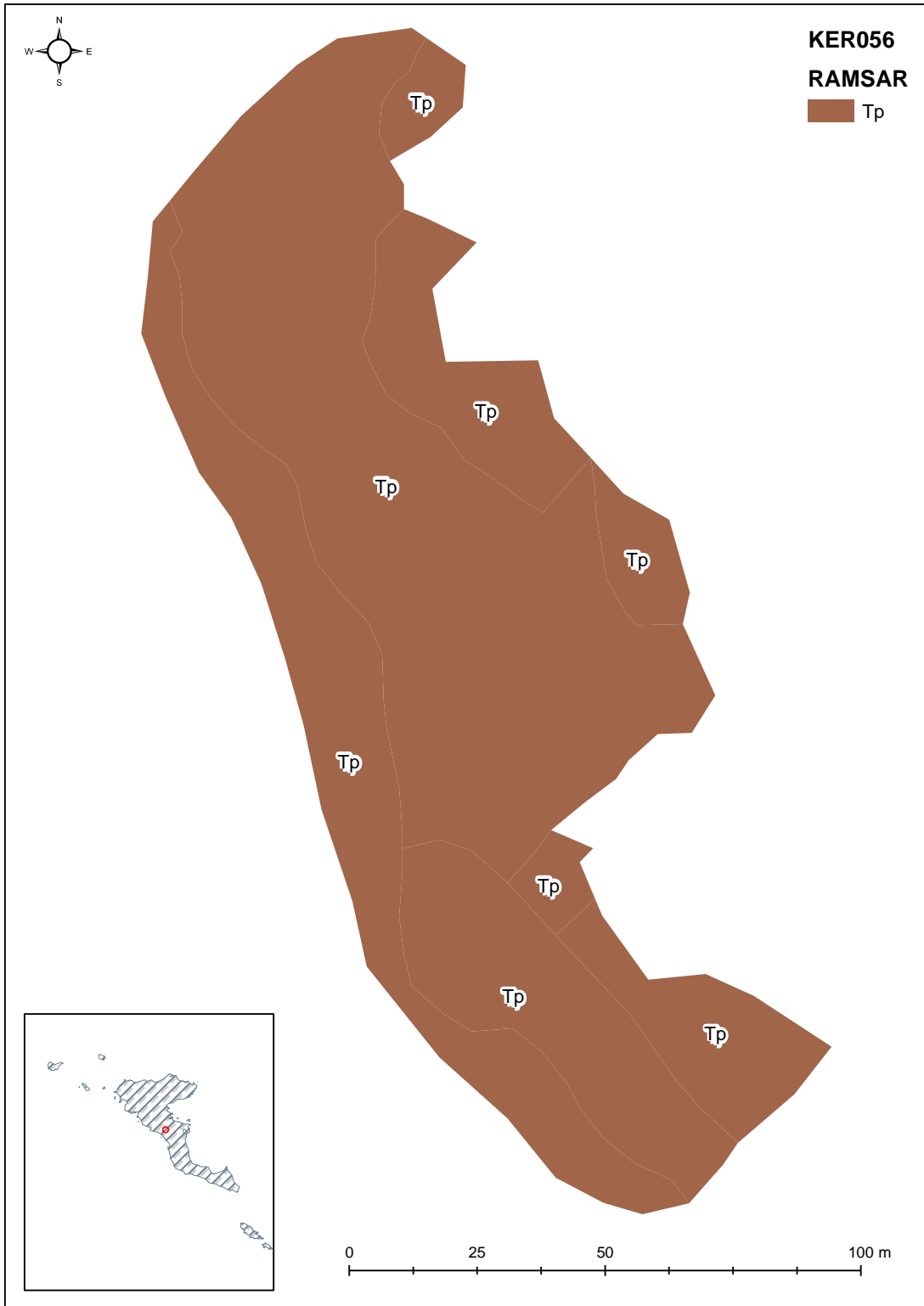


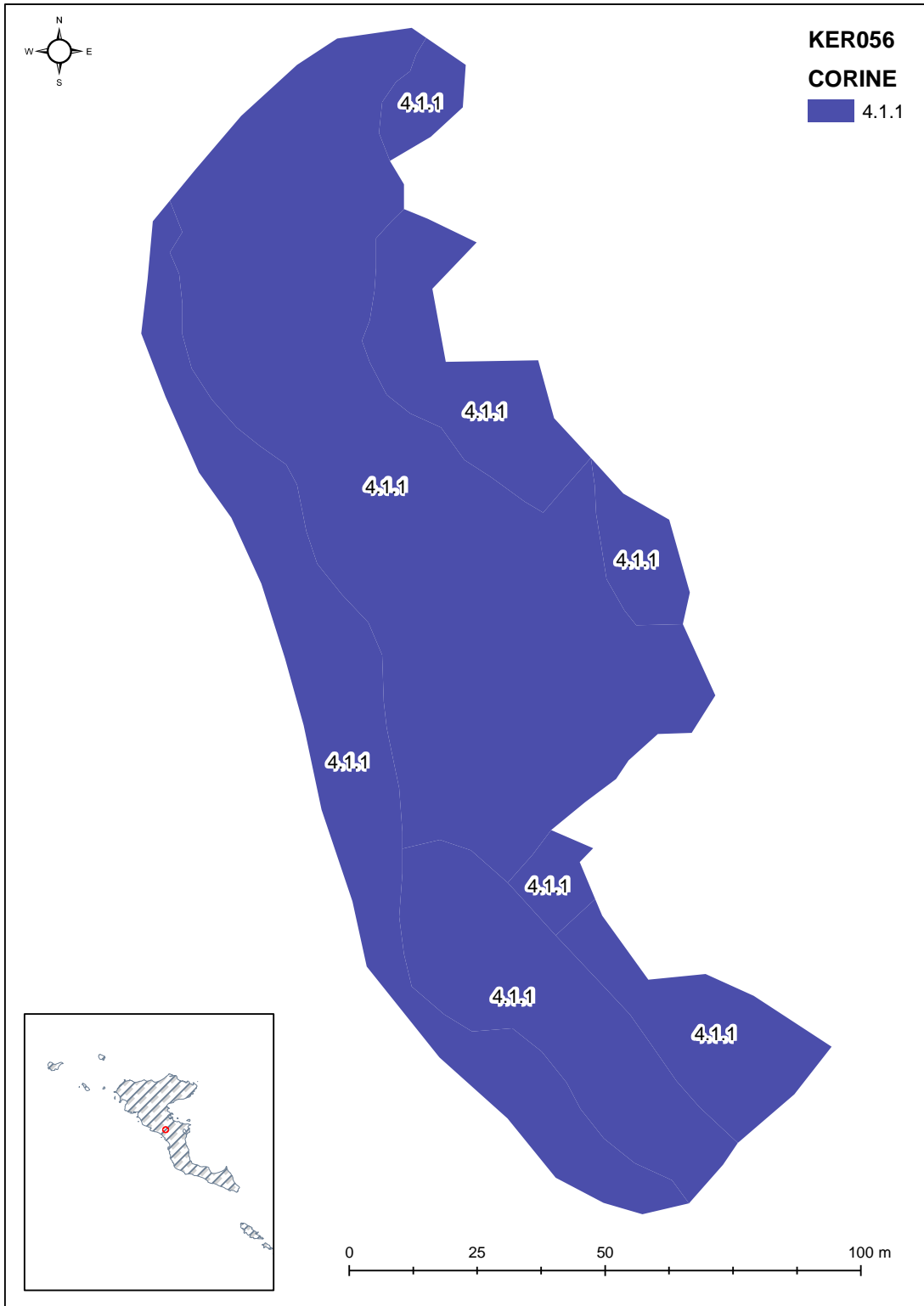




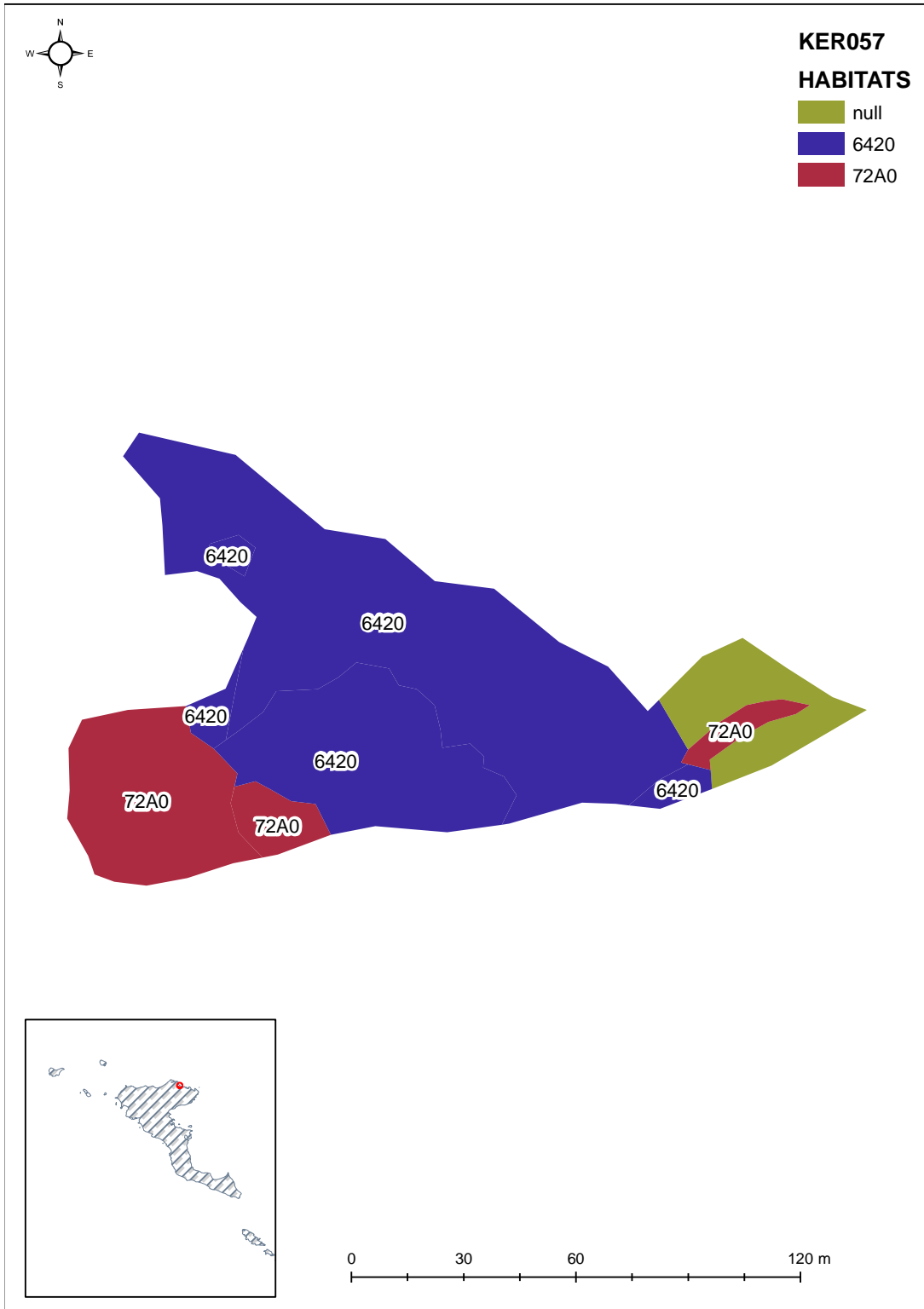
48. KER056-Λίμνη Μπελενιώτη

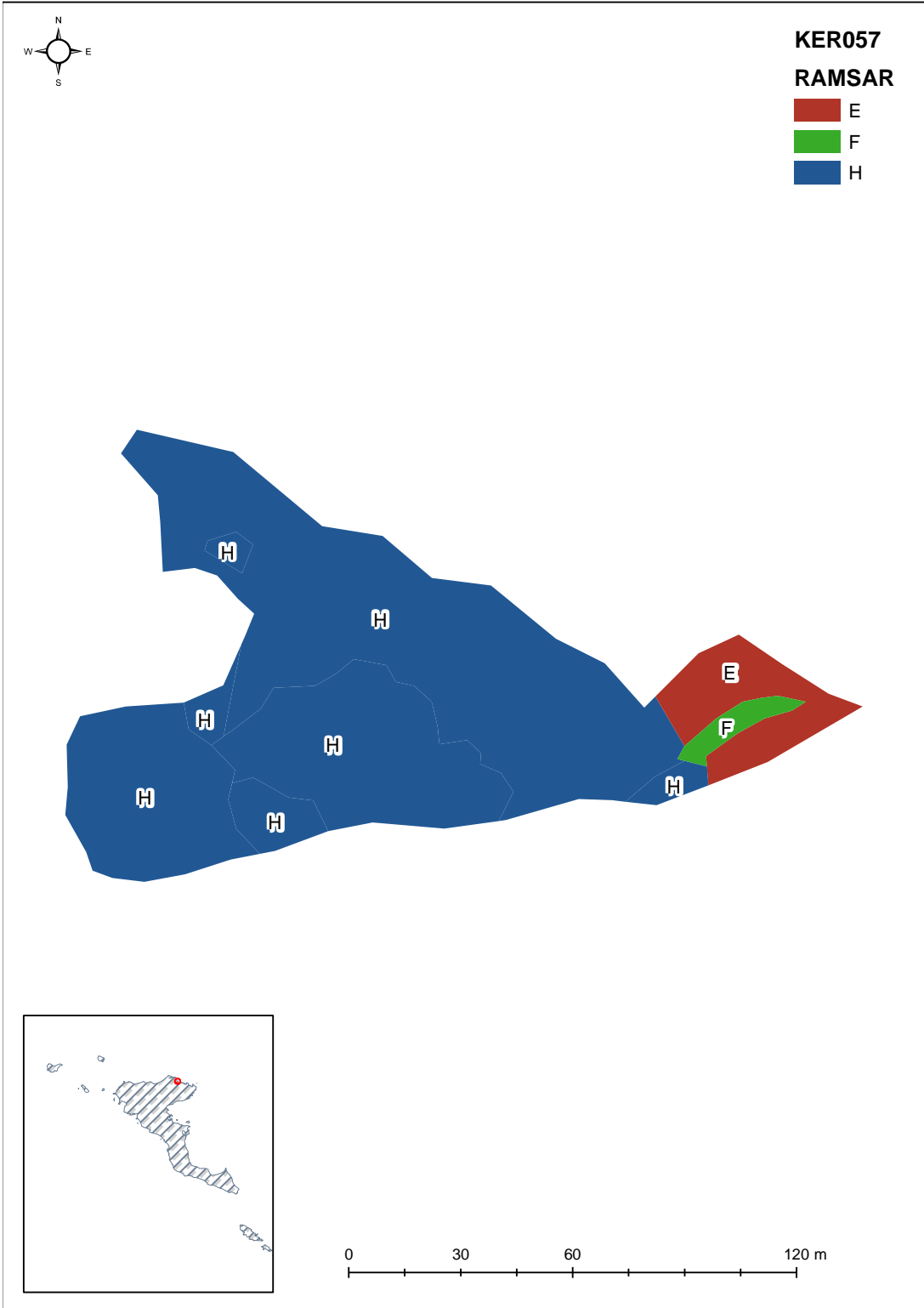


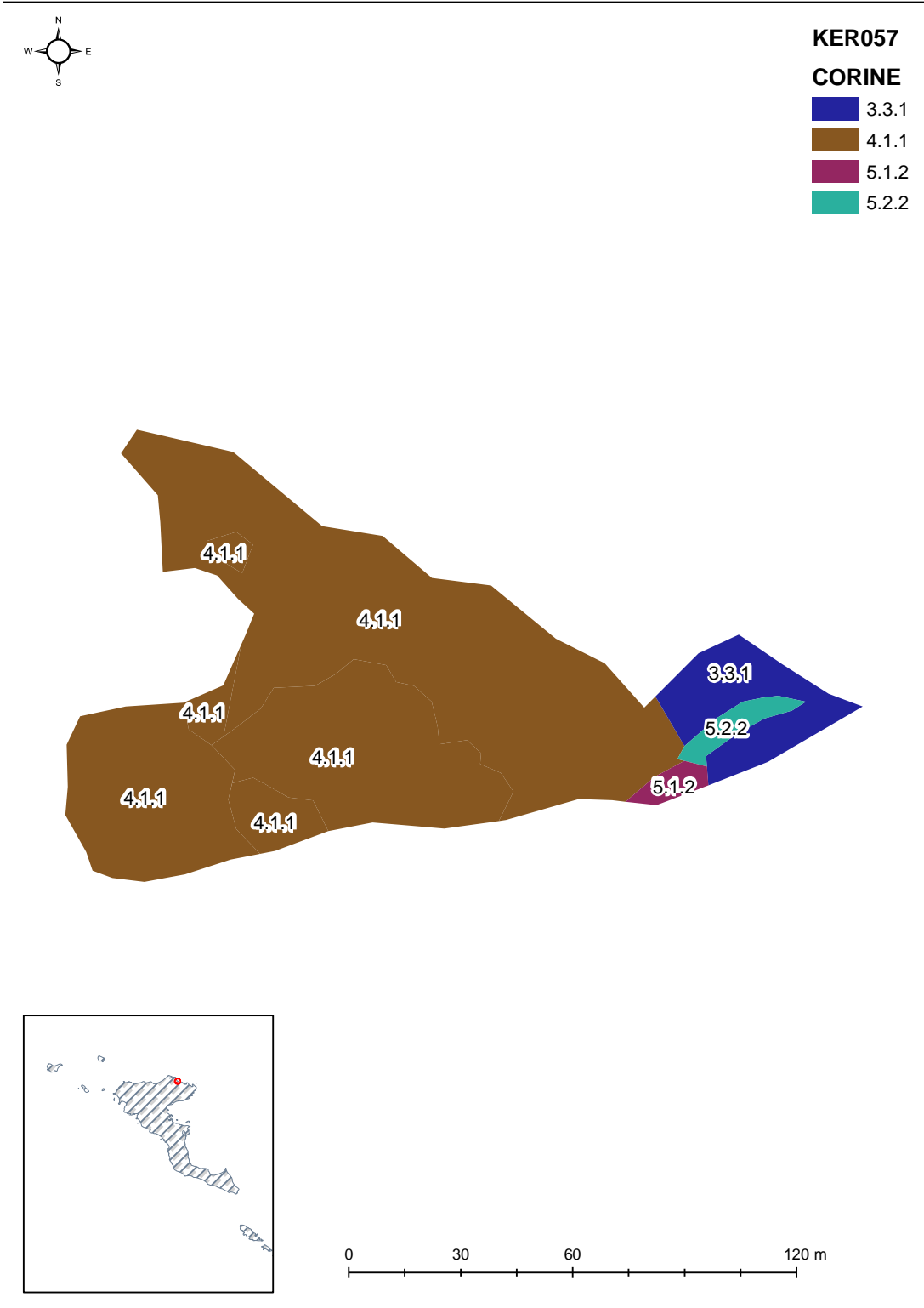




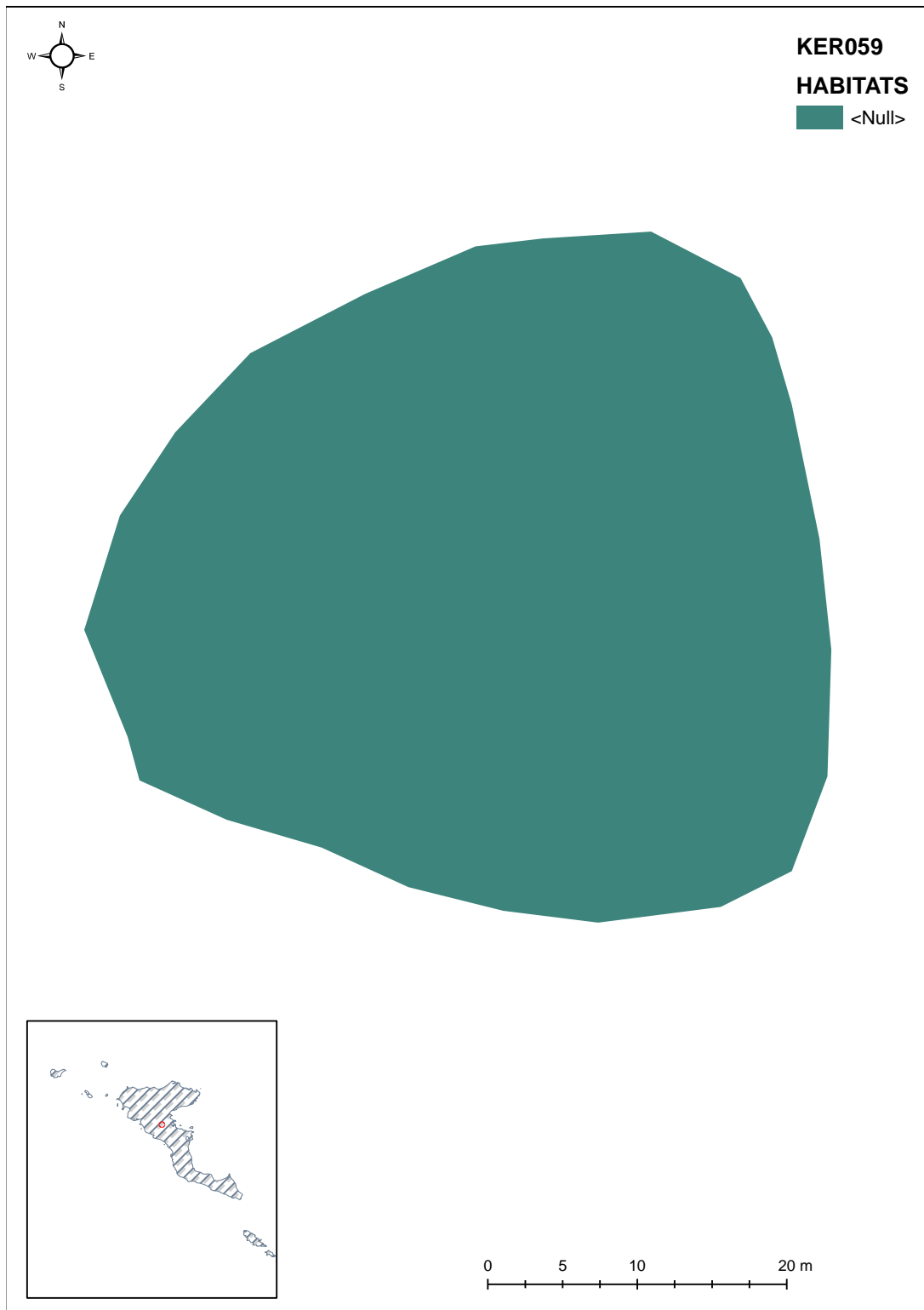
49. KER057-Ελος Όρμου Απραού 2






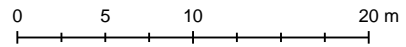
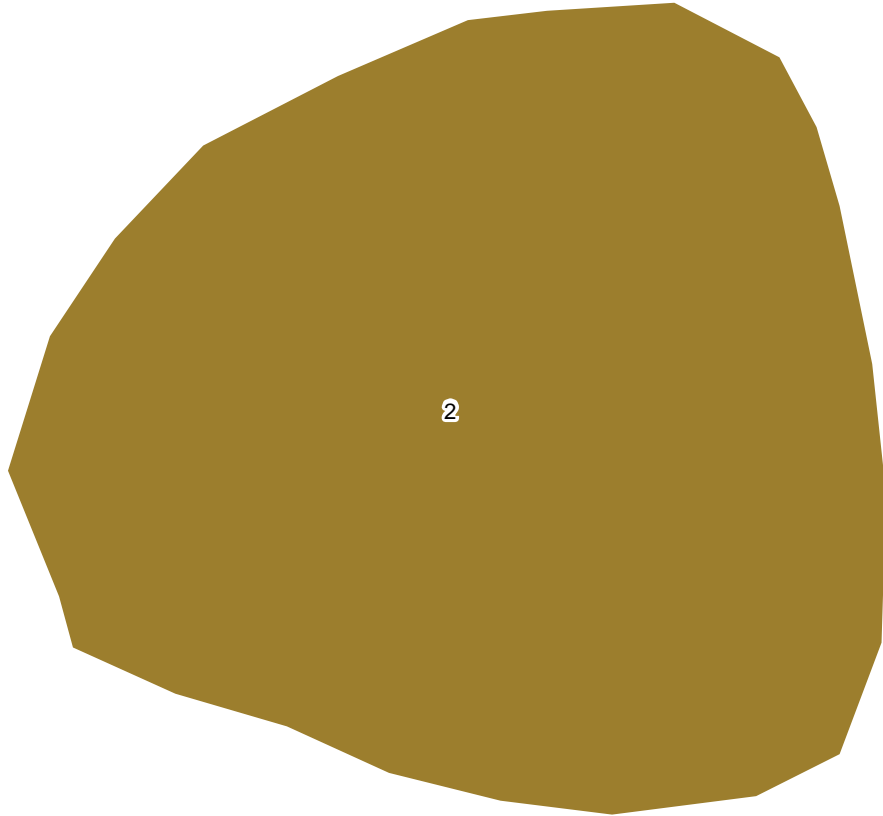


50. KER059-Λιμνοδεξαμενή ΧΥΤΑ



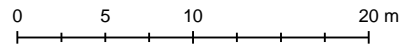
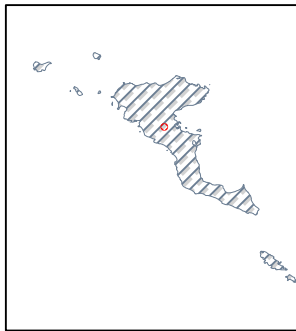
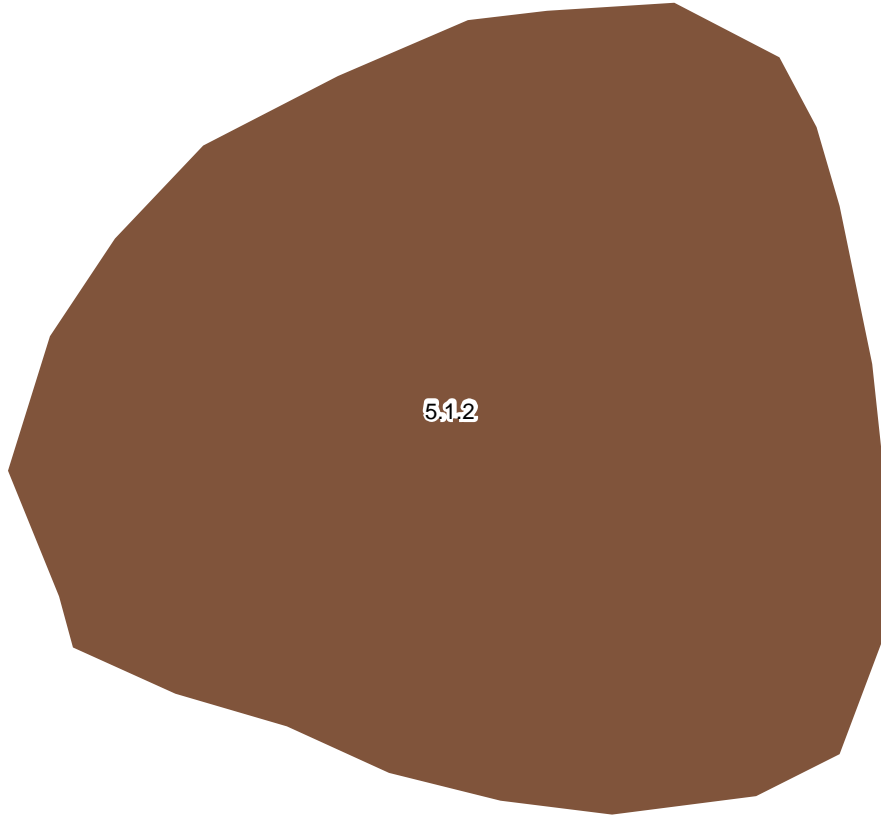


KER059
RAMSAR
 2

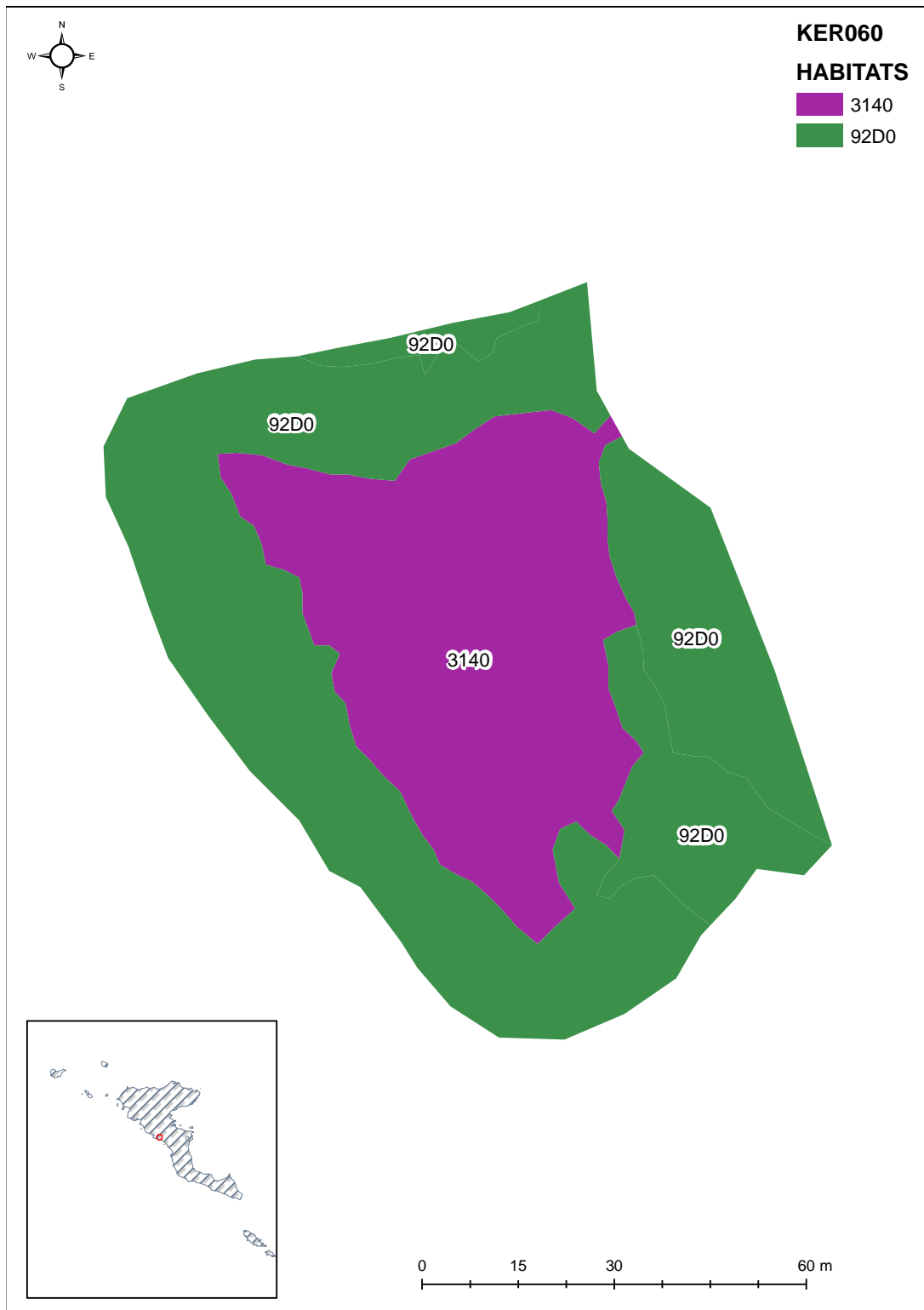


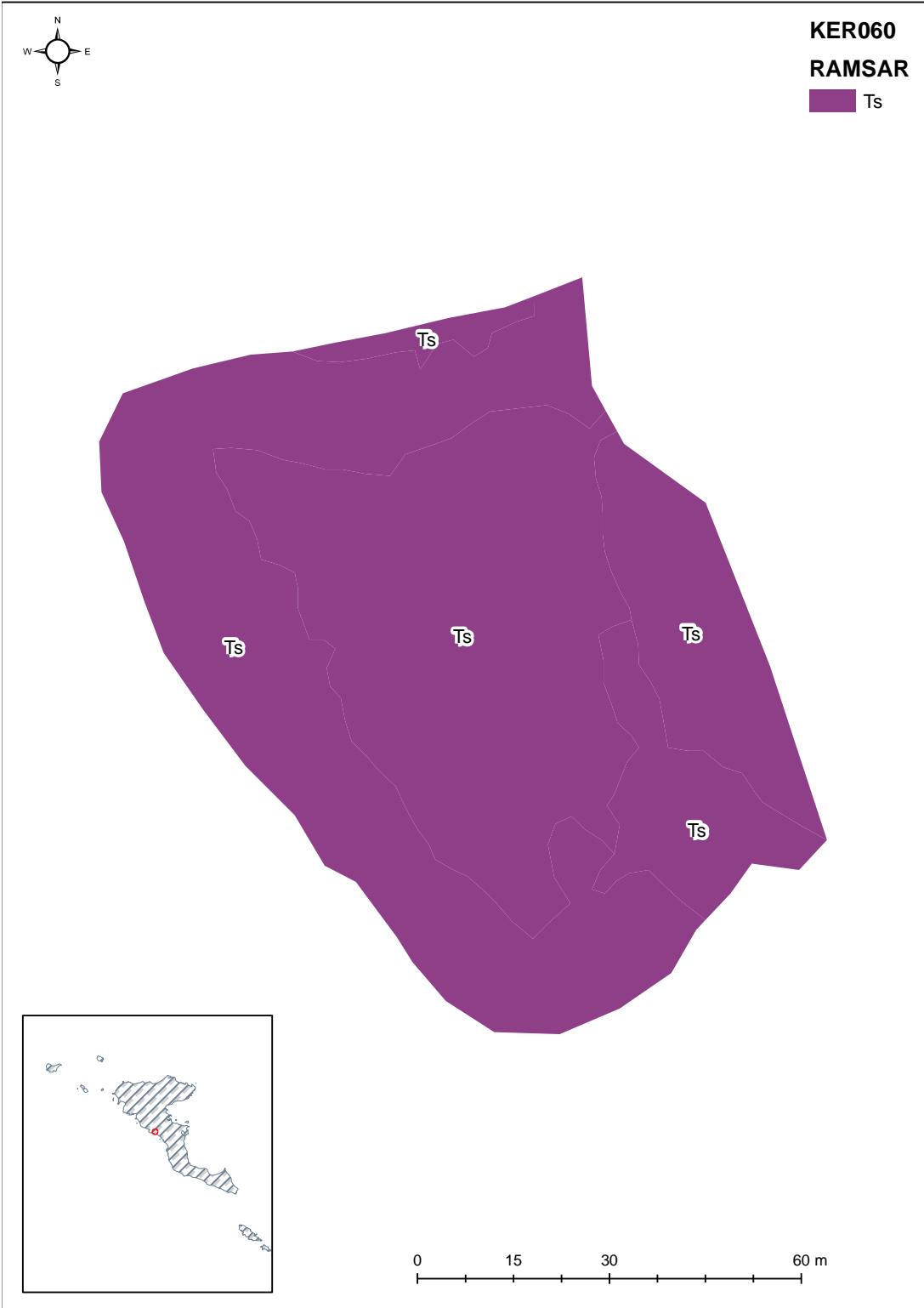


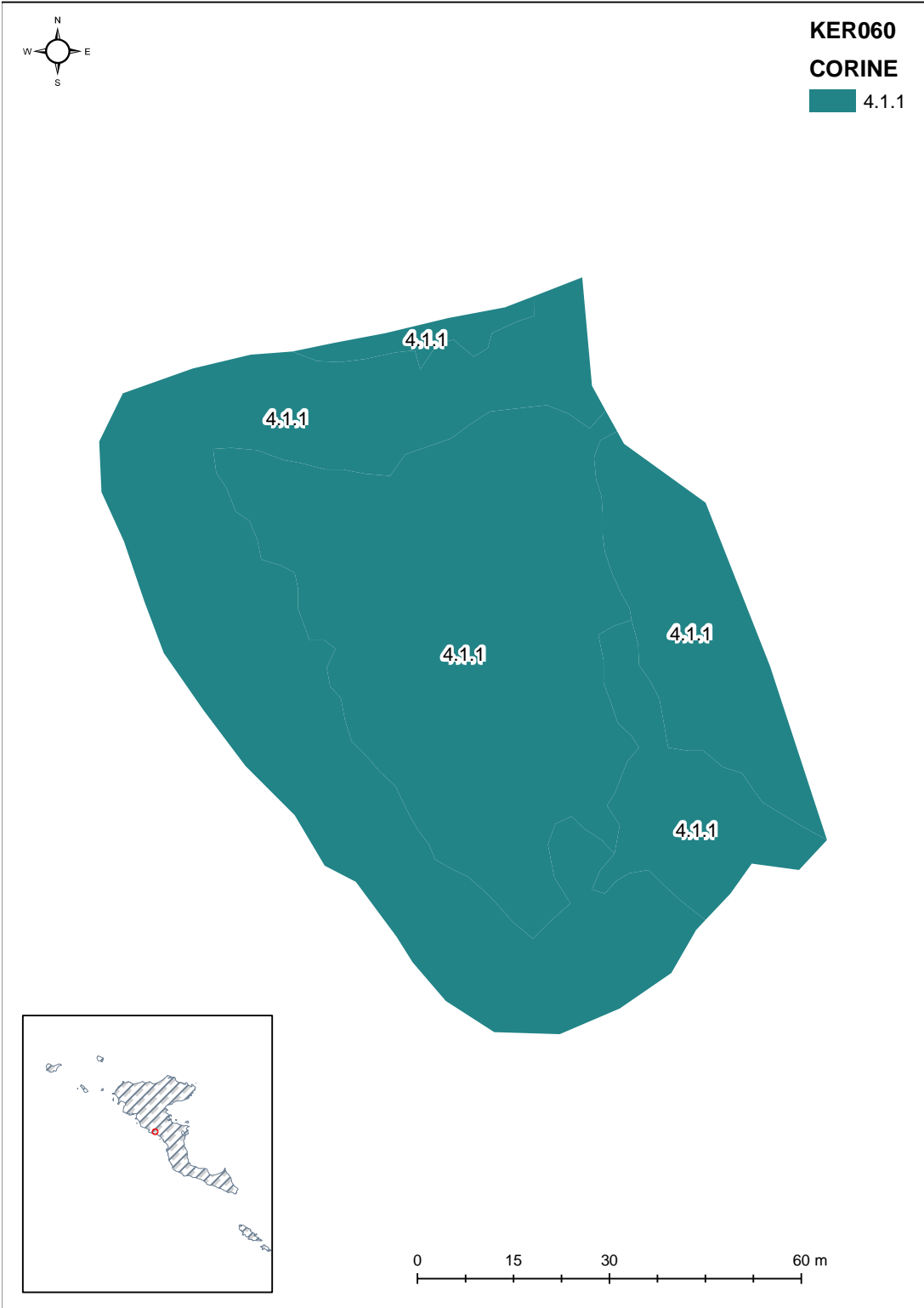
KER059
CORINE
5.1.2



51. KER060-Λίμνη Βόττου







52. KER061-Εκβολή Ρύακα Βόγα





KER061
RAMSAR
■ F

